D I E V O   T A R N Y B A

A T N A U J I N T A   V I S U O T I N I O
VATIKANO II SUSIRINKIMO DEKRETU
I R   P A S K E L B T A   P A U L I A U S   V I

VALANDŲ LITURGIJA

PAGAL ROMOS APEIGAS

PARENGTA PAGAL „LITURGIA HORARUM“
ANTRĄJĮ PAVYZDINĮ LEIDIMĄ (1985)

I

ADVENTAS
KALĖDŲ LAIKAS

LIETUVOS VYSKUPŲ KONFERENCIJA

Į KETURIAS SAVAITES SUSKIRSTYTASIS PSALMYNAS

Keturių savaičių psalmyno ciklas yra susietas su liturginiais metais. Šiame tome jis prasideda I Advento sekmadieniu ir tęsiasi iki Kristaus Krikšto šventės imtinai.

Brūkšnys (—) puslapio apačioje reiškia psalmės posmelio pabaigą.

I SAVAITĖ

SEKMADIENIS

I Vakarinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS (p. 117).

PSALMODIJA

1 prieg. I advento sekm.:
Skélbkit tautoms ir sakykit:
„Štai ateina mūsų Gelbėtojas Dievas."

140 (141) psalmė (1–9) Malda pavojams gresiant

Ir pakilo smilkalų dūmai su šventųjų maldomis iš angelo rankų į Dievo akivaizdą (Apr 8, 4).

1 Viešpatie, tavęs šaukiuosi, pas mane atskubėki, *
išgirsk mano šaukiantį balsą.
2 Priimk mano maldą kaip smilkalo dū́mus, *
o mano iškéltas rankàs – lyg vakaro auką.

3 Pastatyk, Viešpatie, prie mano burnõs sargybą, *
budėtoją prie lūpų durų.
4 Neleisk mano širdžiai nukrypti į pìkta, †
kartu su nedorėliais įsivelti į piktadarystès, – *
neleisk man vaišìntis jų skanėstais!
5 Tèplaka mane teisusis iš gerumo, *
ištikimas bičiulis mane tepamoko.
Tenelies niekada mano galvos nedorėlių aliejus, *
nes aš visada meldžiuosi prieš nedorùs jų dárbus.

6 Kai jų valdovai bus stumiamì žemyn nuo uolyno, *
žmonės suvoks, kokie draugiški buvo
mano žodžiai.

7 Kaip ariant išvagojama žemė, *
taip išmėtomi prie Šeolo angos mūsų kaulai.
8 Į tave, Viešpatie Dieve, žvelgia mano akys, *
pas tave užuovėjos ieškau, neapleisk manęs pavojuj.
9 Apsaugok nuo man paspęstųjų žabangų *
ir pìktadario pinklių.

Garbė Dievui – Tėvui ir Sūnui, *
ir Šveñtajai Dvasiai.
Kaip buvo pradžiojè, dabar ir visadõs, *
ir per ámžius. Amen.

Garbė Dievui paprastai giedama arba kalbama visų psalmių ir giesmių pabaigoje, jei nenurodyta kitaip.

1 prieg. I advento sekm.:
Skélbkit tautoms ir sakykit:
„Štai ateina mūsų Gelbėtojas Dievas."

2 prieg. I advento sekm.:
Štai ateina Viešpats
su visais savo šventaisiais;
tą dieną sužėrės didžioji šviesa, aleliuja.

141 (142) psalmė Dievas – mano užuovėja

Visa, kas psalmėje aprašyta, įvyko Viešpačiui kančios metu (šv. Hiliaras).

2 Gar̃siai šaukiuosi Viešpaties, *
bal̃siai Viešpatį maldauju.
3 Savo skundą jam išlieju, *
išsakau savò kančią.

4 Kai vìsiškai drąsos nustoju, *
tu žinai mano kelią.
Kelyjè, kuriuo keliauju, *
priešai paspéndė man žabangus.
5 Žvelgiu į dešinę ir dairausi – *
neturiù bičiulio, kuris man padėtų,

nėra jokiõs užuovėjos, *
manimi nesirūpina niekas.

6 Viešpatie, tavęs šaukiuosi, †
sakau: „Tu – užuovėja mano, *
vìsa, ką turiu šalyjè gyvųjų.
7 Išklausyk mano pagalbos šauksmą, *
nes į neviltį aš pasinėriau!
Gelbėk mane nuo priešų, *
nes daug stipresnės jų jėgos!

8 Iš kalėjimo mane išveski, *
kad šlovinčiau tavo vardą!
Bursis aplink mane teisieji, *
matydami tavo gerumą.“

2 prieg. I advento sekm.:
Štai ateina Viešpats
su visais savo šventaisiais;
tą dieną sužėrės didžioji šviesa, aleliuja.

3 prieg. I advento sekm.:
Viešpats ateina su didžià galýbe,
jį išvys visi žmonės.

Giesmė Fil 2, 6–11 Kristus – Dievo tarnas

6 Jėzus Kristus, turėdamas Dievo prigimtį, *
gõdžiai nesilaikė savo lygybės su Dievù,
7 bet apiplėšė pats save, priimdamas tarno išvaizdą *
ir tapdamas panašus į žmónes.
Jis ir išore tapo kaip visi žmonės; †
8 jis nusižemino, tapdamas klusnus iki mirties, *
iki kryžiaus mirties.

9 Todėl ir Dievas jį išaukštino †
ir padovanojo jam vardą, *
kilniausią iš visų vardų,
10 kad Jėzaus vardui priklauptų *
kiekvienas kẽlis danguje, žemėje ir po žemėm

11 ir kiekvienos lūpos Dievo Tėvo šlovei išpažintų: *
„Jėzus Kristus yra Viešpats!“

3 prieg. I advento sekm.:
Viešpats ateina su didžià galýbe,
jį išvys visi žmonės.

Skaitinėlis, atliepas, Marijos giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda iš Liturginių laikų tekstų.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Įžanga

K. Viešpatie, atverk mano lū́pas.
A. Ir aš tave šlovinsiu.

Įžangos psalmė (p. 578) su priegiesmiu Ateikite (p. 118 arba 577).

Aušrinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Aušrinę atliekama Įžanga.

HIMNAS (p. 118).

PSALMODIJA

1 prieg. I advento sekm.:
Štai ateina garbingas Karalius su didžià galýbe,
jis išgelbės tautàs, aleliuja.

1 psalmė Dvejopas žmogaus kelias

Palaiminti, kurie vildamiesi kryžiumi paniro į krikšto vandenį
(II a. nežinomas autorius).

1 Laimingas, kuris neklaũso nedorų̃ patarimų, †
kas vengia nusidėjėlių kelio *
ir nebendrauja su pašaipū́nais,

2 o Viešpaties Įstatymu džiaugias *
ir šnabžda jo Mokymą dieną ir naktį.

3 Jisai yra lyg medis, †
prie sraunių vandenų pasodintas, *
duodantis vaisių laikui atėjus;
jo lapai nevysta. *
Jei ko imasi, viskas jam sekas.

4 Ne tokie yra nedõrėliai, – *
jie lyg pelai, blaškomi vėjo!
5 Todėl neatsilaikys teisme nedorieji *
nei nusidėjėliai – sùeigoj teisiųjų,

6 nes Viešpats globoja teisiųjų kelią, *
o piktadariaĩ į pražūtį eina.

1 prieg. I advento sekm.:
Štai ateina garbingas Karalius su didžià galýbe,
jis išgelbės tautàs, aleliuja.

2 prieg. I advento sekm.:
Džiū̃gauk ir linksminkis, Jeruzalės dùkra,
štai pas tave ateina tavo Karalius.
Nebijok, Zione, nes tavo išgelbėjimas artėja.

2 psalmė Mesijas – karalius ir nugalėtojas

Susibūrė prieš tavo šventąjį tarną Jėzų, kurį tu patepei (Apd 4, 27).

1 Ko gi niršta gentys, *
ko taũtos véltui maištauja?
2 Žemės karaliai ruošiasi mūšiui, †
valdovai eina iš vieno *
prieš Viešpatį ir jo Mesiją:
3 „Jų priespaudos grandinės sudaužykim *
ir sutraukykim jų páñčius!“

4 Bet aukštybių sóste sėdintis juokias; *
pasityčioja iš jų Viešpats.

5 Paskuĩ jis pratrūksta ant jų įniršęs, *
savo pykčiù sukeldamas šiurpą:
6 „Juk aš pasodinau sóste savo karalių *
ant Ziono – savo šventojo kalno!“

7 Viešpaties įsaką aš paskélbsiu. †
Viešpats man tarė: „Sūnus tu mano, *
pagimdęs esu tave šiandien.
8 Prašyk manęs, ir tautàs tavo pãveldu padarysiu, *
visus žemės pakraščius – tau dovanosiu.
9 Geležiniù skeptrù galėsi joms kirsti, *
kaip molio indùs į šukès daužyti.“

10 Tad susipraskit, karaliai; *
atsikvošėkit, žemės valdovai.
11 Tarnaukit Viešpačiui su pagarbià baime, *
12 drebėdami jam pagarbą reikškit,
kad neužgriūtų jo pyktis ir kelyjè nepražūtumėt, †
nes ūmùs jo pyktis. *
Laimingi visi, kurie prie jo glaudžias!

2 prieg. I advento sekm.:
Džiūgauk ir linksminkis, Jeruzalės dùkra,
štai pas tave ateina tavo Karalius.
Nebijok, Zione, nes tavo išgelbėjimas artėja.

3 prieg. I advento sekm.:
Tyromìs širdimìs
eikime pasitikti aukščiausiojo Karaliaus,
nes jis ateis ir neužtruks.

3 psalmė Pasitikėjimas Dievu pavojuje

Kristus užmigo mirties miegu ir prisikėlė, nes Viešpats buvo jo pagalba (šv. Ireniejus).

2 Viešpatie, kiek daug mano priešų! *
Kokià gausybė jų mane puola!

3 Daugelis apie mane byloja: *
„Dievas jo neišgelbės!“

4 Bet tu, Viešpatie, esi mano skydas pavojuos, *
mano garbė – tu man pakeli galvą!
5 Kai Viešpaties gar̃siai šaukiuosi, *
jis išklauso mane nuo savo šventojo kalno.

6 Gùlęs ilsėtis ir užmigęs aš vėl atsibùsiu, *
nes visą naktį mane Viešpats palaiko.
7 Neišgąsdins net dešimtys tūkstančių priešų, *
puolančių mane iš visų pusių.

8 Ateik, Viešpatie! Gelbėk mane, mano Dieve! †
Juk tu mano priešams antausius skaldai, *
dantìs išdaužai nedoríesiems!
9 Išgelbėjimas – Viešpaties valioj; *
palaimink savąją tautą!

3 prieg. I advento sekm.:
Tyromìs širdimìs
eikime pasitikti aukščiausiojo Karaliaus,
nes jis ateis ir neužtruks.

Eilutė, skaitiniai ir malda iš Liturginių laikų tekstų.

Rytmetinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Rytmetinę atliekama Įžanga.

HIMNAS (p. 119).

PSALMODIJA

1 prieg. I advento sekm.:
Tą dieną kalnai lašės sáldžiu vynù,
kalvos plūs píenu ir medumì, aleliuja.

Per Kalėdas:
Sakykite, piemenys, ką išvydote?
Kas pasirodė žemėje?
Matėme kūdikį gimusį
ir angelų chorùs, šlovinančius Viešpatį, aleliuja.

62 (63) psalmė (2–9) Dievo trokštanti siela

Viešpaties ieško tie, kas palìko tamsos darbus.

2 Dieve, tu esi mano Dievas, *
taves aš ieškau, –
ilgisi tavęs mano gývastis, †
trokšta tavęs mano kūnas, – *
kaip sausa, pavargus ir pérdžiūvus žemė.
3 Leisk šventovėje tavimì man gėrėtis; *
leisk regėti tavo galybę ir garbę!
4 Tavo ištikimoji meilė už gyvastį man brangesnė, *
mano lūpos skélbia tavo šlovę.

5 Šlovinsiu tave, kol gyvensiu; *
tiesiu rankàs į tave, šaũksiuosi tavojo vardo.
6 Sótus aš būsiu lyg po turtingų váišių, *
šlovinimo giesmes džiaugsmingai giedosiu.
7 Atsimenu tave gulėdamas guoly, *
mąstaũ per kiaurą naktį,
8 kad tu mano pagálba, *
tavo sparnų pavėsy krykštauju iš džiaugsmo.

9 Prie tavęs aš glaudžiuosi, *
tavo dešinė̃ mane palaiko.

1 prieg. I advento sekm.:
Tą dieną kalnai lašės sáldžiu vynù,
kalvos plūs píenu ir medumì, aleliuja.

Per Kalėdas:
Sakykite, piemenys, ką išvydote?
Kas pasirodė žemėje?

Matėme kūdikį gimusį
ir angelų chorùs, šlovinančius Viešpatį, aleliuja.

2 prieg. I advento sekm.:
Kalnai ir kalvos giedos Viešpačiui šlovę,
delnais plos visi miško medžiai,
nes Viešpats Valdovas ateina amžinai karaliauti,
aleliuja.

Per Kalėdas:
Angelas tarė piemenims:
„Skélbiu jums didį džiaugsmą,
šiañdien jums gimė pasaulio Gelbėtojas“, aleliuja.

Giesmė Dan 3, 57–88. 56
Visi kūriniai tegarbina Viešpatį

Šlovinkite mūsų Dievą, visi jo tarnai (Apr 19, 5).

57 Šlovinkite Viešpatį, visi, Viešpaties sukurtíeji, *
garbinkite ir didžiaĩ aukštinkite jį per ámžius.
58 Šlovinkite Viešpatį, dañgūs, *
59 šlovinkite Viešpatį, Viešpaties angelai,

60 Šlovinkite Viešpatį, visókie vandenys, †
esantys viršum dangaus skliauto, *
61 šlovinkite Viešpatį, vìsos galybės.
62 Šlovinkite Viešpatį, saule ir mėnuli, *
63 šlovinkite Viešpatį, dangaus žvaigždynai.

64 Šlovinkite Viešpatį, rãsos ir lietūs, *
65 šlovinkite Viešpatį, visókie vėjai.
66 Šlovinkite Viešpatį, ugniẽ ir kaĩtra, *
67 šlovinkite Viešpatį, spéigai ir karščiai.

68 Šlovinkite Viešpatį, rãsos ir pūgos, *
69 šlovinkite Viešpatį, vẽsuma ir šalnos.
70 Šlovinkite Viešpatį, ledai ir sniegynai, *
71 šlovinkite Viešpatį, naktys ir dienos. —

72 Šlovinkite Viešpatį, šviẽsa ir tamsybės, *
73 šlovinkite Viešpatį, žaibai ir debesys.
74 Tešlovina Viešpatį žemė, *
tegieda jam gyrių ir teaukština jį
didžiaĩ per ámžius.

75 Šlovinkite Viešpatį, kalnai ir kal̃vos, *
76 šlovinkite Viešpatį, želmenys, augantys dirvoj.
77 Šlovinkite Viešpatį, vandens šaltiniai, *
78 šlovinkite Viešpatį, jūros ir upės.

79 Šlovinkite Viešpatį, banginiai ir vìsa,
kas jūroje plauko, *
80 šlovinkite Viešpatį, padángių paukščiai.
81 Šlovinkite Viešpatį, žvėrys visi ir galvijai, *
82 šlovinkite Viešpatį, vaikai žmonijos.

83 Šlovink Viešpatį, Izraeli, *
garbink ir didžiaĩ aukštink jį per ámžius.
84 Šlovinkite Viešpatį, Viešpaties kunigaĩ, *
85 šlovinkite Viešpatį, kurie jam tarnaujat.

86 Šlovinkite Viešpatį, teisiųjų dvasios ir síelos, *
87 šlovinkite Viešpatį, ištikimieji ir nuolankiaširdžiai.
88 Šlovinkite Viešpatį, Hanãnijau, Azãrijau ir Mišaèli, *
garbinkite ir didžiaĩ aukštinkite jį per ámžius.

Šlovinkime Tėvą ir Sūnų, ir Šventąją Dvasią, *
garbinkime ir didžiaĩ aukštinkime jį per ámžius.
56 Šlovinamas esi dangaus aukštybėj, *
aukštinamas ir garbinamas per ámžius.

Šios giesmės pabaigoje nepriduriama Garbė Dievui.

2 prieg. I advento sekm.:
Kalnai ir kalvos giedos Viešpačiui šlovę,
delnais plos visi miško medžiai,
nes Viešpats Valdovas ateina amžinai karaliauti,
aleliuja.

Per Kalėdas:
Angelas tarė piemenims:
„Skélbiu jums didį džiaugsmą,
šiandien jums gimė pasaulio Gelbėtojas“,
aleliuja.

3 prieg. I advento sekm.:
Štai ateina didis Pranašas,
jis atstatys Jeruzalę, aleliuja.

Per Kalėdas:
Kūdikis šiandien mums gimė;
jo vardas bus Dievas Visagalis, aleliuja.

149 psalmė Šventųjų džiūgavimas

Bažnyčios vaikai, naujosios tautos vaikai džiaugiasi savo karaliumi Kristumi (Hesichijus).

1 Giedokite Viešpačiui naują giesmę, *
šlovinimo giesmę, susibūrę jo ištikimieji.
2 Tesidžiaũgia Izraelis savo Kūréju, *
sūnūs Ziono – savuoju Karalium.
3 Tešlovina jo vardą šventiškais šokiais, †
teskambina lyrà, tebūgnija būgneliais, *
tegieda jam šlovinimo giesmę.
4 Savo tauta juk džiaugiasi Viešpats, *
kukliuosius pergale puošia.

5 Tedžiūgauja ištikimieji, garbę pasiekę, *
iš džiaugsmo tegieda visą naktį.
6 Džiaugsmingai jų lūpos tešlovina Dievą, *
o rankoje dviašmenį kalaviją telaiko,
7 kad tautų̃ nedorėliams atmokėtų *
ir gentìms teismą surengtų,
8 jų karaliùs sukaustydami pančiais *
ir jų didžiūnùs – grandinėm,
9 vykdydami teismo sprendimą. *
Tai garbė Dievo tautai! —

3 prieg. I advento sekm.:
Štai ateina didis Pranašas,
jis atstatys Jeruzalę, aleliuja.

Per Kalėdas:
Kūdikis šiandien mums gimė;
jo vardas bus Dievas Visagalis, aleliuja.

Skaitinėlis, atliepas, Zacharijo giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda iš Liturginių laikų tekstų.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Dieninė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS (p. 119).

PSALMODIJA

Priegiesmis iš Liturginių laikų tekstų.

117 (118) psalmė Sveikinimo ir džiugesio himnas

Jėzus yra akmuo, kurį jūs, statytojai, atmetėte ir kuris tapo kertiniu akmeniu (Apd 4, 11).

I

1 Dėkokite Viešpačiui, nes jisai geras, *
per ámžius tveria ištikimoji jo meilė!

2 Tegul Izraelis byloja: *
„Amžinà ištikimoji jo meilė."
3 Aarono namai tekartoja: *
„Amžina ištikimoji jo meilė."
4 Tesako visi, kas pagarbiaĩ Viešpaties bijo: *
„Amžina ištikimoji jo meilė."

5 Bėdų prispaustas Viešpaties šaukiausi, – *
Viešpats išklaũsė ir mane išvadavo.

6 Su manimì Viešpats, ko man bijoti, *
ką gãli žmonės man padaryti?
7 Su manimì Viešpats, pasirengęs padėti, – *
matysiu savo príešus nugalėtus.

8 Geriau pas Viešpatį pagalbos ieškoti, *
negu žmonėmìs pasikliauti.
9 Geriau pas Viešpatį užuovėjos ieškoti, *
negu pasitikėti didžiū̃nais.

II

10 Priešiškos taũtos mane apipuolė; *
Viešpaties vardu nuo jų apsigyniau!
11 Jos apgulė mane, apsupdamos iš visų pusių, *
Viešpaties vardu nuo jų apsigyniau!
12 Apspito mane tarytum bitės, †
suliepsnojo lyg ugnis erškėtýne, *
Viešpaties vardu nuo jų apsigyniau.
13 Nuõžmiai mane jos puolė, geidė nugalėti, *
bet Viešpats man padėjo.
14 Viešpats – mano drąsa ir galybė, *
jis mane išvadavo.

15 Džiugi pergalės giesmė teisiųjų palapinėse aidi: *
„Viešpaties dešinė̃ mums pergalę davė!
16 Išaukštinta Viešpaties dešinioji! *
Viešpaties dešinė̃ mums pergalę davė!“

17 Nemirsiu aš, o gyvensiu *
ir skélbsiu Viešpaties dárbus.
18 Nors Viešpats skaũdžiai mane plakė, *
bet mirčiai neleido pagrobti.

III

19 Teisumo vartùs man atverkit, *
įeisiu ir Viešpačiui padėkosiu.

20 Šie vartai pas Viešpatį veda, – *
pro juos teį̇žeñgia teisieji. —

21 Dėkoju tau, kad išklausei̇̃ mano maldą *
ir tapai išganymu mano.

22 Akmuo, kurį statytojai atmetė, *
kertiniù akmeniu tapo.
23 Taip Viešpaties yra padaryta, – *
mums tai reginys nuostabiausias!
24 Viešpats šią dieną mums davė, – *
linksminkimės, džiugesį skleiskim.

25 O Viešpatie, meldžiame, mus išgelbėk! *
O Viešpatie, prašome, suteik mums palaimą!

26 Viešpaties vardu tebus palaimintas, kas įeina! *
Laiminame jus iš Viešpaties Būsto.

27 Viešpats yra Dievas, – tai jis mums nušvito. †
Su vešliomìs šakomìs rankose iškilmę pradėkit, *
procesijoj eidamì iki pat aukuro.

28 Tu mano Dievas, aš tau dėkosiu; *
tu mano Dievas, tave aš aukštinsiu.

29 Dėkokite Viešpačiui, nes jisai geras, *
per ámžius tveria ištikimoji jo meilė.

Kitomis valandomis imama papildomoji psalmodija (p. 987).
Skaitinėlis, eilutė ir malda iš Liturginių laikų tekstų.
Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

II Vakarinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS (p. 117).

PSALMODIJA

1 prieg. I advento sekm.:
Linksminkis, Ziono dùkra,
džiūgauki, Jeruzalės dùkra, aleliuja.

109 (110) psalmė (1–5. 7)
Mesijas – Karalius ir Kunigas

Jis gi turi karaliauti ir paguldyti po savo kojomis visus priešus (1 Kor 15, 25).

1 Viešpaties žodis mano viešpačiui: †
„Sėskis mano dešinėjè, *
kol tavo príešus patiesiu tau po kojom."

2 Viešpats duos tau galybės skeptrą iš Ziono: *
„Valdyk tave apsupusius príešus!"
3 Buvai karališkai orùs nuo pat gimimo, †
šventoji garbė lydėjo tave nuo įsčių, *
nuo aušros tavo jaunystės.

4 Viešpats prisíekė ir nesigaĩli: *
„Tu kunigas ámžiams, kaip Melchizedèkas."
5 Tavo dešinėj budi Viešpats, – *
sutriuškins jis karaliùs savo įniršio dieną.

7 Savo žygyje jisai gers iš upelio *
ir stiprybės įgis, kad nugalėtų.

1 prieg. I advento sekm.:
Linksminkis, Ziono dùkra,
džiūgauki, Jeruzalės dùkra, aleliuja.

2 prieg. I advento sekm.:
Ateis mūsų Karalius Kristus,
Jono skelbtàsis Avinėlis.

113 A (114) psalmė Izraelitų išvadavimas iš Egipto

Supraskite, kad ir jūs, kurie išsižadėjote šio pasaulio, esate išėję iš Egipto (šv. Augustinas).

1 Kai Izraelis išėjo iš Egipto, *
Jokūbo palikuõnys – iš tautõs svetimkalbės,
2 Judas tapo Dievo šventóve, *
jo valda – Izraelis. —

3 Jūra, pamačiusi juos, atsitraukė, *
atgal pasisuko Jordanas.
4 Kalnai kaip avinai šokinėjo, *
kalneliai – lyg kaĩmenės ėriukai.

5 Kas gi tau, jū́ra, ko gi tu bėgi? *
Jordanai, ko atgal atsitrauki?
6 Ko gi, kalnai, ko lyg avinai šokinėjat? *
Ir jūs, kalneliai, – kaip kaĩmenės ėriukai?

7 Žeme, drebėk nuo Viešpaties Artumo; *
nuo Jokūbo Dievo Artumo,
8 jis uolàs vandens tvenkiniais paver̃čia, *
o titnagą – tekančiais šaltiniais.

2 prieg. I advento sekm.:
Ateis mūsų Karalius Kristus,
Jono skelbtàsis Avinėlis.

3 prieg. I advento sekm.:
„Štai veĩkiai ateinù,
atsinešdamas atlygį, – sako Viešpats. –
Kiekvienam atmokėsiu pagal jo dárbus.“

Šią giesmę giedant, Aleliuja giedamas taip, kaip parašyta. Kai giesmė recituojama, Aleliuja pakanka skaityti kiekvienos eilutės pradžioje ir pabaigoje.

Giesmė Apr 19, 1–2. 5–7 Avinėlio vestuvės

Aleliuja!
1 Išganymas, šlovė ir galybė priklauso mūsų Dievui, *
(A. Aleliuja)
2 nes jo nuosprendžiai tikri ir teisingi!
A. Aleliuja (aleliuja).

Aleliuja!
5 Visi jo tarnai, šlovinkit mūsų Dievą, *
(A. Aleliuja)
visi, kurie bijote jo: mažieji ir didieji!
A. Aleliuja (aleliuja).

Aleliuja!
6 Užviešpatãvo mūsų Viešpats Dievas, Visagalis. *
(A. Aleliuja)
7 Džiūgaukime ir linksminkimės, ir duokime jam garbę!
A. Aleliuja (aleliuja).

Aleliuja!
Nes prisiar̃tino Avinėlio vestuvės, *
(A. Aleliuja)
ir jo nuotaka pasirengusi.
A. Aleliuja (aleliuja).

3 prieg. I advento sekm.:
„Štai veĩkiai ateinù,
atsinešdamas atlygį, – sako Viešpats. –
Kiekvienam atmokėsiu pagal jo dárbus."

Skaitinėlis, atliepas, Marijos giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda iš Liturginių laikų tekstų.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Įžanga

K. Viešpatie, atverk mano lūpas.
A. Ir aš tave šlovinsiu.

Įžangos psalmė (p. 578) su Dievo tarnybą atitinkančiu priegiesmiu.

Aušrinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžioje. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Aušrinę atliekama Įžanga.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Išlaisvink mane, Viešpatie,
dėl savo ištikimosios meilės.

6 psalmė
Prislėgtas žmogus meldžia Viešpaties maloningumo

Dabar mano siela sukrėsta... Tėve, gelbėk mane nuo šios valandos (Jn 12, 27).

2 Viešpatie, nesmerk manęs įniršęs, *
savo įtūžio ant manęs neišlieki!

3 Būk man, Viešpatie, maloningas, *
nes aš vìsiškai nusikamavęs;
Viešpatie, mane tu pagydyk, *
nes mano káulus sukrėtė klaikas,
4 o gyvastį – prìbloškė šiurpas, *
bet tu, o Viešpatie, – kiek ilgai dar?..

5 Viešpatie, atsigręžki! Tu mane išgelbėk! *
Išlaisvink dėl savo ištikimosios meilės!

6 Juk tarp mìrusiųjų nėra, kas tave atsimintų, *
kas tave bešlovins Šeolè?

7 Aš áimanų nukamuotas, †
kasnakt ašaromis laistau savo lovą, *
ir nuo raudų sudrėko mano guolis.
8 Sielvartai akis man aptemdė, *
nuo sunkių vargų jos silpnėja.

9 Visi piktadariaĩ, nuo manęs atsitraukit, *
nes Viešpats išgirdo mano raudą.
10 Viešpats išklaũsė mano meldimą, *
Viešpats priėmė mano maldą.

11 Bus pažeminti, siaubo apimtì visi mano priešai. *
Akimirksniu sugėdinti jie trauksis.

1 prieg. Išlaisvink mane, Viešpatie,
dėl savo ištikimosios meilės.

2 prieg. Viešpats – tvirtovė varguoliams,
nelaimei užklupus.

9 A (9) psalmė Padėka už pergalę

Vėl ateis gyvųjų ir mirusiųjų teisti.

I

2 Iš visõs širdies tau, Viešpatie, dėkosiu, *
tavo nuostabiùs dárbus visus apsakysiu.
3 Tavyjè aš krykštausiu, džiaugsiuos, *
šlovinsiu gíesme tavąjį vardą, Aukščiausias.

4 Tau pasirodžius, mano priešai traukias, *
jie parpuola ir miršta.
5 Tai tu gini mano teisę ir bylą, *
sėdėdamas sóste, teisusis Teisėjau.

6 Grūmoji pagonims, naikini nedorúosius, *
vardùs jų tu ištrini ámžiams.

7 Sutriuškintas priešas – amžinì griuvėsiai; *
miestùs jų sugriovei, – užmarštìs juos ištiko.

8 O Viešpats lieka per ámžius, – *
savo sostą jis pàruošė teismui.
9 Jis teisia pasaulį teisingai; *
tautàs jis bešališkai teisia.

10 Viešpats – tvirtovė prispaustiesiems, *
tvirtovė, nelaimei užklupus!
11 Viliasi tavimi branginantys tavo vardą, †
nes tu, Viešpatie, niekada neapleidi *
ieškančių tavo pagalbos.

2 prieg. Viešpats – tvirtovė varguoliams,
nelaimei užklupus.

3 prieg. Ziono vartuose skélbsiu
šlovìngus tavo dárbus.

II

12 Giedokite šlovę Viešpačiui, gyvenančiam Zionè! *
Skélbkite tautoms jo dárbus!
13 Juk jis neužmiršta varguolių šauksmo, – *
rūpinasi jais nekalto kraujo gynėjas.

14 Viešpatie, manęs pasigailėki! *
Žvelk, kaip kamuoja visi, kurie manęs neapkeñčia.
Viešpatie, iš mirties vartų mane tu ištrauki, †
15 kad Ziono vartuos paskélbčiau
šlovìngus tavo dárbus *
ir tavo išganymu džiaugčiaus.

16 Taũtos įgriuvo į savo iškastą duobę, *
į spą́stus, pačių pastatytus, įkliuvo jų kojos.
17 Viešpats teisdamas apsireiškia, – *
nedorą žmogų apraizgo jo paties kėslais.

18 Visi piktavãliai yra pakeliuĩ į Šeolą, *
ir visi pagonys, kurie Dievą užmiršta.

19 Nebus per ámžius užmirštas varguolis *
ir nepražus bedãlių viltys.

20 Pakilk, Viešpatie! †
Neleisk mirtìngajam didžiuotis, – *
tavo akivaizdoje tebū̃na teisiamos taũtos.
21 Įvaryk joms baimės, Viešpatie, *
težino taũtos, kad jos – tik žmonės mirtingi!

3 prieg. Ziono vartuose skélbsiu
šlovìngus tavo dárbus.

Eilutė, skaitiniai ir malda – atitinkantys Dievo tarnybą.

Rytmetinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Rytmetinę atliekama Įžanga.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Viešpatie, auštant tu girdi mano balsą,
į tave maldà kreipsiuos.

5 psalmė (2–10. 12–13)
Ryto malda, prašant pagalbos

Kurie priėmė Žodį ir tapo jo buveine, džiaugsis per ámžius.

2 Viešpatie, mano žodžiùs tu išgirski, *
atkreipk ausį į mano dejonę!
3 Klausykis mano maldavimų šauksmo, *
mano Karaliau ir mano Dieve, tave aš maldauju!

4 Viešpatie, auštant tu girdì mano balsą, *
švintant į tave maldà kreipiuosi ir atsako laukiu.
5 Juk esi tu Dievas, nekeñčiantis to, kas nedora; *
piktadarỹs tau – ne svečias.

6 Tavo akivaizdoj neištvers puikuolis, *
tu neapkentì visų darančių pìkta.

7 Melagiams tu leidi pražūti; *
Viešpats bjaurisi žudikais ir išdavikais.
8 Aš gi per tavo didžią ištikimąją meilę *
žengiu į Namus tavuosius,
ir iš pagarbios baimės puolu kniūbsčias Šventykloj, *
kur tave garbina.

9 Vesk mane, Viešpatie, savo teisumù išganìngu, †
nepaisydamas budrių mano priešų! *
Ištiesink mano kelią!
10 Juk priešų bùrnos, pilnos neteisybių, – *
jų širdys kupinos pikčiausių kėslų.
Gérklės – tar̃si atviras kapas,*
suktas jų liežuvis.

12 Tedžiūgauja visi, kas prie tavęs glaudžias, *
ir iš džiaugsmo amžiais tegieda.
Tu juos globoki, *
tavimì tesidžiaũgia mýlintieji tavo vardą.
13 Juk tu, Viešpatie, tikraĩ palaimini teisųjį, *
apgaubì jį savo malóne lyg skydù.

1 prieg. Viešpatie, auštant tu girdi mano balsą,
į tave maldà kreipsiuos.

2 prieg. Šloviname tavo garbingąjį vardą, Viešpatie.

Giesmė Kr 29, 10–13 Vienam Dievui garbė ir šlovė

Garbė Dievui, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvui (Ef 1, 3).

10 Būk pašlovintas, Viešpatie, †
mūsų tėvo Izraelio Dieve, *
nuo amžių per ámžius!
11 O Viešpatie, tavo yra didybė, *
šlovė, pergalė, galybė ir grožis.

Taip, nes tau priklauso vìsa, kas danguje ir žemėje. †
O Viešpatie, tau priklauso karalystė, *
tu išaukštintas kaip galvà visatos.
12 Turtùs dalìji tu ir garbę, *
tu visur viešpatauji.

Tavo rankoje jėga ir galybė, *
gali tu išaukštint ir sustiprint kiekvieną.
13 Už tai, mūsų Dieve, tau dėkojam *
ir šlovinam tavo garbingąjį vardą.

2 prieg. Šloviname tavo garbingąjį vardą, Viešpatie.

3 prieg. Šlovinkite Viešpatį jo šventovėj.

28 (29) psalmė Šlovė Viešpaties žodžiui

Balsas iš dangaus prabilo: „Šitas yra mano mylimasis Sūnus“ (Mt 3, 17).

1 Garbinkite Viešpatį, jūs, dañgiškieji, *
teikite Viešpačiui šlovę!
2 Gársinkit Viešpaties vardą garbingą, *
šlovinkite Viešpatį didžiai šventą!

3 Viešpaties balsas virš vandenynų, – †
Dievas didìngai griáudžia griaustiniais, *
Viešpats viršum vandenynų.
4 Galingas Viešpaties balsas, *
Viešpaties balsas kupinas didybės.

5 Viešpaties balsas kedrùs sulaužo, *
Viešpats trupina kedrùs Libano.
6 Jisai šokdina Libaną lyg veršį, *
Hermono kalną kaip buivolą jauną.

7 Viešpaties balsas žaibaĩs žaibuoja. †
8 Viešpaties balsas dykumą supurto. *
Viešpats sudrebina Kadèšo týrus.
9 Viešpaties balsas ąžuolus gniuždo, †
plikaĩ nupléšia girių drabužį, *
„Šlovė!“ – jo Šventykloj visi jam šaukia. —

10 Savo sóste virš tvano, – *
Viešpats amžinai karaliauja.
11 Testiprina Viešpats savąją tautą! *
Teláimina Viešpats savo tautą ramybe!

3 prieg. Šlovinkite Viešpatį jo šventovėj.

Skaitinėlis, atliepas, Zacharijo giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Dieninė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS, atitinkantis liturginį laiką.

PSALMODIJA

Priegiesmis iš Liturginių laikų tekstų.

18 B (19 B) psalmė Šlovė Dievui, Įstatymo Viešpačiui

Būkite tokie tobuli, kaip jūsų dangiškasis Tėvas yra tobulas (Mt 5, 48).

8 Viešpaties Mokymas – tobulas: *
jis atnaujina gyvastį;
Viešpaties įsakai teisingi – *
jie paprastus žmónes padaro išminčiais.
9 Viešpaties įstatai teisūs – *
jie džiugina širdį;
Viešpaties įsakymas áiškus – *
akims jis duoda šviesą.
10 Tyrà pagarbioji Dievo baimė – *
ji ištikimà per ámžius.
Tikri Viešpaties sprendimai, *
visi jie teisingi,
11 brangìntini labiau už auksą, net už rinktinį auksą, *
saldesnì už medų – gryniausią korio medų. –

12 Jie pamoko ir tavąjį tarną, – *
kas jų laikosi, tas didį atlygį gauna.
13 Bet kas gi sugeba savo klaidàs pastebėti? *
Nuo kalčių̃, kurių nejaučiù, mane apvalyki!
14 Ir nuo tyčinių núodėmių mane apsaugok, – *
neleisk joms manyjè viešpatauti!
Tada aš būsiu nepriekaištingas, *
be didžiųjų kaltybių.
15 Tebūna malonūs tau mano žodžiai ir mano mintys, *
Viešpatie, uolà manoji ir Atpirkėjau!

7 psalmė Šmeižiamo teisiojo malda

Štai teisėjas jau stovi prie slenksčio (Jok 5, 9).

I

2 Viešpatie, mano Dieve, prie tavęs aš glaudžiuosi! *
Nuo visų pérsekiotojų tu mane saugok ir gelbėk,
3 kad jie kaip liūtai, mane nusitempę, †
į gabalus nesudraskytų, *
nesulaukus jokiõs pagalbos.

4 Viešpatie, mano Dieve, jéigu būčiau tai daręs, – *
jéigu kaltybėm sùterštos mano rañkos,
5 jei piktù atsilyginau savo bičiuliui, – *
aš, pasigailėjęs net savo skriaudėjų, –
6 tada tepérsekioja mane priešas ir tepagauna, †
mano gyvastį su žemėm tesutrỹpia *
ir mano garbę su dulkėmis tesumaĩšo!

7 Viešpatie, pakilk įniršęs, †
užstok mane nuo priešų šėlimo! *
Mano Dieve, pabuski teismui, kurį esi paskélbęs.
8 Aplink tave tegul buriasi taũtos, *
o tu viešpatauk joms iš aukštybių.
9 Viešpats – tautų teisėjas. †
Teisk mane, Viešpatie, pagal mano teisumą, *
páisydamas mano nekaltumo.

10 Nedorėlių késlus tu sutrámdyk, o teisųjį sustiprink! *
Tu pérmatai mūsų mintìs ir nórus, o Dieve teisusis!

II

11 Dievas yra mano skydas, *
tyraširdžiùs jisai gelbsti.
12 Teisus teisėjas yra Dievas, – *
Dievas, galintis bausti kasdieną.
13 Jei žmogus netiñkamai elgsis, †
Dievas galąs kalaviją; *
lanką įtempęs ir strėlę įdėjęs,
14 savo mirtinus ginklùs į jį nutaikys *
ir savo strėlėmìs pavers ugningas íetis.

15 Štai nedoras žmogus sumano niekšybę, *
ir geisdamas pìkta pagimdo apgaulę.
16 Jis iškasa duobę, ją dar pagilina, *
bet pats į savo iškastą duobę įpuola.
17 Krenta jam ant galvos jo piktumas, *
vožia jo smurtas jam pačiam per pakaušį.
18 Dėkosiu Viešpačiui už jo teisumą, *
Viešpaties Aukščiáusiojo vardui giesmę giedosiu.

Kitomis valandomis imama papildomoji psalmodija (p. 987).

Skaitinėlis, eilutė ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Vakarinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Viešpaties akys maloniaĩ žvelgia į vargšą.

10 (11) psalmė Teisusis pasitiki Viešpačiu

Palaiminti alkstantys ir trokštantys teisumo, nes jie bus pasotinti (Mt 5, 6).

1 Víešpatyje – prieglobstis mano! †
Kaip drįstate man sakyti: *
„Paukšti, lėk į kálnus!

2 Štai nedorėliai deda strėlę ant virvýčios, †
jie lanką įteñpia, *
kad iš pasalų̃ pašautų doraširdį žmogų.
3 Kai viskas griūva, *
ką teisusis gali padaryti?“

4 Viešpats! Šventykla – jo šventumo būstas; *
Viešpats! Danguje̊ stovi jo sostas.
Jo akys viską apžvel̃gia, *
įdėmùs jo žvilgsnis tiria žmónes.
5 Viešpats ištiria teisųjį ir pìktadarį, – *
smurtautojų iš visõs širdies jis nekeñčia.
6 Siųs jis ant nedorėlių sierõs ir žarijų lietų, *
jiems skirtóji taurė̃ bus svilinanti vétra.

7 Juk teisus yra Viešpats, †
jis myli teisiųjų dárbus; *
dorieji regės jo veidą.

1 prieg. Viešpaties akys maloniaĩ žvelgia į vargšą.

2 prieg. Palaiminti tyraširdžiai, nes jie regės Dievą.

14 (15) psalmė Kas vertas stoti prieš Viešpatį?

Jūs esate prisiartinę prie Ziono kalno bei gyvojo Dievo miesto (Žyd 12, 22).

1 Viešpatie, kas gali svečiuotis tavoj Palapinėj? *
Kas gali gyventi tavo šventajame kálne?

2 Tasai, kas nesuteptas pikto, elgias teisingai *
ir iš grynõs širdies kalba tiesą.

3 Kas liežuviù nešmeĩžia nė vieno, †
nieko pìkta nedaro bičiuliui *
ir neužgauliója kaimyno.

4 Kas Dievo àtmestąjį nenaudėliu laiko, †
o Viešpaties bijančius gerbia, *
kas laikosi žodžio net patirdamas žalą.
5 Kas be palūkanų skolina *
ir nepàperkamas liudyti prieš nekaltą.

Kas šitaip elgiasi, *
tas bus saugùs per ámžius.

2 prieg. Palaiminti tyraširdžiai, nes jie regės Dievą.

3 prieg. Savo Sūnuje išsirinko mus Dievas
tapti jam įsūniais.

Giesmė Ef 1, 3–10 Dievas Gelbėtojas

3 Garbė Dievui, mūsų Viešpaties
Jėzaus Kristaus Tėvui, †
kuris palaimino mus Kristuje *
visokeriopa dvasine paláima danguje,
4 mus išsirinkdamas jame prieš pasaulio sukūrimą, *
kad būtume šventi ir nesutepti jo akìvaizdoj.

5 Iš grynõs meilės, †
laisvù savo valios nutarimù, *
jis iš anksto paskyrė mus per Jėzų Kristų
tapti jam įsūniais *
6 savo malonės kilnumo šlovei.

Ja jis apipylė mus dėl Mylimojo, †
7 kuriame jo kraujù turime atpirkimą *
ir jo malonės gausà – núodėmių atleidimą.

8 Jis dõsniai apdovanojo mus savo malóne *
su įvairiopa išmintimì ir išmanymu, —

9 paskélbdamas mums savo valios paslaptį, *
kaip jis panorėjo jame nutarti iš anksto,
10 amžių pilnatvei atėjus, †
vìsa, kas yra danguje ir žemėje, *
iš naujo tartum galvojè suvienyti Kristuje.

3 prieg. Savo Sūnuje išsirinko mus Dievas
tapti jam įsūniais.

Skaitinėlis, atliepas, Marijos giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Įžanga

K. Viešpatie, atverk mano lū́pas.
A. Ir aš tave šlovinsiu.

Įžangos psalmė (p. 578) su Dievo tarnybą atitinkančiu priegiesmiu.

Aušrinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Aušrinę atliekama Įžanga.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Pagal teisumą teis Viešpats varguolį.

9 B (10) psalmė Dėkojimas

Palaiminti jūs, vargdieniai, nes jūsų yra Dievo karalystė (Lk 6, 20).

I

1 Viešpatie, kodėl taip nuošaliaĩ laikaisi? *
Kodėl slepies, nelaimėms užgriuvus?
2 Kankina varguoliùs įžūlūs engėjai – *
jie patys teįkliū̃va į savo paspęstas pìnkles!
3 Juk nenaudėlis puikuojas piktais savo kė́slais, *
o gobšuolis keikia ir niekina Viešpatį.
4 Pilnas puikybės piktuolis sau mano: *
„Dievo nėra, – nereiks man atsiskaityti!“

5 Nedorėliui visada puĩkiai klojas, – †
tavo nuosprendžiai jam nutolę, *
jis šaiposi iš visų savo priešų. —

6 Sau širdy jis kalba: „Pañblokštas nebūsiu, *
per kartų̃ kartàs nepatirsiu aš vargo.“
7 Jo burnà pilna keiksmų̃, grasinimų ir melo, *
niekšybė ir pyktis jam ant liežuvio.
8 Pasalom pakáimėse tyko *
ir nematčiom nužudo nekaltąjį žmogų.
Jo akys vogčiomìs nelaimingąjį seka, *
9 sėlina slapčiom lyg liūtas tankynėj.
Jis tyko, kad vargšą pagrobtų, – *
čiumpa vargdienį ir velka į savo žabangas.
10 Prisišlieja prie žemės, pagūžõm užpuola *
ir nelaimėlį parblõškia savo galýbe.
11 Mãno sau nedoràsis: „Dievui tai nerūpi. *
Slepia jisai savo veidą ir nieko nemato.“

1 prieg. Pagal teisumą teis Viešpats varguolį.

2 prieg. Viešpatie, imi tu į širdį vargą ir skausmą.

II

12 Pakilk, Viešpatie! Dieve, pakelk savo ranką, *
neužmiršk skriaudžiamųjų!
13 Kodėl netikėlis drįsta týčiotis iš Dievo, *
širdyje manydamas: „Tu atsiskaityti nešaũksi.“

14 O juk viską matai tu! †
Iš tiesų imi tu į širdį vargą ir skausmą, *
visada esi pasirengęs padėti!
Gãli tau save patikėti varguolis, – *
tu visada našláičius globojai.
15 Suknežink pikto nedorėlio jėgą, *
bausk jo nedorumą, ámžiams sunaikinki.

16 Viešpats – Karalius per amžių ámžius, *
pagonys išnyks iš jo krašto.
17 Viešpatie, tu išgirsi skriaudžiamųjų troškimą, *
paguosi jų širdis, pakreipsi į juos savo ausį.

18 Našlaičio ir vargetos bylą apginsi, *
kad baimės nekeltų joks žemės mirtìngasis.

2 prieg. Viešpatie, imi tu į širdį vargą ir skausmą.

3 prieg. Viešpaties pažadai – gryniausi:
sidabras, grynintas tìglyje.

11 (12) psalmė Prieš puikuolius

Dėl mūsų, vargdienių, Tėvas teikėsi atsiųsti savo Sūnų
(šv. Augustinas).

2 Viešpatie, gelbėk! †
Nebėra jau nė vieno teisuolio, *
pražuvo ištikimybė tarp mirtìngųjų.
3 Kaimynas kaimynui meluoja, *
klastingos jų lūpos, o širdìs veidmaininga.

4 Teužčiáupia Viešpats pataikūniškas lū́pas, – *
tenutildo pagyrūnų liežuvį.
5 Jie giriasi: „Gausim liežuviù, ko trokštam. †
Lūpos – mūsų ginklas, *
kas gãli mums viešpatauti?"

6 „Vargšùs jie apiplė́šia, beturčiai aimanuoja, †
todėl aš pakilsiu, – sako Viešpats, – *
saugią vietą suteiksiu tam, kas jos ilgis."
7 Viešpaties pažadai – gryniausi: †
sidabras, grynintas tìglyje, *
septynis kartus išvalytas.

8 Tu, Viešpatie, mus apginsi, *
saugosi nuo šios kartõs per ámžius.
9 Aplink visur nedorėliai bastos, *
jie liaupsina žmonių niekšýbes.

3 prieg. Viešpaties pažadai – gryniausi:
sidabras, grynintas tìglyje.

Eilutė, skaitiniai ir malda – atitinkantys Dievo tarnybą.

Rytmetinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Rytmetinę atliekama Įžanga.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Tasai, kurio širdìs tyrà, o rankos nekaltos,
įkops į Viešpaties kalną.

Jei tolesnė psalmė buvo atlikta Įžangoje, vietoje jos imama 94 (95) psalmė (p. 578).

23 (24) psalmė Viešpaties įžengimas į Šventyklą

Dangaus vartai atsivėrė Kristui, kai su kūnu žengė į dangų (šv. Ireniejus).

1 Viešpaties yra žemė ir vìsa, kas ją pripildo, – *
pasaulis ir vìsa, kas jame gyvena,
2 nes tai jis ant gilių vandenų jį pastatė *
ir įtvirtino virš požeminių upių.

3 Kas įkops į Viešpaties kalną? *
Kas galės įeiti į šventąją jo buveĩnę?
4 Tasai, kurio širdìs tyrà, o rankos nekaltos, †
kuris nesivaiko tuštybių *
ir artimui kreivai neprisíekia.
5 Gaus jisai iš Viešpaties paláimą, *
teisų atlygį iš Dievo, Gelbėtojo savo.
6 Tokia yra bendrijà visų, kurie jo ieško *
ir Jokūbo Dievo veido ilgis.

7 Pakelkite savo sąramas, vartai! †
Plačiai atsiverkite, amžinos durys, *
teįžeñgia Garbės karalius!
8 Kas gi tas Garbės karalius? †
Tai Viešpats, narsus ir galingas, *
Viešpats, kautynių galiūnas. —

9 Pakelkite savo sąramas, vartai! †
Plačiai atsiverkite, amžinos durys, *
teįžeñgia Garbės karalius!
10 Kas gi tas Garbės karalius? †
Tai Galybių Viešpats – *
jisai yra Garbės karalius!

1 prieg. Tasai, kurio širdìs tyrà, o rankos nekaltos,
įkops į Viešpaties kalną.

2 prieg. Savo darbais šlovinkite amžių Karalių.

Giesmė Tob 13, 1–8 Dievas baudžia ir gelbėja

Šlovė Dievui, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvui, kuris iš savo didžio gailestingumo yra atgimdęs mus gyvai vilčiai (1 Pt 1, 3).

1 Tebūna pašlovintas amžinaĩ gyvenantis Dievas, *
nes jo karalystė tveria per ámžius!
2 Jis ir nuplaka, ir pasigaĩli, *
nublõškia į mìrusiųjų pasaulio gelmę,
parveda iš giliosios bedugnės, – *
iš jo rankos niekas ištrūkti negali.

3 Šlovinkite jį tautosè, Izraelio sūnūs, †
nes jisai tarp jų jus išblaškė! *
4 Ir ten jis parodė savo didybę!
Aukštinkite jį akivaizdoj visų gyvųjų, †
nes jis – mūsų Viešpats ir mūsų Dievas. *
Jis mūsų Tėvas, jis – Dievas per ámžius!

5 Nors ir nuplaks jus už nedorùs dárbus, *
bet vėl bus visiems jums gailestingas.
Jis iš visų tautų jus surankios, *
po kurias esate išblaškyti.
6 Kai grįšite pas jį visa širdimì ir visa gývastimi savo, *
elgdamiesi teĩsiai jo akivaizdoj,

tuomèt jis daugiau nesislėps nuo jūsų, *
vėl atgręš į jus savo veidą.

Todėl dabar apmąstykit, ką jis yra jums padaręs, *
garsiai dėkokite jam garbinimo žodžiais.
Šlovinkite teisumo Viešpatį, *
aukštinkite amžių Karalių.

Savo tremties šalyjè aš jį išpažinsiu, *
jo galybę ir didybę parodysiu nusidėjusiai tautai.
Sugrįžkite pas jį, nusidėjėliai, *
ir darykite, kas teisù, jo akivaizdoj.
Galbūt jis pažvelgs į jus malonìngai *
ir bus jums gailestingas.

7 Aš tuo tarpu aukštinu savo Dievą, *
dangaus Karaliuje mano gývastis džiaugias.
8 Tèkalba visà tautà apie jo didybę, *
Jeruzalėj jį teišpažįsta.

2 prieg. Savo darbais šlovinkite amžių Karalių.

3 prieg. Dera jį garbinti doriesiems.

32 (33) psalmė Šlovė Dievo Apvaizdai

Visa per jį atsirado (Jn 1, 3).

1 Džiūgaukite Viešpatyje jūs, teisieji, – *
dera jį garbinti doriesiems.
2 Lyrà Viešpatį šlovinkit, *
skambinkit jam dešimtstygè árfa.
3 Giedokite jam naują giesmę, *
šmaikščiai lieskite stygàs, džiaugsmingai valiuokit.
4 Juk tiesùs mūsų Viešpaties žodis *
ir patikimas kiekvienas jo darbas.
5 Jis myli, kas teisù ir teisinga; *
ìštikima Viešpaties meile aptvindyta žemė.
6 Viešpaties žodžiù sukurtì yra dangūs, *
jo burnõs alsavimu – vìsos jų galybės.

7 Jis sùtelkė jūros vandenis tartum į maišą, *
į saugyklàs jų gelmenis uždarė.

8 Tegul visa žemė Viešpaties bijo, *
teger̃bia jį visi, kas pasauly gyvena.
9 Juk jis tarė, ir visatà pasidarė, *
jis įsakė, ir vìsa atsirado.
10 Viešpats tautų užmačias vėjais paleidžia, *
jų sumanymus niẽkais paver̃čia.
11 Viešpaties užmojis tveria per ámžius, *
jo širdies godos eina iš kartos į kartą.

12 Laiminga tauta, kurios Dievas yra Viešpats, *
tauta, kurią jis pãveldu sau išsirinko.
13 Viešpats žvelgia iš aukštybių, – *
jis mato visą žmoniją.
14 Iš savojo sosto, kur viešpatauja, *
stebi visùs, gyvenančius žemėj –
15 tasai, kuris sukūrė jų šìrdis *
ir tiria visus jųjų dárbus.

16 Ne pulkų dydis apsaugo karalių, *
galinga jėga neišgelbsti galiūno.
17 Tìkintis pergalės, žìrgu beviltiška kliautis, – *
nepadės nei eikliausi ristūnai.
18 Tai Viešpats globoja tuos, kurie pagarbiaĩ jo bijo *
ir ìštikima jo meile pasikliauja,
19 kad iš mirties nasrų jų gyvastį išplėštų, *
ir bado metu išsaugotų gývus.

20 Viešpatyje mūsų viltys, – *
jis apsaugà mums ir skydas.
21 Džiaugiasi juo mūsų širdys, *
jo šventuoju vardu pasikliovę.
22 Telydi mus, Viešpatie, tavo ištikimoji meilė, *
nes į tave nuõlat mes žvelgiam.

3 prieg. Dera jį garbinti doriesiems.

Skaitinėlis, atliepas, Zacharijo giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Dieninė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžioje. Aleliuja.

HIMNAS, atitinkantis liturginį laiką.

PSALMODIJA

Priegiesmis iš Liturginių laikų tekstų.

118 (119) psalmė (1–8) I ('Alef)
Mąstymas apie Dievo Įstatymą

Tai ir yra Dievo meilė – jo įsakymus vykdyti (1 Jn 5, 3).

1 Laimingi, kurių nepeĩktinas kelias, *
kurie pagal Viešpaties Mokymą gyvena.
2 Laimingi, kas jo įsakų laikos, *
visà širdimì jo ieško,

3 nieko pìkta nedaro *
ir jo keliaĩs keliauja.
4 Viešpatie, tu davei įsakymus savo, *
kad jie būtų vykdomi uõliai.

5 O kad būčiau tvirtas, *
laikydamasis tavo įstatų kelio!
6 Žinau, kad nepatirsiu aš gėdos, *
jei visùs tavo įsakymus įsidėmėsiu.

7 Týra širdimì tave aš šlovinsiu, *
kai teisiùs tavo įsakus išmoksiu.
8 Tavo įstatų aš laikysiuos, *
niekada manęs neapleiski! —

12 (13) psalmė Dievu pasitikinčio teisiojo skundas

Vilties Dievas jus tepripildo visokių džiaugsmų ir ramybės (Rom 15, 13).

2 Ar ilgai dar, Viešpatie? †
Nejau amžinai mane tu užmirši? *
Ar ilgai dar slėpsi nuo manęs savo veidą?
3 Ar ilgai turėsiu sielvartuos dejuoti, †
diena iš dienos širdgėlą kęsti? *
Ar ilgai būsiu engiamas priešo?

4 Pažvelk ir mane išklausyk, Viešpatie, mano Dieve! †
Šviesõs mano akims suteĩki, *
kad mirties miegù neužmigčiau!
5 Tenesigiria priešas: „Aš jį nugalėjau!“ *
Tegul nesidžiaũgia engėjai, kai parpuolu!

6 Tavo ištikimu gerumù aš pasikliauju, †
mano širdìs džiũgaus, nes tu mane išvaduosi. *
Viešpačiui giedosiu: „Koks buvai man geras!“

13 (14) psalmė Nedorėlių beprotybė

Kur buvo pilna nuodėmės, ten dar apstesnė tapo malonė (Rom 5, 20).

1 Kvailys širdyje sau nusprendė: „Nėr Dievo!“ †
Visi jie sugedę, bjaurastỹ paskendę, *
nėra nė vieno, kas gẽra darytų.
2 Viešpats žvelgia iš dangaus į žmoniją, †
trokšdamas pamatyti, ar yra kas protingas *
ir ieškantis Dievo.

3 Visi pasiklydę kaip vienas, sugedę; *
nėra, kas gẽra darytų, – nė vienui vieno.
4 „Argi jie nežino, visi tie nedorėliai, †
ryjantys mano tautą nelyginant duoną? – *
ir Viešpaties jie niekada nesišaũkia.“ —

5 Bet supurtys juos siaubas, *
nes Viešpats – teisiųjų bičiulis.
6 Geidžiate vargšo vìltis sužlugdyti, *
bet jo užuovėja – Viešpats.
7 O, kad ateitų Izraeliui išganymas iš Ziono! †
Kai Viešpats parves į namus savo tautą, *
Jokūbas džiūgaus – laimingas bus Izraelis.

Kitomis valandomis imama papildomoji psalmodija (p. 987).

Skaitinėlis, eilutė ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Vakarinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Viešpats pergalę suteikė savo Pateptájam.

19 (20) psalmė Meldžiame pergalės karaliui

Kiekvienas, kuris šauksis Viešpaties vardo, bus išgelbėtas (Apd 2, 21).

2 Teišklauso Viešpats tave nėgandos dieną, *
Jokūbo Dievo vardas tave tesaugo!
3 Tesiuñčia pagálbą tau iš Šventovės, *
tepalaiko tave iš Ziono!

4 Teatsimena visàs atnašas tavo, *
ir tavo dėginamosios aũkos priim̃tinos jam tebūna!
5 Ko tavo širdìs trokšta, tau tesuteĩkia, *
kiekvieną tavo užmojį teįvykdo. —

6 Džiaugsmo šũksniais sveikinsim pergalę tavo †
ir mūsų Dievo vardu vėliavas kelsim. *
Visus tavo prašymus Dievas teišklauso!

7 Dabar žinau, kad Viešpats padeda savo pateptájam, – †
šventajame savo danguje jo išklauso *
ir savo dẽšine didžių pergalių jam suteĩkia.

8 Vieni puikaujasi savo žirgaĩs, kiti – karo vežimais, *
o mes didžiuojamės vardu Viešpaties, mūsų Dievo.
9 Anie suklumpa ir krenta, *
o mes pakilę gyvuojam.

10 Viešpatie, pergalę karaliui suteĩki, *
išklausyk mūsų, kai šaukiamės!

1 prieg. Viešpats pergalę suteikė savo Pateptájam.

2 prieg. Giedosime, šlovinsime didžiùs tavo dárbus.

20 (21) psalmė (2–8. 14)
Padėka už karaliaus pergalę

Prisikėlęs Viešpats gavo gyvybę per dienas, kurios niekada nesibaigia (šv. Ireniejus).

2 Viešpatie, tavo galýbe džiaugias karalius, *
džiūgaut nepaliauja, nes tu pergalę jam padovanojai.
3 Jo širdies troškimùs tu išpildei, *
davei, ko maldavo jo lūpos.
4 Pasitinkì jį su didžià paláima, *
uždedi ant galvos jam gryno aukso vainiką.
5 Prašė tavęs gyvenimo – †
tu davei jam ilgą dienų trukmę *
per amžių ámžius.

6 Tavo pergalė suteikė jam didelę garbę, – *
padarei jį didingą ir garsų.
7 Tu jį palaiminai vìsai amžinybei, *
jį džiugina tavo Artumas.

[8] Karalius juk Viešpačiu vilias, *
ištikimas Aukščiausiojo gerumas visada jį saugos.

[14] Būk išaukštintas, Viešpatie, savo galybės! *
Giedosime, šlovinsime didžiùs tavo dárbus.

2 prieg. Giedosime, šlovinsime didžiùs tavo dárbus.

3 prieg. Iš mūsų padarei, Viešpatie,
mūsų Dievui karalystę bei kunigus.

Giesmė Apr 4, 11; 5, 9. 10. 12
Atpirktųjų giesmė

[4,11] Vertas esi, mūsų Viešpatie ir Dieve, *
priimti šlovę, pagarbą ir galybę,
nes tu vìsa sukūrei – *
tavo valia vìsa yra ir buvo sukurta.

[5,9] Vertas esi, Viešpatie, paimti knygą *
ir jos añtspaudus atverti,
nes buvai užmuštas †
ir nupirkai Dievui savo kraujù žmónes *
iš visų genčių, kalbų, giminių ir tautybių.
[10] Iš jų tu padarei mūsų Dievui karalystę bei kunigus, *
ir jie viešpataus žemėj.

[12] Vertas Avinėlis, kuris buvo užmuštas, †
imti valdžią ir turtùs, ir išmintį, *
ir galybę, ir pagarbą, ir šlovę, ir gyrių!

3 prieg. Iš mūsų padarei, Viešpatie,
mūsų Dievui karalystę bei kunigus.

Skaitinėlis, atliepas, Marijos giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Įžanga

K. Viešpatie, atverk mano lū́pas.
A. Ir aš tave šlovinsiu.

Įžangos psalmė (p. 578) su Dievo tarnybą atitinkančiu priegiesmiu.

Aušrinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Aušrinę atliekama Įžanga.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Mýliu tave, Viešpatie, mano stiprýbe. †

17 (18) psalmė (2–30)
Padėka už išgelbėjimą ir pergalę

Tą pačią valandą kilo baisus žemės drebėjimas
(Apr 11, 13).

I

2 „Mýliu tave, Viešpatie, mano stiprýbe! †
3 † Viešpatie, uolà manoji, *
mano tvirtove, gelbėtojau mano!
Mano Dieve, prieglobsti mano, kur atrandu pastogę, *
mano skýde, mano išganymo jẽga, mano tvirtove!" –
4 Viešpaties šlovingojo šaukiausi *
ir buvau išgelbėtas nuo visų savo priešų.

5 Supančiojo mane mirties grandinės, *
pražūtìngieji sraũtai skandino.
6 Šeolo virvės mane apraizgė, *
pinklės mirties apipynė.
7 Sielvarto prispaustas Viešpaties šaukiausi, *
prašiau savąjį Dievą pagalbos.

Savo Šventykloje jis išgirdo mano balsą, *
pasíekė jo ausis mano pagalbos šauksmas.

1 prieg. Mýliu tave, Viešpatie, mano stiprýbe.

2 prieg. Viešpats mane išgelbėjo,
nes mane jis pamėgo.

II

8 Tada sujudo, sudrebėjo žemė, †
kalnų pamatai suvirpėjo ir svirduliavo, *
kai įsìplieskė jo rūstybė.
9 Dūmai veržėsi jam iš šnervių, †
iš burnõs – viską ryjančios ugnys, *
liepsnomìs pasipylė žarijos.
10 Nužengė, dangų pravėręs, *
vėtros debesys gulė jam po kojų.

11 Sėdosi ant kerubo ir skrido, *
vėjo sparnais atskubėjo.
12 Sutemų̃ skliautù jis apsìsiautė, *
sántalka vandenų, debesimis viesulingais.
13 Nuo jo Artumo spindesio debesys plyšo, *
krito kruša ir žarijos.

14 Viešpats danguje sugriaudė, †
Aukščiausias prabilo balsù galìngu, *
krušà ir žarijom.
15 Savo strėlès – žaibùs jis sviedė *
ir juos išvaikė, bėgti privertęs.
16 Tada pasirodė jūros dugnas, †
pasaulio pamatai atsivėrė, *
Viešpačiui galingai prabilus savo įtūžio vėtra.

17 Jis ištiesė ranką iš aukštybių ir mane nutvėrė, – *
iš vandenų srauniųjų ištraukė.
18 Jis išgelbėjo mane iš galingų priešų, – †
iš tų, kurie manęs neapkeñčia,
nes buvo didesnė jų galybė.

19 Nėgandų dieną mane jie užpuolė, *
bet Viešpats buvo mano ramstis.
20 Jis išvedė mane iš pavojaus, – *
išgelbėjo, nes mane pamėgo.

2 prieg. Viešpats mane išgelbėjo,
nes mane jis pamėgo.

3 prieg. Tu, Viešpatie, uždek mano žibintą,
apšviesk mano tamsą.

III

21 Viešpats atlygino man pagal mano teisumą, *
atmokėjo už mano rankų nekaltumą,
22 nes laikiausi Viešpaties kelio, *
nedorybėmis nuo savo Dievo neatsitraukiau,
23 visùs jo įsakus prieš akis sau turėjau *
ir jo įstatų neatsižadėjau.
24 Buvau jam taurus, saugojausi kal̃tybių. †
25 Todėl Viešpats ir atmokėjo man pagal̃ teisumą, *
pagal̃ rankų švarumą, kurį regi jo akys.

26 Tu ištikimas ištikimajam, *
taurus tu – tauriajam.
27 Su nuoširdžiù elgiesi nuoširdžiaĩ, *
o su sukčiumi – gudriaĩ.
28 Tu juk gelbsti nuolankiuosius, *
bet pažemini išdidžiuosius.
29 Juk tu, Viešpatie, uždegei mano žibintą. *
Viešpats, mano Dievas, apšviẽčia mano tamsą.
30 Su tavo galià aš užkardą paimčiau, – *
su savo Dievù péršokčiau mūrą.

3 prieg. Tu, Viešpatie, uždek mano žibintą,
apšviesk mano tamsą.

Eilutė, skaitiniai ir malda – atitinkantys Dievo tarnybą.

Rytmetinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Rytmetinę atliekama Įžanga.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Tavo šviesojè, Dieve, regėsime šviesą.

35 (36) psalmė
Nusidėjėlio piktybė ir Viešpaties gerumas

Kas seka manimi, nebevaikščios tamsybėse, bet turės gyvenimo šviesą (Jn 8, 12).

2 Giliaĩ širdyje nedorėliui núodėmė šnabžda, *
nes jo mintysè nėra Dievo baimės.

3 Jisai apie save taip gerai mano, *
jog tikisi kaltę nuslėpti ir bausmẽs išvengti.
4 Kalbà jo – piktà ir apgaulinga, *
netùri išminties ir gẽra daryti nemoka.
5 Dar guolyje blogį surezgęs, †
kreivù keliù jis kreivoja *
ir to, kas piktybė, nevéngia.

6 Viešpatie, tavo gerumas dangų parėmęs, *
o ištikimybė – debesis siekia.
7 Tavo teisumas – kaip Dievo kalnynai, †
tavo sprendimai – lyg jūros gelmės. *
Viešpatie, tau rūpi žmogus ir gyvūnai!

8 Dieve, koks brangùs tavasis gerumas! *
Tavo sparnų pavėsy mes užuovėją randam.
9 Vaišìnamės tavo Namų valgio gausýbe, *
girdai mus iš savo gėrybių upės.
10 Tu esi gyvenimo šaltinis, *
tavo šviesojè regime šviesą. —

11 Siųsk savo ištikimąją meilę tave pažinusiems *
ir teisumą visiems tyrašir̃džiams.
12 Tenepasiveja manęs įžūliojo koja, *
o nedorėlio ranka manęs tenestumdo.
13 Antai pìkta darę kniūbstì sukniubo, – *
parblokštì, jie atsikelt nebegali.

1 prieg. Tavo šviesojè, Dieve, regėsime šviesą.

2 prieg. Viešpatie, tu esi didis,
nuostabùs savo galýbe.

Giesmė Jdt 16, 1–2. 13–15
Dievas – savo tautos kūrėjas ir globėjas

Jie giedojo naują giesmę (Apr 5, 9).

1 Pradėkite giesmę Dievui būgneliais su žvangučiais, *
giedokite Viešpaties šlovei su cimbólais.
Giedokite jam naują giesmę, *
aukštinkite jį ir šaukitės jo vardo.
2 Nes Viešpats yra Dievas,
triuškinantis kautynių rikiuotę †
ir statantis savo tautojè sau stovyklą, – *
jis mane išgelbėjo iš engėjų rankų!

13 Naują giesmę savo Dievui giedosiu: †
Viešpatie, tu esi didis ir garbingas, *
nenugalimas, nuostabùs savo galýbe.
14 Visi tavo kūriniai tau tetarnauja, *
nes tu tarei, ir jie atsirado, –
siuntei savo dvasią, ir sukurtì jie buvo, – *
nėrà, kas pasipriešintų tavo balsui.

15 Kalnai iš pamatų bus išjudinti tar̃si vandenys; *
nuo tavo žvilgsnio tirps uolos lyg vaškas.
Bet tiems, kurie pagarbiaĩ tavęs bijo, *
esi be galo gailestingas.

2 prieg. Viešpatie, tu esi didis,
nuostabùs savo galýbe.

3 prieg. Džiaugsmo valiavimais šlovinkit Dievą!

46 (47) psalmė Viešpats – visatos Karalius

Sėdi Dievo Tėvo dešinėje, ir jo viešpatavimui nebus galo.

2 Plokite iš džiaugsmo, visos taũtos! *
Džiaugsmo valiavimais šlovinkit Dievą!
3 Viešpats, Aukščiáusiasis, pagarbų šiurpą kelia, *
jis didis visõs žemės Karalius.

4 Tautàs jis privertė paklusti, *
paklupdė gentìs mums po kojų.
5 Pãveldą mums jis išrinko, – *
pasididžiavimą savo tautõs, kurią pamilo.
6 Dievas žengia, gaudžiant šū̃ksniams džiaugsmingiems, *
Viešpats, lydimas ragų gaudimo.

7 Giedokite šlovinimo gíesmes Dievui, *
giedokite šlovinimo gíesmes!
Giedokite šlovinimo gíesmes mūsų Karaliui, *
giedokite šlovinimo gíesmes!
8 Juk Dievas – visõs žemės Karalius, *
giedokite jam šlovinimo himną!

9 Dievas visoms tautoms viešpatauja, *
Dievas sėdi savo šventajame sóste.
10 Su Abraomo Dievo tautà susirinko *
tautų kilmìngieji.
Juk žemės skydai priklauso Dievui, *
jis – iškilus ir didingas.

3 prieg. Džiaugsmo valiavimais šlovinkit Dievą!

Skaitinėlis, atliepas, Zacharijo giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Dieninė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS, atitinkantis liturginį laiką.

PSALMODIJA

Priegiesmis iš Liturginių laikų tekstų.

118 (119) psalmė (9–16) II (Bet)

9 Kaip jaunas žmogus savo kelyjè nepalūžta? – *
Tik laikydamasis tavo žodžių.
10 Visà širdimì tavęs aš ieškau, *
nuo tavo įsakymų neleisk man nuklysti.

11 Branginu širdyjè kiekvieną tavo žodį, *
kad tau nenusidėčiau.
12 Būk pašlovintas, Viešpatie; *
savo įstatų mane išmokyk.

13 Lūpomis aš kartoju *
kiekvieną tavo burnõs sprendimą.
14 Tavo kelio įsakais aš džiaugiuosi *
tartum didžiausiais lobiais.

15 Apmąstaũ tavo įsakymus, *
įsižiūriù į keliùs tavuosius.
16 Tavo įstatais aš gėriúosi; *
paisysiu tavojo žodžio.

16 (17) psalmė Viešpats – mano dalis

Jis savo kūno dienomis siuntė prašymus bei maldavimus... ir buvo išklausytas (Žyd 5, 7).

I

1 Klausykis, Viešpatie, teisiojo skundų, †
atsižvelk į manąjį šauksmą! *
Išgirsk mano maldą iš lūpų be vyliaus!

2 Nuosprendis man iš tavęs teateina, *
nes tavo akys mato teisumą.

3 Nors mėgintumei mano širdį, †
tirtumei mane visą naktį ir ugnimì išbandytum, *
nerastum manyjè neteisybės.
Nenusidėjau bùrna, 4 kaip daugelis įpratę. †
Žodį branginau iš tavo lūpų *
ir smurto keliũ aš išvengiau.
5 Tavo Įstatymo kelio laikiausi, *
nuo jo mano kojos niekada nenuklydo.

6 Šaukiuosi tavęs, nes tu išklausai mane, Dieve! *
Atsuk savo ausį, klausykis mano žodžių.
7 Parodyk savo ištikimąją meilę nuostabià pagálba, †
Gelbėtojau, prie tavo dešiniosios *
ieškantiems užuovėjos nuo užpuolikų.
8 Saugok mane kaip savo akies lėlytę, †
sparnų paũksmėje mane paslėpki *
9 nuo nedorėlių, geidžiančių sudraskyti.

II

Priešai mirtini mane apspinta, – †
10 be gailesčio kietos jų širdys, *
įžūliaĩ piktžodžiaujančios lūpos.
11 Aplink mane jie visur nuõlat zuja, *
akis įbedę, rengiasi žemėn parblokšti.
12 Tarytum liũtai, išalkę grobio, *
lyg iš pasalũ sėlinantys liūtukai.

13 Pakilk, Viešpatie, †
stok prieš juos ir partrenki! *
Išgelbėk mane savo kalavijù nuo piktavãlių,
14 savo rankà, Viešpatie, nuo mirtìngųjų – *
nuo mariųjų, kurių dalià – tik praeinantis būvis.
Jų pilvaĩ teprisipildo to, ką esi jiems parengęs, †
vaikai jų tegu sóčiai sau glemžia *
ir tepalieka savo mažyliams.

[15] Aš gi, būdamas doras, tavo veidą regėsiu, *
o pabudusį džiugins tavo Artumas.

Kitomis valandomis imama papildomoji psalmodija (p. 987).

Skaitinėlis, eilutė ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Vakarinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžioje. Aleliuja.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Viešpats – mano šviesà ir pagálba,
ko gi turėčiau bijotis? †

26 (27) psalmė Pasitikėjimas pavojui ištikus

I

Štai Dievo padangtė tarp žmonių (Apr 21, 3).

[1] Viešpats – mano šviesà ir pagálba, *
ko gi turėčiau bijotis?
† Viešpats – mano gyvenimo tvirtovė, *
prieš ką turėčiau drebėti?
[2] Kai niekšìngieji žmonės užpuola,
trokšdamì mane suėsti, – *
tie mano užpuolikai ir priešai suklumpa ir žūva.

[3] Jei net karių̃ pulkaĩ mane apgultų, *
mano širdìs nedrebėtų;
jei ir karas man paskélbtas būtų, *
net tada vilties neprarasčiau. —

4 Vieno teprašau Viešpaties, tik vieno tetrokštu – †
Viešpaties Namuosè gyventi *
kiekvieną savo gyvenimo dieną,
Viešpaties žavumù gėrėtis *
ir lankyti jo Šventyklą.

5 Juk nẽgandos dieną jis paslėps mane savo pastogėj, †
suteiks man globą savoj Palapinėj, *
užkels mane aukštai ant uolyno.
6 Tad keliu galvą prieš visus apsupusius príešus †
ir atnašauju aukàs jo Palapinėj
su džiaugsmo šū̃ksniais, *
gíedu giesmę Viešpaties šlovei.

1 prieg. Viešpats – mano šviesà ir pagálba,
ko gi turėčiau bijotis?

2 prieg. Tavo, Viešpatie, veido ieškosiu!
Nuo manęs savo veido neslėpki.

II

Kai kurie melagingai kaltino Jėzų (Mk 14, 57).

7 Viešpatie, išgirsk mano balsą, kai šaukiuosi, *
būk man malonìngas, mane išklausyki!
8 Mano širdìs man kalba: „Jo veido ieškoki!" *
Tavo, Viešpatie, veido aš ieškau!

9 Nuo manęs savo veido neslėpki, *
supykęs neatstumk savo tarno.
Tu buvai man pagálba, – manęs neatmeski, *
neapleiski, Dieve, Gelbėtojau mano.
10 Nors tėvas ir motina mane paliktų, *
Viešpats mane priglaustų.
11 Mokyk, Viešpatie, savojo kelio, †
lýgiu takù mane veski, *
nes budrūs mano priešai. —

12 Neatiduok manęs priešininkų sauvãlei; †
melagingi liudytojai prieš mane sukilo *
ir smùrtu alsuoja.

13 Tikiu, kad patirsiu Viešpaties gerumą *
gyvųjų pasauly.
14 Pasitikėk Viešpačiu ir būk ištvermingas! *
Turėki drąsos ir Viešpačiu pasikliauki!

2 prieg. Tavo, Viešpatie, veido aš ieškau!
Nuo manęs savo veido neslėpki.

3 prieg. Jis yra visõs kūrinijos pìrmgimis,
visamè kamè turintis pirmenybę.

Giesmė Plg. Kol 1, 12–20
Kristus – visos kūrinijos pirmgimis,
mirusiųjų pirmgimis

12 Dėkokime Dievui Tėvui, *
kuris padarė mus tiñkamus paveldė́ti
šviesojè šventųjų dalį,
13 kuris iš tamsybių valdžios mus išgelbėjo *
ir pérkėlė į savo mylimojo Sūnaus karalystę.
14 O jame mes turime atpirkimą, *
núodėmių atleidimą.

15 Jis yra nèregimojo Dievo ãtvaizdas, *
visõs kūrinijos pìrmgimis,
16 nes jame vìsa sukurta, *
kas tik yra danguj ir žemėj,
kas rẽgima ir neregima, *
ar sostai, ar viešpatystės, ar kunigaikštystės,
ar val̃džios.

Vìsa sukurta per jį ir jam. †
17 Jis yra pirmà visų daiktų, ir vìsa juo laikosi. *
18 Ir jis yra Galvà Kūno – Bažnyčios.

Jis – pradžia, mìrusiųjų pìrmgimis, *
kad visamè kamè turėtų pirmenybę.

19 Dievas panorėjo jame apgyvendinti visą pilnatvę *
20 ir per jį vìsa su savimi sutaikinti,
jo kryžiaus kraujù darydamas taiką, – *
per jį sutaikinti vìsa, kas yra danguj ir žemėj.

3 prieg. Jis yra visõs kūrinijos pìrmgimis,
visamè kamè turintis pirmenybę.

Skaitinėlis, atliepas, Marijos giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Įžanga

K. Viešpatie, atverk mano lū́pas.
A. Ir aš tave šlovinsiu.

Įžangos psalmė (p. 578) su Dievo tarnybą atitinkančiu priegiesmiu.

Aušrinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Aušrinę atliekama Įžanga.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Viešpaties žodis – skydas visiems,
kurie prie jo glaudžias.

17 (18) psalmė (31–51) Dėkojimas

Jei Dievas už mus, tai kas gi prieš mus?! (Rom 8, 31).

IV

31 Tobulas yra Dievo kelias, †
ugnimì išgrynintas Viešpaties žodis. *
Jis skydas visiems, kurie prie jo glaudžias.
32 Kas gi yra Dievas, jei ne Viešpats? *
Kas yra uolà, jei ne mūsų Dievas? –
33 Dievas, apjuosęs mane stiprýbe *
ir apsaugojęs mano kelią.
34 Kojas man davė eikliàs kaip stirnų *
į saugiàs áukštumas jisai mane vedė.
35 Jis mano rankàs taip išlavino kovai, *
kad įtempti galiù net stipriausią lanką.

1 prieg. Viešpaties žodis – skydas visiems,
kurie prie jo glaudžias.
2 prieg. Tavo dešinioji, Viešpatie, mane palaikė.

V

36 Tu davei man savo apsaugantį skydą, †
tavo dešinioji mane palaikė, *
tavo pagálba didį mane padarė.
37 Tu leidai laisvai man žygiuoti, *
ir mano kojos nepaslydo.
38 Príešus vijausi ir sudorojau, *
negrįžau, kol jie nebuvo sunaikìnti.
39 Sutriuškinau juos – parbloškiau žemėn, †
kad niekada nebepakiltų – *
sukniubo jie man po kojų.
40 Tu apjúosei mane galýbe mūšiui, *
prieš mane suklupdei mano príešus.

41 Príešus, kurie manęs nekeñčia, †
tu privertei apsigręžus bėgti, *
ir aš juos sudorojau.
42 Jie žvalgėsi pagalbos, bet jos nebuvo; *
šaukėsi Viešpaties, bet jisai tylėjo.
43 Barsčiau juos kaip žemės dulkes pavėjuĩ, *
kaip gatvių purvą juos mindžiau.
44 Nuo kivirčo su tautà tu mane išgelbėjai, †
padarei mane tautų valdovù; *
nepažįstamos taũtos man tarnavo.
45 Vos išgirdę apie mane, jie man pakluso; *
atėjo pas mane gūždamies svetimšaliai.
46 Prarado drąsą svetimieji, *
drebėdami bėgo iš savo tvirtovių.

2 prieg. Tavo dešinioji, Viešpatie, mane palaikė.

3 prieg. Tegyvuoja Viešpats!
Tebūna išaukštintas Dievas,
kuris mane išvadavo!

VI

47 Tegyvuoja Viešpats! †
Tebūna pašlovintas jis, uolà manoji, *
išaukštintas Dievas, kuris mane išvadavo!
48 Dievas, pergalę man padovanojęs, *
tautàs man pajungęs,
49 išgelbėjęs mane nuo priešų, †
net išaukštinęs prieš maištautojus *
ir apsaugojęs nuo nuožmiųjų!

50 Todėl, Viešpatie, skélbsiu tautoms tavo šlovę, *
garbinsiu giesmėmìs tavo vardą.
51 Tu pergales padovanoji savo karaliui, †
rodai ištikimą meilę savo pateptájam, – *
Dovydui ir jo palikuõnims per ámžius".

3 prieg. Tegyvuoja Viešpats!
Tebūna išaukštintas Dievas,
kuris mane išvadavo!

Eilutė, skaitiniai ir malda – atitinkantys Dievo tarnybą.

Rytmetinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Rytmetinę atliekama Įžanga.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Pabuskite, lÿra ir árfa!
Aš pažadinsiu aušrą.

56 (57) psalmė Ryto malda varguose

Ši psalmė apgieda Viešpaties kančią (šv. Augustinas).

2 Pasigailėk manęs, Dieve, pasigailėki, *
pas tave prieglobsčio ieškau.

Tavo sparnų ūksmėjè skubu pasislėpti, *
kol praūš tos šėlstančios aūdros.
3 Šaukiuosi Aukščiausiojo Dievo, – *
Dievo, kuris manęs neapleidžia.

4 Iš dangaus teatsiuñčia pagálbą ir teišgelbsti; †
trempiančius mane tesugėdina; *
teatsiuñčia Dievas savo gerumą ir ištikimybę.
5 Kniūbsčias guliu tarp priešų lyg ryjančių liūtų; †
jų dantys – ietys ir strėlės, *
o jų liežuviai – aštrūs kalavijai.

6 Dieve, aukštai danguje parodyk savo didybę, *
o žemėj visoj – savo šlovę!

7 Jie pìnkles mano kojoms paspéndė,
geisdamì mane pagauti; *
man iškasė duobę, bet patys jon ir įkrito.

8 Mano širdìs ištikimà tau, o Dieve; †
mano širdìs atsidavus; *
tave pašlovinsiu gíesme!
9 Pabusk, mano síela! †
Pabuskite, lỹra ir árfa! *
Aš pažadinsiu aušrą.
10 Tau, Viešpatie, tautosè dėkosiu, *
giedosiu tau šlovinimo giesmę tarp pagonių.
11 Juk didis kaip dangùs tavo gerumas, *
o ištikimybė debesis siekia.

12 Dieve, aukštai danguje parodyk savo didybę, *
o žemėj visoj – savo šlovę!

1 prieg. Pabuskite, lỹra ir árfa!
Aš pažadinsiu aušrą.

2 prieg. Manoji tautà, – sako Viešpats, –
sotinsis mano gėrybėm.

Giesmė Jer 31, 10–14
Išlaisvintos tautos džiaugsmas

Jėzui reikės mirti.., kad suburtų į vienybę išsklaidytuosius Dievo vaikus (Jn 11, 51. 52).

10 Klausykitės, taũtos, Viešpaties žodžio! *
Skélbkite jį tolimuosè pajūriuos!
Sakykite: „Tas, kuris išblaškė Izraelį, *
surinks ir ganys jį kaip kerdžius savo kaĩmenę.

11 Taip, nes Viešpats išgelbėjo Izraelį, *
atpirko jį iš galingesnẽs rankos.
12 Jie ateis ir džiūgaus ant Ziono kalno, *
suplauks prie Viešpaties gėrybių:
grūdų, jauno vyno ir šviežio aliejaus, *
avių ir jaučių jauniklių.
Patys jie bus kaip gerai laistomas sodas, – *
visko turės, ko jiems reikia.

13 Linksmaĩ šoks tada merginos *
draugè su senoliais ir jaunikaičiais,
nes jų gedulą džiaugsmù aš pakeisiu, *
džiuginsiu juos ir kenčiančius guosiu.
14 Kunigus valgydinsiu atnašũ̧ dalimì geriausia, *
o manoji tautà sotinsis mano gėrybėm."

2 prieg. Manoji tautà, – sako Viešpats, –
sotinsis mano gėrybėm.

3 prieg. Viešpats tikrai yra didis,
šlovinti jį dẽra miestè mūsų Dievo. †

47 (48) psalmė Padėka tautos Gelbėtojui

Ir nunešė mane dvasios jėga ant didelio ir aukšto kalno, ir parodė man šventąjį miestą, Jeruzalę (Apr 21, 10).

2 Viešpats tikrai yra didis, *
šlovinti jį dẽra miestè mūsų Dievo.
† Jo šventasis kalnas, *
3 gražus ir aukštas, – visõs žemės džiaugsmas,

Ziono kalnas, Zafono viršūnė, *
didžiojo Karaliaus miestas.
4 Jo rūmuose Dievas gyvena – *
jis mūsų tvirtovė.
5 Štai sùtelkė jėgas karaliai *
ir atžygiavo pulti iš vieno.
6 Vos tik jį pamatę, apstulbo; *
klaiko apimtì, jie metėsi bėgti.
7 Ten juos šiurpas pagavo *
tar̃si gimdančios móters skausmas,
8 lyg Taršišo laivai būtų buvę *
skandinami ryčio vėtrų.

9 Ką buvom girdėję, tą ir išvydom †
miestè Galybių Viešpaties, mūsų Dievo, *
miestè, kurį Dievas apsaugojo amžiams.
10 Dieve, mes garbiname tavo ištikimąją meilę *
tavo Šventykloje.
11 Tavo garsas, o Dieve, ir šlovė tavoji
žemės pãkraščius siekia. *
Tavo dešinė laiko teisumą!
12 Tesilinksmina Ziono kalnas, †
tedžiūgauja Judo miestai, *
nes tavo teismas teisingas.

13 Apeik aplinkui Zioną, ratą apsuki; *
suskaičiuok jo bókštus.
14 Į jo pylimus akį atkreipki, *
péreik per visàs jo tvirtóves, *
kad galėtum pasakyti bū́simai kartai: †
15 „Šis Dievas – mūsų Dievas per amžių ámžius. *
Jis amžinai bus mūsų valdovas.“

3 prieg. Viešpats tikrai yra didis,
šlovinti jį dẽra miestè mūsų Dievo.

Skaitinėlis, atliepas, Zacharijo giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos. Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Dieninė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS, atitinkantis liturginį laiką.

PSALMODIJA

Priegiesmis iš Liturginių laikų tekstų.

118 (119) psalmė (17–24) III (Gimel)

17 Būk dosnùs savo tarnui, *
kad gyvenčiau laikydamasis tavo žodžio.
18 Akis tu man atverki, *
kad tavo Mokymo nuostabiùs vaisiùs ragaučiau.

19 Žemėje gyvenu laikinai kaip ateivis, *
savo įsakymų nuo manęs neslėpki.
20 Širdìs iš ilgesio man alpsta, – *
dieną ir naktį álkstu tavo sprendimų.

21 Tu grasini įžūliesiems – prakéiktiesiems, *
kurie nuo tavo įsakymų nuklysta.
22 Išlaisvink mane nuo pajuokõs ir užgaulių, *
nes tavo įsakų aš laikausi.

23 Nors didžiūnai suėję prieš mane sąmoksláuja, *
tavo įstatais rūpinsis tarnas tavasis.
24 Tavo įsakai mane žavi, *
jie yra mano patarėjai.

24 (25) psalmė Maldavimas atleisti ir gelbėti

O viltis neapgauna (Rom 5, 5).

I

1 Į tave, Viešpatie, keliù savo širdį. *
2 O, mano Dieve, tavimi pasikliauju.
Sugėdinti manęs tu neleiski, *
kad nedžiūgautų mano priešai.

3 Tavimi pasitikėję̜s nepražus juk nė vienas; *
niẽkais nueis neištikimieji lengvabūdžiai.

4 Parodyk, Viešpatie, man savo kelią, *
mokyk mane takais tavo eiti.
5 Vesk savo tiesà, tu mane mokyk, †
nes esi Dievas, Gelbėtojas mano. *
Tavimi visados pasikliauju.

6 Viešpatie, neužmiršk gailestingumo †
ir ištikimõsios savo meilės, – *
jie taip seni kaip laikas.
7 Mano jaunystės núodėmes ir kaltès tu užmirški, – †
savo ištikimà meile dėl savojo gerumo, *
Viešpatie, mane atsiminki!

8 Viešpats yra teisus ir geras, *
todėl jis klystantiems kelią parodo.
9 Veda kukliuosius takais teisingais *
ir moko juos savo kelio.

10 Visi Viešpaties takai yra tiesà ir meilė ištikimoji *
tiems, kas jo Sandoros laikos ir įsakams paklūsta.
11 Vardan savę̜s, Viešpatie, atleisk mano kaltę, *
atleisk, nors ji ir didžiulė.

II

12 Kas pagarbiaĩ Viešpaties bijo, *
tam jis parodys, kuriuo taku eiti.
13 Toksai ir pats gyvens laimingai, *
ir jo palikuõnys paveldẽs žemę.

14 Viešpats yra pagarbiaĩ jo bìjančiųjų bičiulis, *
patvirtinantis jiems savo Sandorą.
15 Mano akys visada į Viešpatį krypsta, *
jis mano kojas išpainios iš pinklių.

16 Atsigrę̜žk į mane ir būk man gailestingas, *
aš vienišas esu ir nuskurdę̜s.

17 Rūpesčius mano širdies išsklaidyki *
ir iš vargų mane išvaduoki.

18 Pažvelk į mano skurdą ir kančią *
ir visàs mano núodėmes išdildyk.
19 Žvelk, kokià gausybė mano priešų, *
kaip baisiai jie manęs neapkeñčia.

20 Gyvastį apsaugok, mane tu išgelbėk, *
neleisk nusivilti, nes pas tave užuovėjos ieškau.
21 Dorà ir gerumas mane tepalaiko, *
nes, Viešpatie, tavyje vìsos mano viltys.
22 O Dieve, atpirk Izraelį *
iš visų jo nelaimių!

Kitomis valandomis imama papildomoji psalmodija (p. 987). Skaitinėlis, eilutė ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Vakarinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Šaukiaũsi tavo pagalbos, Viešpatie,
ir tu mane išgydei,
tau dėkosiu per ámžius!

29 (30) psalmė Padėka už išgelbėjimą nuo mirties

Šlovingai prisikėlęs Kristus dėkoja Tėvui (Kasiodoras).

2 Aukštinsiu, Viešpatie, tavo didybę,
nes tu mane apgynei, *
neleidai džiūgauti mano priešams.

3 Šaukiausi tavo pagalbos, Viešpatie, mano Dieve, *
ir tu mane išgydei.
4 Viešpatie, tu išgelbėjai mano gyvastį iš Šeolo, – †
iš mirties nasrų mane tu ištraukei, *
nors buvau su visais pakeliui aš į Duobę.

5 Giedokite Viešpačiui šlovę, jo ištikimieji, *
dėkokite jam prisiminę, koks jisai šventas!
6 Jo įniršis tęsias tik mirksnį, *
o visą gyvenimą – jo gerumas.
Ašaros gãli lietis per naktį, *
bet su aušrà sugrįžta džiaugsmas.

7 Kai man sekėsi, sau kartojau: *
„Niekada nesvyruosiu!“
8 Savo malóne, Viešpatie, †
tu buvai mane iškėlęs kaip nenùgalimą kalną, *
bet kai nùgręžei savo veidą, drebėjau iš baimės.
9 Tavęs aš, Viešpatie, šaukiaũsi, – *
savo Dievo maldavau pagalbos:

10 „Kas tau iš to, jei aš numirsiu, *
jéigu nužengsiu į Duobę?
Argi dulkės tave pašlovins *
ar skélbs tavo ištikimybę?

11 Išgirsk mane, Viešpatie, būk maloningas! *
Viešpatie, tu man padėki!“

12 Tu mano raũdą pavertei į džiaugsmą, †
nuvilkai ašutinę ir džiugesiu apjúosei, *
13 kad be paliovõs tau šlovę giedočiau.
Viešpatie, tu esi mano Dievas, – *
tau dėkosiu per ámžius!

1 prieg. Šaukiaũsi tavo pagalbos, Viešpatie,
ir tu mane išgydei,
tau dėkosiu per ámžius!

2 prieg. Laimingas, kuriam núodėmė dovanota.

31 (32) psalmė Laimingas, kam kaltės atleistos

Dovydas skelbia palaiminimą žmogui, kuriam Dievas be darbų įskaito teisumą (Rom 4, 6).

1 Laimingas, kam nusižengìmas atleistas, *
kuriam núodėmė dovanota.
2 Laimingas, kurio Viešpats kaltù nelaiko, *
kurio dvasioje nėra apgaulės.

3 Kol tylėjau, dilo man kaulai *
kasdien bevaitojant.
4 Slėgė juk tavo ranka dieną ir naktį, – *
suvýtau lyg žolynas nuo vasaros karščių.

5 Tada išpažinau tau savo nuodėmę, *
nenuslėpiau savo kaltybių.
Tariau: „Atskleisiu Viešpačiui, kuo nusidėjau“, – *
ir tu atleidai man nuodėmę, pašalinai kaltę.

6 Todėl lemtingą valandą tau melsis
visi ištikimieji žmonės; *
jei ir grėsmingi vandenys patvintų, jų neužlietų.
7 Tu prieglobstis mano, – †
iš vargų mane ištrauki, *
apsupi džiugiais išganymo šū̃ksniais.

8 „Mokysiu tave, parodysiu kelią, kuriuo turì eiti; *
mano akys budės virš tavęs, aš tau patar̃siu.
9 Nebūk lyg arklys ar mulas, neturintis proto, †
kurio narsą tramdo kā̃manomis ir žą́slais, *
nes kitaip jis nepaklūsta.“

10 Nedorėlio sielvartai laukia, *
o pasitikintį Viešpačiu,
lydės ištikimoji jo meilė.

11 Linksminkitės Viešpatyje, džiūgaukite, teisieji, *
šūkaukite iš džiaugsmo, visi tyrašir̃džiai!

2 prieg. Laimingas, kuriam núodėmė dovanota.

3 prieg. Davė jam Viešpats valdžią ir garbę, ir karalystę,
jam tarnaus vìsos taũtos.

Giesmė Apr 11, 17–18; 12, 10b–12a Dievo teismas

11,17 Dėkojame tau, Viešpatie, visagali Dieve, †
kuris esi ir kuris buvai, *
kad pasiėmei savo didžiąją valdžią
ir ėmei viešpatauti.

18 Taũtos įširdo, tačiau atėjo tavo rūstybės laikas, *
metas teisti mirusius,
atsilyginti savo tarnams,
pranašáms ir šventiesiems, *
ir visiems, mažiems ir dideliems,
bijantiems tavojo vardo.

12,10 Dabar atėjo mūsų Dievo išganymas, *
galybė, karalystė ir jo Mesijo valdžia,
nes išmestas mūsų brolių kaltintojas, *
skundęs juos mūsų Dievui dieną ir naktį.

11 Bet jie Avinėlio kraujù jį nugalėjo *
ir savo liudijimo žodžiais.
Jie nebrangìno savo gyvybės ir nebijojo mirti. *
12 Todėl džiūgaukite, dañgūs ir jų gyventojai!

3 prieg. Davė jam Viešpats valdžią ir garbę, ir karalystę,
jam tarnaus vìsos taũtos.

Skaitinėlis, atliepas, Marijos giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Įžanga

K. Viešpatie, atverk mano lūpas.
A. Ir aš tave šlovinsiu.

Įžangos psalmė (p. 578) su Dievo tarnybą atitinkančiu priegiesmiu.

Aušrinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžioje. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Aušrinę atliekama Įžanga.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Viešpatie, pakilk manęs gelbėti!

34 (35) psalmė (1–2. 3c. 9–19. 22–23. 27–28)
Viešpats išgelbėja nuo persekiotojų

Susirinko... ir nusprendė suimti Jėzų klasta ir nužudyti
(Mt 26, 3. 4).

I

1 Grumkis, Viešpatie, su mano užpuolikais, *
kaukis su tais, kurie prieš mane kovoja!
2 Stverk skydą ir šalmą, †
pakilk manęs gelbėti! *
3c Sakyk man: „Aš išgelbėjimas tavo!“

9 O aš Viešpatyje džiūgausiu, *
laimingas būsiu, nes jis mane išgelbėjo.
10 Iš visos širdies jam sakysiu: *
„Viešpatie, kas gali tau prilygti?
Tu silpną išgelbsti iš gniáužtų galiūno, *
nuo engėjo – betuřtį ir vargšą.“ —

11 Liudija prieš mane nirtingi žmonės, *
kaltina nusikaltimais,
apie kuriuos nežinau aš nieko.
12 Man už gẽra piktù jie atmoka, *
ãlina gyvastį mano.

1 prieg. Viešpatie, pakilk manęs gelbėti!

2 prieg. Išteisink mane, apgink mano bylą,
juk tu esi, Viešpatie, mano tvirtovė.

II

13 O aš, jiems susirgus, vilkėjau ašutìnę, *
save várginau pasninku.
Meldžiausi galvą nulenkęs, *
14 gailėjau kaip savo bičiulio ar brolio.
Klajojau neramus, kaip tas, kurs motiną aprauda, *
gedulo prìslėgtas.

15 Kai į vargą įpuoliau, visi jie džiaugės *
ir būriavos iš manęs pasijuokti, –
luošiaĩ, kurių nepažinojau, prieš mane susibūrė, – *
be perstojo mane užkabinėjo.
16 Pašiepdamì ir burnódami, *
ant manęs dantimìs jie griežė.

2 prieg. Išteisink mane, apgink mano bylą,
juk tu esi, Viešpatie, mano tvirtovė.

3 prieg. Apsakysiu tavo teisumą
ir šlovinsiu tave ištisą dieną.

III

17 Kaip ilgai, Viešpatie, tu tik stebėsi? †
Gelbėk mane nuo tų žvėrių laukinių, *
nuo šių liūtų – mano gyvybę!
18 Tavo tautõs sùeigoje tada tau dėkosiu, *
šlovinsiu tave spūstyjè didžiojoj.

19 Neleisk mano priešams, tiems melagiams, *
triumfuoti, kad aš pralaimėjau;

neleisk tiems, kas be priežasties manęs nekeñčia, *
vaipytis su džiaugsmù iš mano skausmo.
22 Tu matei, Viešpatie, tad netylėki! *
Viešpatie, nuo manęs nesitolink.
23 Pabusk! Skubėk mane apginti! *
Mano Viešpatie ir mano Dieve, gink manąją bylą!

27 Kas mano išteisinimo trokšta, *
tesilinksmina ir tešūkauja iš džiaugsmo –
nuolatõs tekartoja: „Didis tas Viešpats, *
kuris džiaugiasi savo tarno geróve!“

28 Tada apsakysiu tavo teisumą *
ir šlovinsiu tave ištisą dieną.

3 prieg. Apsakysiu tavo teisumą
ir šlovinsiu tave ištisą dieną.

Eilutė, skaitiniai ir malda – atitinkantys Dievo tarnybą.

Rytmetinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Rytmetinę atliekama Įžanga.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Tau patiks mūsų teĩsios aũkos
ant tavo aukuro, Viešpatie.

50 (51) psalmė Pasigailėk manęs, Dieve!

Privalu... atsinaujinti savo proto dvasinėje gelmėje, apsivilkti nauju žmogumi (Ef 4, 22. 23–24).

3 Pasigailėk manęs, Dieve, iš savo gerumo, †
iš savo begalinio gailestingumo *
sunaikìnk maištingus mano dárbus.

4 Nuplauk ir numazgok mano kaltę, *
nuvalyk nuo manęs mano nuodėmę!

5 Savo maištingus dárbus aš gerai pažįstu, *
nuõlat man prieš akis mano núodėmė.

6 Tau, tiktai tau nusidėjau, *
dariau, ką laikai tu piktýbe.
Todėl kaltini mane tu teisingai *
ir teisingai teismè pasmerksi.

7 Iš tikro su kaltè esu užgimęs, *
mano motina su núodėme mane pradėjo.
8 Tu trokšti tiesos ir nuoširdumo, – *
tad širdies gelmėjè išminties mane pamokyk.

9 Apvalyk mane ýzopu, ir būsiu tyras, *
nuplauk mane, ir būsiu baltesnis už sniegą.
10 Leisk man išgirsti džiaugsmo ir linksmybės žinią, – *
kaulai, kuriuos išvárginai, tepradžiunga.

11 Nugręžk savo veidą nuo mano núodėmių *
ir panaikìnk visàs mano kaltýbes.
12 Sukurk man tyrą širdį, o Dieve, *
manyje atsidavusią dvasią atnaujink.

13 Neatstumki manęs nuo savo Artumo, *
neatimk savo dvasios šventosios.
14 Išganymo džiaugsmą man vėl sugrąžinki, *
dvasios uolumas mane tepalaiko.

15 Vèsiu maištautojus į tavo kelią, *
nusidėjėlius pas tave sugrąžinsiu.
16 Iš kraujo kaltẽs mane išlaisvinki, †
Dieve, mano išganymo Dieve, – *
tuomèt mano liežuvis tavo teisumù skonėsis.

17 Viešpatie, atverk mano lūpas, *
ir mano burnà skélbs tavo šlovę.

18 Juk džiaugsmą tau teikia ne aũkos, – *
dẽginamosios aukõs, jéigu ją atnašaučiau,
tu nepriimtum.
19 Dievui tikroji auka – tai dvasia sugrudus; †
širdies, sugrudusios ir atgailaujančios, *
Dieve, tu juk neatstumsi.

20 Būk dosnùs Zionui iš savo gerumo, – *
tebus atstatytos Jeruzalės sienos.
21 Tada tau patiks mūsų teĩsios aũkos, – †
dẽginamosios ãtnašos ir smilkìnamos aukos, – *
ant tavo aukuro jáučius tada atnašausim.

1 prieg. Tau patiks mūsų teĩsios aũkos
ant tavo aukuro, Viešpatie.

2 prieg. Tik per Viešpatį Izraelio palikuõnys
atras teisumą ir šlovę.

Giesmė Iz 45, 15–25 Visos tautos ateis pas Viešpatį

Kad Jėzaus vardui priklauptų kiekvienas kelis (Fil 2, 10).

15 Tikrai tu esi pasislėpęs Dievas, *
Izraelio Dieve, Išvaduotojau!

16 Kris ant jų visų pãnieka ir gėda, *
stabų̃ dirbėjai pražus nemalonėj.
17 Izraeli, esi Viešpaties išvaduotas ámžinu išganymu! *
Gė́da ir pažeminimas nekris ant jūsų
per amžių ámžius.

18 Nes šitaip kalba Viešpats, sukūręs dangų, †
jis – Dievas, paruošęs ir padaręs žemę, *
davęs jai pradžią, –
juk jis nesukūrė jos tar̃si tyrlaukio, †
o padarė tinkamą gyventi: *
„Aš Viešpats, be manęs nėra kito!

19 Ne paslapčiom aš kalbėjau, *
ne iš tamsybių šalies buveĩnės

ir nesakiau Jokūbo palikuõnims: *
'Ieškokite manęs dykynėj.'
Aš, Viešpats, teisumą apreiškiu, – *
paskélbiu, kas teisìnga."

20 „Susirinkę ateikit, *
prieikit arčiau jūs, tautų likučiai!
Tikri neišmanėliai tie,
kas nešiojasi stabùs iš medžio *
ir meldžiasi dievui, kurs išgelbėt negali.
21 Eikit šen, draugè pasitarę, pasakykit! *
Kas paskélbė tai kadáise, išpranašavo iš anksto?
Argi tai ne aš, Viešpats, †
be manęs nėra kito Dievo, *
tik aš vienas – teisingas ir išvaduojantis Dievas!

22 Į mane atsigręžkit ir išgelbėti būsit visi,
kas žemėj gyvenat, *
nes Dievas aš, – nerasite kito!

23 Savimi aš prisíekiau, †
mano lūpos ištarė tiesą – *
neatšaũkiamą žodį:
'Klaupsis prieš mane kiekvienas kẽlis, *
manimì prisieks kiekvienas liežuvis.'

24 Man sakys: 'Tik Viešpatyje – pergalė ir galybė.' *
Ateis pas jį visi maištautojai susigėdę.
25 Tik per Viešpatį Izraelio palikuõnys *
atras teisumą ir šlovę."

2 prieg. Tik per Viešpatį Izraelio palikuõnys
atras teisumą ir šlovę.

3 prieg. Artinkitės prie Viešpaties
su džiaugsmìnga gíesme.

Jei tolesnė psalmė buvo atlikta Įžangoje, vietoje jos imama 94 (95) psalmė (p. 578).

99 (100) psalmė Žengiančiųjų į Šventyklą džiaugsmas

Viešpats liepia atpirktiesiems giedoti pergalės giesmę (šv. Atanazas).

1 Džiaugsmù klegėkite, vìsos šalys! †
2 Tarnaukite Viešpačiui linksmos, *
artinkitės prie jo su džiaugsmìnga gíesme.

3 Atminkite: Viešpats yra Dievas. †
Jis mus sukūrė, mes jam priklausom; *
mes – jo tauta ir jo kaimenės avys.

4 Pro vartùs dėkodami ženkit *
į jo kiemùs su šlovinimo gíesme.
Dėkokite jam, šlovinkite jo vardą, †
5 nes geras mūsų Viešpats, amžinà jo meilė, *
per kartų̃ kartàs – jo ištikimybė.

3 prieg. Artinkitės prie Viešpaties
su džiaugsmìnga gíesme.

Skaitinėlis, atliepas, Zacharijo giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos. Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Dieninė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžioje. Aleliuja.

HIMNAS, atitinkantis liturginį laiką.

PSALMODIJA

Priegiesmis iš Liturginių laikų tekstų.

118 (119) psalmė (25–32) IV (Dalet)

25 Guliu, nùblokštas į dulkes; *
atgaivink mane, kaip esi pažadėjęs.

26 Kai savo siekiùs tau atvėriau, †
tu išklausei mano maldą; *
mane savo įsakų mokyk.

27 Padėk man suprasti tavo įsakų kelią, *
ir tavo nuostabiais darbais aš žavėsiuos.
28 Sielvartas mane naikina, – *
palaikyk, kaip esi pažadėjęs.

29 Neleisk man klystkeliuos klaidžiot, *
būk man geras ir savo Įstatymą aiškink.
30 Ištikimybės kelią esu pasirinkęs, *
man kelrodis – tavo sprendimai.

31 Tavo įsakų tvirtai laikausi; *
neleisk man gėdos patirti.
32 Tavo įsakymų keliù aš bėgu, *
nes tu man dúodi imlią širdį.

25 (26) psalmė Nekaltojo pasitikėjimas ir prašymai

Dievas mus išsirinko Kristuje, kad būtume šventi ir nesutepti (plg. Ef 1, 4).

1 Viešpatie, paskélbki, kad esu nekaltas! †
Juk aš dorai elgiuosi *
ir Viešpačiu nedvejodamas pasikliauju.
2 Tirk mane, Viešpatie, ir bandyki, *
ištirk mano mintìs ir nórus.

3 Juk tavo ištikimoji meilė akysè man stovi, *
tavoji ištikimybė nuõlat mane veda.
4 Su nedorėliais aš nesusidėjau, *
nesimaišiau su veidmainiais.
5 Nekenčiù pìkta darančių sėbrystės, *
su nedorėliais nebendrauju.

6 Nekaltumo ženklan rankàs nusiplaunu *
ir einu aplink tavąjį aukurą, Viešpatie,

7 gar̃siai skélbdamas savo dėkingumą *
ir apsakydamas visùs tavo nuostabiúosius dárbus.
8 Viešpatie, mýliu Namus, kuriuose tu buvoji, *
tavo šlovės buveĩnę.

9 Nenušluok manęs draugè su nusidėjėliais, *
mano gývasties sykiù su žudikais.
10 Jų rankose pikti kėslai, *
jų dešinė – pripildyta kyšių.
11 O aš darau tai, kas dora, *
atpirk mane ir būk man gailestingas.

12 Mano kojos stovi ant išlygintos žemės, *
sùeigose šlovinsiu Viešpatį.

27 (28) psalmė (1–3. 6–9) Maldavimas ir padėka

Tėve, dėkoju tau, kad mane išklausei (Jn 11, 41).

1 Tavęs šaukiuosi, Viešpatie, *
uõla manoji, nebūki man kurčias.
Jéigu tu tylėsi, kaip tie būsiu, *
kurie žengia į Duobę.

2 Išgirsk mano maldaujantį balsą, †
kai šaukiuosi tavo pagalbos, *
tiesdamas rankàs į tavo šventąją buveĩnę.
3 Nenutempk manęs su nedoraisiais, *
su darančiais pìkta, –
su tais, kurie kaimyną sveikina meĩliai, *
o širdyje púoselėja piktybę.

6 Tebūna pašlovintas Viešpats, *
nes jis išgirdo mano pagalbos šauksmą.
7 Viešpats – mano stiprybė ir skydas, – *
juo mano širdìs pasikliauja.
Jis man padėjo, širdìs mano džiaugias, – *
gíesme jam aš dėkoju. —

8 Viešpats – savo tautõs stiprybė, *
tvirtovė išgelbėti savam pateptájam.
9 Gelbėk savo tautą, sav̨ąjį pãveldą laimink! *
Būk jų Ganytojas, juos globoki per ámžius!

Kitomis valandomis imama papildomoji psalmodija (p. 987).

Skaitinėlis, eilutė ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Vakarinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Išgydyk, Viešpatie, manąją sielą,
esu tau nusidėjęs.

40 (41) psalmė Ligonio malda

Vienas iš jūsų, valgančių su manimi, išduos mane (Mk 14, 18).

2 Laimingas, kas rūpinas vargšais, *
nelaimės dieną Viešpats jį gelbės.
3 Viešpats jį saugos ir stiprins, †
žemėje padarys jį laimingą *
ir nepaliks priešų gniaužtuos.
4 Viešpats padės jam ligai užklupus, *
jo negaliàs išgydys.

5 Kartą tariau: „Viešpatie, manęs pasigailėki, *
išgydyk mane, nors esu tau nusidėjęs.
6 Mano priešai piktai apie mane burnoja: *
'Kada pagaliau jis galą gaus ir prapuls jo vardas?'

7 Mane aplankantys tuščiažodžiáuja, †
jų širdys sklidinos kėslų, *
išėję laukan, apie juos kalba.

8 Nekeñčiantys manęs tarpusavyje šnibždas, *
linkėdami to, kas blogiausia:
9 'Ligà mirtina jį apniko, *
šitaip atgulęs, daugiau nesikels jis.'
10 Net mano geriausias bičiulis, *
su manimi dalijęsis duona, taikėsi man įspirti.

11 Bet tu, Viešpatie, būk man gailestingas, *
pakelk mane, kad jiems atmokėčiau."
12 Tada žinosiu, jog tu man malonìngas, *
kai matysiu pralaimėjusį savo priešą.
13 Tu man padėsi, nes elgiuosi nepriekaištìngai, *
savo Artumè amžinai mane laikysi.

14 Tebūna pagárbintas Viešpats, Izraelio Dievas, *
nuo amžių per ámžius! Amen! Amen!

1 prieg. Išgydyk, Viešpatie, manąją sielą,
esu tau nusidėjęs.

2 prieg. Su mumis Galybių Viešpats,
Jokūbo Dievas – mūsų tvirtovė!

45 (46) psalmė Dievas – prieglauda ir stiprybė

Jis vadinsis Emanuelis, o tai reiškia: „Dievas su mumis“ (Mt 1, 23).

2 Dievas – mūsų prieglauda ir stiprybė, *
visados varguosè artimiausia pagálba.
3 Todėl nebijosim, nors ir svérdėtų žemė, *
nors ir kalnai griūtų į jūrų gelmę;
4 net jei vandenys putotų ir šėltų, *
o kalnai drebėtų nuo jų šėlimo.

5 Upės srõvės džiugina Dievo miestą, *
Aukščiáusiojo šventąją buveĩnę.

6 Dievas jo viduje, jis nebus sunaikìntas, – *
rytui auštant, Dievas ateis į pagálbą.
7 Siautėja taũtos ir griũva karalystės, – *
bet nugriaudi jo balsas, ir žemė apmiršta.

8 Su mumis Galybių Viešpats, *
Jokūbo Dievas – mūsų tvirtovė!
9 Ateikite ir pamatykite, ką Viešpats padarė, *
pasižiūrėkite į nuostabiùs jo dárbus žemėj.
10 Karùs visojè žemėje jis sustabdo, lankùs sulaužo, *
sutriuškina íetis, skydùs ugnyje sunaikìna.
11 „Táikykitės ir žinokit, kad aš esu Dievas! *
Iškilùs tautosè, išaukštintas žemėje.“

12 Su mumis Galybių Viešpats, *
Jokūbo Dievas – mūsų tvirtovė!

2 prieg. Su mumis Galybių Viešpats,
Jokūbo Dievas – mūsų tvirtovė!

3 prieg. Vìsos taũtos ateis
ir šlovindamos prieš tave puls véidu, Viešpatie.

Giesmė Apr 15, 3–4 Garbinimo himnas

3 Tavo darbai nuostãbūs ir didingi, *
Viešpatie, visagali Dieve!
Tavieji keliaĩ tikri ir teisingi, *
tautų Valdove!

4 Kas gi nesibijotų, Viešpatie, †
ir negerbtų tavojo vardo?! *
Juk tu vienas šventas!
Vìsos taũtos ateis ir šlovindamos
prieš tave puls véidu, *
nes paaiškėjo tavo teisūs sprendimai.

3 prieg. Vìsos taũtos ateis
ir šlovindamos prieš tave puls véidu, Viešpatie.

Skaitinėlis, atliepas, Marijos giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos. Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

I SAVAITĖS ŠEŠTADIENIS

Įžanga

K. Viešpatie, atverk mano lū́pas.
A. Ir aš tave šlovinsiu.

Įžangos psalmė (p. 578) su Dievo tarnybą atitinkančiu priegiesmiu.

Aušrinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Aušrinę atliekama Įžanga.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Šlovinkite Viešpatį giesmėmìs,
atsiminkite nuostabiúosius jo dárbus.

104 (105) psalmė Dievas ištikimas savo pažadams

Apaštalai skelbia tautoms nuostabius Dievo darbus, padarytus jo atėjimo metu (šv. Atanazas).

I

1 Dėkokite Viešpačiui, šaukitės jo vardo, *
skélbkite tautoms jo dárbus.
2 Šlovinkit jį giesmėmìs, jam giedokit, *
nuostabiùs jo dárbus apsakykit.
3 Didžiuokitės vardu jo šventuoju, – *
tedžiūgauja Viešpaties íeškančiųjų širdys!

4 Pagalbos pas Viešpatį eikit ieškoti, *
nepaliáudami ieškokite jo Artumo.
5 Atsiminkite jo padarytus nuostabiúosius dárbus, *
stebuklùs ir nuosprendžius tvìrtus,

6 jam tarnaujantys Abraomo palikuõnys, *
Jokūbo aĩniai, jo išrinktieji!

7 Jis, Viešpats, yra mūsų Dievas; *
jo įsakymai vykdomi visoj žemėj.
8 Savo Sandoros amžiais jis laikos, *
tūkstančiui kartų̃ duoto pažado, –
9 Sandoros, su Abraomù sudarytos, *
priesaikos žodžio Izaokui,
10 kurį jis patvirtino kaip įstatą Jokūbui, *
kaip amžiną Sandorą Izraeliui.

11 Jis tarė: „Tau padovanosiu Kanaano kraštą *
kaip pãveldą, mano paskirtą."
12 Nors jų negaũsiai ten buvo, *
tik sauja ateivių svetimojoj žemėj, –
13 klajojanti iš tautos į tautą, *
iš karalystės į karalystę, –
14 jų engti jis niekam neleido, *
karaliùs už skriaũdžiamus barė:
15 „Nelieskite manų pateptųjų, *
mano pranašų̃ neskriauskit!"

1 prieg. Šlovinkite Viešpatį giesmėmìs,
atsiminkite nuostabiúosius jo dárbus.

2 prieg. Kai teisusis žmogus buvo parduotas,
Viešpats jo nepaliko,
bet iš nusidėjėlių jį išvadavo.

II

16 Anái žemei jis badą užleido, *
visus maisto išteklius sunaikino.
17 Siuntė prieš tai jiems vyrą – *
Juozapą, parduotą vergijon.
18 Supančiotos buvo jo kojos, *
grandinė užnérta ant kaklo.

19 Bet išsipildė jo pranašystė, *
kol Viešpaties žodis jį bandė.
20 Karãlius liepė jį paleisti, *
išlaisvino jį tautų valdovas.
21 Savo namų viešpačiu jį padarė *
ir valdytoju visų savo turtų,
22 kad savo rúožtu jo pareigūnùs lavintų *
ir išminties didžiūnùs pamokytų.

2 prieg. Kai teisusis žmogus buvo parduotas,
Viešpats jo nepaliko,
bet iš nusidėjėlių jį išvadavo.

3 prieg. Atsiminė Viešpats savo šventąjį pažadą
ir išvedė džiūgaujančią savo tautą.

III

23 Tada Izraelis atėjo į Egiptą, *
Jokūbas apsigyveno Hamo žemėje kaip ateivis.
24 Viešpats pagausino savąją tautą, *
ji tapo stipresnė už príešus.
25 Ir pasikeitė egiptiečių širdys, †
užsiliepsnojo neapykanta jo tautai, *
jam tarnaujančius engė klastingai.
26 Viešpats pasiuntė savo tarną Mozę *
ir Aaroną, kurį išsirinko.
27 Viešpaties ženklaĩ per juos apsireiškė *
ir daugybė stebuklų Hamo žemėj.

28 Jis tamsą užleido – ir žemė aptemo, *
bet egiptiečiai priešinos jo žodžiams.
29 Pavertė vandenis į kraują, *
ir nutroško jų žuvys.
30 Jų žemę varlės užplūdo, *
užpuolė net egiptiečių karaliaus rū́mus.
31 Jis tarė, ir apniko musių spiečiai, *
aibės uodų̃ – visą jų šalį.

32 Vietoj lietaus jis išpylė krušą, *
nuplieskė žaibais visą kraštą.
33 Sunaikìno figmedžius ir vynuogýnus, *
medžiùs laukuose išvartė.

34 Jam žodį ištarus, *
pasklido skėriũ ir žiogų gausybė.
35 Visus augalus jie surijo *
ir derlių laukuose suėdė.
36 Pirmãgimius jis išmarino lig vieno, – *
visas jų jaunystės pirmíenas.

37 Tada išsivedė izraeliečiùs,
nešinus sidabrù ir auksu, – *
dvylikoje giminių nebuvo silpnuolio.
38 Džiũgavo egiptiečiai, jiems iškeliaujant, *
nes izraeliečiai kėlė jiems baimę.
39 Jis sùpūtė debesį einantiems pridengti *
ir ugnimì àpšvietė naktį.

40 Alkstantiems jis putpelių siuntė *
ir dañgiška duona sóčiai juos maitino.
41 Uolą atvėrė, ir vanduo ištryško, – *
per dykumą pasruvo lyg upė.
42 Nes atsiminė jis savo tarną Abraomą *
ir šventąjį pažadą, jam duotą.

43 Taip jis vedė džiũgaujančią savo tautą, *
giedančius džiugią giesmę išrinktúosius.
44 Ir išdalijo jiems kitų tautų žemę, *
jų triũso vaisiùs paveldéti leido,
45 kad paklustų jo įstatams *
ir laikytųsi jo įsakymų!

3 prieg. Atsiminė Viešpats savo šventąjį pažadą
ir išvedė džiũgaujančią savo tautą.

Eilutė, skaitiniai ir malda – atitinkantys Dievo tarnybą.

Rytmetinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Rytmetinę atliekama Įžanga.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Mano akys budi prieš aušrą,
taves aš šaukiuosi.

118 (119) psalmė (145–152) XIX (Qof)

145 Iš visos širdies šaukiuosi, †
Viešpatie, mane išklausyki! *
Įstatams tavo paklusiu.
146 Šaukiuosi taves – mane išgelbėk, *
kad įsakų tavo laikyčiaus.

147 Prieš aušrą keliuosi, maldauju pagalbos, – *
tavo pažadu aš viliuosi.
148 Mano akys budi su nakties sargýba, *
kai apmąstau tavo žodį.

149 Ištikimas juk tavo gerumas, †
Viešpatie, išgirsk mano balsą, *
išlaikyk mane gyvą, nes esi teisingas.
150 Sėlina artyn, kurie į mane kėsinas, – *
nuo tavo Mokymo jie nutolę.

151 Tačiau artì esi tu, Viešpatie, *
ir tikri įsakymai tavo.
152 Apie tavo įsakus seniaĩ aš patyriau, *
kad juos paskélbei ámžiams.

1 prieg. Mano akys budi prieš aušrą,
taves aš šaukiuosi.

2 prieg. Viešpats – mano drąsa ir galybė,
jis mane išvadavo!

Giesmė Iš 15, 1–4a. 8–13. 17–18
Pergalės himnas perėjus Raudonąją jūrą

Tie, kas nugalėjo žvėrį, giedojo Dievo tarno Mozės giesmę (plg. Apr 15, 2–3).

1 Viešpačiui aš giedosiu, nes jis šlovingai nugalėjo – *
žirgą ir vežėją nugramzdino į jūrą.

2 Viešpats – mano giesmė ir stiprybė, *
jis mane išvadavo!
Jį aš garbinsiu – jis yra mano Dievas! *
Jį aš áukštinsiu – jis yra mano tėvo Dievas!

3 Viešpats yra Galiūnas, *
Viešpats – jo vardas!
4 Faraono kovos vežimùs ir kariáuną *
jis nùbloškė į jūrą.

8 Tavo narsiù alsavimu susìtelkė vandenys, †
ir tar̃si pylimas sustojo bangos, *
bedugnės vandenys jūros vidury sustingo.

9 Priešas kalbėjo: 'Vysiuosi ir pasivysiu, *
pasisotinsiu, pasidalijęs grobį.
Išsitrauksiu kalaviją, *
mano rankà juos sutriuškins.'

10 Bet pàpūtei savo vė́ju, ir juos jūra užliejo, *
nugrimzdo jie tar̃si švinas į vandenų gilybę.

11 Viešpatie, kas tarp dievų tau lýgus? †
Ar už tave kas šventumù nuostabesnis? *
Darantis stebuklùs, baimę keliantis
darbais šlovingais.

12 Kai ištiesei savo dešinę, *
žemė juos prarijo.
13 Savo meile ištikimája vedei tu tautą, *
kurią buvai išpirkęs,

savo galýbe juos lydėjai *
 į šventąją buveĩnę.

17 Tu juos įvedei ir pasodinai kálne savojo pãveldo, †
 vietoje, Viešpatie, kurią padarei savo buveinè, *
 šventovėje, Viešpatie, kurią tavo rañkos pastatė.

18 Viešpats yra karalius *
 per visus amžių ámžius.

2 prieg. Viešpats – mano drąsa ir galybė,
jis mane išvadavo!

3 prieg. Šlovinkite Viešpatį, vìsos taũtos! †

116 (117) psalmė Šlovė gailestingajam Viešpačiui

Aš sakau... Pagonims išpažinsiu tave, tavo vardui giedosiu (Rom 15, 8. 9).

1 Šlovinkite Viešpatį, vìsos taũtos! *
 † Aukštinkite jį, vìsos šalys!

2 Tikrai didis mums Viešpaties gerumas *
 ir amžinà jo ištikimybė.

3 prieg. Šlovinkite Viešpatį, vìsos taũtos!

Skaitinėlis, atliepas, Zacharijo giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Dieninė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS, atitinkantis liturginį laiką.

PSALMODIJA

Priegiesmis iš Liturginių laikų tekstų.

118 (119) psalmė (33–40) V (He)

33 Rodyk man, Viešpatie, savo įstatų kelią, *
laikysiuos jo dieną ir naktį.
34 Suteik įžvalgumo tavo Mokymą gerbti, *
visà širdimì jam paklusti.

35 Savo įsakymų takù mane tu veski, *
nes tai rūpestis mano didysis.
36 Prie savo įsakų palenk mano širdį, *
o ne į savanaudį pelną.

37 Nugręžk mano akis nuo tuštybių, *
savo keliuosè laikyk mane gyvą.
38 Man, savo tarnui, duoto pažado laikykis – *
pažado, pagarbiaĩ tavęs bijantiems duoto.

39 Nugręžk nuo manęs užgáules, jų bijausi, *
tavo sprendimai yra maloningi.
40 Juk žinai, kad tavo įsakų ilgiúosi; †
suteik man gyvenimą naują, *
savo teisumu mane laimink!

33 (34) psalmė Viešpats gelbsti teisiuosius

Jūs gi esate patyrę, koks meilus yra Viešpats (1 Pt 2, 3).

I

2 Visuomèt aš Viešpatį garbinsiu, *
aidės jo šlovė be paliovõs mano lūpom.
3 Viešpačiu didžiuojasi mano síela, – *
romieji girdės tai ir džiaugsis.
4 Skélbkite su manimi Viešpaties didybę, *
aukštinkime išvien jo vardą!

5 Kreipiaus į Viešpatį, ir jis man atsakė, *
išgelbėjo mane iš visų mano baimių.
6 Pažvelkit į jį ir pralinksmėkit, – *
niekada nereikės kęsti jums gėdos.

[7] Šis vargšas šaukės, ir Viešpats išklaũsė, *
iš visų vargų jį išgelbėjo.
[8] Kurie pagarbiaĩ Viešpaties bijo, *
tuos jo angelas saugo ir gelbsti.

[9] Išbandykit ir patys patirkit, koks geras
yra Viešpats. *
Laimingas žmogus, užuovėją pas jį atradęs!
[10] Pagarbiaĩ bijokite Viešpaties, visi jo šventieji, *
kas pagarbiaĩ jo bijo, tas nieko nestokoja!
[11] Net liūtukai kenčia skurdą ir alkį, *
o einantiems pas Viešpatį nieko nestinga.

II

[12] Ateikit, vaikaĩ, ir manęs paklausykit, *
mokysiu jus pagarbiõs Viešpaties baimės.
[13] Kur toks žmogus, kuris gyventi netrokštų, *
ilgo amžiaus ir laimės negeistų? –

[14] Tad saugok liežuvį nuo pikto *
ir lū́pas nuo žodžių vylingų.
[15] Venk nedorybių ir gẽra daryki, *
visà širdimì santarvės sieki.

[16] Viešpaties akys žvelgia į teisiuosius, *
jo ausys girdi jų šauksmą.
[17] Rū́sčiai Viešpats atsigrę̃žia į nedorúosius, *
kad išnaikìntų žemėje jų atminimą.

[18] Šaukias teisieji pagalbos, o Viešpats jų klaũsos *
ir iš visų vargų juos išgelbsti.
[19] Viešpats arti tų, kurie sielvartáuja, *
ir gelbsti nevilties nukamuotus.

[20] Daugel nelaimių ištinka teisiuosius, *
bet Viešpats iš visų juos išgelbsti.
[21] Saugo visus jų káulus, *
sulaužytas nebus nė vienas. —

22 Per nelabumą žus neteisusis; *
nubaustì bus teisiojo priešai.
23 Viešpats savo tarnų gyvastį atperka; *
išgelbėtas bus, kas jo prieglobsčio ieško.

Kitomis valandomis imama papildomoji psalmodija (p. 987).

Skaitinėlis, eilutė ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

SEKMADIENIS

I Vakarinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžioje. Aleliuja.

HIMNAS, atitinkantis liturginį laiką.

PSALMODIJA

1 prieg. II advento sekm.:
Džiūgauk ir krykštauk, naujasis Zione,
štai ateina tavo Karalius,
romus ir gelbstintis mūsų sielas.

II sekm. po Kalėdų:
Dievo žodžiù Mergelė pradėjo,
liko mergelė, pagimdė karalių Karalių.

118 (119) psalmė (105–112) XIV (Nun)
Dievo įstatymo apmąstymas

Tai mano įsakymas, kad vienas kitą mylėtumėte (Jn 15, 12).

105 Tavo žodis – mano kojoms žibintas *
ir šviesa mano takui.
106 Laikysiuos priesaikos savo iškilmingos *
paklusti tavo teisiems sprendimams.

107 Sielvarto baĩsiai esu nukamuotas; *
Viešpatie, atgaivink, kaip žadėjai.
108 Priimk, Viešpatie, laĩsvą šlovinimo auką, *
ir savo įsakų mane mokyk.

109 Nors mano gývastis nuõlat pavojuj, *
tavo Mokymo aš neužmiršiu.
110 Nedorėliai spendė man spąstus, *
bet nuo tavo įsakų nenuklydau. —

[111] Tavo įsakai – pãveldas mano amžinasis, *
nes mano širdìs jais žavis.
[112] Tavo įstatams vykdyti palenkiau širdį *
amžinai, iki pat galo.

1 prieg. II advento sekm.:
Džiū̃gauk ir krykštauk, naujasis Zione,
štai ateina tavo Karalius,
romus ir gelbstintis mūsų síelas.

II sekm. po Kalėdų:
Dievo žodžiù Mergelė pradėjo,
liko mergelė, pagimdė karalių Karalių.

2 prieg. II advento sekm.:
Guoskite apleistúosius,
drąsinkite juos sakydami:
štai ateina mūsų Dievas ir mus išgelbės,
aleliuja.

II sekm. po Kalėdų:
Draugè su Jeruzale džiaukitės;
išliejo Viešpats ant jos ramybės srovę.

15 (16) psalmė Viešpats – mano dalis

Dievas Jėzų prikėlė, išvaduodamas iš mirties kankynės
(Apd 2, 24).

[1] Apsaugok mane, o Dieve, *
pas tave užuovėjos ieškau.

[2] Viešpačiui tariù: „Tu mano Viešpats. *
Tik tu visà mano laimė."
[3] Kokie šaunū̃s ištikimieji Viešpaties žmonės! *
Bū̃ti su jais man džiaugsmas didžiausias.
[4] Kas skuba pas dievùs svetimuosius, *
tas didina sau kančią.
Kraujo líejamųjų atnašų̃ aš jiems neliesiu, *
jų vardų neištars mano lūpos. —

5 Viešpatie, tu esi man skirtóji dalis ir taurẽ manoji, *
tavo rankoje – mano likimas!
6 Man atmatuotas sklypas puikusis, – *
iš tiesų nuostabùs šis pãveldas mano!
7 Viešpatį šlovinsiu, nes jisai mane moko, – *
man širdìs jį primena net naktį.
8 Akysè nuõlat Viešpats man stovi, – *
kol jisai mano dešinėjè, aš nedrebėsiu.
9 Dėl to mano širdìs džiaugsminga, †
džiūgauja visa mano gyvybė *
ir ilsisi ramiai mano kūnas.

10 Juk nepaliksi manęs Šeolui, *
neleisi savo teisiajam Duobėj trūnyti.
11 Tu parodysi man taką, kuris į gyvenimą veda. †
Tavo Artumè – džiaugsmo pilnatvė, *
tavo dešinėjè – amžina palaima.

2 prieg. II advento sekm.:
Guoskite apleistúosius,
drąsinkite sakydami:
štai ateina mūsų Dievas ir mus išgelbės,
aleliuja.

II sekm. po Kalėdų:
Draugè su Jeruzale džiaukitės;
išliejo Viešpats ant jos ramybės srovę.

3 prieg. II advento sekm.:
Kaip Įstatymas duotas per Mozę,
taip malonė ir tiesà atėjo per Jėzų Kristų.

II sekm. po Kalėdų:
Mums gimė tas, kuris buvo pradžiojè,
Dievas iš Dievo, Šviesa iš Šviesos.

Giesmė Fil 2, 6–11 Kristus – Dievo tarnas

6 Jėzus Kristus, turėdamas Dievo prigimtį, *
gõdžiai nesilaikė savo lygybės su Dievù,

7 bet apiplėšė pats save, priimdamas tarno išvaizdą *
ir tapdamas panašus į žmónes.
Jis ir išore tapo kaip visi žmonės; †
8 jis nusižemino, tapdamas klusnus iki mirties, *
iki kryžiaus mirties.

9 Todėl ir Dievas jį išaukštino †
ir padovanojo jam vardą, *
kilniausią iš visų vardų,
10 kad Jėzaus vardui priklauptų *
kiekvienas kēlis danguje, žemėje ir po žemėm
11 ir kiekvienos lūpos Dievo Tėvo šlovei išpažintų: *
„Jėzus Kristus yra Viešpats!"

3 prieg. II advento sekm.:
Kaip Įstatymas duotas per Mozę,
taip malonė ir tiesà atėjo per Jėzų Kristų.

II sekm. po Kalėdų:
Mums gimė tas, kuris buvo pradžiojè,
Dievas iš Dievo, Šviesa iš Šviesos.

Skaitinėlis, atliepas, Marijos giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda iš Liturginių laikų tekstų.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Įžanga

K. Viešpatie, atverk mano lū́pas.
A. Ir aš tave šlovinsiu.

Įžangos psalmė (p. 578) su liturginį laiką atitinkančiu priegiesmiu.

Aušrinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Aušrinę atliekama Įžanga.

HIMNAS, atitinkantis liturginį laiką.

PSALMODIJA

1 prieg. II advento sekm.:
Štai ateina garbingas Karalius su didžià galýbe;
jis išgelbės tautàs, aleliuja.

II sekm. po Kalėdų:
Viešpatie, mano Dieve,
esi apsigaubęs garbè ir didýbe,
apsisiautęs šviesa lyg apsiaustù, aleliuja.

103 (104) psalmė Himnas Kūrėjui

Kas yra Kristuje, tas yra naujas kūrinys. Kas buvo sena – praėjo, štai atsirado nauja (2 Kor 5, 17).

I

1 Šlovink Viešpatį, mano síela! *
Viešpatie, mano Dieve, esi be galo didis!
Apsigaubęs garbè ir didýbe, *
2 apsisiautęs šviesa lyg apsiaustù.

Tu ištempei dangų tarsi palapinės dangą, *
3 savo buveĩnės sijàs viršum vandenų iškėlei.
Iš debesų pasidarei sau vežimą, *
ant audros sparnų tu keliauji.
4 Tavo pasiuntiniai – lakūs vėjai, *
tau tarnauja žaibuojančios liepsnos.

5 Ant tvirtų pamatų tu žemę įkūrei, *
ir taip ji laikysis per ámžius.
6 Vandenynu tartum drabužiù ją apklojai; *
viršum kalnāgūbrių vandenys tyvuliavo.
7 Kai tu vandenìms pagrūmojai, pasileido jie bėgti, *
traukėsi, pasigirdus tavo griaudžiančiam balsui, –
8 kalnams iškylant, o slėniams įdumbant, *
į vietą, kurią jiems paskyrei.
9 Tu ribą nubrėžei ir uždraudei peržengt, *
kad žemės ir vėl neužlietų. —

10 Liepì tu šaltiniams slẽniuose sruventi, *
o tarp kalvų̃ tekėti upėms.
11 Geria jų vandenis girių žvėrys, *
laukiniai asilai ten troškulį malšina.
12 Pakrantėse krauna lizdus padángių paukščiai *
ir čiulba medžių lapijoj.

1 prieg. II advento sekm.:
Štai ateina garbingas Karalius su didžià galýbe;
jis išgelbės tautàs, aleliuja.

II sekm. po Kalėdų:
Viešpatie, mano Dieve,
esi apsigaubęs garbè ir didýbe,
apsisiautęs šviesa lyg apsiaustù, aleliuja.

2 prieg. II advento sekm.:
Džiūgauk ir linksminkis, Jeruzalės dùkra,
štai tavo Karalius ateina pas tave.
Nebijok, Zione, nes tavo išgelbėjimas artėja.

II sekm. po Kalėdų:
Viešpats augina maistą iš žemės,
vyną, linksminantį žmogaus širdį.

II

13 Tu laistai kálnus iš savo aukštos buveĩnės; *
tavo palaimos pripildyta žemė.
14 Tu želdini žolę galvijams
ir augalus triūsiančiam žmogui, *
kad augintų sau maisto iš žemės –
15 vyno, linksminančio žmogaus širdį, †
alyvmedžių aliejaus, nuo kurio švyti veidas, *
ir duonos – ji stiprina gyvybę.

16 Gaũsiai laistomi Viešpaties medžiai – *
Libano kedrai, jo paties pasodinti.
17 Gūžtàs juosè susisuka paukščiai; *
gandras viršūnėje kraunasi lizdą.

18 Aukštieji kalnai – ožkóms laukinėms, *
uõlos – slėptuvė olų barsukams.

19 Tu sukūrei mėnulį mėnesiams žymėti; *
saulė žino, kada nusileisti.
20 Tu siunti tamsą, ir naktis ateina, – *
tada sujunda girių gyvūnai.
21 Liūtukai riaumoja, grobio išalkę, *
prašo sau peno iš Dievo.
22 Saulei užtekėjus, jie pasitraukia *
miegoti į savo ìrštvas.
23 Žmogus išeina prie savo darbo *
ir iki vakaro triūsia.

2 prieg. II advento sekm.:
Džiūgauk ir linksminkis, Jeruzalės dùkra,
štai tavo Karalius ateina pas tave.
Nebijok, Zione, nes tavo išgelbėjimas artėja.

II sekm. po Kalėdų:
Viešpats augina maistą iš žemės,
vyną, linksminantį žmogaus širdį.

3 prieg. II advento sekm.:
Tyromìs širdimìs
eikime pasitikti aukščiausiojo Karaliaus,
nes jis ateis ir neužtruks.

II sekm. po Kalėdų:
Dievas apžvelgė vìsa, ką buvo padaręs,
ir matė, kad buvo labai gẽra.

III

24 Viešpatie, kokià tavo kūrinių įvairovė! †
Kaip išmintingai visus juos sukūrei! *
Tavo kūrinių pripildyta žemė.
25 Štai jūra, plati ir bekraštė, †
knibžda joje be skaičiaus – *
maži ir dideli̇̀ gyvūnai.

26 Laivai čia praplaũkia *
ir žaidžia tavo sukurtas Leviatanas.

27 Visi iš tavęs jie laukia pẽno, *
kad duotumei, metui atėjus.
28 Tu dúodi jiems, o jie viską ima, *
kai ištiesì ranką – jie sotūs gėrybėm.
29 Tau veidą paslėpus, ūmai sunerimsta, †
jei alsavimą atimi, jie miršta *
ir sugrįžta į dulkes.
30 Kai atsiuntì savo dvasią, jie vėl atgyja, – *
taip tu atnaujini žemės veidą.

31 Viešpaties garbė per ámžius tebūna, *
Dievas savo kūriniais tesidžiaũgia!
32 Jam pažvelgus į žemę, ji dreba; *
kálnus palietus, jie smilksta.
33 Giedosiu Viešpačiui, kolei gyvensiu, *
visą amžių savo Dievą šlovinsiu gíesme.
34 O, kad patiktų jam mano maldos, *
juk Viešpačiu aš džiaugiuosi.

35 Teišnyksta nusidėjėliai žemėj, †
tegul prapuola nedorieji. *
Garbink Viešpatį, mano síela!

3 prieg. II advento sekm.:
Tyromìs širdimìs
eikime pasitikti aukščiáusiojo Karaliaus,
nes jis ateis ir neužtruks.

II sekm. po Kalėdų:
Dievas apžvelgė vìsa, ką buvo padaręs,
ir matė, kad buvo labai gẽra.

Eilutė, skaitiniai ir malda iš Liturginių laikų tekstų.

Rytmetinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Rytmetinę atliekama Įžanga.

HIMNAS, atitinkantis liturginį laiką.

PSALMODIJA

1 prieg. II advento sekm.:
Tvirtas Ziono miestas,
Viešpats pastatė jo mū́rus ir pylimą.
Atverkite vartùs, nes Dievas su mumìs, aleliuja.

II sekm. po Kalėdų:
Teisiajam nušvito šviesybė,
gimė pasaulio Gelbėtojas, aleliuja.

117 (118) psalmė Sveikinimo ir džiugesio himnas

Jėzus yra akmuo, kurį jūs, statytojai, atmetėte ir kuris tapo kertiniu akmeniu (Apd 4, 11).

1 Dėkokite Viešpačiui, nes jisai geras, *
per ámžius tveria ištikimoji jo meilė!

2 Tegul Izraelis byloja: *
„Amžinà ištikimoji jo meilė."
3 Aarono namai tekartoja: *
„Amžinà ištikimoji jo meilė."
4 Tesako visi, kas pagarbiaĩ Viešpaties bijo: *
„Amžinà ištikimoji jo meilė."

5 Bėdų prispaustas Viešpaties šaukiausi, – *
Viešpats išklaũsė ir mane išvadavo.
6 Su manimì Viešpats, ko man bijoti, *
ką gãli žmonės man padaryti?
7 Su manimì Viešpats, pasirengęs padėti, – *
matysiu savo príešus nugalėtus. —

8 Geriau pas Viešpatį pagalbos ieškoti, *
negu žmonėmìs pasikliauti.
9 Geriau pas Viešpatį užuovėjos ieškoti, *
negu pasitikėti didžiūnais.

10 Priešiškos taũtos mane apipuolė; *
Viešpaties vardù nuo jų apsigyniau!
11 Jos apgulė mane, apsupdamos iš visų pusių, *
Viešpaties vardu nuo jų apsigyniau!
12 Apspito mane tarytum bitės, †
suliepsnojo lyg ugnis erškėtýne, *
Viešpaties vardu nuo jų apsigyniau.
13 Nuõžmiai mane jos puolė, geidė nugalėti, *
bet Viešpats man padėjo.
14 Viešpats – mano drąsa ir galybė, *
jis mane išvadavo.

15 Džiugi pergalės giesmė teisiųjų palapinėse aidi: *
„Viešpaties dešinė̃ mums pergalę davė!
16 Išaukštinta Viešpaties dešinioji! *
Viešpaties dešinė̃ mums pergalę davė!“

17 Nemirsiu aš, o gyvensiu *
ir skélbsiu Viešpaties dárbus.
18 Nors Viešpats skaũdžiai mane plakė, *
bet mirčiai neleido pagrobti.
19 Teisumo vartùs man atverkit, *
įeisiu ir Viešpačiui padėkosiu.

20 Šie vartai pas Viešpatį veda, – *
pro juos teįžeñgia teisieji.

21 Dėkoju tau, kad išklauseĩ mano maldą *
ir tapai išganymu mano.

22 Akmuo, kurį statytojai atmetė, *
kertiniù akmeniu tapo.

23 Taip Viešpaties yra padaryta, – *
mums tai reginys nuostabiáusias!
24 Viešpats šią dieną mums davė, – *
linksminkimės, džiugesį skleiskim.

25 O Viešpatie, meldžiame, mus išgelbėk! *
O Viešpatie, prašome, suteik mums palaimą!

26 Viešpaties vardu tebus palaimintas, kas įeina! *
Laiminame jus iš Viešpaties Būsto.

27 Viešpats yra Dievas, – tai jis mums nušvito. †
Su vešliomìs šakomìs rankose iškilmę pradėkit, *
procesijoj eidamì iki pat aukuro.

28 Tu mano Dievas, aš tau dėkosiu; *
tu mano Dievas, tave aš aukštinsiu.

29 Dėkokite Viešpačiui, nes jisai geras, *
per ámžius tveria ištikimoji jo meilė.

1 prieg. II advento sekm.:
Tvirtas Ziono miestas,
Viešpats pastatė jo mū́rus ir pylimą.
Atverkite vartus, nes Dievas su mumis, aleliuja.

II sekm. po Kalėdų:
Teisiajam nušvito šviesybė,
gimė pasaulio Gelbėtojas, aleliuja.

2 prieg. II advento sekm.:
Visi, kurie trokštate, ateikite prie vandens,
ieškokite Viešpaties,
kol jis leidžiasi randamas, aleliuja.

II sekm. po Kalėdų:
Himnais šlovinkim Viešpatį,
mūsų Dievą, aleliuja.

Giesmė Dan 3, 52–57
Visi kūriniai tegarbina Viešpatį

Kūrėjui... šlovė per ámžius (Rom 1, 25).

52 Pašlovintas esi, Viešpatie, mūsų tėvų̃ Dieve, *
didžiaĩ vertas garbės ir šlovės per ámžius.
Šlovinamas tavo garbingas, šventas vardas, *
didžiaĩ vertas garbės ir šlovės per ámžius.

53 Šlovinamas esi savo šventojè garbės Šventykloj, *
didžiaĩ vertas garbės ir šlovės per ámžius.
54 Šlovinamas esi savo karalystės sóste, *
didžiaĩ vertas garbės ir šlovės per ámžius.

55 Šlovinamas esi, kuris žvilgsniù gelmès matuoji †
nuo savo sosto virš kerùbų, *
didžiaĩ vertas garbės ir šlovės per ámžius.

56 Šlovinamas esi dangaus skliauto aukštybėj, *
aukštinamas ir garbinamas per ámžius.
57 Šlovinkite Viešpatį, visi, Viešpaties sukurtíeji, *
garbinkite ir didžiaĩ aukštinkite jį per ámžius.

2 prieg. II advento sekm.:
Visi, kurie trokštate, ateikite prie vandens,
ieškokite Viešpaties,
kol jis leidžiasi randamas, aleliuja.

II sekm. po Kalėdų:
Himnais šlovinkim Viešpatį,
mūsų Dievą, aleliuja.

3 prieg. II advento sekm.:
Štai ateis mūsų Viešpats su didžià galýbe,
jis apšvies savo tarnų akis, aleliuja.

II sekm. po Kalėdų:
Tamsybėje tūnojusi tauta
išvydo skaisčią šviesą.

150 psalmė Šlovinkite Viešpatį!

Giedokite dvasia, giedokite protu, tai yra šlovinkite Dievą ir savo siela, ir kūnu (Hesichijus).

1 Šlovinkite Viešpatį jo šventovėj, *
šlovinkite jį dangaus skliauto galybėj!
2 Šlovinkite jį už dárbus didìngus, *
šlovinkite jo begalinę didybę!

3 Šlovinkite jį gaudesiu rago, *
šlovinkite jį lyrà ir árfa!
4 Šlovinkite jį būgnelio žvangučiais ir šokiais, *
šlovinkite jį stỹgomis ir trimitais!
5 Šlovinkite jį skambiaisiais cimbólais, †
šlovinkite jį žvángančiais cimbólais! *
6 Visi, kas gyvas, tešlovina Viešpatį!

3 prieg. II advento sekm.:
Štai ateis mūsų Viešpats su didžià galýbe,
jis apšvies savo tarnų akis, aleliuja.

II sekm. po Kalėdų:
Tamsybėje tūnojusi tautà
išvydo skaisčią šviesą.

Skaitinėlis, atliepas, Zacharijo giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda iš Liturginių laikų tekstų.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Dieninė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS, atitinkantis liturginį laiką.

PSALMODIJA

Priegiesmis iš Liturginių laikų tekstų.

22 (23) psalmė Gerasis Ganytojas

Avinėlis... juos ganys ir vedžios prie gyvybės vandens šaltinių
(Apr 7, 17).

1 Viešpats – Ganytojas mano: *
man nieko nestinga.
2 Žaliosè lankosè mane paguldo, *
prie ramių tvenkinių mane gano.
3 Jis atgaivina mano gyvybę, †
teisumo takais mane veda, *
kaip ir dẽra jo vardui.

4 Net eidamas slėniù tamsiausiu, †
aš nebijosiu jokio pavojaus, *
nes tu su manimi nuõlat būsi.
Tu – Ganytojas, tavo lazda ir vėzdas – *
jie mane gina.

5 Tu padengì man stalą *
mano priešų matomoj vietoj,
dõsniai pàtepi man galvą aliejais, *
pripili sklidiną taurę!

6 Tavo gerumas ir ištikimoji meilė †
lydės kiekvieną mano gyvenimo dieną. *
Viešpaties Namuosè visados aš gyvensiu.

75 (76) psalmė Padėka už pergalę

Pamatys Žmogaus Sūnų, ateinantį dangaus debesyse
(Mt 24, 30).

I

2 Judo žmonės pažįsta Dievą, *
Izraelis garbina jo vardą.
3 Salemè jo palapinė pastatyta, *
jis gyvena ant Ziono kalno.
4 Ten jis sulaužė lankų̃ strėlès ugningas, *
skydùs ir kalavijùs – visą kario ginkluotę. —

5 Koks žėrintis esi tu, Dieve! †
Koks didingas, grįžtantis iš kalnynų, *
kur nugalėjai savo príešus.
6 Narsūs jų kariai ten viską prarado, †
nūnaĩ jie miega mirties viešpatijoj, – *
bejėgės buvo visų galiūnų rankos.
7 Tau pagrasinus, Jokūbo Dieve, *
negyvì krito raiteliai ir jų ristūnai.

II

8 Tu keli pagarbų šiurpą! *
Tau įširdus, kas gãli prieš tave atsilaikyti?
9 Iš dangaus tarei savo nuosprendį; *
žemė nutirpo iš baimės ir tylėjo,
10 kai Dievas pakilo teisti, *
gelbėti visų žemės nuolankiųjų.

11 Tave ims šlovinti ir nuožmiausi žmonės, *
kai apsijúosi pykčio likučiais.
12 Darykite įžadus ir juos tesėkit *
Viešpačiui, savo Dievui!
Visi, kas aplinkui esate, neškite duoklę *
jam, keliančiam pagarbų šiurpą.
13 Jis sutramdo didžiūnų išdidumą, *
pagarbią baimę įkvepia žemės karaliams.

Kitomis valandomis imama papildomoji psalmodija (p. 987).
Skaitinėlis, eilutė ir malda iš Liturginių laikų tekstų.
Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

II Vakarinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS, atitinkantis liturginį laiką.

PSALMODIJA

1 prieg. II advento sekm.:
Štai ateis Viešpats dangaus debesysè
su didžià galýbe, aleliuja.

II sekm. po Kalėdų:
Mums sušvito nauja išgelbėjimo diena,
senųjų pažadų išsipildymo,
nesibaigiančios laimės diena.

109 (110) psalmė (1–5. 7)
Mesijas – Karalius ir Kunigas

Jis gi turi karaliauti ir paguldyti po savo kojomis visus priešus (1 Kor 15, 25).

1 Viešpaties žodis mano viešpačiui: †
„Sėskis mano dešinėjè, *
kol tavo príešus patiesiu tau po kojom."

2 Viešpats duos tau galybės skeptrą iš Ziono: *
„Valdyk tave apsupusius príešus!"
3 Buvai karališkai orùs nuo pat gimimo, †
šventoji garbė lydėjo tave nuo įsčių, *
nuo aušros tavo jaunystės.

4 Viešpats prisíekė ir nesigaĩli: *
„Tu kunigas amžiams, kaip Melchizedèkas."
5 Tavo dešinėj budi Viešpats, – *
sutriuškins jis karaliùs savo įniršio dieną.

7 Savo žygyje jisai gers iš upelio *
ir stiprybės įgis, kad nugalėtų.

1 prieg. II advento sekm.:
Štai ateis Viešpats dangaus debesysè
su didžià galýbe, aleliuja.

II sekm. po Kalėdų:
Mums sušvito nauja išgelbėjimo diena,
senųjų pažadų išsipildymo,
nesibaigiančios laimės diena.

2 prieg. II advento sekm.:
Štai apsireikš Viešpats ir mūsų neapvils.
O jei vėluotų, lauk jo,
nes jis ateis ir neužtruks, aleliuja.

II sekm. po Kalėdų:
Viešpats mums atsiuntė
savo ištikimybę ir tiesą.

113 B (115) psalmė Tikrojo Dievo didybė

Nuo stabų atsivertėte prie Dievo, trokšdami tarnauti gyvajam, tikrajam Dievui (1 Tes 1, 9).

1 Ne mums, Viešpatie, ne mums, †
o savo vardui garbę atiduoki *
dėl savojo gerumo ir ištikimybės.
2 Kodėl taũtos drįsta burnoti: *
„Kurgi yra tas jų Dievas?“
3 Mūsų Dievas danguje buvoja; *
jis daro vìsa, kas jam patinka.

4 O jų stabai – iš sidabro ir aukso, *
žmonių rankomis jie padaryti.
5 Bùrnas turi, bet neprabyla, *
turi akis, bet nemato,
6 ausis jie turi, bet negirdi, *
turi nosis, bet neužuodžia.
7 Rankàs turi, o lytėti negali, *
turi kojas, bet nevaikšto.
8 Panašūs bus ir tie, kas juos daro *
ir kas anais pasikliauja.

9 O Izraelio namai Viešpačiu vilias, – *
jis jų pagálba ir skydas.
10 Aarònо namai Viešpačiu vilias, – *
jis jų pagálba ir skydas.
11 Kas pagarbiaĩ Viešpaties bijo, †
Viešpačiu kas pasikliauja, – *
tam jis pagálba ir skydas. —

12 Viešpats atmena mus, jis palaimins: †
palaimins namus Izraelio, *
palaimins namus Aarono,
13 pagarbiaĩ Viešpaties bijančius palaimins – *
prastuolį ir didžiūną.

14 Tepagausina jus Viešpats – *
ir jus, ir palikuonìs jūsų.
15 Būkite palaiminti Viešpaties, *
dangaus ir žemės Kūrėjo.

16 Dañgūs yra Viešpaties dañgūs, *
o žemę jis atidavė žmogui.
17 Ne mìrusieji Viešpatį šlovina, *
ne nužengę į tylos karaliją.
18 Tai mes, gyvieji, giedam tau šlovę *
dabar ir per ámžius.

2 prieg. II advento sekm.:
Štai apsireikš Viešpats ir mūsų neapvils.
O jei vėluotų, lauk jo,
nes jis ateis ir neužtruks, aleliuja.

II sekm. po Kalėdų:
Viešpats mums atsiuntė
savo ištikimybę ir tiesą.

3 prieg. II advento sekm.:
Viešpats mums duoda įstatymus,
Viešpats – mūsų Karalius:
jis ateis ir mus išgelbės.

II sekm. po Kalėdų:
Žemėje gimė Viešpats, karalių Karalius,
štai ateina pasaulio išgelbėjimas,
mūsų atpirkimas, aleliuja.

Šią giesmę giedant, Aleliuja giedamas taip, kaip parašyta. Kai giesmė recituojama, Aleliuja pakanka skaityti kiekvienos eilutės pradžioje ir pabaigoje.

Giesmė Apr 19, 1–2. 5–7 Avinėlio vestuvės

Aleliuja!
1 Išganymas, šlovė ir galybė priklauso mūsų Dievui, *
(A. Aleliuja)
2 nes jo nuosprendžiai tikri ir teisingi!
A. Aleliuja (aleliuja).

Aleliuja!
5 Visi jo tarnai, šlovinkit mūsų Dievą, *
(A. Aleliuja)
visi, kurie bijote jo: mažieji ir didieji!
A. Aleliuja (aleliuja).

Aleliuja!
6 Užviešpatãvo mūsų Viešpats Dievas, Visagalis. *
(A. Aleliuja)
7 Džiūgaukime ir linksminkimės, ir duokime jam garbę!
A. Aleliuja (aleliuja).

Aleliuja!
Nes prisiar̃tino Avinėlio vestuvės, *
(A. Aleliuja)
ir jo nuotaka pasirengusi.
A. Aleliuja (aleliuja).

3 prieg. II advento sekm.:
Viešpats mums duoda įstatymus,
Viešpats – mūsų Karalius:
jis ateis ir mus išgelbės.

II sekm. po Kalėdų:
Žemėje gimė Viešpats, karalių Karalius,
štai ateina pasaulio išgelbėjimas,
mūsų atpirkimas, aleliuja.

Skaitinėlis, atliepas, Marijos giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda iš Liturginių laikų tekstų.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Įžanga

K. Viešpatie, atverk mano lūpas.
A. Ir aš tave šlovinsiu.

Įžangos psalmė (p. 578) su Dievo tarnybą atitinkančiu priegiesmiu.

Aušrinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžioje. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Aušrinę atliekama Įžanga.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Išgirsk mane, Viešpatie,
ir skubėk manęs vaduoti.

30 (31) psalmė (2–17. 20–25)
Viltingas sielvartaujančio šauksmas

Tėve, į tavo rankas atiduodu savo dvasią (Lk 23, 46).

I

2 Pas tave, Viešpatie, užuovėjos ieškau, *
neleisk man niekados nusivilti!
Tu esi teisusis, tad mane išgelbėk! *
3 Išgirsk ir skubėk manęs vaduoti.
Būk man prieglobsčio uola – mano tvirtovė, *
galinga pilis man pasislėpti!

4 Juk esi man ir uola, ir tvirtovė, – *
vesk ir saugok mane dėl savojo vardo.
5 Apsaugok nuo paspęstų pinklių, *
tu gi esi užuovėja mano. —

6 Tau patikiu savo dvasią, – *
tu mane àtperki, Viešpatie, ištikimasis Dieve.
7 Neapkenčiù tų, kas lenkias stabams niekingiems, *
Viešpatie, tik tavimi aš pasitikėsiu.
8 Džiūgausiu ir būsiu linksmas *
dėl tavo ištikimosios meilės,
nes tu pàžvelgei į mano kančią – *
didžiame varge manęs neapleidai.
9 Tu nuo priešo nagų mane apgynei *
ir išvedei į laisvàs platýbes.

1 prieg. Išgirsk mane, Viešpatie,
ir skubėk manęs vaduoti.

2 prieg. Gerumo šviesa sužėrėk savo tarnui,
Viešpatie.

II

10 Pasigailėk manęs, Viešpatie, prìslėgto sunkumų. †
Nuo sielvartų temsta man akys, *
nyksta mano gývastis, trupa man kaulai.
11 Mano gyvenimą sekina skausmas, †
o mano metùs – dejonės, *
kančia jėgas man sugraužė.

12 Virtau pājuoka visiems savo priešams, †
bjaurisi net kaimynai, baisisi mano pažįstami, – *
sprunka šalin nuo manęs, kelyjè vos pamatę.
13 Ìšbrauktas iš visų atminties lyg būčiau miręs, – *
panašus į sudaužytą indą.
14 Girdžiu daugelį kuždant – vien klaikas aplinkui! – *
Jie rezga man pìnkles ir gviešias atimti gyvybę.

15 Bet aš tavimì pasitikiu, Viešpatie, – *
ir sakau: „Tu – mano Dievas."
16 Tavo rankoje mano likimas, – †
gelbėk mane nuo priešų, *
nuo pérsekiotojų mano.

17 Gerumo šviesa sužėrėk savo tarnui, *
gelbėk mane savo ištikimája meile.

2 prieg. Gerumo šviesa sužėrėk savo tarnui,
Viešpatie.

3 prieg. Tebūna pašlovintas Viešpats
už nuostãbią ištikimybę.

III

20 Koksai didis tavo gerumas, *
išsaugotas visiems, kas pagarbiaĩ tavęs bijo,
ir teikiamas tiems, kurie visų akivaizdoj *
tavo užuovėjos ieško!
21 Savo Artumo prieglobsty paslepi juos
nuo žmonių kėslų, *
apsaugai savo pastogėje nuo priekabių liežuvių.
22 Tebūna pašlovintas Viešpats, *
nuostabiaĩ man ištikimas įtvìrtintame miestè.

23 Savo sumaišty aš galvojau: *
„Atskirtas esu nuo tavo Artumo."
Bet tu išgirdai maldavimo balsą, *
kai šaukiausi tavo pagalbos.

24 Mylėkite Viešpatį, visi jo ištikimieji! †
Viešpats sergi teisiuosius, *
bet su kaupù atseikėja tiems,
kas puikybės pritvinkę.
25 Drąsiàs ir tvìrtas šìrdis turėkit *
visi, kurie Viešpačiu tikit!

3 prieg. Tebūna pašlovintas Viešpats
už nuostãbią ištikimybę.

Eilutė, skaitiniai ir malda – atitinkantys Dievo tarnybą.

Rytmetinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Rytmetinę atliekama Įžanga.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Kada nueĩsiu ir Dievo veidą regėsiu?

41 (42) psalmė Viešpaties ir jo Šventyklos pasiilgimas

Kas trokšta, teateina, ir kas nori, tesisemia dovanai gyvybės vandens (Apr 22, 17).

2 Kaip elnė ilgisi vandens šaltinio, *
taip aš ilgiuosi tavęs, o Dieve.
3 Visà gývastimi trokštu Dievo, gyvojo Dievo; *
kada nueĩsiu ir Dievo veidą regėsiu?

4 Ašaros – mano duona dieną ir naktį, †
kai žmonės kas dieną manęs klausinėja: *
„Kur yra tavo Dievas?"
5 Savo širdį išlieju prisiminęs, *
kaip eidavau į Dievo Namus su būriù maldininkų,
vesdamas juos spūstyjè iškilmingų eitynių, *
šlovinimo džiugiems šū̃ksniams beaidint!

6 Kodėl, mano širdiẽ, tokia nuliūdus? *
Ko taip nerimsti krūtinėj?
Dievè tu viltį turėki! †
Juk aš jį dar šlovinsiu – *
savo Gelbėtoją, savo Dievą.

7 Mano Diẽve, liū̃desiu širdìs man aptvinus, †
todėl pas tave mintimis aš keliauju *
iš Jordano krašto bei Hermono, nuo Mizãro kalno.

8 Bedugnė šaukia bedugnei
tavo krioklių griaudimais, – *
visi tavo vandenų sraũtai ir vilnys mane skandina.

9 Dieną Viešpats tesuteĩkia savo malonę, †
ir naktį jam giesmę giedosiu – *
maldą savo gyvenimo Dievui.
10 Sakau Dievui, savo uolai: †
„Kodėl mane užmiršai tu? *
Kodėl, priešų engiamas, turiu nusiminęs klajoti?"
11 Net káulus man gelia, kai týčiojas priešai, *
kasdien klausinėdami: „Kur yra tavo Dievas?"

12 Kodėl, mano širdiẽ, tokia nuliūdus? *
Ko taip nerimsti krūtinėj?
Dievè tu viltį turėki! †
Juk aš jį dar šlovinsiu – *
savo Gelbėtoją, savo Dievą.

1 prieg. Kada nueĩsiu ir Dievo veidą regėsiu?

2 prieg. Parodyk mums, Viešpatie,
savo gailestingąją šviesą.

Giesmė Sir 36, 1–5. 10–13
Malda už šventąjį Jeruzalės miestą

O amžinasis gyvenimas – tai pažinti tave, vienintelį tikrąjį Dievą, ir tavo siųstąjį Jėzų – Mesiją (Jn 17, 3).

1 Visų Diẽve, ateik mums į pagálbą *
ir siųsk tautoms savo klaiką!
2 Pakelk ranką prieš pagonis, *
kad pamatytų tavo galìngus dárbus.

3 Kaip esi parodęs per mus jiems savo šventumą, *
taip per juos atskleisk dabar mums savo šlovę,
4 kad jie pažintų, kaip ir mes pažinom, *
jog nėra kito Dievo, tik tu, Viešpatie, vienas.

5 Siųsk naujų ženklų̃, †
daryk naujus nuostabiùs dárbus, *
iš peties parodyk savo dešiniõsios garbę.

10 Visàs gimines Jokūbo surinki, *
kad jos kaip kadais paveldė́tų žemę.
11 Būk gailestingas, Viešpatie,
tavo vardu vadinamai tautai – *
Izraeliui, kurį paskélbei pirmãgimiu savo.
12 Užjausk šventąjį miestą – Jeruzalę, *
tavo sosto buveĩnę.
13 Savo šlovės giesmių̃ pripildyk Zioną *
ir savo garbės – savąją Šventyklą.

2 prieg. Parodyk mums, Viešpatie,
savo gailestingąją šviesą.

3 prieg. Šlovinamas esi, Viešpatie, dangaus skliautè.

18 (19) A psalmė Šlovė Viešpačiui Kūrėjui

Mus aplankė šviesa iš aukštybių.., kad mūsų žingsnius pakreiptų į ramybės kelią (Lk 1, 78. 79).

2 Dangūs skélbia Dievo šlovę, *
dangaus skliautas gársina jo rankų dárbus.
3 Apie tai diena pasakoja dienai *
ir naktis nakčiai perduoda žinią.

4 Be jókio kalbesio ir be žodžių, *
negirdėti jų balso,
5 bet aidi žinia per visą žemę, *
jų kalbesys – iki pat pasaulio krašto.

Danguosè jis pastatė saulei buveĩnę, – †
6 išeina ji lyg nuotaka
iš po savo jungtuvių užuolaidos *
ir kaip galiū́nė džiugiaĩ keliù savo bėga.

7 Iš vieno dangaus krašto ji pradeda žygį, †
kol antrąjį kraštą pasíekia, *
nuo jos karščio pasislėpti niekas negali.

3 prieg. Šlovinamas esi, Viešpatie, dangaus skliautè.

Skaitinėlis, atliepas, Zacharijo giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Dieninė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS, atitinkantis liturginį laiką.

PSALMODIJA

Priegiesmis iš Liturginių laikų tekstų.

118 (119) psalmė (41–48) VI (Vau)

41 Viešpatie, teaplanko mane tavo gerumas, *
išganymas, tavo žadėtas.
42 Tuomèt savo užgauliotojams atsikirsiu, *
nes tavo žodžiù pasikliauju.

43 Išsaugok tiesos žodžiùs man ant lūpų, *
nes mano viltis – tavieji sprendimai.
44 Tavo Mokymui visados aš paklusiu – *
per visus amžių ámžius.

45 Erdviù keliù aš keliausiu, *
nes tavo įsakų ieškojau.
46 Drąsiai tavo įsakus skélbsiu *
nesigėdindamas karalių akivaizdoj.

47 Tavo įsakymais aš žaviuosi, *
nes juos labai pamėgau.

48 Įsakymus tavo gerbiù ir mýliu, – *
tavo įstatus aš apmąstysiu.

39 (40) psalmė (2–14. 17–18)
Padėka ir prašymas padėti

Aukų ir atnašų tu nebenori, bet paruošei man kūną
(Žyd 10, 5).

I

2 Kañtriai aš Viešpaties laukiau, *
jis pasilenkė prie manęs ir išgirdo mano šauksmą.
3 Ištraukė mane iš duobės pražūtingos, *
iš mirtinõs klampynės,
ant uolõs pastatė mano kojas *
ir sutvirtino mano žingsnį.
4 Man į lū́pas įdėjo naują giesmę – *
šlovinimo giesmę mūsų Dievui.

Daugelis, tai išvydę, *
pagarbiaĩ bijos ir Viešpačiu kliausis.
5 Laimingas žmogus, vìltis į Viešpatį sudėjęs, – †
į pagonių stabus jisai nesikreĩpia *
ir liaupsinančių netikrus dievùs jis neieško.
6 Viešpatie Dieve, daug esi mums padaręs – †
tavo darbai ir užmojai nuostãbūs – *
niekas tavo išmonėms neprilygsta!
Nepajėgčiau visų apsakyti, – *
jų devynios galybės.

7 Tu davei man suprasti, †
kad krùvinos aũkos ir grūdų ãtnašos
tau nemielos, *
dẽginamosios aukõs nei atnašũ už nuodėmę
tu netrokšti.
8 Tada tariau: „Štai ateinù aš! *
Raštų ritinyjè man àtskleista viskas; –

[9] mano džiaugsmas, Diẽve, – vykdyti tavąją valią, *
tavo Mokymą širdy aš nešioju!“

II

[10] Didžiojoje sùeigoje skélbiau tavo išganymo rūpestį, – †
savo lūpų netramdžiau; *
tu, Viešpatie, turì tai žinoti.
[11] Tavo išganymo rūpesčio širdyjè aš neužvėriau, *
apie tavo ištikimybę ir išganymą bylojau.
Tavo tiesõs ir meilės *
didžiojoje sùeigoje nenutylėjau.

[12] Viešpatie, nepašykštė́k man savojo gailestingumo, – *
tavo meilė ir tavo tiesa mane visada tesaugo!
[13] Apgulė mane bẽdos be skaičiaus, †
apniko mane núodėmės mano,
negaliù nė žiūrėti, – *
jų daugiau nei plaukų ant galvos,
praradau aš drąsą.

[14] Viešpatie, gelbėk mane savo malóne! *
Viešpatie, skubėk man padėti!
[17] Tedžiūgauja tavyjè ir tesilinksmina *
visi, kurie tavęs ieško,
tavo išganymą mylintys nuõlat tekartoja: *
„Koks didis Viešpats!“
[18] Nors silpnas esu ir beturtis, *
bet Viešpats manęs nepamiršo.
Tu mano išganymas ir pagálba, *
mano Dieve, nedelski!

Kitomis valandomis imama papildomoji psalmodija (p. 987).

Skaitinėlis, eilutė ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Vakarinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Tu nustelbì grožiù visus žemės sū́nus,
tavo kalba sklidinà malonės.

44 (45) psalmė Karalaičio vestuvės

Štai jaunikis! Išeikite pasitikti! (Mt 25, 6).

I

2 Žodžiais kilniaĩs širdìs man tvinsta, †
kai kuriu šias gíesmes karaliui, *
mano liežuvis – kaip įgudusio rašytojo plunksna.

3 Tu nustelbì savo grožiù visus žemės sū́nus, †
tavo kalba sklidinà malonės. *
Taip Dievas tave palaimino amžiams!
4 Galiū̃ne, sekis prie juosmeñs kalaviją *
savo garbėj ir didybėj!
5 Visam spindesỹ žygiuok pérgalingai
ginti tiesos ir teisumo. *
Tavo dešinė̃ tegul daro nuostabiùs dárbus!
6 Ãštrios tavo strėlės, – †
jos perveria karaliaus priešų šìrdis, *
taũtos puola tau prie kojų.

7 Tau Dievo duotà karalystė išsilaikys per ámžius, *
tavo karališkasis skeptras – teisingumo skeptras.
8 Tu branginì teisumą *
ir nekentì, kas nedora.
Todėl Dievas, tavo Dievas, tave patepė
džiaugsmo aliejumi *
išskirdamas tarp bendražygių. —

[9] Tavo drabužiai kvepia kãsija, alavijù ir mirà. †
Iš dramblio káulu išpuoštųjų rūmų *
stygų garsai atáidi tavo džiaugsmui.
[10] Tarp tavo dvaro didžiūnių yra karalaičių, †
tavo sosto dešinėjè stovi karalienė, *
pasipuošusi auksu Ofyro.

1 prieg. Tu nustelbì grožiù visus žemės sūnus,
tavo kalba sklidinà malonės.

2 prieg. Štai jaunikis! Išeikite jo pasitikti!

II

[11] Klausykis, dùkra, įsiklausyk ir įsiminki, – *
užmiršk tėvo pastogę ir savo tautą.
[12] Karalius trokš tavo grožio, †
jis yra tavo viešpats, – *
todėl privalai jam paklusti.
[13] Tyro žmonės tau dovanas neša, *
šalies turtuoliai stengsis įtikti visókiais turtais.

[14] Žavesio pilnà rūmuose yra karalaitė! *
Jos apdaras aukso siūlais išsiuvinėtas.
[15] Spalvingu savo apdaru apsitaisius *
ji vedamà pas karalių;
pãmergės – palydà jos draugių – *
iš paskõs pas tave ateina.
[16] Džiaugsmingiems krykštavimams aidint, *
jos įeina į karaliaus rū́mus.

[17] Tau tévus atstos tavo sūnūs, – *
padarysi juos didžiūnais visoj žemėj.
[18] Per kartų kartàs gársinsiu tavąjį vardą, *
todėl taũtos girs tave per amžių ámžius.

2 prieg. Štai jaunikis! Išeikite jo pasitikti!

3 prieg. Amžių pilnatvei atėjus
Dievas panoro vìsa atnaujinti Kristuje.

Giesmė Ef 1, 3–10 Dievas Gelbėtojas

3 Garbė Dievui, mūsų Viešpaties
Jėzaus Kristaus Tėvui, †
kuris palaimino mus Kristuje *
visokeriopa dvasine paláima danguje,
4 mus išsirinkdamas jame prieš pasaulio sukūrimą, *
kad būtume šventi ir nesutepti jo akìvaizdoj.

5 Iš grynõs meilės, †
laisvù savo valios nutarimù, *
jis iš anksto paskyrė mus per Jėzų Kristų
tapti jam įsūniais *
6 savo malonės kilnumo šlovei.

Ja jis apipylė mus dėl Mylimojo, †
7 kuriame jo kraujù turime atpirkimą *
ir jo malonės gausà – núodėmių atleidimą.

8 Jis dõsniai apdovanojo mus savo malóne *
su įvairiopa išmintimì ir išmanymu,

9 paskélbdamas mums savo valios paslaptį, *
kaip jis panorėjo jame nutarti iš anksto,
10 amžių pilnatvei atėjus, †
vìsa, kas yra danguje ir žemėje, *
iš naujo tartum galvojè suvienyti Kristuje.

3 prieg. Amžių pilnatvei atėjus
Dievas panoro vìsa atnaujinti Kristuje.

Skaitinėlis, atliepas, Marijos giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

II SAVAITĖS ANTRADIENIS

Įžanga

K. Viešpatie, atverk mano lūpas.
A. Ir aš tave šlovinsiu.

Įžangos psalmė (p. 578) su Dievo tarnybą atitinkančiu priegiesmiu.

Aušrinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Aušrinę atliekama Įžanga.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Viešpačiui pavesk savo kelią
ir sulauksi pagalbos.

36 (37) psalmė Blogųjų ir teisiųjų likimas

Palaiminti romieji, nes jie paveldės žemę (Mt 5, 5).

I

1 Nepulk į apmaudą dėl nedorųjų, *
nepavydėk darantiems pìkta.
2 Juk jie véikiai sudžius tartum žolės *
ir nuvys kaip vešlūs žolynai.

3 Viešpačiu pasikliauki ir gẽra daryki, – *
tai gyvensi krašte ir apsaugotas būsi.
4 Iš širdies tu Viešpačiu džiaukis, *
ir jis suteiks, ko širdìs tavo trokšta.

5 Viešpačiui pavesk savo kelią, *
juo pasitikėk ir sulauksi pagalbos.

6 Tavo dorumui jis leis nušvisti kaip dienai *
ir lyg vidudieniui – tavo teisingumui.

7 Būk kantrus ir Viešpaties lauki, †
neširsk ant to, kuriam viskas sekas, – *
ant rezgančio suktùs savo kė́slus.
8 Nebūk nirtulingas, rū́stavęs liaukis – *
neapmaudáuk, nes tai veda į pìkta.
9 Juk nedorėliai bus išnaikìnti, *
o Viešpaties laukiantys paveldė̃s žemę.

10 Dar valandėlė, ir nedorėlio neberasi – †
žvalgysies po vietą, kur jisai buvo, *
o jis jau prapuolęs.
11 Tiktai romieji paveldė̃s žemę *
ir gėrėsis apsčiausia geróve.

1 prieg. Viešpačiui pavesk savo kelią
ir sulauksi pagalbos.

2 prieg. Venk pìkta ir gẽra daryki;
teisiuosius Viešpats palaiko.

II

12 Nedorėlis spendžia pìnkles teisiajam *
ir dantį prieš jį galanda.
13 Bet Viešpats iš jo tiktai juokias, *
nes mato jo būsimą dieną.

14 Nenaudėliai traukia iš makščių̃ kalaviją *
ir lanką įteñpia,
ruošias parblõkšti beturtį ir vargšą, *
užmušti teisųjį žmogų.
15 Bet jų kalavijai jiems patiems smigs į šìrdis, *
o jų lankai luš per pusę.

16 Daug vertingesnis teisiojo truputėlis, *
negu visi nedorėlių lobiai.
17 Sutrupinti bus neteisiųjų giñklai, *
o teisiuosius Viešpats palaiko. —

18 Viešpats rūpinasi tais, kurie jo klauso, – *
ką paveldéjo, tas jų bus per ámžius.
19 Neláimės metù nebus jie apleistì *
ir bado dienomìs pavalgys iki soties.

20 O nedorėlių laukia pražuvimas – †
Viešpaties priešai prapuls lyg pievų žolės, *
išsisklaidys nelyginant dūmai.

21 Nenaudėlis skolinasi ir negrąžina, *
o geras žmogus yra dosnùs ir nesiliauja davęs.
22 Viešpaties paláimintieji paveldẽs žemę, *
o prakeiktíeji bus išvaryti.

23 Žingsniùs einančiojo stiprina Viešpats, *
ir jo keliù džiaugias.
24 Nors ir sukluptų, neliks gulėti, *
nes Viešpats padės jam atsikelti.

25 Jaunas buvau, senatvės sulaukiau, †
bet nemačiau Dievo apleisto teisuolio *
nei jo vaikelių, prašančių duonos.
26 Teisusis visada dõsniai dalysis ir skolins, *
jo palikuõnys – tikra palaima.

27 Venk pìkta ir gẽra daryki, *
kad amžinai tu gyventum,
28 nes Viešpats myli, kas teisinga, *
ir neapleidžia savo ištikimųjų.
Jis amžinai juos globoja, *
o nedorėlių palikuõnys bus išvaryti.
29 Kraštą paveldẽs teisieji *
ir gyvens jame per ámžius.

2 prieg. Venk pìkta ir gẽra daryki;
teisiuosius Viešpats palaiko.

3 prieg. Viešpačiu pasitikėk, jo kelio laikykis.

III

30 Išmintį skélbia teisiojo lūpos, *
jo liežuvis teisybę byloja.
31 Dievo Mokymą savo širdyjè jis laiko, *
nesvyruodamas žengia.
32 Nedorėlis teisiojo tyko, *
geisdamas jį nužudyti.
33 Viešpats jo nepaliks neteisiojo rankoj, *
neleis teismè jo pasmerkti.

34 Viešpačiu pasitikėk, jo kelio laikykis, †
pagerbs jis tave, kad paveldėtum žemę, – *
tu matysi išvaromus lauk nedorúosius.
35 Mačiau aš nedorėlį valdingą, *
iškilusį virš visų lyg kedrą Libano.
36 Vėl ėjau pro šalį, †
tikėk manimi, jo ten jau nebuvo. *
Ieškojau, bet negalėjau rasti.

37 Brangink nuoširdų žmogų, įsižiūrėk į dorą, *
nes taikiajam ateitis priklauso.
38 O nusidėjėliai bus visiškai sunaikìnti, *
išgalabyti nedorėlių palikuõnys.
39 Teisiuosius išgelbės pats Viešpats, – *
jisai jų tvirtovė, užgriuvus sunkumams.
40 Viešpats jiems padeda, iš nelaimių ištraukia, – †
nuo nedorėlių gelbsti ir išvaduoja, *
nes jame jie užuovėjos ieško.

3 prieg. Viešpačiu pasitikėk, jo kelio laikykis.

Eilutė, skaitiniai ir malda – atitinkantys Dievo tarnybą.

Rytmetinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Rytmetinę atliekama Įžanga.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Viešpatie, siųsk man savąją šviesą ir tiesą.

42 (43) psalmė Šventyklos pasiilgimas

Aš atėjau į pasaulį kaip šviesa (Jn 12, 46).

1 Išteisink mane, o Dieve, †
apgink mano bylą prieš nedorúosius, *
nuo klastūno, sukto žmogaus mane išgelbėk.
2 Juk tu esi Dievas – mano tvirtovė; *
tai kodėl mane apleidai?

3 Kodėl turiu vaikščioti nusiminęs *
ir engiamas priešo?
4 Siųsk man savąją šviesą ir tiesą, *
tegul jos mane veda, –
teparveda prie šventojo kalno *
į tavąją buveĩnę!

5 Tada prie Dievo aukuro žengsiu †
pas savo didžiojo džiugesio Dievą *
ir lyrà tave šlovinsiu, Dieve, mano Dieve.
6 Kodėl, mano širdiẽ, tokia nuliū̃dus? †
Ko taip nerimsti krūtinėj? *
Dievè viltį turėki!
Juk aš jį dar šlovinsiu – *
savo Gelbėtoją – Dievą.

1 prieg. Viešpatie, siųsk man savąją šviesą ir tiesą.

2 prieg. Kiekvieną gyvenimo dieną
gelbėk mus, Viešpatie.

Giesmė Iz 38, 10–14. 17–20
Sergančiojo išgąstis ir pasveikusiojo džiaugsmas

Aš buvau numiręs, bet štai esu gyvas... ir turiu mirties ir mirusiųjų pasaulio raktus (Apr 1, 17–18).

10 Aš pagalvojau: †
„Patį savo dienų vidurdienį turiu iškeliauti! *
Likusius metùs užvers man vartai Šeolo.“

11 Aš tariau sau: †
„Nebematysiu Viešpaties niekad daugiau
šalyjè gyvųjų, *
nebežvelgsiu į jokį žemėje gyvenantį žmogų.“

12 Pastogė manoji nugriautà lyg piemenų palapinė *
ir numestà nuo manęs į šalį.
Mano gyvenimą tu austi pabaigei kaip audėjas, *
nukirpai mane it nuo šeivõs paskutinį siūlą.

Dieną ir naktį tu vedi mane į baigtį, – *
13 ligi aušros šaukiuosi pagalbos.
Tar̃si liūtas jis triuškina visus mano káulus, – *
dieną ir naktį tu vedi mane į baigtį.

14 Čiršku lyg parskridusi kregždė, *
dejuoju tar̃si balandis.
Nuvargsta man akys, *
žvelgdamos aukštyn į dangų.

17 Tu apsaugojai mane nuo mirties bedugnės, *
mano visoms núodėmėms nugarą atgręžęs.

18 Juk Šeolè tau niekas nedėkoja, *
nei mirtis tavęs nepašlovins, –
kas eina į giliąją duobę, *
nebesitiki tavo gerumo.

19 Gyvasis – tiktai gyvasis tau tedėkoja, †
kaip aš tai darau šiandieną. *
Pāsakos vaikams tėvai apie tavąją ištikimybę. —

20 Viešpačiui patiko mus išgelbėti! †
Viešpaties Namuosè giedosim ir kankliuosim *
kiekvieną savo gyvenimo dieną.

2 prieg. Kiekvieną gyvenimo dieną
gelbėk mus, Viešpatie.

3 prieg. Tau, Dieve, pridera šlovės giesmė̃ Zionè. †

64 (65) psalmė Iškilmingas dėkojimas

Suprask, kad kalbant apie Zioną turimas omenyje amžinasis miestas (Origenas).

2 Tau, Dieve, pridera šlovės giesmė̃ Zionè; *
† įžadai, tau duotì, bus ištesėti,
3 nes tu išklausai mūsų maldą. *
Iš visur pas tave ateis žmonės su savo kaltybėm.
4 Mūsų núodėmės mus palaužia, *
bet tu jas atleidi.

5 Laimingas žmogus, kurį tu išsirenki ir patrauki, *
kad tavo kiemuosè jis gyventų!
Sotinsimės tavo Namų palaima, *
šventuoju grožiù tavo Šventyklos.
6 Atsakai mums, Dieve, Gelbėtojau mūsų, *
pagarbią baimę keliančių darbų galýbe.
Į tave vìltis sudėjo visi pakraščiai žemės *
ir tolimosios jūros!

7 Savo galià pastatei kálnus į vietą – *
tu, kuris apsisiautęs galýbe.
8 Nutildai tu jūrų šėlsmą – *
bangas jų audringas ir tautų sumišimą.
9 Tavo nuostãbūs ženklaĩ pagarbią baimę kelia †
žemės pakraščių gyventojams; *
Rytų ir Vakarų šalis
džiaugsmingų šūksmų̃ pripildai.

10 Tu žemę lankai ir palaistai, *
padarai ją turtingą ir derlią.

Diẽve, pilnos vandens tavo upės, †
tavo galià augina žemė pasė́lius. *
Tam ją esi ir parengęs!
11 Gaũsiai jos vagàs pagirdai, *
sutrupini jos grumstą,
suminkštini jį lietumi gūsingu, *
laimini augantį javą.

12 Metus apvainikuoji savo gerumo derlium; *
tavo vežimų próvėžos trykšta aliejum;
13 jo sklidinos týrų ganyklos, *
o kalvos džiaugsmù apsigaũbia.
14 Pievose – avių knibždėlynas, †
o slėniuos – kviečiai tyvuliuoja, *
aidi džiugios dainos ir giesmės.

3 prieg. Tau, Dieve, pridera šlovės giesmẽ Zionè.

Skaitinėlis, atliepas, Zacharijo giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Dieninė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS, atitinkantis liturginį laiką.

PSALMODIJA

Priegiesmis iš Liturginių laikų tekstų.

118 (119) psalmė (49–56) VII (Zajin)

49 Atsimink pažadą, savo tarnui duotą, *
juo man įkvėpei viltį.
50 Net kančiojè esu pagúostas, *
nes tavo pažadas mane gaivina. —

51 Tegul įžūlieji iš manęs visaip šaipos, *
nuo tavo Mokymo nenusigręžiu.
52 Tavo senuosius sprendimùs prisiminęs, *
Viešpatie, jais pasigúodžiu.

53 Nepaisančius tavo Mokymo nedorėlius pamatęs, *
aš pykčiù liepsnoju.
54 Tavo įstatai – šerdìs mano giesmei, *
kur tik begyvenčiau.

55 Naktį, Viešpatie, atsimenu tavąjį vardą *
ir tavo Mokymo laikausi.
56 Vìsa tai – man palaima, *
nes tavo įsakai man brángūs.

52 (53) psalmė Nedorėlių kvailybė

Visi yra nusidėję ir stokoja Dievo garbės (Rom 3, 23).

2 Kvailys širdyjè sau tarė: *
„Nėra jokio Dievo!“
Tokie jie sugedę, šlykštybėse skendi; *
nėra nė vieno, kuris gẽra darytų.
3 Dievas žvelgia iš dangaus į žmoniją, *
stebi, ar yra kas protingas ir ieškantis Dievo.

4 Visi atsimetę, visi kaip vienas sugedę; *
nėra nė vieno, kuris gẽra darytų, nė vienui vieno.
5 „Argi nedorėliai to nesupranta, – †
mano tautą jie ryja nelyginant duoną, *
niekada nesišaũkia Dievo?“

6 Ten jie bus apimtì tokio siaubo, kokio dar nėra buvę, *
kai Dievas išmėtys jus apgulusiųjų káulus.
Jie bus nugalėti, *
nes Dievas juos atstūmė.
7 O, kad ateitų iš Ziono išganymas Izraeliui! †
Kai Dievas parves į namus savo tautą, *
Jokūbas džiūgaus – Izraelis bus laimingas.

53 (54) psalmė (3–6. 8–9) Pagalbos meldimas

Pranašas meldžia Dievo vardu išvaduoti iš visų persekiotojų (Kasiodoras).

3 Dieve, savo vardù mane tu gelbėk, *
apgink mane savo galýbe!
4 Išgirsk, Dieve, mano maldą, *
klausykis mano žodžių!

5 Įžūlūs žmonės prieš mane sukilo, †
nuožmieji mano gývasties tyko, – *
jie Dievo nepaiso.
6 Bet Dievas – mano pagálba, *
Viešpats mano gyvastį gina!

8 Tada atnašausiu tau geros valios auką, *
tavo vardą, Viešpatie, šlovinsiu, nes tu esi geras.
9 Tu juk išgelbėjai mane iš visų nelaimių, *
ir savo priešų žūtį regėjau.

Kitomis valandomis imama papildomoji psalmodija (p. 987).

Skaitinėlis, eilutė ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Vakarinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Negalite tarnauti Dievui ir mamonai.

48 (49) psalmė Turto menkystė

Turtuoliui nelengva patekti į dangaus karalystę (Mt 19, 23).

I

2 Klausykite, žmonės, ką aš pasakysiu! *
Atgręžkite ausį, visi pasaulio gyventojai, –
3 didžiūnai ir prastuoliai, *
turtuoliai ir vargšai!

4 Mano lūpų žodžiai išmintingi, *
o širdies kalba kupina įžvalgumo.
5 Į išminties posakį įsiklausysiu *
ir, skambindamas árfa, aiškinsiu jo mįslę.

6 Ko gi vargo dienomìs turėčiau bijoti, *
kai apninka nedorėliai priešai –
7 žmonės, kurie savo turtais pasikliauja *
ir didžiuojasi lobių gausýbe.

8 Ai, joks žmogus negali savęs atpirkti *
nei sumokėti savo išpirkos Dievui.
9 Nes aukštà žmogaus gývasties kaina, – *
niekados nepajėgs tiek sumokėti,
10 kad iš Duobės išsipirktų *
ir amžinai čia gyventų.
11 Mato kiekvienas, kad miršta net išminčiai, †
lygiai kaip kvaili ir nemokšos, *
palikdami kitiems savo turtą.

12 Kapas bus jų namai amžių ámžiams, †
per kartų̃ kartàs – jų buveĩnė, *
nors savo vardais šalis jie buvo praminę.
13 Neilgai mirtìngasis džiaugias savo didýbe, – *
jis panašus į nugaištantį galviją.

1 prieg. Negalite tarnauti Dievui ir mamonai.

2 prieg. „Kraukitės sau lobį danguje“, – sako Viešpats.

II

14 Toks visų išpuikėlių kelias, *
galas tų, kurie didžiuojasi savo turtais.
15 Tar̃si avys jie gūža į Šeolą, *
mirtis bus jų piemẽnė.
Teisieji viešpataus jiems aušrai švintant, †
ir bemat subyrės jų puikybė. *
Šešėlių pasaulis taps jų buveinė.

16 O mano gyvastį iš Šeolo gniaužtų *
Dievas atpirks ir teiksis mane pasiimti.
17 Nesijaudink, jei kas praturtėja, *
jei gausėja jo turtai.
18 Juk mirdamas nieko negalės pasiimti, *
jo turtai neguls kartu su juo į kapą.

19 Nors žmogus, gyvas būdamas, jaustųs laimingas, *
jei ir giriamas būtų, sėkmė apdovanotas,
20 vis vien jis nueis į savo protėvių būrį, *
o jie šviesõs neregės jau per ámžius.

21 Mirtìngasis nesupranta didybės, – *
jis panašus į nugaištantį galviją.

2 prieg. „Kraukitės sau lobį dangujė“, – sako Viešpats.

3 prieg. Vertas Avinėlis, kuris buvo užmuštas,
priimti šlovę ir pagarbą.

Giesmė Apr 4, 11; 5, 9. 10. 12
Atpirktųjų giesmė

4,11 Vertas esi, mūsų Viešpatie ir Dieve, *
priimti šlovę, pagarbą ir galybę,
nes tu vìsa sukūrei – *
tavo valia vìsa yra ir buvo sukurta.

5,9 Vertas esi, Viešpatie, paimti knygą *
ir jos añtspaudus atverti,

nes buvai užmuštas †
ir nupirkai Dievui savo kraujù žmónes *
iš visų genčių, kalbų, giminių ir tautybių.
10 Iš jų tu padarei mūsų Dievui karalystę bei kunigus, *
ir jie viešpataus žemėj.

12 Vertas Avinėlis, kuris buvo užmuštas, †
imti valdžią ir turtùs, ir išmintį, *
ir galybę, ir pagarbą, ir šlovę, ir gyrių!

3 prieg. Vertas Avinėlis, kuris buvo užmuštas,
priimti šlovę ir pagarbą.

Skaitinėlis, atliepas, Marijos giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

II SAVAITĖS TREČIADIENIS

Įžanga

K. Viešpatie, atverk mano lūpas.
A. Ir aš tave šlovinsiu.

Įžangos psalmė (p. 578) su Dievo tarnybą atitinkančiu priegiesmiu.

Aušrinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžioje. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Aušrinę atliekama Įžanga.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Ir mes dejuojame,
laukdami mūsų kūno atpirkimo.

38 (39) psalmė   Ligonio maldavimas

Mat kūrinija buvo pajungta tuštybei... su viltimi, kad... bus išvaduota iš pragaišties vergovės (Rom 8, 20. 21).

I

2 Tariau: „Apdairus savo kelyje aš būsiu, *
kad liežuviu nenusidėčiau;
savo burną užčiaupsiu, *
kai bus arti nedorieji.“

3 Tylėjau lyg bežadis, *
susilaikiau net nuo to, kas gẽra.
Bet mano skausmas tik padidėjo, *
4 širdis man užkaito krūtinėj.
Bemąstant įsiplieskė liepsnos – *
ir atsirišo mano liežuvis:

5 „Pasakyk man, Viešpatie, ar ilgai aš gyvensiu, †
kiek dienų man paskirta? *
Leisk pažinti savo laikinumą.

6 Atmatavai man gyvenimą tik sprindžio ilgumo, †
tavo akysè jo trukmė tėra tarsi niekas.“ *
Iš tiesų tiktai kvéptelėjimas yra žmogaus būvis!
7 Prašmėžúoja jisai tartum šešėlis, †
jo visas triūsas – tik rūkas; *
kaupia turtùs, o nežino, kas jais naudosis!

1 prieg. Ir mes dejuojame,
laukdami mūsų kūno atpirkimo.

2 prieg. Viešpatie, išgirsk mano maldą,
išklausyk mano raudą.

II

8 Tad ko gi, Viešpatie, aš galiu tikėtis? *
Tavyjè – visos mano viltys.
9 Išvaduok mane iš visų mano nedorybių; *
neleisk kvailiams iš manęs pasijuokti!
10 Užsičiaupiau, burnõs neatvėriau, *
nes tavo taip lemta.

11 Nukreipk nuo manęs savo rykštę, *
žūstù aš nuo tavo plakančios rañkos.
12 Kai drausmini žmogų, bausdamas už kaltę, †
tu lyg kandìs sunaikinì tai, kas jam brangiausia. *
Iš tikrųjų žmogus tiktai dvélktelėjimas vėjo!

13 Viešpatie, išgirsk mano maldą, †
išklausyk mano šauksmą, – *
ateik į pagálbą, kai raudu!
Juk esu tik laikinas svečias, praeivis – *
kaip visi mano senoliai.
14 Nukreipk nuo manęs savo žvilgsnį, †
leisk man atsigauti, *
kol išeisiu iš čia ir pranyksiu. —

2 prieg. Viešpatie, išgirsk mano maldą,
išklausyk mano raudą.

3 prieg. Ìštikima Dievo meile aš pasikliauju
per visus amžių ámžius.

51 (52) psalmė Prieš skundiką

Kas giriasi, tesigiria Viešpačiu (plg. 1 Kor 1, 31).

3 Ko gi didžiuojies, niekšingas galiūne,
savo dárbu nedorù? *
Dievo meilė ištikimà per ámžius!
4 Klastybių meistre, tavo liežuvis lyg aštrus skustùvas! †
5 Kas pìkta, tu mėgsti labiau negu gẽra, *
melą – labiau negu tiesą.
6 Tu mėgsti visa, kas neša žūtį, *
tu, klastingas liežuvi!

7 Todėl pats Dievas amžiams tave prapùldys; †
parblokš jis tave ir ištrauks iš palapinės, *
išraus iš gyvųjų žemės.
8 Teisieji, tai išvydę, bus apimtì pagarbios baimės, *
juoksis jie, sakydami:
9 „Pasižiūrėkite į tą žmogų, *
kuris pas Dievą užuovėjos neieškojo,
bet pasitikėjo didžiais savo turtais, *
iš nedorybių sėmėsi galią!“

10 O aš – kaip vešlusis alyvmedis, *
Dievo Namuosè sulapojęs.
Ìštikima Dievo meile aš pasikliauju *
per visus amžių ámžius.
11 Amžinai tau dėkosiu už visa, ką esi padaręs. †
Ištikimųjų akivaizdoje skélbsiu tavo vardą, *
nes jisai yra geras.

3 prieg. Ìštikima Dievo meile aš pasikliauju
per visus amžių ámžius.

Eilutė, skaitiniai ir malda – atitinkantys Dievo tarnybą.

Rytmetinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Rytmetinę atliekama Įžanga.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Vìsa, ką darai, Dieve, be galo šventa;
kuris dievas toks didis, kaip mūsų Dievas?

76 (77) psalmė Atsimename Viešpaties darbus

Mes visaip slegiami, bet nesugniuždyti (2 Kor 4, 8).

2 Mano balsas gar̃siai šaukiasi Dievo; *
mano balsas kyla į Dievą, o, kad mane jis išgirstų.
3 Savo nẽgandų dieną Viešpačiui meldžiuosi, – †
rankàs tiesiù be poilsio visą naktį, *
bet mano širdìs paguodos neranda.
4 Prisimenu Dievą ir vaitoju; *
vos pagalvojęs, prarandù aš viltį.

5 Akių man sudėti neleidi, *
aš pasimetęs, nepratariu žodžio.
6 Apie senovės dienas vėl galvoju, *
menu laikus ankstesniuosius.
7 Su savimi per naktį kalbuosi, *
mąstau ir savęs klausinėju:

8 „Ar jau amžiams atstūmė mus Viešpats *
ir niekadõs nebus mums maloningas?
9 Nejau jis liovėsi mus mylėjęs *
ir amžinai jo pažadas liks neištesėtas?
10 Argi užmiršo Dievas atjautą savo, *
pykčio įniršyje išseko jo gailestingumas?“ —

11 Tuomèt tariau: „Mano kaltybė, *
kad Aukščiausiojo dešinė atsimainė.“
12 Mąstau, Viešpatie, apie tavo dárbus, – *
atsimenu tavo ankstesniùs stebuklùs.
13 Apmąstau vìsa, ką esi padaręs, *
ir apsvarstau tavo veikimą.

14 Vìsa, ką darai, Dieve, be galo šveñta; *
kuris dievas toks didis, kaip mūsų Dievas?
15 Tu esi Dievas, darantis nuostabiáusius dárbus; *
savo galybę tautoms tu apreiškei.
16 Galìngu mostù atpirkai savo tautą, *
Jokūbo ir Juozapo ainiùs.

17 Dieve, vandenys tave išvydo, †
vandenys pamatė tave ir pabūgo, *
net jūros gelmės drebėjo.
18 Debesys lietumi prapliupo, †
griausmù tavuoju aidėjo padángės, *
žaibavo visur tavo strėlės.
19 Trenkė perkūnas, lyg ratai dardėjo, †
tavo žaibai suplisko visatoj, *
žemė drebėjo ir purtės.

20 Tavo kelias nusìdriekė per jūrą, †
per galìngus vandenis – tavo takas, *
bet tavo pėdos buvo nematomos.
21 Kaip kaĩmenę tu vedei savo tautą *
Mozės ir Aarono rankom.

1 prieg. Vìsa, ką darai, Dieve, be galo šveñta;
kuris dievas toks didis, kaip mūsų Dievas?

2 prieg. Mano širdìs džiūgauja Viešpaty,
jis pažemina, jis ir išaukštins.

Giesmė 1 Sam 2, 1–10
Dievas išaukština nuolankiuosius

Jis numeta galiūnus nuo sostų ir išaukština nuolankiuosius. Alkstančius gėrybėmis apdovanoja (Lk 1, 52–53).

1 Mano širdìs džiūgauja Viešpaty, *
mano galià išaukštinta Dievo.
Juokiasi mano burnà iš priešų; *
savo pergale aš džiaugiuosi.

2 Nėra kito taip švento kaip Viešpats, †
išskyrus tave, tikrai nerasi kito; *
nėra tokiõs uolõs, kaip mūsų Dievas.
3 Liaukitės išdidžiaĩ kalbėję, *
temiršta jūsų burnojè įžūlūs žodžiai.
Juk Viešpats yra visa žinantis Dievas, – *
jis nulemia viską.

4 Galiūnų lankai sulūžta, *
o silpnieji jėgà apsijúosia.
5 Kadáise buvę sotūs turi tarnauti už duoną, *
o alkanieji daugiau nebealksta.
Bevaisė pagimdė septýnis, *
o daugiavaikė – vienišà paliko.

6 Viešpats siunčia mirtį ir gyvastį teikia; *
nuveda į Šeolą ir prikelia vėlei.
7 Viešpats vargaĩs nukamuoja ir džiugina turtais; *
jis pažemina, jis ir išaukština.
8 Jis vargšą ištraukia iš dulkių, *
iš šiukšlyno pakelia skurdžių,
sodina jį su didžiūnais, *
suteĩkia garbingą pãveldo sostą.
Nes Viešpačiui žemės stulpai priklauso, *
ant jų jis pàrėmė pasaulį. —

9 Savo ištikimųjų žingsniùs jis saugo, †
o nedorėliai žus tamsybėje, *
juk savo jėgà žmogus nugalėti negali. –
10 Viešpats! Sutriuškinti bus jo priešai; *
Aukščiáusias danguje sugriaudės.
Viešpats teis žemės pakraščius; †
suteiks stiprybę savo karaliui *
ir pergalę savo Pateptájam.

2 prieg. Mano širdìs džiūgauja Viešpaty,
jis pažemina, jis ir išaukštins.

3 prieg. Viešpats yra Karalius! Tedžiūgauja žemė. †

96 (97) psalmė Dievo Teisėjo garbė

Ši psalmė parodo pasaulio išgelbėjimą ir visų tautų tikėjimą į Dievą (šv. Atanazas).

1 Viešpats yra Karalius! Tedžiūgauja žemė, *
† tekrykštauja ir tólimosios salos!
2 Debesys ir patamsiai jį apsupę, *
teisumas ir teisingumas parėmę jo sostą.
3 Pirmà savęs jis siunčia ugnį *
ir sunaikìna visùs savo príešus.
4 Nuo jo žaibų nušvinta pasaulis, *
žemė tai mato ir dreba.
5 Viešpaties Artumè kalnai tirpsta lyg vaškas, – *
žemė visà – nuo Viešpaties Artumo.
6 Dañgūs skélbia jo teisumą, *
ir vìsos taũtos regi jo garbę.

7 Visi drožinių garbintojai susigėdo, – †
véltui jie gyrėsi stabaĩs beverčiais; *
visos dieviškos būtybės prieš jį puola kniūbsčios.
8 Zionas tai girdi ir džiaugias, *
Judo miestai, Viešpatie, džiūgauja dėl tavo teismo.

9 Tu, Viešpatie, visoje žemėje esi iškilniausias, – *
už visus dievùs didingesnis.

10 Viešpats myli tuos, kurie pikto nekeñčia, †
savo ištikimųjų gyvastį jis saugo, *
gelbsti juos iš nedorėlių rañkos.
11 Šviesà spindi teisiajam, *
džiaugsmas – visiems tyraširdžiams.
12 Džiaukitės Viešpatyje, teisieji, *
dėkokite jo šventajam vardui!

3 prieg. Viešpats yra Karalius! Tedžiūgauja žemė.

Skaitinėlis, atliepas, Zacharijo giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Dieninė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS, atitinkantis liturginį laiką.

PSALMODIJA

Priegiesmis iš Liturginių laikų tekstų.

118 (119) psalmė (57–64) VIII (Het)

57 Viešpatie, tu – mano likimas; *
pasìžadu laikytis tavo žodžių.
58 Iš visos širdies tave maldauju, – *
būk man gailestingas, kaip esi pažadėjęs!

59 Kai apmąstau tavąjį kelią, *
į tavo įsakus kreipiù savo kojas.
60 Skubu ir negaišuoju *
tavo įsakymų laikytis. —

61 Nors nedorėlių virvės mane apipynė, *
tavo Mokymo neišsižadėsiu.
62 Keliuosi vidunaktį tavęs pašlovint *
už sprendimùs tavo teisiuosius.

63 Esu pagarbiaĩ tavęs bìjančiųjų bičiulis – *
visų, kurie tavo įsakų laikos.
64 Viešpatie, tavo malonių pripildyta žemė, *
mane savo įstatų mokyk.

54 (55) psalmė (2–15. 17–24)
Prieš veidmainį bičiulį

Jėzus pradėjo nuogąstauti ir sielotis (Mk 14, 33).

I

2 Išgirsk mano maldą, Dieve, *
nenusigręžk nuo maldavimų mano!
3 Klausykis manęs ir atsiliepki, – *
blaškausi, išseko man jėgos.
4 Šiurpas krečia nuo priešo rėkimų, *
nuo piktavalių šauksmo.

Jie verčia ant manęs vìsa, kas pìkta, *
įnirtingai mane puldinėja.
5 Krūpčioja širdìs man krūtinėj, *
mirties baimė mane prìslėgė.
6 Siaubas ir baugesys mane užgriuvo; *
esu par̃blokštas klaiko.

7 „O, kad balandžio sparnùs aš turėčiau, – *
sakau, – skrisčiau toli ir atrasčiau ramybę!
8 Iš tikrųjų tolì tolì aš nulėkčiau; *
týruose apsigyvenčiau.
9 Ten skubiaĩ pasislėpčiau *
nuo audrų̃ ir žvarbiojo vėjo.“ —

10 Sumaišyk jų kalbą, Viešpatie, ją sutrikdyki, *
nes matau mieste maištùs ir smurtą.
11 Dieną naktį jie sėlina jo sienom, *
priespauda klesti jame ir niekšybės.
12 Aikštėsè siautėja žūtys; *
sukčiavimas ir apgaulė iš turgavietės
niekada neišnyksta.

II

13 Ne priešas mane užgauliója – *
tą dar galėčiau pakęsti;
ne mano varžovas su manimì įžūliaĩ elgias – *
galėčiau nuo jo pasislėpti.
14 Betgi tu, mano bendražygis, *
mano bičiulis, mano ar̃timas draugas!
15 Tu, kurio draugystè aš džiaugiausi, *
juk į Dievo Namus kartu mes žygiavom!

17 O aš šauksiuosi Dievo, *
ir Viešpats mane išgelbės.
18 Vakare, išaušus ir vidudienį skųsiuos ir vaitosiu, – *
jis išgirs mano balsą.
19 Parves nesužeistą mane iš mūšių, *
kovojantį su tókia galýbe priešų.
20 Dievas, viešpataujantis amžiais, †
mane išklausys ir juos sutriuškins. *
Juk jie nesitaiso ir Dievo nebijo.

21 Mano bičiulis ar̃timą savo užpuolė; *
sandorą jis sulaužė.
22 Jo kalba buvo lipšnesnė už sviestą, *
o širdyjè neapykanta slėpės;
žodžiai buvo švelnūs kaip aliejus, *
bet kirto lyg aštrūs kalavijai. —

23 Savo rūpesčius Viešpačiui paveski, †
jisai tave palaiko, – *
teisiajam palūžti jis niekada neleidžia.

24 Dieve, tu nugrūsi juos į giliausią Duobę – †
tie žmogžudžiaĩ ir klastūnai
nesulauks nė pusės savo amžiaus, – *
o aš tavimi pasikliáuju.

Kitomis valandomis imama papildomoji psalmodija (p. 987).
Skaitinėlis, eilutė ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.
Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Vakarinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Laukime paláimintosios vilties
ir mūsų Gelbėtojo šlovės atėjimo.

61 (62) psalmė Ramybė Dieve

Vilties Dievas jus, gyvenančius tikėjimu, tepripildo visokių džiaugsmų ir ramybės (Rom 15, 13).

2 Iš tikro mano síela ramiai laukia Dievo, *
išgelbėjimas iš jo man ateina.
3 Tik jis mano uolà ir išganymas mano, – *
užuovėja mano; niekada nedrebėsiu.

4 Ar ilgai jūs visi puldinėsite žmogų, †
geisdamì jį sutriuškint, *
lyg pašlijusią sieną ar griūvančią tvorą?

5 Tikrai jie sąmokksláuja, trokšdamì jį išstumti *
iš aukštõs jo vietos.
Griebiasi jie melo, – *
laimina lūpom, o širdimì keikia.

6 Iš tiesų ramiai lauk Dievo, mano síela, *
nes iš jo viltis man ateina.
7 Tik jis mano uolà ir išganymas mano, *
užuovėja tikroji; niekada nedrebėsiu.

8 Dievas – mano išganymas ir gyrius; †
mano stiprybės bokštas; *
tik Dievè – prieglobstis mano.
9 Pasitikėk juo visados, manoji taũta! †
Jo Artumè išliekite savo šìrdis, – *
jis užuovėja mūsų!
10 Žmonės tėra tiktai rūkas, *
mirtìngieji – tik regimybė.
Visi sudėti ant svarstyklių, *
jie tesvertų mažiau už miglą.

11 Tad venkite smurto, *
tuščių vilčių į plėšikavimą nesudėkit!
Jéigu tuřtai ir didėtų, *
širdimì prie jų neprisiriškit.
12 Víenąsyk Dievas kalbėjo, dùsyk girdėjau: *
Dievui priklauso galybė.
13 Viešpatie, ištikimà yra tavo meilė, *
kiekvienam tu atlygini pagal jo dárbus.

1 prieg. Laukime paláimintosios vilties
ir mūsų Gelbėtojo šlovės atėjimo.

2 prieg. Mus tepalaimina Dievas,
mums tešviẽčia jo veidas.

Jei tolesnė psalmė buvo atlikta Įžangoje, vietoje jos imama 94 (95) psalmė (p. 578).

66 (67) psalmė Visos tautos tešlovina Viešpatį

Žinokite: šis Dievo išgelbėjimas yra pasiųstas pagonių tautoms (Apd 28, 28).

2 Tebūna Dievas mums maloningas, mus tepalaimina, *
mums tešviečia jo veidas;
3 tegu tavo kelią žemė pažįsta; *
o vìsos taũtos – tavo išganymą.

4 Dieve, tave tegarbina taũtos, – *
vìsos taũtos tave tešlovina!
5 Džiūgaus ir krykštaus žmonės iš džiaugsmo, †
nes tu tautàs valdai teisingai, – *
žemėje tu vèsi žmónes.

6 Dieve, tave tegarbina taũtos, – *
vìsos taũtos tave tešlovina!
7 Teduoda žemė savo derlių; *
telaimina mus Dievas, mūsų Dievas!
8 Telaimina mus Dievas, *
tebijo pagarbiaĩ jo visa žemė.

2 prieg. Mus tepalaimina Dievas,
mums tešviečia jo veidas.

3 prieg. Jame vìsa sukurta ir vìsa juo laikosi.

Giesmė Plg. Kol 1, 12–20
Kristus – visos kūrinijos pirmgimis,
mirusiųjų pirmgimis

12 Dėkokime Dievui Tėvui, *
kuris padarė mus tiñkamus paveldéti
šviesojè šventųjų dalį,
13 kuris iš tamsybių valdžios mus išgelbėjo *
ir pérkėlė į savo mylimojo Sūnaus karalystę.
14 O jame mes turime atpirkimą, *
núodėmių atleidimą. —

15 Jis yra nèregimojo Dievo ãtvaizdas, *
visõs kūrinijos pìrmgimis,
16 nes jame vìsa sukurta, *
kas tik yra danguj ir žemėj,
kas rēgima ir neregima, *
ar sostai, ar viešpatystės, ar kunigaikštystės,
ar val̃džios.

Vìsa sukurta per jį ir jam. †
17 Jis yra pirmà visų daiktų, ir vìsa juo laikosi. *
18 Ir jis yra Galvà Kūno – Bažnyčios.
Jis – pradžia, mìrusiųjų pìrmgimis, *
kad visamè kamè turėtų pirmenybę.

19 Dievas panorėjo jame apgyvendinti visą pilnatvę *
20 ir per jį vìsa su savimi sutaikinti,
jo kryžiaus kraujù darydamas taiką, – *
per jį sutaikinti vìsa, kas yra danguj ir žemėj.

3 prieg. Jame vìsa sukurta ir vìsa juo laikosi.

Skaitinėlis, atliepas, Marijos giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Įžanga

K. Viešpatie, atverk mano lū́pas.
A. Ir aš tave šlovinsiu.

Įžangos psalmė (p. 578) su Dievo tarnybą atitinkančiu priegiesmiu.

Aušrinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Aušrinę atliekama Įžanga.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Išgelbėjai mus, Viešpatie,
be paliovõs šlovinsim tavo vardą.

43 (44) psalmė Tautos nelaimės

Mes visa lengvai nugalime dėlei to, kuris mus pamilo
(Rom 8, 37).

I

2 Dieve, savo ausimis girdėjom, – †
mūsų tėvai mums pasakojo
apie nuostabiùs dárbus, *
kuriuos padarei jų laikais, dar senovėj.
3 Tu savo rankà išvarei pagonis, *
o juos ten įkūrei,
svetimas tautàs ištikai nelaime, *
o savąją sėkmè apdovanojai.

4 Juk ne kalavijù jie užvaldė kraštą, *
ne jų rankà jiems pergalę davė,

o tavo dešinióji – tavo petys ir šviesa tavo veido, *
nes tu juos mylėjai.

5 Tu – mano Karalius ir mano Dievas, *
Jokūbo pergalę nulėmęs.
6 Su tavim atmušame príešus, *
tavo vardu trempiame užpuoliką.

7 Ne savuoju lankù aš pasikliauju, *
ne savo kalavijù tikiuos nugalėti.
8 Tai tu išgelbėjai mus nuo engėjų, *
nugalėjai tuos, kurie mūsų nekeñčia.
9 Dievù mes didžiuojamės nuõlat *
ir be paliovõs šlovinam tavo vardą.

1 prieg. Išgelbėjai mus, Viešpatie,
be paliovõs šlovinsim tavo vardą.

2 prieg. Pasigailėk mūsų, Viešpatie,
nepadaryk savo pãveldo pãjuoka.

II

10 O dabar mus atstūmei ir nugalėti leidai, – *
nebežygiuoji daugiau su mūsų kariais į mūšį.
11 Tu privertei mus bėgti nuo priešų, – *
mūsų užpuolikai mus plėšia be saiko.
12 Paženklinai mus kaip avis pjovimui, *
išblaškei tarp svetimųjų.

13 Tu pardavei savo tautą už nieką, *
neįvertintą ir be pelno.
14 Išstatei mus pãjuokai mūsų kaimynų, *
patýčiai ir paniekai visų aplinkui.
15 Padarei mus pašaipų̃ priežodžiu pagonims, *
ìšjuokos taikiniu tautų pašaipūnams.

16 Mano negarbė nuolatõs mane slegia, *
iš gėdos rausta man veidas

17 nuo dérgiančių užgauliotojo žodžių, *
nuo kerštingų priešo žvilgsnių.

2 prieg. Pasigailėk mūsų, Viešpatie,
nepadaryk savo pãveldo pãjuoka.

3 prieg. Pakilk, Viešpatie, ir atpirki mus
dėl savo ištikimõsios meilės!

III

18 Vìsa tai ūmaĩ mus užgriuvo, †
nors tavęs niekada neužmiršom, *
Sandoros su tavimì nesulaužėm.
19 Mūsų širdys nenusisuko, *
žingsniai nenukrypo nuo tavojo kelio,
20 nors palikai mus bejėgiùs šakãlų lindynėj *
ir àpgaubei mir̃tina tamsýbe.

21 Jei būtume užmiršę savo Dievo vardą *
ar tiesę rankàs į svetimą dievą,
22 argi Dievas to būtų nematęs? *
Juk jis širdžių paslaptis žino!
23 Tai dėl tavęs mes žudomi nuõlat, *
laikomi tar̃si avys, paskirtos pjovimui.

24 Kodėl, Viešpatie, tu miegì? Atsibuski! *
Kelkis, neatmesk mūsų ámžiams!
25 Kam gi slepi savo veidą? *
Kodėl užmiršai mūsų priespaudą ir skurdą?

26 Kniūbstì mes dulkėse gulim, *
parblokštì ant žemės.
27 Pakilk ir ateik mums padėti, *
atpirki mus dėl savo ištikimõsios meilės!

3 prieg. Pakilk, Viešpatie, ir atpirki mus
dėl savo ištikimõsios meilės!

Eilutė, skaitiniai ir malda – atitinkantys Dievo tarnybą.

Rytmetinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Rytmetinę atliekama Įžanga.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Parodyk, Viešpatie, savo galybę,
ateik mūsų gelbėt!

79 (80) psalmė Aplankyk, Viešpatie, savo vynuogyną

Ateik, Viešpatie Jėzau! (Apr 22, 20).

2 Atgręžk savo ausį, Ganytojau Izraelio, *
Juozapo giminę vedantis lyg kaĩmenę!
Tu, kuris sėdi sóste ant kerubų, sušviski *
3 Efraimui, Benjaminui ir Manasui!
Parodyk savo galybę, *
ateik mūsų gelbėt!

4 O Dieve, pastatyk mus vėl ant kojų! †
Tešviẽčia mums veidas tavasis, *
ir mes išgelbėti būsim!

5 O Viešpatie, Galybių Dieve, ar ilgai degsi pykčiù, *
kai tavo tauta tave taip maldauja?
6 Tu valgydinaĩ juos skausmo duona, *
iš didelė̃s ašarų taurė̃s juos pagirdei.
7 Padarei mus pãjuoka kaimynams, *
tyčiojasi iš mūsų priešai kiek patinka.

8 O Galybių Dieve, pastatyk mus vėl ant kojų! †
Tešviẽčia mums veidas tavasis, *
ir mes išgelbėti būsim!

9 Tu pérkėlei vynmedį iš Egipto *
ir pasodinai jį, kitàs tautàs išvaręs.

10 Tu pàrengei vietą jam augti; *
įleidęs giliaĩ šaknis, jis paplito po visą kraštą.
11 Savo paũksme ùždengė kálnus, *
galìnguosius kedrùs nùstelbė jo šakos.
12 Ìšskėtė jis šakàs ligi Jūros, *
o savo atžalas – ligi Upės.

13 Vynmedžio aptvarą kodėl nugriovei? *
Kiekvienas praeivis dabar jo vynuoges skina,
14 o šernai jį knisinėja *
ir laukiniai gyvuliai aplinkui ganos.

15 Atsigręžk vėl į mus, Galybių Dieve! †
Pažvelk iš dangaus, pasižiūrėki, *
tuo vynmedžiu tu pasirūpink.

16 Ateik ir globok, ką tavo dešinė pasodino, *
jauną kamieną, kurį išauginai sau tokį stiprų.
17 Priešai jį degino ir kapojo, – *
rū́sčiai pažvelk į juos ir sunaikìnki!
18 Suteik pagálbą vyrui savo dešiniõsios – *
žmogaus sūnui, kurį išauginai sau tokį stiprų!
19 Tada mes nuo tavęs daugiau nesitrauksim, *
laikyk mus gývus, kad šlovintume tavo vardą!

20 O Viešpatie, Galybių Dieve, pastatyk mus ant kojų! †
Tešviẽčia mums veidas tavasis, *
ir mes išgelbėti būsim!

1 prieg. Parodyk, Viešpatie, savo galybę,
ateik mūsų gelbėt!

2 prieg. Viešpats padarė nuostãbų darbą,
težino tai visa žemė.

Giesmė Iz 12, 1–6 Išgelbėtos tautos džiaugsmas

Jei kas trokšta, teateina pas mane ir tegu geria (Jn 7, 37).

1 Dėkoju tau, Viešpatie, †
nors buvai ant manęs įpykęs, *
savo įniršį nugręžei ir mane pagúodei.

2 Dievas tikrai išganymas mano, *
juo pasitikiu ir gyvenu be baimės,
nes jisai mano giesmė ir tvirtybė, – *
jis buvo gelbėtojas mano!“

3 Džiaũgdamiesi semsite vandenį *
iš versmių išganingų.
4 Tą dieną jūs sakysit: *
„Dėkokite Viešpačiui, šaukitės jo vardo!
Garsinkite tautoms jo dárbus, *
skélbkite, koks iškilus yra jo vardas!
5 Giedokite Viešpačiui šlovinimo giesmę, †
nes jis padarė nuostãbų darbą. *
Težino tai visoj žemėj!
6 Krykštauk ir džiūgauk, Ziono miẽste, *
nes iškilus tarp jūsų Izraelio Šventasis!“

2 prieg. Viešpats padarė nuostãbų darbą,
težino tai visà žemė.

3 prieg. Džiugiaĩ giedokite Dievui, mūsų gynėjui. †

80 (81) psalmė Iškilmingas Sandoros atnaujinimas

Žiūrėkite, broliai, kad kurio jūsų širdyje neužsimegztų netikėjimo piktybė (Žyd 3, 12).

2 Džiugiaĩ giedokite Dievui, mūsų gynėjui, *
† šaukite iš džiaugsmo Dievui Jokūbo!
3 Užveskite giesmę, muškite būgneliùs
su žvangučiais, *
pritarkite švelniai lyrom ir árfom.
4 Pūskite ragą per jáunatį ir pilnatį, – *
mūsų šventei atėjus.

5 Juk tai įstatas Izraeliui, *
įsakas Jokūbo Dievo, –
6 Juozapo giminei jį davė, *
kai išėjo iš Egipto žemės. —

Girdžiù balsą, kurio nepažinojau: †
7 „Nuo tavo pečių̃ aš nuėmiau naštą, *
išlaisvinau rankàs nuo pintinės.
8 Sielvarte manęs tu šaukeisi, *
ir aš tave išgelbėjau;
nematomas griaustiniù tau bylojau; *
išbandžiau prie Meribos šaltinių.

9 Klausykis, mano taũta, tave aš įspėju! *
O Izraeli, kad tu manęs paklausytum!
10 Neturėsi jokio kito dievo, *
prieš svetimą dievą kniūbsčias nepulsi!
11 Aš esu Viešpats, tavo Dievas, †
kuris išvedžiau tave iš Egipto žemės. *
Atverk plačiai savo burną, aš ją pripildysiu."

12 „Bet manoji tauta mano balso neklaũsė; *
Izraelis nenorėjo man paklusti.
13 Todėl aš leidau jiems, kietaširdžiams, *
pagal savo užmačias elgtis.

14 O, kad mano tautà manęs paklausytų, *
kad eitų mano keliaĩs Izraelis!
15 Bemãtant aš sutrámdyčiau jų príešus, *
prieš jų engéjus vėl ranką pakelčiau.

16 Kas Viešpaties nekeñčia, gūšis iš baimės, – *
amžinas bus jų pražuvimas.
17 O savuosius brandžiausiais kviečiaĩs maitinčiau, *
uolų̃ medumi juos pradžiuginčiau."

3 prieg. Džiugiaĩ giedokite Dievui, mūsų gynėjui.

Skaitinėlis, atliepas, Zacharijo giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Dieninė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžioje. Aleliuja.

HIMNAS, atitinkantis liturginį laiką.

PSALMODIJA

Priegiesmis iš Liturginių laikų tekstų.

118 (119) psalmė (65–72) IX (Tet)

65 Tu geras buvai man – savo tarnui, *
Viešpatie, kaip esi pažadėjęs.
66 Mokyk mane sveikõs núovokos ir pažinimo, *
nes tavo įsakymais aš įtikėjau.

67 Buvau nuklydęs, atkentėjau bausmę, *
bet dabar laikausi tavo žodžio.
68 Geras esi tu ir darai gẽra, *
mane savo įstatų mokyk.

69 Šmeižia mane melais įžūlieji, *
o aš tavo įsakų visa širdimì laikausi.
70 Jų širdys – aptukusios ir nejautrios, *
o mane tavo Mokymas guodžia.

71 Gerai, kad añdai man bausmę paskyrei, – *
pažinau tavo įstatų tiesą.
72 Mokymas iš tavo lūpų man daug brangesnis *
už tūkstantį aukso ir sidabro luitų.

55 (56) psalmė (2–7b. 9–14)
Pasitikėjimas Dievo žodžiu

Šioje psalmėje parodoma Kristaus kančia (šv. Jeronimas).

2 Būk man gailestingas, Dieve, †
nes žmonės geidžia mane sutrypti, *
visą laiką mane jie kamuoja.

3 Mano priešai puola mane visą dieną, – *
daug mane engiančių, Aukščiausias.

4 Kai baimė užklumpa, tavimì pasikliauju. *
5 Viliuosi Dievù, kurio pažadą šlovinu,
Dievù pasikliauju, todėl nebijosiu; *
ką mirtìngasis gali man padaryti?
6 Nuõlat jie mano užmojus ardo; *
visos jų mintys – kaip man pakenkti.
7 Sąmokslus rengia, iš pasalų̃ tyko,
žingsniùs mano seka, – *
man gyvastį atimti kėsinas.

9 Mano klajonės tu sužymėjai, †
tad supilk mano ašaras į savo ąsotį! *
Argi jos tavo knygoje nesurašytos?

10 Atsitrauks mano priešai, †
kai šaũksiuosi tavo pagalbos. *
Dabar žinau, kad Dievas mane užstoja.

11 Pasitikiu Dievù, jo pažadą šlovinu, *
Viešpačiu, kurio žodį aš garbinu,
12 Dievu pasikliauju, nebijau aš nieko; *
ką mirtìngasis gali man padaryti?

13 Diẽve, turiu ištesėti, ką tau pažadėjau; *
padėkõs atnašas tau aukosiu.
14 Juk tu nuo mirties mane išgelbėjai, *
o mano kojas nuo suklupimo.
Vaikščioju Artumè Dievo – *
šviesojè, kuri šviečia gyviesiems.

56 (57) psalmė Ryto malda varguose

Ši psalmė apgieda Viešpaties kančią (šv. Augustinas).

2 Pasigailėk manęs, Dieve, pasigailėki, *
pas tave prieglobsčio ieškau.

Tavo sparnų ūksmėjè skubu pasislėpti, *
kol praūš tos šėlstančios audros.
3 Šaukiuosi Aukščiausiojo Dievo, – *
Dievo, kuris manęs neapleidžia.

4 Iš dangaus teatsiuñčia pagálbą ir teišgelbsti; †
trempiančius mane tesugėdina; *
teatsiuñčia Dievas savo gerumą ir ištikimybę.
5 Kniūbsčias guliu tarp priešų lyg ryjančių liūtų; †
jų dantys – ietys ir strėlės, *
o jų liežuviai – aštrūs kalavijai.

6 Dieve, aukštai danguje parodyk savo didybę, *
o žemėj visoj – savo šlovę!

7 Jie pìnkles mano kojoms paspéndė,
geisdamì mane pagauti; *
man iškasė duobę, bet patys jon ir įkrito.

8 Mano širdìs ištikimà tau, o Dieve; †
mano širdìs atsidavus; *
tave pašlovinsiu gíesme!
9 Pabusk, mano síela! †
Pabuskite, lỹra ir árfa! *
Aš pažadinsiu aušrą.
10 Tau, Viešpatie, tautosè dėkosiu, *
giedosiu tau šlovinimo giesmę tarp pagonių.
11 Juk didis kaip dangus tavo gerumas, *
o ištikimybė debesis siekia.

12 Dieve, aukštai danguje parodyk savo didybę, *
o žemėj visoj – savo šlovę!

Kitomis valandomis imama papildomoji psalmodija (p. 987).

Skaitinėlis, eilutė ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Vakarinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Padariau tave tautų šviesà,
kad mano išgelbėjimas
žemės pakraščius siektų.

71 (72) psalmė Karališkoji Mesijo valdžia

Jie atidengė savo brangenybių dėžutes ir davė jam dovanų: aukso, smilkalų ir miros (Mt 2, 11).

I

1 Dieve, suteik savo teisingumo karaliui *
ir teisumo – karaliaus sūnui,
2 kad teistų teisingai tavąją tautą *
ir tavo skriaudžiamúosius teĩsiai.

3 Kalnai teteĩkia tautai gerovę, *
teisumo atlygį tepatiria kal̃vos.
4 Tegina jis tautojè skriaudžiamųjų bylą, †
beturčių vaikùs teišgelbsti *
ir tesutramdo engéjus.
5 Tegyvuoja ilgai jis tarytumei saulė *
ir per kartų̃ kartàs lyg mėnulis.

6 Jis bus tartum lietus jaunam atolui, *
lyg liūties gūsiai, laistantys žemę.
7 Žydės jo dienomìs visuotinė taika ir teisumas, *
kol švies padángėj mėnulis.
8 Teviešpatauja jis nuo jūros ligi jūros, *
ir nuo Upės ligi žemės krašto. —

9 Klūpės prieš jį dykumõs klajokliai, *
jo priešai laižys žemės dùlkes.
10 Duoklę mokės Taršišo ir Salų karaliai, *
dovanas neš Arabijos ir Šebos valdovai.
11 Visi karaliai jam pagarbą rodys, *
jam tarnaus vìsos taũtos.

1 prieg. Padariau tave tautų šviesà,
kad mano išgelbėjimas
žemės pakraščius siektų.

2 prieg. Beturčių vaikùs Viešpats išgelbės,
atpirks juos iš jungo.

II

12 Jis juk beturtį gelbsti, kai jo šaukias, *
ir nùskriaustąjį, kuriam nepadeda niekas.
13 Vargšais jis rūpinas ir bedaliais, – *
varguolių gyvastį gelbės.
14 Atpirks juos iš jungo ir smurto, *
ir brangùs jam bus kraujas kiekvieno.

15 Tegyvuoja karalius! *
Tebūna atiduotas jam Šebos auksas;
už jį visuomèt tesimel̃džia, *
visą dieną palaiminimo jam teprašo.
16 Tedžiugina kraštą javų apstybė; *
tevilnija pasėliai ant kalnų viršūnių;
tebūna krašto derlius lyg Libano; *
miestai žmonių teprisipildo kaip laukai žolynų.

17 Amžiams teišlieka karaliaus vardas; *
tetveria jo garsas taip ilgai kaip saulė.
Juo paláiminti tebūna visi mirtìngieji, *
teskélbia jį laimìngu vìsos taũtos.

18 Garbinkite Viešpatį, Izraelio Dievą! *
Tik jis vienas daro nuostabiáusius dárbus.

19 Garbinkite šlovingą jo vardą per ámžius! †
Jo garbė pripildo visą pasaulį. *
Taip tebūna! Taip tebūna!

2 prieg. Beturčių vaikùs Viešpats išgelbės,
atpirks juos iš jungo.

3 prieg. Dabar atėjo mūsų Dievo išganymas
ir karalystė.

Giesmė Apr 11, 17–18; 12, 10b–12a Dievo teismas

11,17 Dėkojame tau, Viešpatie, visagali Dieve, †
kuris esi ir kuris buvai, *
kad pasiėmei savo didžiąją valdžią
ir ėmei viešpatauti.

18 Taũtos įširdo, tačiau atėjo tavo rūstybės laikas, *
metas teisti mirusius,
atsilyginti savo tarnams,
pranašáms ir šventiesiems, *
ir visiems, mažiems ir dideliems,
bijantiems tavojo vardo.

12,10 Dabar atėjo mūsų Dievo išganymas, *
galybė, karalystė ir jo Mesijo valdžia,
nes išmestas mūsų brolių kaltintojas, *
skundęs juos mūsų Dievui dieną ir naktį.

11 Bet jie Avinėlio kraujù jį nugalėjo *
ir savo liudijimo žodžiais.
Jie nebrangìno savo gyvybės ir nebijojo mirti. *
12 Todėl džiūgaukite, dañgūs ir jų gyventojai!

3 prieg. Dabar atėjo mūsų Dievo išganymas
ir karalystė.

Skaitinėlis, atliepas, Marijos giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Įžanga

K. Viešpatie, atverk mano lū́pas.
A. Ir aš tave šlovinsiu.

Įžangos psalmė (p. 578) su Dievo tarnybą atitinkančiu priegiesmiu.

Aušrinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojė. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Aušrinę atliekama Įžanga.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Viešpatie, neplak manęs taip įširdęs.

37 (38) psalmė Suvargusio nusidėjėlio malda

Atstu stovėjo visi Jėzaus pažįstami (Lk 23, 49).

I

2 Viešpatie, nebausk manęs įpykęs, *
neplak manęs taip įširdęs!
3 Juk tavo strėlės į mane giliaĩ įsmigo *
ir tavo rañkos smūgiai mane ištiko.

4 Vietos sveikõs nėra mano kū́ne nuo tavo pykčio, *
braška mano kaulai, nes nusidėjau.
5 Virš galvos núodėmių aš apsémtas, *
slegia jos mane lyg našta sunkiausia.

1 prieg. Viešpatie, neplak manęs taip įširdęs.

2 prieg. Viešpatie, tu žinai, ko aš trokštu.

II

6 Mano žaizdos pūliuoja ir dvokia *
per manąjį kvailumą.
7 Baĩsiai sulinkęs ir jėgų netekęs, *
slankioju niūrùs visą dieną.

8 Mano strėnos pilnos deginančio skausmo, *
vietos sveikõs nėra mano kū́ne.
9 Vìsiškai sunykęs ir nukamuotas vaitoju, *
širdìs man iš nerimo plyšta.

10 Viešpatie, tu žinai, ko aš trokštu, *
tu girdi mano dejonę.
11 Krūpčioja mano širdìs, o jėgos išseko, *
akys miglà apsitraukė.

12 Mano draugai ir bičiuliai dėl mano žaizdų
laikosi atókiai, *
net artimieji iš tolo težiūri.
13 Tykantys mano gývasties spą́stus man spendžia, †
trokštantys nuskriausti smùrtu man grasina *
ir visą laiką brandina klastą.

2 prieg. Viešpatie, tu žinai, ko aš trokštu.

3 prieg. Tau išpažį́stu savo kaltę,
neapleisk manęs, Viešpatie, Gelbėtojau mano.

III

14 O aš – lyg negirdintis kurčius, *
kaip nebylys, negalintis žodžio ištarti.
15 Esu lyg žmogus, atsikirsti bejėgis, *
apkurtęs ir bežadis.

16 Bet tavimì, Viešpatie, aš pasikliauju, *
Viešpatie, mano Dieve, tu man atsiliepsi.
17 Tavęs juk maldauju: †
„Neleisk jiems džiūgaut dėl mano nelaimės, *
tegul netriumfuoja, kai aš parpulsiu.“ —

18 Ant žūties slenksčio esu atsidūręs *
ir mano skausmas nesiliauja.
19 Išpažįstu savo kaltę, *
dėl núodėmės gailiuosi.

20 O mano mirtinì priešai – sveiki ir stiprėja; *
áibės tokių, kurie be priežasties manęs nekeñčia.
21 Už gẽra piktù jie man atmoka, *
kamuoja už tai, kad síekiu to, kas gẽra.

22 Neapleisk manęs, Viešpatie! *
Mano Dieve, nuo manęs nesitolink!
23 Skubėk man padėti, *
Viešpatie, skubėk manęs gelbėt!

3 prieg. Tau išpažįstu savo kaltę,
neapleisk manęs, Viešpatie, Gelbėtojau mano.

Eilutė, skaitiniai ir malda – atitinkantys Dievo tarnybą.

Rytmetinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Rytmetinę atliekama Įžanga.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Širdies, sugrudusios ir atgailaujančios,
Dieve, tu juk neatstumsi.

50 (51) psalmė Pasigailėk manęs Dieve!

Privalu... atsinaujinti savo proto dvasinėje gelmėje, apsivilkti nauju žmogumi (Ef 4, 22. 23–24).

3 Pasigailėk manęs, Dieve, iš savo gerumo, †
iš savo begalinio gailestingumo *
sunaikìnk maištingus mano dárbus.

4 Nuplauk ir numazgok mano kaltę, *
nuvalyk nuo manęs mano nuodėmę!

5 Savo maištingus dárbus aš gerai pažįstu, *
nuõlat man prieš akis mano núodėmė.

6 Tau, tiktai tau nusidėjau, *
dariau, ką laikai tu piktýbe.
Todėl kaltini mane tu teisingai *
ir teisingai teismè pasmerksi.

7 Iš tikro su kaltè esu užgimęs, *
mano motina su núodėme mane pradėjo.
8 Tu trokšti tiesos ir nuoširdumo, – *
tad širdies gelmėjè išminties mane pamokyk.

9 Apvalyk mane ýzopu, ir būsiu tyras, *
nuplauk mane, ir būsiu baltesnis už sniegą.
10 Leisk man išgirsti džiaugsmo ir linksmybės žinią, – *
kaulai, kuriuos išvarginai, tepradžiunga.

11 Nugręžk savo veidą nuo mano núodėmių *
ir panaikìnk visàs mano kaltýbes.
12 Sukurk man tyrą širdį, o Dieve, *
manyje atsidavusią dvasią atnaujink.

13 Neatstumki manęs nuo savo Artumo, *
neatimk savo dvasios šventosios.
14 Išganymo džiaugsmą man vėl sugrąžinki, *
dvasios uolumas mane tepalaiko.

15 Vèsiu maištautojus į tavo kelią, *
nusidėjėlius pas tave sugrąžinsiu.
16 Iš kraujo kaltẽs mane išlaisvinki, †
Dieve, mano išganymo Dieve, – *
tuomèt mano liežuvis tavo teisumù skonėsis.

17 Viešpatie, atverk mano lũpas, *
ir mano burnà skélbs tavo šlovę.

18 Juk džiaugsmą tau teikia ne aũkos, – *
dẽginamosios aukõs, jéigu ją atnašaučiau,
tu nepriimtum.
19 Dievui tikroji auka – tai dvasia sugrudus; †
širdies, sugrudusios ir atgailaujančios, *
Dieve, tu juk neatstumsi.

20 Būk dosnùs Zionui iš savo gerumo, – *
tebus atstatytos Jeruzalės sienos.
21 Tada tau patiks mūsų teĩsios aũkos, – †
dẽginamosios ãtnašos ir smilkìnamos aukos, – *
ant tavo aukuro jáučius tada atnašausim.

1 prieg. Širdies, sugrudusios ir atgailaujančios,
Dieve, tu juk neatstumsi.

2 prieg. Net pykdamas, Viešpatie, būk gailestingas!

Giesmė Hab 3, 2–4. 13a. 15–19 Dievas ateina teisti

Pakelkite galvas, nes jūsų išvadavimas arti (Lk 21, 28).

2 Viešpatie, girdėjau apie tavo gyrių, *
esu apstulbintas, Viešpatie, tavo veikimo.
Atnaujink jį mūsų ámžiui, †
padaryk jį žinomą mūsų laikui! *
Net savo pyktyje būk gailestingas!

3 Dievas atėjo iš Temãno, *
Šventasis nuo Parãno kalno.
Jo garbė pripildė dangų, *
jo šlovės sklidinà buvo ir žemė.
4 Žėrėjo kaip saulė; †
spinduliai švysčiojo iš jo rañkos, – *
iš ten, kur slypi jo galybė.

13 Išėjai gelbėti savąją tautą, *
teikti pagálbą savo pateptájam.

15 Savo žirgaĩs tu sùtrypei jūrą, *
išjudinai vandenis galìngus. —

16 Klausausi ir drebu visù kū́nu; *
išgirdus balsą, mano lūpos virpa.
Pašlìjo mano kaulai, *
svyruoja mano žingsniai.
Ir vis dėlto ramiai dienõs laukiu, *
kuri atneš nelaimę mus puolančiai tautai.

17 Nors figmedis nežydėtų, *
o vynmedis vaisių nemegztų;
nors alyvmedis neneštų derliaus *
ir laukai neduotų maisto;
nors avių kaĩmenė dingtų iš avidės *
ir galvijų banda iš tvarto,
18 vis tiek aš Viešpatyje džiaugsiuos, *
džiūgausiu Dievè, kuris mane išgelbsti.

19 Mano stiprybė – Viešpats Dievas, – †
jis davė man kojas, eikliàs kaip stirnų, *
kad aukštumomis galėčiau žengti.

2 prieg. Net pykdamas, Viešpatie, būk gailestingas!

3 prieg. Šlovink, Jeruzale, Viešpatį! †

147 (147 B) psalmė Jeruzalės atstatymas

Eikš, aš tau parodysiu jaunąją, Avinėlio sužadėtinę
(Apr 21, 9).

12 Šlovink, Jeruzale, Viešpatį! *
† Šlovink savo Dievą, Zione!

13 Jis juk stiprina skląsčiùs tavo vartų, *
tavo vaikams suteĩkia palaimą.
14 Įtvirtina taiką prie tavo sienų, *
geriausiais kviečiais tave maitina.
15 Siunčia savo žodį žemei, *
ką įsako, tas greit ir įvyksta.
16 Apkloja žemę sniegù tartum vìlna, *
šalną lyg pelenus beria. —

17 Meta krušõs ledus kaip kąsnius – *
kas gali pakelti jo siunčiamą speigą?
18 Pasiuñčia žodį, ir ledai sutirpsta, *
liepia vėjui pūsti, ir vanduo srovena.
19 Jis paskélbė savo žodį Jokūbui, *
savo įstatus ir įsakus Izraeliui.
20 To jis nepadarė jókiai kìtai tautai, – *
nė vienà jo įsakų nežino.

3 prieg. Šlovink, Jeruzale, Viešpatį!

Skaitinėlis, atliepas, Zacharijo giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Dieninė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS, atitinkantis liturginį laiką.

PSALMODIJA

Priegiesmis iš Liturginių laikų tekstų.

118 (119) psalmė (73–80) X (Jod)

73 Tavo rañkos padarė mane, sukūrė; †
tad nuovokos man suteĩki, *
kad išmokčiau įsakymus tavo.
74 Kas tavęs pagarbiaĩ bijos, mane matydami, džiūgaus, *
kad tavo žodžiù aš viliuosi.

75 Žinau, Viešpatie, jog teisūs tavo sprendimai, *
ištikimas esi, nubaudei mane teisingai.
76 Tavo gerumas mane tepaguodžia, *
kaip savo tarnui esi pažadėjęs. —

77 Teaplanko tavo gailestingumas, kad gyvas išlikčiau, *
nes tavo Mokymas mane gaivina.
78 Tebūna sugėdinti įžūlieji, †
nes jų liežuviai melù mane skaũdžiai plakė; *
o aš tavo įsakus trokštu pažinti.

79 Tesueis pas mane, kas pagarbiaĩ tavęs bijo – *
visi, kurie tavo įsakus žino.
80 Tebūna mano širdìs be ýdos, įstatų nepažeidus, *
kad neužsitraukčiau gėdos.

58 (59) psalmė (2–5. 10–11. 17–18)
Malda prašant apsaugoti nuo užpuolikų

Šie Gelbėtojo žodžiai teišmoko visus meilės savo Tėvui
(Euzebijus Cezarietis).

2 Išgelbėk mane nuo priešų, o Dieve, *
nuo užpuolikų apsaugok!
3 Nuo tų piktadarių̃ mane apginki, *
nuo tų žmogžudžių̃ išvaduoki!

4 Štai! Jie mano gývasties tyko; *
nuožmūs žmonės prieš mane būriuojas.
Nors nesu nusidėjęs, *
Viešpatie, nieko pìkta nesu padaręs,
5 mane jie nekaltą sekioja, *
užpuola ir kamuoja.

Pabusk, pažvelk ir ateik man padėti! †
10 O mano Stiprybe, tavęs aš laukiu, *
nes tu, Dieve, mano tvirtovė.
11 Dievas, mylintis mane, ateis man padėti; *
Dievas parodys nugalėtus mano príešus.

17 O aš giedosiu apie tavo galybę; *
kas rytą garsiai šlovinsiu tavo gerumą.
Juk tu buvai mano tvirtovė, *
užuovėja kilus pavojui.

18 O mano Stiprýbe, giedosiu tau šlovinimo gíesmes, †
nes tu, Dieve, mano tvirtovė, *
ištikimai mane mylintis Dievas!

59 (60) psalmė Malda nelaimei ištikus

Pasaulyje jūsų priespauda laukia, bet jūs būkite drąsūs: aš nugalėjau pasaulį! (Jn 16, 33).

3 Dieve, tu mūsų gretàs suardei, mus atstūmei; *
supykaĩ ant mūsų, bet vėl mus suteĩki!
4 Sudrebinai žemę, ir ji suskilo; *
jos plyšiùs užtaisyki, nes ji svyruoja.
5 Kárčiu gėrimu savo tautą pagirdei, *
davei mums gerti svaiginančio vyno.

6 Visiems, tavęs pagarbiaĩ bijantiems,
iškelk ženklą mums susitelkti, *
kad laimėtume kovą.
7 Savo dešiniája pergalę padovanoki, *
išklausyk mūsų maldą, išgelbėk savo mylimuosius.

8 Dievas pažadėjo savo šventovėj: †
„Džiaugdamasis pergale, padalysiu Šechemą *
ir atmatuosiu Sukòtų slėnį savo tautai.
9 Man priklauso Gileadas ir Manasas; *
Efraimas – mano šalmas,
Judas – mano skeptras. *
10 Moabas bus mano praustuvė,
ant Edomo savo apavą mesiu, *
Filistijoje aidės mano pergalės šauksmas.“

11 Kas atves mane į įtvirtintą miestą? *
Kas palydės mane į Edomą?
12 Argi iš tikro mus atmetei, Dieve? *
Su mūsų kariuomene, Dieve, tu nebežygiuoji!
13 Suteik mums pagálbą prieš mūsų príešus, *
nes žmonių pagálba bejėgė.

14 Su Dievù mes būsime narsūs, – *
jis sutryps mūsų engéjus.

Kitomis valandomis imama II ar III papildomos psalmodijos eilė (p. 989).

Skaitinėlis, eilutė ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Vakarinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Viešpatie, iš mirties mano gyvastį gelbėk,
neleiski kojoms paslysti.

114 (116 A) psalmė Dėkojimas

Per daugelį vargų mes turime įeiti į Dievo karalystę (Apd 14, 22).

1 Mýliu Viešpatį, nes jisai girdi, *
klausosi mano maldavinių balso.
2 Tikrai jis palenkė savo ausį, – *
šaũksiuosi jo, kol būsiu gyvas.

3 Kilpos mirties mane apraizgė, †
apėmė Šeolo kančios – *
sielvartas ir nerimas graužė.
4 Tada šaukiausi Viešpaties vardo: †
„O Viešpatie, tavęs maldauju, *
mano gyvastį gelbėk!“

5 Viešpats teisus ir maloningas, *
mūsų Dievas – gailestingas.

6 Viešpats gina silpnúosius, – *
jis išgelbėjo mane iš pavojų.

7 Mano širdie, nusiraminki, *
Dievas juk buvo man geras.
8 Gyvastį mano iš mirties jis ištraukė †
ir ašaras man nušluostė, *
neleido kojoms paslysti.
9 Viešpaties Artumė aš keliauju *
pasaulyje – tarp gyvųjų.

1 prieg. Viešpatie, iš mirties mano gyvastį gelbėk,
neleiski kojoms paslysti.

2 prieg. Viešpats atsiųs man pagálbą,
jis dangų ir žemę sukūrė.

120 (121) psalmė Išrinktosios tautos Sargas

Jie nebealks, nebetrokš, nebekepins jų saulė nei jokia kaitra (Apr 7, 16).

1 Keliù žvilgsnį į kálnus – *
iš kur ateis man pagálba?
2 Viešpats atsiųs man pagálbą, *
jis dangų ir žemę sukūrė.

3 Neleis jis tavo kojai suklupti, – *
tave globojantis budi.
4 Nesnaudžia ir nemiega *
Izraelio globėjas!

5 Tave Viešpats globoja; *
iš dešinė̃s Viešpats – užuovėja tavo.
6 Dieną nepakenks tau saulė *
nei naktį mėnulis.
7 Viešpats sergė̃s tave nuo viso, kas pìkta, – *
jis tavo gyvastį saugos.
8 Viešpats sergė̃s išeinant ir grįžtant, *
dabar ir per ámžius. —

2 prieg. Viešpats atsiųs man pagálbą,
jis dangų ir žemę sukūrė.

3 prieg. Tavieji keliaĩ tikri ir teisingi,
amžių Valdove.

Giesmė Apr 15, 3–4 Garbinimo himnas

3 Tavo darbai nuostãbūs ir didingi, *
Viešpatie, visagali Dieve!
Tavieji keliaĩ tikri ir teisingi, *
tautų Valdove!

4 Kas gi nesibijotų, Viešpatie, †
ir negerbtų tavojo vardo?! *
Juk tu vienas šventas!
Vìsos taũtos ateis ir šlovindamos
prieš tave puls véidu, *
nes paaiškėjo tavo teisūs sprendimai.

3 prieg. Tavieji keliaĩ tikri ir teisingi,
amžių Valdove.

Skaitinėlis, atliepas, Marijos giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

II SAVAITĖS ŠEŠTADIENIS

Įžanga

K. Viešpatie, atverk mano lū́pas.
A. Ir aš tave šlovinsiu.

Įžangos psalmė (p. 578) su Dievo tarnybą atitinkančiu priegiesmiu.

Aušrinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Aušrinę atliekama Įžanga.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Atsimink mus, Viešpatie,
gelbstinčia malóne mus aplankyki.

105 (106) psalmė
Dievo gerumas ir žmonių neištikimybė

Visa tai... buvo užrašyta įspėti mums, kurie gyvename amžių pabaigoje (1 Kor 10, 11).

I

1 Dėkokite Viešpačiui, nes jisai geras, *
amžinas yra jo gerumas.

2 Kas apsakys didžiùs Viešpaties dárbus, *
kas deramaĩ jį pašlovins?
3 Laimingi, kas elgiasi teisingai *
ir visadõs jo įstatų laikos.

4 Viešpatie, atsimink mane, kai padedi savo tautai, *
gelbstinčia malóne ir mane aplankyki,

5 kad patirčiau tavo išrinktųjų gerovę, †
tavõsios tautõs džiaugsmù dalyčiaus *
ir didžiuočiaus pãveldu tavo.

6 Nusidėjome – mes ir mūsų senoliai, – *
nusikaltome, elgėmės neteisingai.
7 Mūsų protėviai Egiptè nuostabių̃ tavo darbų nepaisė, †
pamiršo tavo gerumą, *
prieš Aukščiausiąjį maištavo prie Nendrių jūros.
8 O jis vėl gelbėjo juos, kaip dera jo vardui, *
kad apréikštų savo didžią galybę.

9 Pagrūmojo Nendrių jūrai, ir ta išdžiū̃vo, *
pervedė juos per gelmès lyg per týrus.
10 Jis išgelbėjo iš tų, kurie jų nèkentė, *
atpirko juos iš priešo rañkos.
11 Jūra paskandino jų engéjus, *
neišliko gyvo nė vieno.
12 Tada izraeliečiai įtikėjo *
ir šlovino Viešpatį gíesme.

13 Bet greitai užmiršo, ką jis buvo padaręs, *
jo užmojai jiems nerūpėjo.
14 Alkis godus juos užklupo dykỹnėj, *
ir ėmė jie týruose gundyti Dievą.
15 Jis davė, ko jie reikalavo, *
bet siuntė ir alinančią ligą.

16 Kai stovykloje jie pavydėjo Mozei *
ir Aaronui, šventajam Viešpaties tarnui,
17 žemė ūmaĩ atsivėrė ir prarijo Dataną, *
palaidojo bendrùs Abirãmo.
18 Ugnis sunaikìno tą būrį, *
supleškėjo liepsnosè nedorieji.

1 prieg. Atsimink mus, Viešpatie,
gelbstinčia malóne mus aplankyki.

2 prieg. Saugokis, neužmirški Sandoros
Viešpaties, tavojo Dievo.

II

19 Prie Horebo pasidirbo jie veršį *
ir garbino nuliedintą stabą,
20 iškeitė Dievo garbę *
į žolę ėdančio jaučio paveikslą.
21 Užmiršo jie Dievą – Gelbėtoją savo, *
padariusį Egiptè didžių dalykų.
22 Kokių nuostabių̃ darbų jis padarė Hamo žemėj! *
Kokių baisulingų prie Nendrių jūros!
23 Jis būtų juos sunaikinęs, †
jei Mozė – jo išrinktàsis – nebūtų užstojęs *
ir nukreipęs nuo jų Dievo pykčio.

24 Bet jie paniekino puikųjį kraštą *
ir Dievo pažadu nepatikėjo.
25 Savo palapinėse murmėjo *
ir nenorėjo klausyti Viešpaties balso.
26 Todėl jis prisíekė ranką pakėlęs, *
kad leis dykumojè jiems pražūti
27 ir išblaškys tautosè jų palikuonìs, *
po svetimas šalis juos išsklaidęs.

28 Dalyvavo jie apeigosè Baal-Peoro *
ir valgė aukas, mirusiems atnašautas.
29 Savo darbais jie Viešpatį pykdė, *
todėl maro rýkštė juos plakė.
30 Tada Finèhas pakilęs užstojo, *
ir maras atsitraukė.
31 Tai pripažinta jam teisumo dárbu *
per kartų̃ kartàs, amžių ámžiams.

32 Prie Meribos vandenų vėl Viešpatį užpykdė, *
ir Mozė per juos nukentėjo,
33 nes jie taip apkartino jam dvasią, *
kad jis prabilo neapgalvotais žodžiais.

2 prieg. Saugokis, neužmirški Sandoros
Viešpaties, tavojo Dievo.

3 prieg. Gelbėk mus, Viešpatie,
surink tarp tautų išblaškytus.

III

34 Neišnaikìno jie tautų svetimųjų, *
kaip Viešpats buvo jiems įsakęs,
35 o susimaišė vedybomis su svetimtaučiais *
ir priėmė svetimą būdą.
36 Dievo tautà stabams tarnavo, *
ir šie pavirto jiems spąstais.

37 Savo dukràs ir sū́nus *
demonams jie aukojo.
38 Liejo nekaltą kraują – kraują savo sūnų ir dùkrų: †
Kanaano stabams juos aukojo, – *
kraujo išliejimù išniekino kraštą.
39 Taip veiksmais nedoraĩs susitepę *
jie savo darbais ištvirkavo.

40 Viešpats ant savo tautos įniršo, *
savo pãveldu pasibjaurėjo.
41 Atidavė juos tautoms svetimųjų, *
valdyti jų nekentėjams.
42 Priešai juos engė, *
įkinkę į savo jungą.

43 Daug sykių Viešpats gelbėjo išrinktąją tautą, †
bet jie nuõlat maištavo *
ir prislėgtì buvo savo kaltybių.
44 O Viešpats vėl atsižvelgdavo į jų kančią, *
kai išgirsdavo juos aimanuojant.

45 Atsimindavo savo Sandorą jų labui *
ir pasigailėdavo iš beribio gerumo, –
46 gailesčio mokė ir jų pavergė́jus, *
kamavusius juos nelaisvėj.
47 Gelbėk mus, Viešpatie, mūsų Dieve, *
surink tarp tautų išblaškytus,

kad dėkotume tavo šventajam vardui *
ir didžiúotumės giedodami tau šlovę!

48 Tebūna pašlovintas Viešpats, Izraelio Dievas, †
nuo amžių per ámžius! *
Visa tauta tesako: „Amen!“

3 prieg. Gelbėk mus, Viešpatie,
surink tarp tautų išblaškytus.

Eilutė, skaitiniai ir malda – atitinkantys Dievo tarnybą.

Rytmetinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Rytmetinę atliekama Įžanga.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Kas rytą skélbiame
ištikimąją tavo meilę, Viešpatie,
o tavo ištikimybę – kas naktį.

91 (92) psalmė Garbė Kūrėjui

Psalmė šlovina Viengimio darbus (šv. Atanazas).

2 Viešpatie, kaip gẽra tave šlovint, †
giedoti šlovinimo gíesmes *
tavo vardui, Aukščiausias,
3 skélbti kas rytą ištikimąją tavo meilę, *
o tavo ištikimybę – kas naktį,
4 su gíesme pritariant lyrai, *
palydint arfai dešimtstygei.

5 Viešpatie, mane tu džiugini savo kūrýba, – *
su džiaugsmù apgíedu tavo rankų dárbus. —

6 Viešpatie, kokie tavo darbai didingi, *
kokios gilios tavo mintys!
7 Tik paikas žmogus jų nežino, *
kvailys to negali suprasti.
8 Nors kaip žolė nedorėliai želia *
ir piktadariaĩ klestėte klesti,
jų laukia žūtìs amžinoji. *
9 O tu, Viešpatie, esi išaukštintas ámžiams.

10 Juk tavo priešai, Viešpatie, – †
tavo priešai pražus iš tikro, *
visi piktadariaĩ bus išblaškyti.
11 O man tu duodi stumbro jėgą; *
suteikei man palaimą.
12 Matė mano akys priešų sumišimą, *
girdėjo mano ausys apie užpuolikų žūtį.

13 Teisieji žaliuoja lyg palmės, *
šakojas kaip kedrai Libano.
14 Viešpaties Namuosè pasodinti, *
mūsų Dievo kiemuõs jie žaliuoja.
15 Net žiloje senatvėje neša vaisių, *
visada sodriũ ir sultingų,
16 liudydami, koks teisus yra Viešpats – *
mano uolà, nes jame nerasi ýdos.

1 prieg. Kas rytą skélbiame
ištikimąją tavo meilę, Viešpatie,
o tavo ištikimybę – kas naktį.

2 prieg. Duokite garbę mūsų Dievui!

Giesmė Įst 32, 1–12 Dievo geradarybės tautai

Kiek kartų norėjau surinkti tavo vaikus, kaip višta surenka savo viščiukus po sparnais (Mt 23, 37).

1 Klausykitės, dangũs, leiskite man kalbėti, *
mano lūpų žodžiùs teišgirsta žemė!

[2] Tekrinta mano Mokymas kaip lietūs, *
tėlaša mano kalba lyg rãsos,
tar̃si švelnūs lietūs ant vejõs gležnosios, *
nelyginant rasõs lašeliai ant žolynų.

[3] Juk skélbiu aš Viešpaties vardą: *
duokite garbę mūsų Dievui!
[4] Tai Uolà! Tobulà jo kūryba, *
visi jo keliaĩ iš tikrųjų teisingi.
Ištikimas Dievas, be apgaulės, *
teisus ir patikimiausias!

[5] Tačiau jo vaikai nevertieji, – †
toji sukta kartà nedoroji, – *
pasielgė su juo apgaulingai.
[6] Nejaugi taip atsilygini Viešpačiui, *
paikà ir neišmintìnga taũta?
Argi ne jis tavo tėvas, tavasis Kūrėjas, *
nužíedęs tave ir įkūręs?

[7] Senovės dienàs prisiminki, *
praeities amžių metùs apsvarstyki;
kláuski savo tėvą, jis tau paaiškins, *
savo senoliùs – jie apsakys tau.

[8] Kai Aukščiausias tautoms jų pãveldą skyrė, *
kai Adomo palikuonìs išskirstė,
tada tautų ribas jis nustatė *
pagal Dievo sūnų skaičių,
[9] bet ši tauta yra Viešpaties palikimas, *
jo pãveldas – Jokūbas.

[10] Jis rado jį dykynėj – *
vaitojančios dykvietės tyruos.
Apglėbė jį ir globojo, *
saugojo kaip savo akies lėliukę.
[11] Kaip kviečia skristi jaunikliùs erelis, *
plazdendamas virš lizdo,

taip jis išskleidė savo sparnùs ir nešė, *
jį paėmęs ant sparnų, į tolýbes.
12 Viešpats vienintelis jį vedė, *
su juo nebuvo jokio svetimo dievo.

2 prieg. Duokite garbę mūsų Dievui!

3 prieg. Koks nuostabùs tavo vardas, Viešpatie, visojè žemėje!

8 psalmė Kūrėjo didybė ir žmogaus vertingumas

Visa jam palenkė po kojų, o jį patį pastatė viršum visko, kad būtų galva Bažnyčios (Ef 1, 22).

2 Viešpatie, mūsų Dieve, †
koks nuostabùs tavo vardas visojè žemėje! *
Savo didýbe pripildei dangaus aukštýbes.

3 Mažylių ir kūdikių lūpomis †
sukūrei sau šlovę varžovams sutramdyt, *
kad nutildytum maištautoją ir priešą.

4 Kai žvelgiù į tavąjį dangų, – tavo rankų darbą, – *
į žvaigždès ir mėnulį, kuriuos tu pritvirtinai, –
5 kas gi žmogus, kad tu jį atsimeni, *
kas tas mirtìngasis, kad jisai tau rūpi?

6 Tu sukūrei jį nedaug už save menkesnį, *
apvainikavai garbè ir didýbe.
7 Šeimininkù savo kūrinių jį paskyrei, *
padėjai visa prie jo kojų:
8 avis ir jáučius – visus aliai vieno – *
ir laukiniùs žvéris,
9 padángių paukščiùs bei jūrų žuvį *
ir vìsa, kas vandenų gilybėse nardo.

10 Viešpatie, mano Dieve, *
koks nuostabùs tavo vardas visojè žemėje!

3 prieg. Koks nuostabùs tavo vardas, Viešpatie,
visojè žemėje!

Skaitinėlis, atliepas, Zacharijo giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Dieninė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS, atitinkantis liturginį laiką.

PSALMODIJA

Priegiesmis iš Liturginių laikų tekstų.

118 (119) psalmė (81–88) XI (Kaf)

81 Mano širdìs tavo išganymo ilgis; *
į tavo žodžiùs aš sudedu viltį.
82 Akis pražiūrėjau belaukdamas, kas tavo žadėta; *
klausiu: „Kada mane tu paguosi?“

83 Nors tapau panašus į sutrešusį vynmaišį, *
bet neužmiršau įstatų tavo.
84 Kaip ilgai dar turės tavo tarnas kęsti? *
Kada mano skriaudė́jus į teismą pašauksi?

85 Iškasė man duobès įžūlieji; *
iš tavo Mokymo jie šaipos.
86 Visi tavo įsakymai man tvarūs; *
be priežasties mane kamuoja, padėk man!

87 Vos nenušlavė jie manęs nuo žemės, *
bet tavo įsakų aš neapleidau.
88 Dėl savo gerumo leisk man gyventi, *
kad tavo duotų̃ įsakų laikyčiaus. —

60 (61) psalmė Tremtinio malda

Malda teisiojo, kuris viliasi amžinojo gyvenimo (šv. Hiliaras).

2 O Dieve, išgirsk mano šauksmą, *
mano maldõs paklausyki!
3 Nuo žemės pakraščio tavęs šaukiuosi; †
mano širdžiai alpstant, *
ant nepasiekiamos uolos mane tu užkėlei.

4 Juk tu – apsaugà mano tikroji, *
bokštas galingas gintis nuo priešo.
5 Leisk man per ámžius gyventi tavo buveĩnėj, *
tavo sparnų užuovėjoj prieglaudą rasti!
6 O Dieve, iš tiesų išgirdai tu įžadus mano, – †
man pãveldą suteĩki, *
skirtą pagarbiaĩ bijantiems tavojo vardo.

7 Ilgo amžiaus dienàs duoki karaliui, – *
per kartų̃ kartàs tegul tveria jo metai.
8 Dievo Artumè tesėdi jis sóste, *
tesaugo jį ištikimybė ir meilė.

9 Per ámžius giesmėmìs šlovinsiu tavo vardą, *
savo įžadus dienà iš dienõs aš tesėsiu.

63 (64) psalmė Prašymas apginti nuo priešų

Ši psalmė geriausiai atskleidžia Viešpaties kančią
(šv. Augustinas).

2 Išgirsk, o Dieve, mano áimanų balsą; *
mano gyvastį saugok nuo priešų keliamo klaiko.
3 Apgink mane nuo nedorėlių šutvės, *
nuo pìkta darančių pulko.

4 Savo liežuviùs lyg kalavijùs jie galanda, *
aštriùs savo žodžiùs tarytum strėlès nutaiko,
5 iš pasalų sváidydami į nekaltą žmogų, – *
staiga į jį paleidžia, nebijodami nieko.

6 Vis įžūliau jie rezga savo kė́slus, †
susimoko, kur paspęsti spą́stus, *
tardami sau: „Kas gali mus pamatyti?“
7 Nedorą kėslą gudrybėm apraizgo †
ir slepia tą savo sumanytą niekšybę; *
žmogus – tai gelmė, o širdìs jo – bedugnė.

8 Bet Dievas savo strėlès nutaiko – *
ir ūmaĩ juos sužeĩdžia.
9 Juos pačius pražudys jų liežuvis; *
gálvas kraipys visi tai pamatę.
10 Tada visus apims pagarbioji baimė; †
skélbs jie didìngus Dievo dárbus *
ir apmąstys vìsa, kas jo sukurta.

11 Teisusis Viešpatyje džiūgaus, †
prieglobstį jame atradęs, – *
visi tyraširdžiai jį šlovins.

Kitomis valandomis imama papildomoji psalmodija (p. 987).

Skaitinėlis, eilutė ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

III SAVAITĖ

SEKMADIENIS

I Vakarinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS, atitinkantis liturginį laiką.

PSALMODIJA

1 prieg. III advento sekm.:
Džiūgauki, Jeruzale,
nes ateina tavo Gelbėtojas, aleliuja.

112 (113) psalmė Šlovingas Viešpaties vardas

Jis numeta galiūnus nuo sostų ir išaukština mažuosius (Lk 1, 52).

1 Šlovinkite Viešpatį, kurie jam tarnaujat, *
šlovinkite Viešpaties vardą.
2 Tebūna pašlovintas jo vardas *
dabar ir per ámžius.
3 Nuo saulėtekio ligi saulėlydžio *
tebūna šlovinamas Viešpaties vardas.

4 Virš visų tautų išáukštintas Viešpats, *
jo garbė aukštesnė už dangų.
5 Kas prilygsta Viešpačiui, mūsų Dievui, *
kuris aukštybėse viešpatauja,
6 bet ir lenkiasi, kad pamatytų, *
kas danguj ir kas žemėj?

7 Jis pàkelia silpną žmogų iš dulkių, *
ištraukia elgetą iš šiukšlyno,

8 kad pasodintų su kilmìngaisiais – *
su savo tautõs didžiūnais.

9 Bevaikei moteriai namùs jis suteĩkia, *
laimìnga vaikų motina ją padaro.

1 prieg. III advento sekm.:
Džiū̃gauki, Jeruzale,
nes ateina tavo Gelbėtojas, aleliuja.

2 prieg. III advento sekm.:
Aš esu Viešpats,
mano teisumas jau priartėjo
ir mano išgelbėjimas neužtruks.

115 (116 B) psalmė Šlovė tikrajam Dievui

Per jį (Kristų) visuomet atnašaukime Dievui šlovinimo auką
(Žyd 13, 15).

10 Juo pasitikėjau netgi kai skundžiaus: *
„Esu baĩsiai sielvarto prìslėgtas!" –
11 net kai nustėręs bylojau: *
„Visi žmonės – melagiai!"

12 Kuo atsilyginsiu Viešpačiui už vìsa, *
ką jis taip dõsniai man davė?
13 Viešpačiui kelsiu išganymo taurę *
ir šaũksiuosi Viešpaties vardo.

14 Savo įžadus Viešpačiui ištesėsiu *
regint visai jo tautai.
15 Akysè Viešpaties brangūs *
mirštantys jo ištikimieji.

16 O Viešpatie, aš tavo tarnas, – *
tau tarnauju, sūnus tavosios tarnaitės.
Mano pánčius tu sutraukei. †
17 Tau atnašáusiu dėkojimo auką *
ir šaũksiuosi Viešpaties vardo. —

18 Savo įžadus Viešpačiui ištesėsiu *
regint visai jo tautai –
19 Viešpaties Namų atšlainiuos, *
tavo viduryjè, Jeruzale!

2 prieg. III advento sekm.:
Aš esu Viešpats,
mano teisumas jau priartėjo
ir mano išgelbėjimas neužtruks.

3 prieg. III advento sekm.:
Iš dykumos uolynų į Ziono kalną
atsiųsk, Viešpatie, Avinėlį, žemės Valdovą.

Giesmė Fil 2, 6–11 Kristus – Dievo tarnas

6 Jėzus Kristus, turėdamas Dievo prigimtį, *
gõdžiai nesilaikė savo lygybės su Dievù,
7 bet apiplė́šė pats save, priimdamas tarno išvaizdą *
ir tapdamas panašus į žmónes.
Jis ir išore tapo kaip visi žmonės; †
8 jis nusižemino, tapdamas klusnus iki mirties, *
iki kryžiaus mirties.

9 Todėl ir Dievas jį išaukštino †
ir padovanojo jam vardą, *
kilniausią iš visų vardų,
10 kad Jėzaus vardui priklauptų *
kiekvienas kẽlis danguje, žemėje ir po žemėm
11 ir kiekvienos lū̃pos Dievo Tėvo šlovei išpažintų: *
„Jėzus Kristus yra Viešpats!“

3 prieg. III advento sekm.:
Iš dykumos uolynų į Ziono kalną
atsiųsk, Viešpatie, Avinėlį, žemės Valdovą.

Skaitinėlis, atliepas, Marijos giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda iš Liturginių laikų tekstų.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Įžanga

K. Viešpatie, atverk mano lūpas.
A. Ir aš tave šlovinsiu.

Įžangos psalmė (p. 578) su liturginį laiką atitinkančiu priegiesmiu.

Aušrinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Aušrinę atliekama Įžanga.

HIMNAS, atitinkantis liturginį laiką.

PSALMODIJA

1 prieg. III advento sekm.:
Štai ateina garbingas Karalius su didžià galýbe,
jis išgelbės tautàs, aleliuja.

144 (145) psalmė Šlovė Dievo didybei

Teisus tu, kuris esi ir buvai, Šventasis (Apr 16, 5).

I

1 Aukštinsiu tave, mano Dieve ir Karaliau, *
tavo vardą garbinsiu per amžių ámžius.
2 Garbinsiu tave kasdieną, *
šlovinsiu tavo vardą per amžių ámžius.

3 Didis yra Viešpats, didžiõs šlovės jis vertas, – *
nesuvókiama jo didybė.
4 Šlovins kartà po kartõs tavuosius dárbus *
ir skélbs tavo didžią galybę.
5 Tavo didybės spindesį garbingą *
ir nuostabiùs dárbus aš apmąstysiu.
6 Žmonės garsins tavo veikimą,
keliantį baimę pagarbią, *
o aš skélbsiu tavo didybę.

[7] Apsakys jie tavo dosnaus gerumo garsą *
ir džiugiaĩ giedos apie tavo teisumą.
[8] Viešpats atlaidus ir gailestingas, *
rūstaut negreitas ir pilnas gerumo.
[9] Geras kiekvienam yra Viešpats, *
visiems savo kūriniams gailestingas.

1 prieg. III advento sekm.:
Štai ateina garbingas Karalius su didžià galýbe,
jis išgelbės tautàs, aleliuja.

2 prieg. III advento sekm.:
Džiūgauk ir linksminkis, Jeruzalės dùkra,
štai pas tave ateina tavo Karalius.
Nebijok, Zione, nes tavo išgelbėjimas artėja.

II

[10] Tau, Viešpatie, visi tavo kūriniai tedėkoja *
ir tegarbina tave visi ištikimieji.
[11] Tepasakoja apie tavo karalystės garbę, *
tegársina tavo galybę,
[12] visai žmonijai teskélbia tavo dárbus *
ir viešpatavimo spindesį garbingą.
[13] Tavo karalystė – per amžių ámžius, *
per kartų̃ kartàs tu – valdovas.

2 prieg. III advento sekm.:
Džiūgauk ir linksminkis, Jeruzalės dùkra,
štai pas tave ateina tavo Karalius.
Nebijok, Zione, nes tavo išgelbėjimas artėja.

3 prieg. III advento sekm.:
Tyromi̇̀s širdimi̇̀s
eikime pasitikti aukščiausiojo Karaliaus,
nes jis ateis ir neužtruks.

III

13b Viešpats ištikimas visais savo žodžiais, *
o visais darbais maloningas.
14 Viešpats kiekvieną klumpantį prilaiko, *
pakelia gyvenimo palaužtúosius.
15 Visų akys su viltimì į tave atsigręžę, – *
tu duodi álkstantiems peno, kai reikia.
16 Atveri savo ranką *
ir sotini dõsniai vìsa, kas gývа.

17 Visi Viešpaties keliaĩ yra teisūs *
ir visi jo darbai gailestingi.
18 Viešpats artimas kiekvienam, kas jo šaukias, – *
visiems, kas jo nuoširdžiaĩ trokšta.
19 Tų, kas pagarbiaĩ jo bijo, troškimùs jis išpildo, – *
šauksmą jų girdi, juos išvaduoja.
20 Viešpats saugo kiekvieną, kas jį myli, *
o nedorėlius jis sunaikìna.

21 Teskélbia mano lūpos Viešpaties šlovę, †
ir vìsa, kas gývа, tešlovina jo vardą *
dabar ir per ámžius!

3 prieg. III advento sekm.:
Tyromìs širdimìs
eikime pasitikti aukščiausiojo Karaliaus,
nes jis ateis ir neužtruks.

Eilutė, skaitiniai ir malda iš Liturginių laikų tekstų.

Rytmetinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Rytmetinę atliekama Įžanga.

HIMNAS, atitinkantis liturginį laiką.

PSALMODIJA

1 prieg. III advento sekm.:
Viešpats ateis ir neužtruks,
jis apšvies tai, kas pàslėpta tamsybėse,
ir apsireikš visoms tautoms, aleliuja.

92 (93) psalmė Kūrėjo didybė

Užviešpatavo mūsų Viešpats Dievas, Visagalis. Džiūgaukime ir linksminkimės, ir duokime jam garbę! (Apr 19, 6. 7).

1 Viešpats yra Karalius: jisai apsisiautęs didýbe; *
Viešpats apsisiautęs – jėgà apsijuosęs.
Tvirtai pastatytas pasaulis, *
niekas jo nepajudins.
2 Tavo sostas – tvirtas nuo amžių, *
Viešpatie, tu esi nuo amžinybės.

3 Tvinsta, Viešpatie, vandenyno srovės, †
ūžaudamos tvinsta vandenyno srovės, *
tvinsta riaumodamos vandenyno srovės.
4 Didesnis už galingų vandenų gaudimą, †
galingesnis už jūros šėlsmą – *
didingas aukštybėse Viešpats!

5 Tavo įsakai amžinì iš tikrųjų; *
Viešpatie, ámžiams spindi tavo Namų šventumas.

1 prieg. III advento sekm.:
Viešpats ateis ir neužtruks,
jis apšvies tai, kas pàslėpta tamsybėse,
ir apsireikš visoms tautoms, aleliuja.

2 prieg. III advento sekm.:
Kalnai ir kal̃vos bus sulyginti,
kreivi keliai ištiesinti, o duobėti – išlyginti.
Ateik, Viešpatie, ir neužtruk, aleliuja.

Giesmė Dan 3, 57–88. 56
Visi kūriniai tegarbina Viešpatį

Šlovinkite mūsų Dievą, visi jo tarnai (Apr 19, 5).

57 Šlovinkite Viešpatį, visi, Viešpaties sukurtíeji, *
garbinkite ir didžiaĩ aukštinkite jį per ámžius.
58 Šlovinkite Viešpatį, dañgūs, *
59 šlovinkite Viešpatį, Viešpaties angelai,

60 Šlovinkite Viešpatį, visókie vandenys, †
esantys viršum dangaus skliauto, *
61 šlovinkite Viešpatį, vìsos galybės.
62 Šlovinkite Viešpatį, saule ir mėnuli, *
63 šlovinkite Viešpatį, dangaus žvaigždynai.

64 Šlovinkite Viešpatį, rãsos ir lietūs, *
65 šlovinkite Viešpatį, visókie vėjai.
66 Šlovinkite Viešpatį, ugniẽ ir kaĩtra, *
67 šlovinkite Viešpatį, spéigai ir karščiai.

68 Šlovinkite Viešpatį, rãsos ir pūgos, *
69 šlovinkite Viešpatį, vẽsuma ir šalnos.
70 Šlovinkite Viešpatį, ledai ir sniegynai, *
71 šlovinkite Viešpatį, naktys ir dienos.

72 Šlovinkite Viešpatį, šviẽsa ir tamsybės, *
73 šlovinkite Viešpatį, žaibai ir debesys.
74 Tešlovina Viešpatį žemė, *
tegieda jam gyrių ir teaukština jį
didžiaĩ per ámžius.

75 Šlovinkite Viešpatį, kalnai ir kal̃vos, *
76 šlovinkite Viešpatį, želmenys, augantys dirvoj.
77 Šlovinkite Viešpatį, vandens šaltiniai, *
78 šlovinkite Viešpatį, jūros ir upės.

79 Šlovinkite Viešpatį, banginiai ir vìsa,
kas jūroje plauko, *
80 šlovinkite Viešpatį, padángių paukščiai.

81 Šlovinkite Viešpatį, žvėrys visi ir galvijai, *
82 šlovinkite Viešpatį, vaikai žmonijos.

83 Šlovink Viešpatį, Izraeli, *
garbink ir didžiai aukštink jį per ámžius.
84 Šlovinkite Viešpatį, Viešpaties kunigai, *
85 šlovinkite Viešpatį, kurie jam tarnaujat.

86 Šlovinkite Viešpatį, teisiųjų dvasios ir síelos, *
87 šlovinkite Viešpatį, ištikimieji ir nuolankiaširdžiai.
88 Šlovinkite Viešpatį, Hanãnijau, Azãrijau ir Mišaèli, *
garbinkite ir didžiai aukštinkite jį per ámžius.

Šlovinkime Tėvą ir Sūnų, ir Šventąją Dvasią, *
garbinkime ir didžiai aukštinkime jį per ámžius.
56 Šlovinamas esi dangaus aukštybėj, *
aukštinamas ir garbinamas per ámžius.

Šios giesmės pabaigoje nekalbama Garbė Dievui.

2 prieg. III advento sekm.:
Kalnai ir kalvos bus sulyginti,
kreivi keliai ištiesinti, o duobėti – išlyginti.
Ateik, Viešpatie, ir neužtruk, aleliuja.

3 prieg. III advento sekm.:
Zionè teiksiu išganymą,
Jeruzalėje apréikšiu savo garbę, aleliuja.

148 psalmė Šlovė Kūrėjui

Sėdinčiajam soste ir Avinėliui tebūnie gyrius ir pagarba, ir šlovė, ir valdžia per amžių ámžius! (Apr 5, 13).

1 Šlovinkite Viešpatį iš dangaus – *
šlovinkite jį aukštybėse!
2 Šlovinkite jį, visi jo angelai, – *
šlovinkite jį, visos dañgiškos galybės!

3 Šlovinkite jį, saule ir mėnuli, *
šlovinkite jį, visos spindinčios žvaigždės!

4 Šlovinkite jį, aukštieji dangūs, *
ir vandenys virš dangaũs skliauto!

5 Vìsa tešlovina Viešpaties vardą, *
nes jisai tarė, ir vìsa buvo sukurta.
6 Jis amžių ámžiams vietą kiekvienam paskyrė, *
nustatė darną, kuri niekadõs nesikeĩčia.

7 Šlovinkite Viešpatį, kas esate žemėj – *
jūrų pabáisos ir vandenyno gelmės,
8 ugniẽ ir ledų krùša, sniẽge ir šal̃nos, *
vėjau audringas, vykdantis jo žodį!
9 Kalnai ir visos kal̃vos, *
vaismedžiai ir vešlūs kedrynai!
10 Laukiniai žvėrys ir galvijai, *
ropliaĩ ir padángių paukščiai!

11 Žemės karaliai ir vìsos taũtos, *
didžiūnai ir žmonijos teisėjai!
12 Jaunuoliai ir mergelės, *
maži vaikai ir seneliai!
13 Tešlovina visi jie Viešpaties vardą, †
nes tik jo vieno vardas taip didingas. *
Jo didybė viršija dangų ir žemę.

14 Jis išáukštino savo tautõs galybę, †
kad šlovintų jį visi jo ištikimíeji – *
brangì jam tauta, vaikai Izraelio.

3 prieg. III advento sekm.:

Zionè teiksiu išganymą,
Jeruzalėje apréikšiu savo garbę, aleliuja.

Skaitinėlis, atliepas, Zacharijo giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda iš Liturginių laikų tekstų.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Dieninė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS, atitinkantis liturginį laiką.

PSALMODIJA

Priegiesmis iš Liturginių laikų tekstų.

117 (118) psalmė Sveikinimo ir džiugesio himnas

Jėzus yra akmuo, kurį jūs, statytojai, atmetėte ir kuris tapo kertiniu akmeniu (Apd 4, 11).

I

1 Dėkokite Viešpačiui, nes jisai geras, *
per ámžius tveria ištikimoji jo meilė!

2 Tegul Izraelis byloja: *
„Amžinà ištikimoji jo meilė."
3 Aarono namai tekartoja: *
„Amžinà ištikimoji jo meilė."
4 Tesako visi, kas pagarbiaĩ Viešpaties bijo: *
„Amžinà ištikimoji jo meilė."

5 Bėdų prispaustas Viešpaties šaukiausi, – *
Viešpats išklaũsė ir mane išvadavo.
6 Su manimì Viešpats, ko man bijoti, *
ką gãli žmonės man padaryti?
7 Su manimì Viešpats, pasirengęs padėti, – *
matysiu savo príešus nugalėtus.

8 Geriau pas Viešpatį pagalbos ieškoti, *
negu žmonėmìs pasikliauti.
9 Geriau pas Viešpatį užuovėjos ieškoti, *
negu pasitikėti didžiūnais.

II

10 Priešiškos taũtos mane apipuolė; *
Viešpaties vardu nuo jų apsigyniau!
11 Jos apgulė mane, apsupdamos iš visų pusių, *
Viešpaties vardu nuo jų apsigyniau!
12 Apspito mane tarytum bitės, †
suliepsnojo lyg ugnis erškėtýne, *
Viešpaties vardu nuo jų apsigyniau.
13 Nuõžmiai mane jos puolė, geidė nugalėti, *
bet Viešpats man padėjo.
14 Viešpats – mano drąsa ir galybė, *
jis mane išvadavo.

15 Džiugi pergalės giesmė teisiųjų palapinėse aidi: *
„Viešpaties dešinẽ mums pergalę davė!
16 Išaukštinta Viešpaties dešinioji! *
Viešpaties dešinẽ mums pergalę davė!“

17 Nemirsiu aš, o gyvensiu *
ir skélbsiu Viešpaties dárbus.
18 Nors Viešpats skaũdžiai mane plakė, *
bet mir̃čiai neleido pagrobti.

III

19 Teisumo vartùs man atverkit, *
įeisiu ir Viešpačiui padėkosiu.

20 Šie vartai pas Viešpatį veda, – *
pro juos teįžeñgia teisieji.

21 Dėkoju tau, kad išklauseĩ mano maldą *
ir tapai išganymu mano.

22 Akmuo, kurį statytojai atmetė, *
kertiniù akmeniu tapo.
23 Taip Viešpaties yra padaryta, – *
mums tai reginys nuostabiausias!
24 Viešpats šią dieną mums davė, – *
linksminkimės, džiugesį skleiskim. —

[25] O Viešpatie, meldžiame, mus išgelbėk! *
O Viešpatie, prašome, suteik mums palaimą!

[26] Viešpaties vardu tebus palaimintas, kas įeina! *
Laiminame jus iš Viešpaties Būsto.

[27] Viešpats yra Dievas, – tai jis mums nušvito. †
Su vešliomìs šakomìs rankose iškilmę pradėkit, *
procesijoj eidamì iki pat aukuro.

[28] Tu mano Dievas, aš tau dėkosiu; *
tu mano Dievas, tave aš aukštinsiu.

[29] Dėkokite Viešpačiui, nes jisaĩ geras, *
per ámžius tveria ištikimoji jo meilė.

Kitomis valandomis imama papildomoji psalmodija (p. 987).

Skaitinėlis, eilutė ir malda iš Liturginių laikų tekstų.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

II Vakarinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS, atitinkantis liturginį laiką.

PSALMODIJA

1 prieg. III advento sekm.:
Štai ateis Viešpats ir atsisės su didžiūnais;
jis užims garbingą pãveldo sostą.

109 (110) psalmė (1–5. 7)
Mesijas – Karalius ir Kunigas

Jis gi turi karaliauti ir paguldyti po savo kojomis visus priešus (1 Kor 15, 25).

[1] Viešpaties žodis mano viešpačiui: †
„Sėskis mano dešinėjè, *
kol tavo príešus patiesiu tau po kojom.“ —

2 Viešpats duos tau galybės skeptrą iš Ziono: *
„Valdyk tave apsupusius príešus!“
3 Buvai karališkai orùs nuo pat gimimo, †
šventoji garbė lydėjo tave nuo įsčių, *
nuo aušros tavo jaunystės.

4 Viešpats prisíekė ir nesigaĩli: *
„Tu kunigas ámžiams, kaip Melchizedèkas.“
5 Tavo dešinėj budi Viešpats, – *
sutriuškins jis karaliùs savo įniršio dieną.

7 Savo žygyje jisai gers iš upelio *
ir stiprybės įgis, kad nugalėtų.

1 prieg. III advento sekm.:
Štai ateis Viešpats ir atsisės su didžiūnais;
jis užims garbingą pãveldo sostą.

2 prieg. III advento sekm.:
Kalnai teskleĩdžia džiaugsmą, o kaĩvos – teisybę,
nes Viešpats – pasaulio Šviesà – su galýbe ateina.

110 (111) psalmė Didūs Viešpaties darbai

Didingi ir nuostabūs tavo darbai, Viešpatie, visagali Dieve!
(Apr 15, 3).

1 Viešpačiui visà širdimì dėkosiu *
teisiųjų sùeigoj ir taryboj.

2 Kokie Viešpaties darbai nuostãbūs! *
Visi, kurie jais žavisi, trokšta juos suprasti.
3 Visa jo kūryba pilnà garbės ir didybės; *
jo teisumas tveria per ámžius.

4 Viešpats išsaugo savo nuostabių̃ darbų atminimą, – *
jis švelnus ir gailestingas.
5 Maitina visùs, kas pagarbiaĩ jo bijo; *
savo Sandoros jis niekada neužmiršta. —

6 Tautai apreiškė savo galybės dárbus, †
atiduodamas jai pãveldą pagonių. *
7 Iš jo rankų – tiesa ir teisingumas.
Jo įsakai – pastovūs, †
8 patikimi amžių amžiais, *
kilę iš tiesos ir teisumo.
9 Siuntė atpirkimą savo tautai, †
amžiną Sandorą su jais sudarė. *
Šventas ir šiurpulingas jo vardas!

10 Išminties pradžia – pagarbi Viešpaties baimė – †
gerai tai supranta, kurie ja gyvena. *
Amžinai jis šlovingas.

2 prieg. III advento sekm.:
Kalnai teskleĩdžia džiaugsmą, o kal̃vos – teisybę,
nes Viešpats – pasaulio Šviesà – su galýbe ateina.

3 prieg. III advento sekm.:
Gyvenkime teĩsiai ir maldingai,
laukdami paláimintosios vilties
ir mūsų Viešpaties atėjimo.

Šią giesmę giedant, Aleliuja giedamas taip, kaip parašyta. Kai giesmė recituojama, Aleliuja pakanka skaityti kiekvienos eilutės pradžioje ir pabaigoje.

Giesmė Apr 19, 1–2. 5–7 Avinėlio vestuvės

Aleliuja!
1 Išganymas, šlovė ir galybė priklauso mūsų Dievui, *
(A. Aleliuja)
2 nes jo nuosprendžiai tikri ir teisingi!
A. Aleliuja (aleliuja).

Aleliuja!
5 Visi jo tarnai, šlovinkit mūsų Dievą, *
(A. Aleliuja)
visi, kurie bijote jo: mažieji ir didieji!
A. Aleliuja (aleliuja).

Aleliuja!
6 Užviešpatãvo mūsų Viešpats Dievas, Visagalis. *
(A. Aleliuja)
7 Džiū̃gaukime ir linksminkimės, ir duokime jam garbę!
A. Aleliuja (aleliuja).

Aleliuja!
Nes prisiar̃tino Avinėlio vestuvės, *
(A. Aleliuja)
ir jo nuotaka pasirengusi.
A. Aleliuja (aleliuja).

3 prieg. III advento sekm.:
Gyvenkime teĩsiai ir maldingai,
laukdami paláimintosios vilties
ir mūsų Viešpaties atėjimo.

Skaitinėlis, atliepas, Marijos giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda iš Liturginių laikų tekstų.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Įžanga

K. Viešpatie, atverk mano lū́pas.
A. Ir aš tave šlovinsiu.

Įžangos psalmė (p. 578) su Dievo tarnybą atitinkančiu priegiesmiu.

Aušrinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Aušrinę atliekama Įžanga.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Mūsų Dievas ateina, bet ne tyliai.

49 (50) psalmė Tikrasis maldingumas

Atėjau ne panaikinti Įstatymo, bet įvykdyti (plg. Mt 5, 17).

I

1 Dievas, Viešpats Dievas, prabyla, *
Nuo Rytų lìgi Vakarų sušaukdamas žemę.
2 Iš Ziono, grožio viršū̃nės, *
Dievas spinduliuoja.
3 Mūsų Dievas ateina, bet ne tyliai; †
jam iš priekio – visa ryjančios liepsnos, *
o aplink jį – nuožmios audros.

4 Jis pasišaũkia dangų ir žemę *
teisti savo tautą.
5 „Atveskite man ištikimuosius, *
kurie sudarė Sandorą su manimi,
atnašaudami auką!“
6 Skélbia tuomèt dangū̃s jo teisumą, *
nes pats Dievas – teisėjas.

1 prieg. Mūsų Dievas ateina, bet ne tyliai.

2 prieg. Atnašauk Dievui dėkojimo auką.

II

7 „Klausykis, mano tautà, aš kalbėsiu, †
kaltinsiu tave, Izraeli. *
Aš esu Dievas, tavo Dievas.
8 Ne dėl aukų aš jus peĩksiu, *
nes dẽginamąsias aukàs visada man aukojat.
9 Netrokštu iš jūsų ūkių jókio jaučio *
nei ožių iš jūsų gardo.

10 Juk man priklauso visi girių žvėrys *
ir ant kalvų̃ tūkstančiai galvijų.
11 Visus laukiniùs sparnuočiùs aš pažįstu, *
vìsa, kas gývа laukuos, yra mano.
12 Jei būčiau alkanas, tau nesiskųsčiau, *
nes mano pasaulis ir vìsa, kas jį pripildo.

13 Argi aš valgau jaučių mėsą, *
ar geriu ožio kraują?
14 Atnašauk Dievui dėkojimo auką *
ir tesėk savo įžadus Aukščiausiam.
15 Šaukis manęs nelaimės dieną, – *
išgelbėsiu tave, ir tu mane šlovinsi.“

2 prieg. Atnašauk Dievui dėkojimo auką.

3 prieg. Noriu ištikimos meilės, o ne aukõs,
mielesnis man Dievo pažinimas,
negu dẽginamosios aũkos.

III

16 O nedorėliui Dievas sako: †
„Kaip drįstì tu mano įstatus kartoti *
ir apie mano Sandorą kalbėti?
17 Mano pamokymų juk negalì pakęsti *
ir mano įsakų atsižadėjai. —

18 Vagį vos pamatęs, tuoj tampi jo bendrù, *
su svetimautojais tu bičiuliaujies.
19 Iš tavo burnõs piktžodžiavimai plūsta, *
liežuvis skleidžia apgaulę.

20 Sėdi ir àpkalbi savąjį brolį, *
šmeižì savo motinos vaiką.
21 Šitaip elgeisi, o aš tylėjau, – †
tu manei, kad aš iš taviškių. *
Tad kaltinsiu dabar tave ir peĩksiu.

22 Atsikvošėkite jūs, užmirštantys Dievą, †
antraip aš jus sudraskysiu, *
ir niekas jūsų neišgelbės.
23 Kas aukoja dėkojimo auką, mane taip pager̃bia, †
o tam, kuris taiso savąjį kelią, *
aš parodysiu Dievo išganymą."

3 prieg. Noriu ištikimos meilės, o ne aukos,
mielesnis man Dievo pažinimas,
negu dẽginamosios aũkos.

Eilutė, skaitiniai ir malda – atitinkantys Dievo tarnybą.

Rytmetinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Rytmetinę atliekama Įžanga.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Laimingi, kurie tavo Namuosè gyvena, Viešpatie.

Pirmadienį prieš Kūčias:
Štai ateina Viešpats, žemės karalių Valdovas,
paláiminti, kurie pasiruošę jį pasitikti.

83 (84) psalmė Viešpaties Šventyklos ilgesys

Čia mes neturime išliekančio miesto, bet ieškome būsimojo
(Žyd 13, 14).

2 Galybių Viešpatie, kokios mielos tavo buveĩnės, †
3 Viešpaties šventovės kiemų̃ aš trokštu ir ilgiúosi; *
mano širdìs ir kūnas gieda
iš džiaugsmo gyvájam Dievui.
4 Net žvirblis namus sau atranda †
ir kregždė̃ lizdą savo jaunikliams
prie aukurų̃ tavųjų, *
Galybių Viešpatie, mano Karaliau ir mano Dieve.
5 Kokie laimingi, kurie tavo Namuosè gyvena, *
visada tave šlovindami gíesme!

6 Laimingas žmogus, užuovėją tavyjè atradęs, *
kurio širdìs pakeliui į Ziono kalną.
7 Jie eina per Bakos slėnį, †
laikydami jį šaltinių vietove, *
tartum ankstyvíeji lietūs būtų palaimos jį pripildę.
8 Keliaudami jie stiprėja, *
kol dievų Dievą Zionè išvysta.

9 O Viešpatie, Galybių Dieve, išgirsk mano maldą; *
klausykis, Dieve Jokūbo!
10 Dieve, maloniaĩ pažvelk į mūsų skydą, *
pasižiūrėk į savo pàteptojo veidą!

11 Juk vienà dienà tavo kiemuõs vertesnė, *
negu tūkstančiai kitoj vietoj.
Verčiau prie Dievo Namų slenksčio gulėčiau, *
negu gyvenčiau nedorėlių būstuos.

12 Juk Viešpats Dievas yra ir saulė, ir skydas; *
jis teikia malonę ir garbę.
Viešpats nešỹkšti savo malonių *
tiems, kas doraĩ gyvena.
13 Galybių Viešpatie, koks laimingas, *
kuris tavimi pasikliauja! —

1 prieg. Laimingi, kurie tavo Namuosè gyvena, Viešpatie.

Pirmadienį prieš Kūčias:
Štai ateina Viešpats, žemės karalių Valdovas,
palaiminti, kurie pasiruošę jį pasitikti.

2 prieg. Ateikite, kopkime į Viešpaties kalną.

Pirmadienį prieš Kūčias:
Giedokite Viešpačiui naują giesmę;
iki žemės kraštų šlovė jam teáidi.

Giesmė Iz 2, 2–5
Viešpaties Namų kalnas – aukščiausias

Visos tautos ateis ir šlovindamos puls veidu prieš tave (Apr 15, 4).

2 Ateityjè išsipildys – †
Viešpaties Namų kalnas stovės
tvirtai virš kalnų iškilęs *
ir bus už kalvàs aukštesnis.
Vìsos taũtos plūs jo linkui; *
3 daug tautų ateis bylodamos:
„Ateikite, kopkime į Viešpaties kalną, *
į Jokūbo Dievo Buveĩnę,
kad jis pamokytų mus savojo kelio, *
o mes jo takais eitume.“
Nes mokymas ateis iš Ziono *
iš Jeruzalės – Viešpaties žodis.

4 Taip jis išspręs tautų kivirčùs, *
daugelio žmonių bylàs išaiškins;
jie pérkals savo kalavijùs į árklus, *
o íetis – į genėklį medžiams genėti.
Tauta prieš tautą nebekels kalavijo *
ir niekas nesimokys kariauti.

5 O namai Jokūbo! *
Ateikite, Viešpaties šviesojè gyvenkim.

2 prieg. Ateikite, kopkime į Viešpaties kalną.

Pirmadienį prieš Kūčias:
Giedokite Viešpačiui naują giesmę,
iki žemės kraštų šlovė jam teáidi.

3 prieg. Giedokite Viešpačiui, garbinkite jo vardą.

Pirmadienį prieš Kūčias:
Kai ateis Žmogaus Sūnùs,
ar beras žemėj tikėjimą?

95 (96) psalmė
Dievas – visos žemės Valdovas ir Teisėjas

Jie giedojo naują giesmę priešais Avinėlio sostą
(plg. Apr 14, 3).

1 Giedokite Viešpačiui naują giesmę, *
Viešpačiui giedok, visà žẽme!
2 Giedokite Viešpačiui, garbinkite jo vardą, *
diena iš dienos jo išganymą skélbkit!
3 Jo garbę tautoms apsakykit, – *
visoms tautoms nuostabiúosius jo dárbus!

4 Didis yra Viešpats, didžiõs šlovės jis vertas, – *
labiau už visus dievùs keliantis pagarbų šiurpą.
5 Juk tik stabai – visi tautų dievaičiai, *
o Viešpats dangų sukūrė.
6 Garbè ir didýbe jis žėri; *
grožis ir galia – jo šventovėj.

7 Šlovinkite Viešpatį, visų tautũ šeĩmos, *
garbinkite Viešpaties galybę!
8 Atiduokite garbę Viešpaties vardui, *
ãtnaša nešini, į jo kiemùs įženkit!
9 Pulkite kniūbstì prieš Viešpatį, šventą ir didingą; *
nuo jo Artumo tegul sudreba žemė!
10 Skélbkite visoms tautoms: „Viešpats yra Karalius!“ †
Jis nepajùdinamai tvirtą sukūrė pasaulį; *
tautàs jis bešališkai teisia. —

[11] Tedžiūgauja dangūs, tesilinksmina žemė; *
jūra tešniokščia ir vìsa, kas ją pripildo!
[12] Laukaĩ su viskuo, kas ten auga, tebūna smagūs! *
Tegíeda iš džiaugsmo visi girių medžiai
[13] Viešpaties Artumè, nes jis ateina, – *
jisai ateina valdyti žemės.
Teis jis teisingai pasaulį, *
valdys jo tautàs – atsidavęs.

3 prieg. Giedokite Viešpačiui, garbinkite jo vardą.

Pirmadienį prieš Kūčias:
Kai ateis Žmogaus Sūnùs,
ar beras žemėj tikėjimą?

Skaitinėlis, atliepas, Zacharijo giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Dieninė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS, atitinkantis liturginį laiką.

PSALMODIJA

Priegiesmis iš Liturginių laikų tekstų.

118 (119) psalmė (89–96) XII (Lamed)

Aš jums duodu naują įsakymą, kad jūs vienas kitą mylėtumėte, kaip aš jus mylėjau (Jn 13, 34).

[89] Amžinas, Viešpatie, tavo žodis, – *
jis dangujè įtvirtintas ámžiams.
[90] Tavo ištikimybė tęsias iš kartõs į kartą; *
tu pagrindus žemei padėjai, ir ji tebestovi.

[91] Visa tveria ligi šiolei, kaip tavo nusprę́sta, *
nes tau vìsa tarnauja.

92 Jei tavo Mokymas manęs nedžiugintų, *
būčiau varguos aš pražuvęs.

93 Tavo įsakų per ámžius neužmiršiu, *
nes per juos išlaikei mane gyvą.
94 Tau priklausau – meldžiù, išgelbėk, *
nes tavo įsakais aš džiaugiuosi.

95 Nedorėliai kėsinas mane pražudyti, *
o aš tavo įsakus sténgiuos suprasti.
96 Pamačiau, kad visa pasauly – ribota, *
tik tavo įsakymas – beribis.

70 (71) psalmė
Nuo pat jaunystės, Viešpatie, tavimi pasikliauju

Džiaukitės viltyje, būkite kantrūs varge (Rom 12, 12).

I

1 Viešpatie, tavyjè užuovėjos ieškau, – *
neleisk man niekada nusivilti!
2 Teisus tu esi, ateik į pagálbą, išgelbėk, *
atkreipk į mane savo ausį, padėk man!

3 Būk uolà mano prieglobsčiui, †
bokštas stiprusis man išsigelbėt, *
nes tu mano uolà ir tvirtovė.
4 Mano Dieve, išlaisvink mane iš nedorėlio rankų, *
iš skriaudiko ir smurtautojo gniáužtų.

5 Juk tu mano lūkestis, Viešpatie; *
nuo pat jaunystės, Viešpatie, tavimi pasikliauju.
6 Tau priklausiau dar net negimęs; †
motinos įsčiose tu buvai man globėjas. *
Tau nuõlat giedu šlovinančias gíesmes.
7 Daugeliui tapau iškalbingu ženklu, *
nes tu esi man saugiausia užuovėja.

8 Mano lūpos skélbia tavo šlovę, *
garbina tave per visą dieną.

9 Neatstumki manęs, atėjus senatvei; *
jėgoms mano senkant, manęs neapleiski.

10 Antaĩ, mano priešai prieš mane burnoja, *
týkodami mano gývasties, tarias.
11 Jie kursto: „Vykitės jį ir pačiupkite, †
nes nėra nė vieno, kas jį apgintų! *
Jis Dievo apleistas!“

12 Dieve, nuo manęs nesitolink; *
mano Dieve, skubėk man padėti!
13 Težūva mano užpuolikai, nevilty tesiblaško; †
tesvilina pãnieka ir gėda *
trokštančius mane pražudyti!

II

14 O aš vilties niekada nenustosiu *
ir nuõlat didinsiu tavąją šlovę.
15 Mano lūpos apsakys teisiùs tavo dárbus, †
apie tavo išganymą visada bylósiu, *
nors ir nepajėgsiu to slėpinio apsakyti.

16 Ateisiu šlovindamas didžiùs Viešpaties Dievo dárbus; *
tavo gerumą minėsiu – vien tavo.
17 Dieve, tu mokei mane nuo jaunystės, *
ir aš iki šiolei skélbiu tavo nuostabiúosius dárbus.
18 Net sulaukusio žilos senatvės, *
Dieve, manęs neapleiski,
būk su manimi, kol aš skélbsiu *
kiekvienai ateinančiai kartai tavo galybę.

19 Tavo jėga ir teisumas, Dieve, siekia dangų. †
Tu padarei didžių dalykų; *
Dieve, kas gali tau prilygti?
20 Siuntei man daug kančių ir vargo, †
bet vėl mane atgaivinsi, *
iš žemės gelmių mane iškelsi.

21 Dar daugiau garbės man suteiksi, *
apsupsi savo paguoda.

22 Ir aš tave šlovinsiu árfa †
už tavo ištikimybę, mano Dieve, *
skambinsiu lyrà šlovinimo giesmę tau,
Izraelio Šventasai.
23 Giedodamos tau šlovinimo giesmę,
džiūgaus mano lūpos *
ir tavo atpirktà visà mano gývastis.
24 Per visą dieną mano liežuvis *
pasakos apie tavo teisumą,
kaip buvo sugėdinti ir nugalėti *
visi, žūtiẽs man linkėję.

Kitomis valandomis imama I ar III papildomosios psalmodijos eilė (p. 987).

Skaitinėlis, eilutė ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Vakarinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Mūsų akys nuõlat pakeltos į Viešpatį,
laukiam, kad pasigailėtų.

Pirmadienį prieš Kūčias:
Štai ateina Viešpats, žemės karalių Valdovas,
palaiminti, kurie pasiruošę jį pasitikti.

122 (123) psalmė Tauta pasitiki Viešpačiu

Du neregiai... ėmė šaukti: „Viešpatie, Dovydo Sūnau, pasigailėk mūsų!“ (Mt 20, 30).

1 Į tave mano akys pakeltos – *
į tave, kursaĩ dangaus sóste sėdi!

2 Kaip akys tarnų žvelgia į šeimininko ranką, *
o akys tarnaitės – į ranką šeimininkės,
taip mes žvelgiame į Viešpatį, mūsų Dievą, *
laukdamì, kad pasigailėtų.

3 Pasigailėk mūsų, Viešpatie, pasigailėki mūsų, *
pažeminimo kančių taurẽ jau prisipildė,
4 per ilgai kentėjome įžūliųjų patýčias *
ir pãnieką išdidžiųjų.

1 prieg. Mūsų akys nuõlat pakeltos į Viešpatį,
laukiam, kad pasigailėtų.

Pirmadienį prieš Kūčias:
Štai ateina Viešpats, žemės karalių Valdovas,
palaiminti, kurie pasiruošę jį pasitikti.

2 prieg. Viešpats – varguosè mūsų pagálba,
jis sukūrė dangų ir žemę.

Pirmadienį prieš Kūčias:
Giedokite Viešpačiui naują giesmę;
iki žemės kraštų šlovė jam teáidi.

123 (124) psalmė Viešpats – mūsų pagalba

Viešpats regėjime prabilo Pauliui: „Nebijok!.. Aš esu su tavimi“ (Apd 18, 9–10).

1 Jéigu Viešpats nebūtų buvęs mūsų pusėj, – *
tegul pripažįsta Izraelis, –
2 jéigu Viešpats nebūtų buvęs mūsų pusėj, †
kai priešai užpuolė, *
3 jie būtų mus gývus prarìję.

Kai pykčiù jie suliepsnojo ant mūsų, *
4 potvynis būtų mus nusinešęs,
vandenys būtų užlieję, *
5 šėlstantys sraũtai būtų paskandinę.

6 Tebūna pašlovintas Viešpats, *
grobiù jų dantims mūsų nepalikęs.
7 Ištrūkome lyg paukštis iš medžiotojo spąstų, – *
spąstai sulaužyti, mes išsivadavom.

8 Viešpats – varguosè mūsų pagálba, *
jis sukūrė dangų ir žemę.

2 prieg. Viešpats – varguosè mūsų pagálba,
jis sukūrė dangų ir žemę.

Pirmadienį prieš Kūčias:
Giedokite Viešpačiui naują giesmę;
iki žemės kraštų šlovė jam teáidi.

3 prieg. Savo Sūnuje išsirinko mus Dievas
tapti jam įsūniais.

Pirmadienį prieš Kūčias:
Kai ateis Žmogaus Sūnùs,
ar beras žemėje tikėjimą?

Giesmė Ef 1, 3–10 Dievas Gelbėtojas

3 Garbė Dievui, mūsų Viešpaties
Jėzaus Kristaus Tėvui, †
kuris palaimino mus Kristuje *
visokeriopa dvasine paláima danguje,

4 mus išsirinkdamas jame prieš pasaulio sukūrimą, *
kad būtume šventi ir nesutepti jo akìvaizdoj.

5 Iš grynõs meilės, †
laisvù savo valios nutarimù, *
jis iš anksto paskyrė mus per Jėzų Kristų
tapti jam įsūniais *
6 savo malonės kilnumo šlovei. —

Ja jis apipylė mus dėl Mylimojo, †
7 kuriame jo kraujù turime atpirkimą *
ir jo malonės gausà – núodėmių atleidimą.

8 Jis dõsniai apdovanojo mus savo malóne *
su įvairiopa išmintimì ir išmanymu,

9 paskélbdamas mums savo valios paslaptį, *
kaip jis panorėjo jame nutarti iš anksto,
10 amžių pilnatvei atėjus, †
vìsa, kas yra danguje ir žemėje, *
iš naujo tartum galvojè suvienyti Kristuje.

3 prieg. Savo Sūnuje išsirinko mus Dievas
tapti jam įsūniais.

Pirmadienį prieš Kūčias:
Kai ateis Žmogaus Sūnùs,
ar beras žemėje tikėjimą?

Skaitinėlis, atliepas, Marijos giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Įžanga

K. Viešpatie, atverk mano lūpas.
A. Ir aš tave šlovinsiu.

Įžangos psalmė (p. 578) su Dievo tarnybą atitinkančiu priegiesmiu.

Aušrinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžioje. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Aušrinę atliekama Įžanga.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Dievui pakilus, bėga nuo jo veido tie, kurie jo nekeñčia.

67 (68) psalmė Viešpaties triumfo žygis

Kildamas aukštyn, nusivedė sugautus belaisvius ir davė žmonėms dovanų (Ef 4, 8).

I

2 Dievui pakilus, pakrinka jo priešai; *
bėga nuo jo veido tie, kurie jo nekeñčia.
3 Pradingsta jie kaip išblaškomi dūmai; †
lyg tirpstantis vaškas prieš ugnį *
Dievo akivaizdoj nedorėliai pražūva.
4 O linksminas teisieji; †
Dievo Artumė jie džiaugias, – *
laimingi krykštauja iš džiaugsmo. —

5 Giedokite Dievui, *
giedokite šlovinimo gíesmes jo vardui;
aukštinkite jojantį ant debesies, tą,
kurio vardas Viešpats; *
jo Artumė̀ džiaugsmingai giedokit.
6 Našlaičių tėvas ir našlių gynėjas – *
Dievas savo šventojoj buveĩnėj.
7 Dievas duoda pastogę benamiams, †
išlaisvina kalinius – sveikùs ir gývus; *
tik maištìngieji lieka gyventi dykỹnėj.

8 Dieve, kai vedei tu savo tautą, *
kai žygiavai per dykumą,
9 žemė drebėjo, dangus lietumi prapliupo †
Artumė̀ Dievo, Sinajaus Dievo, *
Artumė̀ Dievo, Izraelio Dievo.
10 Siuntei gausų lietų, Dieve, *
atgaivinai savo nualintą pãveldą;
11 tavo žmonės namus ten atrado, – *
Dieve, iš savo gerumo tu rūpinies vargšais.

1 prieg. Dievui pakilus, bėga nuo jo veido tie,
kurie jo nekeñčia.

2 prieg. Mūsų Dievas – išganantis Dievas,
Viešpats, kuris nuo mirties mus išgelbsti.

II

12 Kai Viešpats ištarė žodį, †
moterų pulkas leidosi skélbti gerąją žinią: *
13 „Bėga, bėga kariuomenių karaliai!
Moterys namie dalijasi grobiù, – *
14 netgi tos, kurios likosi tarp avidžių; –
balandžio sparnai sidabrù sužvilgo, *
geriausiu áuksu sublizgo jo plunksnos.
15 Šadajui ten blaškant valdovùs, *
krito sniegas ant Zalmono kalno.“ —

16 O didìngasai kálne, Bašano kalne, *
daugelio viršūnių kalne, Bašano kalne!
17 O daugviršūni kálne, ko tu žvairuoji į tą kalną, †
kurį Dievas išsirinko savo buveinè – *
ten Viešpats gyvens per ámžius.
18 Dievo kovos vežimų tūkstančių tūkstančiai, – *
Viešpats žygiuoja iš Sinajaus į šventąją vietą.
19 Tu kópei į aukštąjį kalną, *
vedeisi belaisviùs su pãlyda,
iš žmonių priėmei duoklę – †
net iš tų, kurie maištauja. *
Viešpats Dievas ten gyvena!

20 Tebūna pagarbintas Viešpats! †
Jis neša mūsų naštàs kasdieną,
Dievas – mūsų išganymas.
21 Mūsų Dievas yra išganantis Dievas, †
jis yra Viešpats, mūsų Viešpats, *
kuris nuo mirties mus išgelbsti.
22 Dievas sutrupins savo priešams gálvas, *
nusikaltėlių pakáušius gauruotus.

23 Viešpats tarė: „Parvesiu juos iš Bašano, *
atvarysiu iš jūros gilybių,
24 kad tu galėtumei jų kraujyjè braidyti *
ir tavo šunys prisilaižytų jo iki soties."

2 prieg. Mūsų Dievas – išganantis Dievas,
Viešpats, kuris nuo mirties mus išgelbsti.

3 prieg. Visų tautų žmonės, giedokite Dievui,
giedokite Viešpačiui šlovinimo giesmę.

III

25 Dieve, tavo pergalės eitynès kiekvienas mato, *
Dievo, mano Karaliaus, žygiavimą į savo šventovę.
26 Giesmininkai priekyje, o gale muzikantai, *
tarp jų merginos muša būgneliùs su žvangučiais.

27 „Susirinkę į sueigą garbinkit Viešpatį Dievą *
jūs, kilę iš Izraelio šaltinio!“
28 Antai Benjamino žmonės, mažiausia kiltìs, juos veda; †
Judo didžiūnai su būriù savuoju, *
Zebuluno vadai, Naftalio didikai.

29 Siųsk, Dieve, savo galybę, – *
galybę, Dieve, kurią mums parodei
30 Jeruzalėj iš savo Šventyklos, *
kur karaliai tau dovanas neša.
31 Drausk nendrių laukinį žvėrį, *
tautàs tu sudrauski –
tą jaučių stipriųjų ir veršių bandą, *
kol ateis gũždamiesi su sidabro luitais.
Tautàs, kariauti mėgstančias, išblaškyki! †
32 Dúoklėmis nešini ateis iš Egipto; *
Kušas atskubės, nešdamas dovanas Dievui.

33 O, visų tautų žmonės, giedokite Dievui, *
giedokite Viešpačiui šlovės giesmę,
34 jojančiam dangaus skliautù, †
pasaulio pradžiojè sukùrtu. *
Štai griaudžia jo balsas – galingas balsas:

35 „Pripažinkite Dievo galybę!“ †
Jo didybė gaũbia Izraelį; *
jo gãlios sklidinas dangaus skliautas.
36 Pagarbią baimę kelia savo šventovėje Dievas, – †
Izraelio Dievas teikia galybę ir jėgą savo tautai. *
Žmonės, garbinkite Dievą!

3 prieg. Visų tautų žmonės, giedokite Dievui,
giedokite Viešpačiui šlovės giesmę.

Eilutė, skaitiniai ir malda – atitinkantys Dievo tarnybą.

Rytmetinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Rytmetinę atliekama Įžanga.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Viešpatie, tu gailestingas savo kraštui,
kaltès atleidi savo tautai.

Antradienį prieš Kūčias:
Ateis Viešpats iš savo šventojo būsto,
išgelbės savąją tautą.

84 (85) psalmė Mūsų išgelbėjimas arti

Mūsų Gelbėtojui į pasaulį atėjus, palaimino Dievas savo žemę (Origenas).

2 Viešpatie, tu gailestingas savo kraštui; *
pařvedi namo Jokūbo belaisviùs.
3 Kaltès tu atleidi savo tautai, *
sunaikinì visas jos núodėmes.
4 Tu sutrámdai savo pyktį, *
malšini liepsnojantį įniršį.

5 Atgaivink mus vėl, mūsų išgelbėjimo Dieve, *
savo apmaudą atšaũki.
6 Argi amžinai ant mūsų pyksi? *
Nejau per kartų̃ kartàs tu būsi įniršęs?
7 Tikrai tu mus vėl atgaivinsi, *
kad tavo tauta tavyjè apsidžiaũgtų.
8 Viešpatie, parodyk mums savo ištikimąją meilę *
ir mus išgelbėk!

9 Klausausi, ką Viešpats Dievas kalba; †
jis skélbia ramybę tautai – savo ištikimiesiems, *
kad atgal į kvailybę nekristų.

10 Iš tikrųjų arti yra išgelbėjimas †
visiems, kurie pagarbiai̇̃ jo bijo, *
kad jo Garbė mūsų krašte pasiliktų.
11 Susitiks tiesa ir ištikimoji meilė, *
bučiuosis ramybė ir teisumas.
12 Žels teisybė iš žemės, *
žvelgs iš dangaus Dievo teisumas.

13 Tikrai Viešpats suteiks, kas gẽra, *
ir mūsų žemė duos gausų derlių.
14 Žengs jo priekyje teisumas, *
nutiesdamas taką jo žingsniams.

1 prieg. Viešpatie, tu gailestingas savo kraštui,
kaltès atleidi savo tautai.

Antradienį prieš Kūčias:
Ateis Viešpats iš savo šventojo būsto,
išgelbės savąją tautą.

2 prieg. Tavęs naktimis aš ilgiúosi,
rytą mano dvasia dėl tavęs budi.

Antradienį prieš Kūčias:
Tvirtas mūsų miestas,
Gelbėtojas čia pastatė mū́rus ir pylimą;
atverkite vartùs, nes su mumis yra Dievas,
aleliuja.

Giesmė Iz 26, 1–4. 7–9. 12 Pergalės giesmė

Miesto mūrai turi dvylika pamatų (Apr 21, 14).

1 Tvirtas yra mūsų miestas! *
Mūsų apsaugai jis pastatė pylimą ir mū́rus!
2 Atverkite vartùs, teįeina tauta teisioji, *
sauganti ištikimybę.

3 Nesvyruojantiems duodi ramybę, *
teiki jiems gerovę, nes tavim jie pasikliauja.
4 Pasitikėkite Viešpačiu amžiais, *
nes Viešpats – uolà amžinoji! —

7 Be duobių yra teisiojo takas, *
teisiajam tu išlygini kelią.
8 Tavo teismų takuosè, Viešpatie, *
mes tavęs laukiam.
Tavo vardą minėti ir tavojo mokymo laikytis – *
vienatinis mūsų troškimas.
9 Tavęs naktimis aš ilgiúosi, *
net rytą mano dvasia dėl tavęs budi,
nes kai tavo teismai žemėje vyksta, *
pasaulio gyventojai teisumą pažįsta.

12 Viešpatie, tu skiri mums gerovę, – *
nes tu juk atlikai visùs mūsų dárbus!

2 prieg. Tavęs naktimis aš ilgiúosi,
rytą mano dvasia dėl tavęs budi.

Antradienį prieš Kūčias:
Tvirtas mūsų miestas,
Gelbėtojas čia pastatė mū́rus ir pylimą;
atverkite vartùs, nes su mumis yra Dievas,
aleliuja.

3 prieg. Tešviẽčia mums, Viešpatie, veidas tavasis.

Antradienį prieš Kūčias:
Viešpatie, tegu tavo kelią žemė pažįsta,
o vìsos taũtos – tavo išganymą.

Jei tolesnė psalmė buvo atlikta Įžangoje, vietoje jos imama 94 (95) psalmė (p. 578).

66 (67) psalmė Visos tautos tešlovina Viešpatį

Žinokite: šis Dievo išgelbėjimas yra pasiųstas pagonių tautoms (Apd 28, 28).

2 Tebūna Dievas mums maloningas, mus tepalaimina, *
mums tešviẽčia jo veidas;
3 tegu tavo kelią žemė pažįsta, *
o vìsos taũtos – tavo išganymą. —

4 Dieve, tave tegarbina taũtos, – *
    vìsos taũtos tave tešlovina!
5 Džiūgaus ir krykštaus žmonės iš džiaugsmo, †
    nes tu tautàs valdai teisingai, – *
    žemėje tu vèsi žmónes.

6 Dieve, tave tegarbina taũtos, – *
    vìsos taũtos tave tešlovina!
7 Teduoda žemė savo derlių; *
    telaimina mus Dievas, mūsų Dievas!
8 Telaimina mus Dievas, *
    tebijo pagarbiaĩ jo visa žemė.

3 prieg. Tešviẽčia mums, Viešpatie, veidas tavasis.

Antradienį prieš Kūčias:
Viešpatie, tegu tavo kelią žemė pažįsta,
o vìsos taũtos – tavo išganymą.

Skaitinėlis, atliepas, Zacharijo giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda priklauso nuo Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Dieninė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS, atitinkantis liturginį laiką.

PSALMODIJA

Priegiesmis iš Liturginių laikų tekstų.

118 (119) psalmė (97–104) XIII (Mem)

97 O, koks brangùs man Mokymas tavo! *
    Mąstau apie jį visą dieną.
98 Dėl Tavo įsakymo tapau išmintingesnis už príešus, *
    nes mane nuõlat jis lydi. —

99 Už savo mokytojus pasidariau įžvalgesnis, *
nes nuo tavo įsakų neatsitraukiu.
100 Įgijau už seniūnùs daugiau supratimo, *
nes įsakų tavo laikausi.

101 Į klystkelius kojos nekėliau, *
idañt neišduočiau tavojo žodžio.
102 Artimì man tavo sprendimai, *
nes tu mane pats pamokai.

103 Kokie malonūs gomuriui tavo žodžiai, *
saldesni mano burnai už medų.
104 Iš tavo įsakų išminties aš semiuosi, *
todėl nekenčiù sukto kelio.

73 (74) psalmė Malda prie Šventyklos griuvėsių

Nebijokite tų, kurie žudo kūną (Mt 10, 28).

I

1 Kodėl, Dieve, mus atstumi ámžiams? *
Ko įniršiu liepsnoji prieš avis savo ganyklos?
2 Atsimink seniai įsigytą bendriją – †
giminę, kurią kaip pãveldą esi sau atpirkęs, *
Ziono kalną, kur įsikūrei.
3 Atsigręžk į begalinius griuvėsiùs – *
priešai smurtavo ir nusiaubė tavo šventovę!

4 Rėkavo jie šventojè sueigų vietoj; *
paliko ten savo ženklus.
5 Į medkirčius, kertančius girią, *
jie atrodė panašūs.
6 Daužė kūjais ir kirviais kapojo *
drožinius puikiuosius, visus juos suskaldė, –

7 padegė ir su žeme sulygino tavo Šventyklą, *
išniekino tavo Artumo buveinę.

8 Širdyje sau jie sakė: †
„Vìsiškai juos užvaldykim!“ – *
ir sudegino krašte visus Dievo sueigų bū́stus.
9 Savo ženklų̃ jau nebematom, †
pranašo nė vieno nebeturim, *
ir niekas iš mūsų nežino, kiek tęsis.

10 Dieve, ar ilgai dar týčiosis priešai? *
Nejau amžinai jie deñgs tavo vardą?
11 Kodėl atitraukei savo dešinę nuo mūsų? *
Kodėl rankàs laikai už nùgaros susidėjęs?
12 Dieve, mano Karaliau, nuo seno, *
juk tu laimėjai daug pergalių mums šitoj žemėj.

II

13 Savo galýbe tu pérkirtai jūrą, *
sutriuškinai jūros pabaisų gálvas.
14 Tu sutraiškei Leviataną, *
pašėrei jo kū́nu týrų žvėris.
15 Tau paliepus, ištryško šaltiniai ir sraũtai; *
išdžiū̃vo neišsenkančios upės.
16 Tu sukūrei dieną ir naktį; *
paskyrei vietàs mėnuliui ir saulei.
17 Visas žemės ribàs tu nurodei; *
vasarą nuo žiemos atskyrei.

18 Atmink, Viešpatie, kaip šaiposi priešas, *
kaip nedorieji niekina tavo vardą.
19 Neatiduok laukiniams žvėrìms savo balandžio; *
neužmiršk ámžiams savo nuskriaustųjų.
20 Į savo Sandorą žvilgterk! *
Mūsų krašto užkampiuos pìlna smurto lindynių.

21 Tenesitraukia šalin nusivylę nuskriaustieji; *
tešlovina tavo vardą beturčiai ir vargšai.
22 Pakilk, Dieve, gink savo bylą; *
atsimink, kaip nedorėliai šaipos iš tavęs
visą dieną.

23 Savo priešų rėkavimo tu neužmirški; *
prieš tave maištaujančių riksmaĩ nesiliauja.

Kitomis valandomis imama I ar III papildomos psalmodijos eilė (p. 987).

Skaitinėlis, eilutė ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Vakarinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžioje. Aleliuja.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Viešpats saugo savąją tautą.
Antradienį prieš Kūčias:
Ateis Viešpats iš savo šventojo būsto,
išgelbės savąją tautą.

124 (125) psalmė Viešpats saugo savo tautą

Ramybė Dievo Izraeliui! (plg. Gal 6, 16).

1 Kas Viešpačiu pasikliauja, tas lyg Ziono kalnas, – *
niekada nesvyruoja, tveria per ámžius.

2 Kaip kalnai, Jeruzalę apsupę, †
taip Viešpats saugo savąją tautą *
dabar ir per ámžius.
3 Nedorėlių skeptras neslėgs teisiųjų krašto, *
kad teisieji į piktadarystės rankų netiestų.

4 Parodyk, Viešpatie, savo gerumą *
geriesiems ir tyrašir̃džiams.
5 O tuos, kurie kreivais keliaĩs kreivoja, †
Viešpats kartu su piktadariaĩs pašalins. *
Ramybė tebūna Izraeliui! —

1 prieg. Viešpats saugo savąją tautą.

Antradienį prieš Kūčias:
Ateis Viešpats iš savo šventojo būsto,
išgelbės savąją tautą.

2 prieg. Jéigu nepasidarysite kaip vaikaĩ,
neįeisite į dangaus karalystę.

Antradienį prieš Kūčias:
Tvirtas mūsų miestas,
Gelbėtojas čia pastatė mū́rus ir pylimą;
atverkite vartùs, nes su mumis yra Dievas,
aleliuja.

130 (131) psalmė Pasitikėjimas Dievu

Mokykitės iš manęs, nes aš romus ir nuolankios širdies
(Mt 11, 29).

1 Viešpatie, mano širdìs neišpuikus, *
neišdidus mano žvilgsnis.
Nesivaikau didžių dalykų *
nei to, kas pranoksta mano suvokimą.

2 Netgi patenkintas esu ir nurimęs, – †
kaip vaikas ramus ant motinos kelių, *
taip rami širdìs mano krūtinėj.

3 Pasitikėk Viešpačiu, Izraeli, *
dabar ir per ámžius!

2 prieg. Jéigu nepasidarysite kaip vaikaĩ,
neįeisite į dangaus karalystę.

Antradienį prieš Kūčias:
Tvirtas mūsų miestas,
Gelbėtojas čia pastatė mū́rus ir pylimą;
atverkite vartùs, nes su mumis yra Dievas,
aleliuja.

3 prieg. Iš mūsų padarei, Viešpatie,
mūsų Dievui karalystę bei kunigus.

Antradienį prieš Kūčias:
Viešpatie, tegu tavo kelią žemė pažįsta,
o vìsos taũtos – tavo išganymą.

Giesmė Apr 4, 11; 5, 9. 10. 12
Atpirktųjų giesmė

4,11 Vertas esi, mūsų Viešpatie ir Dieve, *
priimti šlovę, pagarbą ir galybę,
nes tu vìsa sukūrei – *
tavo valia vìsa yra ir buvo sukurta.

5,9 Vertas esi, Viešpatie, paimti knygą *
ir jos añtspaudus atverti,
nes buvai užmuštas †
ir nupirkai Dievui savo kraujù žmónes *
iš visų genčių, kalbų, giminių ir tautybių.
10 Iš jų tu padarei mūsų Dievui karalystę bei kunigus, *
ir jie viešpataus žemėj.

12 Vertas Avinėlis, kuris buvo užmuštas, †
imti valdžią ir turtùs, ir išmintį, *
ir galybę, ir pagarbą, ir šlovę, ir gyrių!

3 prieg. Iš mūsų padarei, Viešpatie,
mūsų Dievui karalystę bei kunigus.

Antradienį prieš Kūčias:
Viešpatie, tegu tavo kelią žemė pažįsta,
o vìsos taũtos – tavo išganymą.

Skaitinėlis, atliepas, Marijos giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Įžanga

K. Viešpatie, atverk mano lūpas.
A. Ir aš tave šlovinsiu.

Įžangos psalmė (p. 578) su Dievo tarnybą atitinkančiu priegiesmiu.

Aušrinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Aušrinę atliekama Įžanga.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Viešpatie, tau tarnauja tiesa ir gerumas.

88 (89) psalmė (2–38)
Viešpats gailestingas Dovydo giminei

Iš jo (Dovydo) palikuonių, kaip buvo žadėjęs, Dievas išvedė Izraeliui gelbėtoją Jėzų (Apd 13, 22. 23).

I

2 Giedosiu, Viešpatie, amžinai
apie tavo gerumo malónes, *
tavo ištikimybę kartų kartoms apsakys mano lūpos.
3 Juk išpažįstu, kad amžinà yra
tavo ištikimoji meilė, *
tvirtà kaip dangaus skliautas – tavoji ištikimybė.

4 Tu pasakei: „Aš sudariau Sandorą su išrinktuoju, *
savo tarnui Dovydui prisíekiau:
5 'Tavo palikuõnis bus visuomèt karalius; *
visoms kartoms patvirtinsiu tavo sostą'." —

6 Tešlovina, Viešpatie, dangūs tavo nuostabiùs dárbus, *
tavo ištikimybę – sùeigoje šventųjų!
7 Ar kas padángėse Viešpačiui gali prilygti, *
kas tarp dangiškųjų būtybių yra panašus į Viešpatį?
8 Dievas kelia šiurpą šventųjų taryboj, – *
visi pagarbiai jo bijo.

9 O Viešpatie, Galybių Dieve, kas gi tau lýgus? *
Galingas tu, Viešpatie, ištikimýbe nušvitęs!
10 Valdai tu šėlstančią jūrą, – *
tūžmingas bangàs jos sutrámdai.
11 Tu sumindei Rahabą lyg lavoną; *
galìnga rankà išblaškei savo príešus.

12 Tavo dangūs, tavo ir žemė; *
pasaulis ir vìsa, kas jame, – tvirtai juos įkūrei.
13 Tu nustatei, kur Šiaurė ir Pietūs, – *
Taboras ir Hermonas džiaugsmingai šlovina
tavo vardą.
14 Didelė tavo galybė! *
Stipri tavo ranka, dešinė tavo vìsa pasíekia!
15 Tavo sosto pagrindas – teisumas ir teisingumas, *
tau tarnauja tiesa ir gerumas.

16 Laimingi žmonės, žinantys džiugųjį šauksmą, – *
jie gyvena, Viešpatie, spindesỹ tavo Artumo.
17 Visą dieną jie džiūgauja dėl tavojo vardo, *
juos išaukštino tavo teisumas.
18 Tu didžiàs pergales mums padovanosi, *
tavo malóne išaukštinta mūsų galybė.
19 Juk Viešpačiui priklauso mūsų skydas, *
Izraelio Šventajam – mūsų karalius.

1 prieg. Viešpatie, tau tarnauja tiesa ir gerumas.

2 prieg. Dievo Sūnus kūnu kilo iš Dovydo giminės.

II

20 Regėjime añdai kalbėjai, *
savo ištikimiesiems bylojai:
„Galiū̃nui uždėjau vainiką, *
iš tautõs ì̃šrinktąjį aš iškėliau.
21 Radau Dovydą, savo tarną, *
patepiau jį šventuoju aliejum;
22 mano rankà neapleis jo niekad, *
o mano petỹs jį sustiprins.

23 Joks priešas neišdrįs jo engti *
ir nedorėlis nepajėgs nugalėti.
24 Aš sunaikìnsiu jo príešus, *
parblõkšiu visus, kurie jo nekeñčia.
25 Lydės jį mano ištikimybė ir gerumas; *
per mano vardą bus išaukštinta jo galybė.
26 Jo ranką uždėsiu ant Jūros, *
o jo dešinę – ant Upių.

27 Jis man sakys: 'Tu mano Tėvas, *
mano Dievas, uolà išganymo mano!'
28 Savo pirmagimiu jį padarysiu, *
iškiliausiu iš visų žemės karalių.
29 Per ámžius jį remsiu ištikimą́ja savo meile, *
tvirtà pasiliks visados Sandora mūsų.
30 Jo palikuõnims leisiu gyventi per ámžius, *
jo sostas bus kaip dangaus spindinčios dienos."

2 prieg. Dievo Sūnus kū́nu kilo iš Dovydo giminės.

3 prieg. Dovydui, savo tarnui, prisíekiau:
per ámžius gyvuos jo palikuõnys.

III

31 Jei nuo mano Mokymo jo vaikai nusigręžtų *
ir pagal mano įsakus negyventų,

32 jéigu jie laužytų įstatus mano *
ir mano įsakymų nesilaikytų,
33 tada nubaũsiu jų núodėmes rýkšte, *
plaksiu jų kaltę botago kirčiais.

34 Bet savo gerumo jam neatšauksiu, *
ištikimybės neatsižadėsiu.
35 Savo Sandoros su juo laikysiuos, *
ką lūpos žadėjo, to nepakeisiu.
36 Savuoju šventumù víenąsyk ámžiams prisiekiau, – *
Dovydui niekadà nemeluosiu.
37 Per ámžius gyvuos jo palikuõnys, *
jo sostas švytės mano akysè kaip saulė,
38 tar̃si mėnulis, amžiams sukurtas – *
ištikimas liudytojas skliautè padángių."

3 prieg. Dovydui, savo tarnui, prisíekiau:
per ámžius gyvuos jo palikuõnys.

Eilutė, skaitiniai ir malda – atitinkantys Dievo tarnybą.

Rytmetinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Rytmetinę atliekama Įžanga.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Pralinksmink savo tarną,
Viešpatie, tau meldžiuosi.
Trečiadienį prieš Kūčias:
Visagalis Viešpats ateis iš Ziono,
kad išgelbėtų savąją tautą.

85 (86) psalmė Vargšo malda sunkumuose

Tebūna pašlovintas Dievas.., kuris guodžia mus kiekviename sielvarte (2 Kor 3. 4).

1 Viešpatie, atsuk savo ausį ir mane išklausyki, *
nes esu vargšas ir beturtis.
2 Apsaugok mano gyvastį, tau aš atsidavęs; *
gelbėk, Dieve, savo tarną, kuris tavimì pasikliauja.

3 Būk, Viešpatie, man gailestingas, *
visą dieną tavęs šaukiuosi.
4 Pralinksmink savo tarną, *
Viešpatie, tau meldžiuosi.
5 Juk tu, Viešpatie, atlaidus ir geras, *
pilnas ištikimõs meilės visiems, kurie tavęs šaukias.

6 Viešpatie, mano maldõs paklausyki, *
išgirsk maldavimą pasigailėti.
7 Šìrdgėlos dieną tavęs šaukiuosi, *
nes tu išklausai mano maldą.

8 Viešpatie, nėra tarp dievų tau prilygstančio nė vieno, *
nėra taip didingų darbų, kaip tavieji.
9 Visos tavo sukùrtosios taũtos,
ateis ir tau, Viešpatie, lenksis, – *
jos šlovins tavąjį vardą.
10 Nes didis esi ir darai nuostabiáusius dárbus, – *
tu vienintelis Dievas.

11 Mókyk mane, Viešpatie, savojo kelio, †
juo ištikimaĩ pas tave aš eisiu; *
palenk mano širdį tavo vardo pagarbiaĩ bijoti.
12 Visa širdimì tau dėkosiu, Viešpatie, mano Dieve, *
ir šlovinsiu tavo vardą per ámžius.
13 Juk didì man tavo ištikimoji meilė, *
iš Šeolo gelmių mano gyvastį tu ištraukei.

14 Dieve, įžūlūs žmonės prieš mane sukilo, †
niekšų būrys mano gývasties tyko – *
tai žmonės, kurie tavęs negeñbia.

15 Bet tu, Viešpatie, esi malonùs ir gailestingas, *
visada kantrus ir ištikimas, be galo geras.
16 Pažvelk į mane ir pagailėki; †
suteik stiprybės savo tarnui, *
gelbėk sūnų savo tarnaitės.

17 Parodyk man savo gerumo ženklą, †
tegul mano priešai susigėsta pamatę, *
kad tu, Viešpatie, gélbsti mane ir gúodi.

1 prieg. Pralinksmink savo tarną,
Viešpatie, tau meldžiuosi.

Trečiadienį prieš Kūčias:
Visagalis Viešpats ateis iš Ziono,
kad išgelbėtų savąją tautą.

2 prieg. Laimingas tas, kuris teĩsiai gyvena
ir tiesą byloja.

Trečiadienį prieš Kūčias:
Dėl Ziono aš netylėsiu,
kol sušvis kaip aušra jo Teisusis.

Giesmė Iz 33, 13–16 Dievas teisia teisingai

Juk jums skirtas pažadas, taip pat jūsų vaikams ir visiems toli esantiems (Apd 2, 39).

13 „Išgirskite, tolimieji, apie mano dárbus, *
o jūs, artimieji – išpažinkite mano galybę!“
14 Nusidėjėliai Zionè dreba, *
šiurpulys bedieviùs krečia:
„Kas pajėgs iš mūsų ištverti pleškančią ugnį, *
amžinas liepsnàs kas galės atlaikyti?“

15 Tas, kuris teĩsiai gyvena ir tiesą byloja, *
kas iš skriaudos pelnytis nenori,
pãpirkas atsisako priimti, *
ausis užsikemša, kad negirdėtų
apie žudymą kalbant,

ir kas savo akis užmerkia, *
kad pìkta neregėtų.

16 Toks žmogus gyvens aukštybėj, *
jo pilis bus neprieinamų̃ uolų tvirtovė,
netrūks jam duonos, *
neišseks vandens šaltinis.

2 prieg. Laimingas tas, kuris teĩsiai gyvena
ir tiesą byloja.

Trečiadienį prieš Kūčias:
Dėl Ziono aš netylėsiu,
kol sušvis kaip aušra jo Teisusis.

3 prieg. Karaliaus, Viešpaties, Artumè
džiugesį skleiskit.

Trečiadienį prieš Kūčias:
Viešpaties Dvasia su manimì,
jis mane pasiuntė nešti
gerosios naujienos vargdieniams.

97 (98) psalmė Viešpats teisia ir nugali

Ši psalmė kalba apie pirmąjį Viešpaties atėjimą ir visų tautų tikėjimą (šv. Atanazas).

1 Giedokite Viešpačiui naują giesmę, †
nes jis padarė nuostabių̃ dalykų. *
Jo šventumo petỹs ir dešinioji pergales skina.

2 Viešpats paskelbė išganymą savo, *
tautoms apreiškė savo teisumą.
3 Atsiminė savo gerumą *
ir ištikimybę namams Izraelio,
visi žemės pakraščiai išvydo *
išganingą mūsų Dievo veikimą.

4 Džiaugsmingai giedokite Viešpačiui, visos šalys, – *
džiugią šlovinimo giesmę užveskit!
5 Lyrà ir gíesme Viešpatį šlovinkit; *
pritarkit lyrà skam̃biai savo giesmei.

6 Rago gaudesiu ir trimitais *
Karaliaus, Viešpaties, Artumė džiugesį skleiskit.

7 Teūžia jūra ir visi jos gyviai, *
pasaulis ir vìsa, kas jame gyvena.
8 Delnais teploja upės; †
iš džiaugsmo draugė ir kalnai tegieda *
9 Viešpaties Artumè, nes jis ateina, –
jisai ateina valdyti žemės. †
Teis jis teisingai pasaulį, *
valdys jo tautàs – atsidavęs.

3 prieg. Karaliaus, Viešpaties, Artumė
džiugesį skleiskit.

Trečiadienį prieš Kūčias:
Viešpaties Dvasia su manimi,
jis mane pasiuntė nešti
gerosios naujienos vargdieniams.

Skaitinėlis, atliepas, Zacharijo giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Dieninė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS, atitinkantis liturginį laiką.

PSALMODIJA

Priegiesmis iš Liturginių laikų tekstų.

118 (119) psalmė (105–112) XIV (Nun)

105 Tavo žodis – mano kojoms žibintas *
ir šviesa mano takui.
106 Laikysiuos priesaikos savo iškilmingos *
paklusti tavo teisiems sprendimams. —

107 Sielvarto baĩsiai esu nukamuotas; *
Viešpatie, atgaivink, kaip žadėjai.
108 Priimk, Viešpatie, laĩsvą šlovinimo auką, *
ir savo įsakų mane mokyk.

109 Nors mano gývastis nuõlat pavojuj, *
tavo Mokymo aš neužmir̃šiu.
110 Nedorėliai spendė man spąstus, *
bet nuo tavo įsakų nenuklydau.

111 Tavo įsakai – pãveldas mano amžinasis, *
nes mano širdìs jais žavis.
112 Tavo įstatams vykdyti palenkiau širdį *
amžinai, iki pat galo.

69 (70) psalmė Dieve, ateik man padėti!

Viešpatie, gelbėk, žūvame! (Mt 8, 25).

2 Dieve, ateik manęs gelbėti! *
Viešpatie, skubėk man padėti!

3 Tebūna sutriuškinti ir tepakrinka *
visi, kurie mano gývasties tyko.
Tesprunka šalin ir tepatiria gėdą *
laukiantys mano nelaimių.

4 Tebūna apstulbę visi niekadėjai, *
man sakantys: „Še tau! Še tau!"
5 Tedžiūgauja tavyjè ir tegu kelia linksmýbes *
visi, kurie tavęs ieško!

6 Tavo išganymą branginantys nuõlat tekartoja: *
„Koks didis Dievas!"
7 Vargšas esu ir beturtis, – *
Dieve, skubėk man padėti!
Tu mano guodėjas ir pagálba, – *
Viešpatie, nedelski!

74 (75) psalmė
Dievas – aukščiausiasis Teisėjas

Jis numeta galiūnus nuo sostų ir išaukština mažuosius (Lk 1, 52).

2 Dėkojame tau, Dieve, tikrai tau dėkojam, †
šaũkdamiesi tavojo vardo, *
apsakydami tavo nuostabiúosius dárbus.

3 „Atėjus metui, kurį aš pats paskirsiu, *
surengsiu teisingą teismą.
4 Kai žemė ir visi jos gyventojai dreba, *
aš jos šulùs išsaugoju tvìrtus.

5 Pagyrūnams sakau: „Nesigirkit!“ *
o nedorėliams: „Ragų jūs nerieskit!“
6 Pérspėju: „Ragų jūs nekelkit! *
Akiplėšos, liaukitės burnoti!“

7 Juk ne iš rytų ir ne iš vakarų pusės, *
ne iš kalnų ir ne iš dykrų̃ nuosprendis ateina:
8 tai Dievas yra teisėjas; *
vieną jis pažemins, o kitą išaukštins.

9 Taurẽ yra Viešpaties rankoje, *
pilnà stipraus jo pykčio vyno.
Jis pila iš jos po gurkšnį, – *
visi žemės piktadariaĩ gers ją iki dugno.

10 O aš džiūgausiu per ámžius; *
giedosiu šlovinimo giesmę Jokūbo Dievui.
Visiems nedorėliams ragùs nulaušiu, *
o teisiųjų ragai bus išaukštinti.

Kitomis valandomis imama I arba II papildomos psalmodijos eilė (p. 987).

Skaitinėlis, eilutė ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Vakarinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Kas ašaródamas sėja,
džiūgaudamas nusiima derlių.

Trečiadienį prieš Kūčias:
Visagalis Viešpats ateis iš Ziono,
kad išgelbėtų savąją tautą.

125 (126) psalmė Dievas – džiaugsmas ir viltis

Būdami kentėjimų draugai, jūs būsite ir paguodos bendrai (2 Kor 1, 7).

1 Kai Viešpats Ziono tremtinius parvedė, *
mums atrodė lyg sapnas.
2 Kaip tuomèt juokėsi mūsų bùrnos, *
ir džiaugsmù spragėjo liežuvis!
Taũtos tuomèt kalbėjo: *
„Viešpats padarė jiems didžių̃ dalykų!"
3 Iš tikrųjų Viešpats mums didžių̃ dalykų padarė, – *
kokie mes buvom laimingi!

4 Viešpatie, klestėjimą mums vėl sugrąžinki, *
kaip vándenis į išdžiūvusias upes Negebo.
5 Kas ašaródamas sėja, *
džiūgaudamas nusiima derlių.

6 Eina žmogus ir verkia, *
sėklą nešdamas sėjai,
o sugrįš su džiaugsmù namolei, *
derlingu nešinas pėdu.

1 prieg. Kas ašaródamas sėja,
džiūgaudamas nusiima derlių.

Trečiadienį prieš Kūčias:
Visagalis Viešpats ateis iš Ziono,
kad išgelbėtų savąją tautą.

2 prieg. Viešpats stato namus ir saugo miestą.

Trečiadienį prieš Kūčias:
Dėl Ziono aš netylėsiu,
kol sušvis kaip aušra jo Teisusis.

126 (127) psalmė
Tuščia darbuotis, jei Viešpats nepadeda

Jūs esate Dievo statyba (plg. 1 Kor 3, 9).

1 Jei Viešpats namų nestato, *
statytojai véltui triūsia.
Jei Viešpats nesaugo miesto, *
véltui budi sargyba.

2 Tùščia jums keltis prieš aušrą †
ir ligi ìšnaktų triūsti, – *
jums, valgantiems sunkiai užpelnytą duoną, –
ką Viešpats pamilo, *
tuo pasirūpina jam tebemiẽgant.

3 Vaikai iš tikrųjų – Viešpaties dovis, *
palaiminimas – įsčių vaisius.
4 Kaip strẽlės galiūno rankoj – *
sūnūs jaunystėje žmogui užgimę.
5 Laimingas, kuriam pilnà jų strėlìnė. †
Jis niekada nebus nugalėtas, *
kai susikirs su príešu vartuos.

2 prieg. Viešpats stato namus ir saugo miestą.

Trečiadienį prieš Kūčias:
Dėl Ziono aš netylėsiu,
kol sušvis kaip aušra jo Teisusis.

3 prieg. Jis yra visõs kūrinijos pìrmgimis,
visamè kamè turintis pirmenybę.

Trečiadienį prieš Kūčias:
Viešpaties Dvasia su manimi,
jis mane pasiuntė nešti
gerosios naujienos vargdieniams.

Giesmė Plg. Kol 1, 12–20

Kristus – visos kūrinijos pirmgimis,
mirusiųjų pirmgimis

12 Dėkokime Dievui Tėvui, *
kuris padarė mus tiñkamus paveldéti
šviesojè šventųjų dalį,
13 kuris iš tamsybių valdžios mus išgelbėjo *
ir pérkėlė į savo mylimojo Sūnaus karalystę.
14 O jame mes turime atpirkimą, *
núodėmių atleidimą.

15 Jis yra nèregimojo Dievo ãtvaizdas, *
visõs kūrinijos pìrmgimis,
16 nes jame vìsa sukurta, *
kas tik yra danguj ir žemėj,
kas rẽgima ir neregima, *
ar sostai, ar viešpatystės, ar kunigaikštystės,
ar vaĩdžios.

Vìsa sukurta per jį ir jam. †
17 Jis yra pirmà visų daiktų, ir vìsa juo laikosi. *
18 Ir jis yra Galvà Kūno – Bažnyčios.
Jis – pradžia, mìrusiųjų pìrmgimis, *
kad visamè kamè turėtų pirmenybę.

19 Dievas panorėjo jame apgyvendinti visą pilnatvę *
20 ir per jį vìsa su savimi sutaikinti,
jo kryžiaus kraujù darydamas taiką, – *
per jį sutaikinti vìsa, kas yra danguj ir žemėj.

3 prieg. Jis yra visõs kūrinijos pìrmgimis,
visamè kamè turintis pirmenybę.

Trečiadienį prieš Kūčias:
Viešpaties Dvasia su manimi,
jis mane pasiuntė nešti
gerosios naujienos vargdieniams.

Skaitinėlis, atliepas, Marijos giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Įžanga

K. Viešpatie, atverk mano lū́pas.
A. Ir aš tave šlovinsiu.

Įžangos psalmė (p. 578) su Dievo tarnybą atitinkančiu priegiesmiu.

Aušrinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Aušrinę atliekama Įžanga.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Viešpatie, pažvelk ir išvysk mūsų gėdą!

88 (89) psalmė (39–53)
Rauda dėl Dovydo giminės atmetimo

Jis pažadino gelbėtoją mums galingą savo tarno Dovydo namuose (Lk 1, 69).

IV

39 Bet nūnaĩ jį paniekinai ir atstūmei, *
įniršai ant savojo pateptinio.
40 Sandorą su savo tarnu tu nutraukei, *
nùbloškei jo vainiką ant žemės.
41 Nugriovei visas jo miestų sienas, *
tvirtóves pavertei griuvėsiais.
42 Visi, kas tik eina pro šalį, jį plėšia; *
týčiojas iš jo kaimynai. —

43 Jo priešų dešinę aukštai iškėlei, – *
pradžiuginai jo prispaudėjus.
44 Atšipinai ašmenis jo kalavijo, *
mūšyje atsisakei jam padėti.
45 Išplėšei jam skeptrą iš rankos, *
jo sostą nuvertei ant žemės.
46 Sutrumpinai dienàs jo jaunystės *
ir àpsiautei jį gėda.

1 prieg. Viešpatie, pažvelk ir išvysk mūsų gėdą!

2 prieg. Aš esu Dovydo atžalà ir palikuõnis,
žėrinti aušrinė žvaigždė.

V

47 Kiek ilgai, Viešpatie? Ar amžinai tu slėpsies? *
Kiek liepsnõs lyg ugnis tavo pyktis?
48 Atsimink, koks mano gyvenimas trumpas, – *
kókius netvarius tu sukūrei visus mirtìnguosius!
49 Ar yra žmogus apgavęs mirtį? *
Ar yra kas išsigelbėjęs iš Šeolo galybės?

50 Viešpatie, kur̃gi tavo senoji meilė, *
kai būdamas ištikimas Dovydui prisíekei?
51 Atsimink, Viešpatie, kaip tyčiojasi iš tavo tarno, *
tautų užgáulės širdį man žeidžia,
52 kai tavo priešai, Viešpatie, pìktdžiugiškai šaipos, *
jie tyčiojas iš tavo pàteptojo žingsnių.

53 Tebūna pagarbintas Viešpats per ámžius! *
Tebūna, tebūna!

2 prieg. Aš esu Dovydo atžalà ir palikuõnis,
žėrinti aušrinė žvaigždė.

3 prieg. Mūsų dienos tartum žolės nuvysta,
amžių amžiais tu esi mūsų Dievas.

89 (90) psalmė Tešviečia mums Viešpats

Viena diena pas Viešpatį yra kaip tūkstantis metų, ir tūkstantis metų – kaip viena diena (2 Pt 3, 8).

1 Viešpatie, buvai mūsų priebėga *
amžiuos kartóms besikeičiant.
2 Dar prieš kalnams užgimstant, †
dar prieš sukuriant dangų ir žemę, *
amžių amžiais tu esi mūsų Dievas.

3 Tu sugrąžini mus į dùlkes, *
sakydamas: „Grįžkite, mirtìngieji."
4 Juk tau lyg vienà dienà ir tūkstantis metų, – †
tar̃si vakarykštė diena, jau praėjus, *
lyg vienos nakties sargyba.

5 Tu užputi žmonių gyvenimą kaip sapną; *
jie tartum žolės, išdygstančios auštant, –
6 rytą sužaliuoja ir žydi, – *
o vakarop nuvysta ir sudžiūsta.

7 Juk tavo įniršis mus žudo, *
dėl tavo pykčio apima šiurpas.
8 Tu mūsų kaltès prieš akis pasidėjai, *
savo veido šviesojè – slaptàs mūsų núodėmes.

9 Taip visos mūsų dienos tavo rūstybėj praeina, *
o gyvenimo metai su atodūsiu baigias.
10 Gyvename septýnias dešimtis metų, *
o jei tvirtesnì – gal aštuonias.
Bet daugumà jų – tik triūsas ir vargas, *
jie greitai prabėga, ir mes iškeliaujam.
11 Kas gali suprasti tavo įtūžio galią? *
Tavo pyktis prilygsta pagar̃biai tavo baimei.
12 Išmokyk mus savo dienàs suskaičiuoti, *
kad įgytume išmintingą širdį. —

13 Viešpatie, sugrįžk! Ar ilgai dar? *
Būki savo tarnams gailestingas!
14 Savo gerumù pasotink mus aũštant, †
kad giedotume iš džiaugsmo *
per dienų̃ dienàs, kol gyvensim.
15 Duok mums tiek laimės, kiek suteikei skausmo *
per visą mūsų nelaimių metą.

16 Tenušvinta mums, tavo tarnams,
tavųjų darbų didingumas, *
o tavo garbinga galybė – mūsų palikuõnims.
17 Viešpaties, mūsų Dievo, malonė visur mus telydi: †
padaryk mūsų rankų dárbus sėkmingus, – *
mūsų triūsą palaimink!

3 prieg. Mūsų dienos tartum žolės nuvysta,
amžių amžiais tu esi mūsų Dievas.

Eilutė, skaitiniai ir malda – atitinkantys Dievo tarnybą.

Rytmetinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Rytmetinę atliekama Įžanga.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Dievo mieste,
nuostabių dalykų apie tave pasakyta.

Ketvirtadienį prieš Kūčias:
Į tave, Viešpatie, keliù savo širdį;
ateik ir išvaduok mane, Viešpatie,
pas tave aš prieglobsčio ieškau.

86 (87) psalmė Jeruzalė – visų tautų motina

Aukštybių Jeruzalė laisva, ir ji yra mūsų motina (Gal 4, 26).

1 Ant šventojo kalno stovi jo įkurtas miestas; †
2 Viešpats Ziono vartùs labiau pamilo *
negu kitàs buveinès Jokūbo žemėj.
3 Klausykis, Dievo mieste, nuostabiųjų dalykų, *
kuriuos jis apie tave byloja:

4 „Tarp tų, kurie mane pripažįsta, *
įrašysiu Rahabą ir Babiloną;
Filistijos, Tyro bei Kušo žmónes *
tarp Jeruzalės gyventojų skaičiuosiu."
5 Bus kalbama apie Zioną: †
„Vìsos taũtos jame užgimusios, *
nes pats Aukščiausiasis jį įkūrė."

6 Viešpats įrašys tautų knygoj: *
„Ši tauta tenai gimė."
7 Ir giedos visi, šokdami iškilmių šokį: *
„Tavyjè mano šaknys."

1 prieg. Dievo mieste,
nuostabių dalykų apie tave pasakyta.

Ketvirtadienį prieš Kūčias:
Į tave, Viešpatie, keliù savo širdį;
ateik ir išvaduok mane, Viešpatie,
pas tave aš prieglobsčio ieškau.

2 prieg. Viešpats ateina su galýbe,
atsinešdamas atlygį.

Ketvirtadienį prieš Kūčias:
Atlygink, Viešpatie, tiems, kurie tavęs laukia,
tebūna tavo pranašų teisybė.

Giesmė Iz 40, 10–17
Aukščiausias ir išmintingiausias Dievas – Gerasis Ganytojas

Štai aš veikiai ateinu, atsinešdamas atlygį (Apr 22, 12).

10 Štai Viešpats Dievas ateina su galýbe, *
    jojo ranka – valdinga.
  Atlygį štai su savimi jis turi, *
    o algą moka į priekį.
11 Ganys kaip piemuo jis kaim̃enę savo, *
    savomis rankomis ėriukùs surankios,
  nešios juos prie krūtinės *
    ir vedžios vedeklès su meile.

12 Kas rieškučiomis marių vandenis paseikėjo, *
    kas pamatavo sprìndžiu dangaus skliautą?
  Kas atseikėjo saikù žemės dùlkes, †
    kálnus kas pàsvėrė svarstyklėm *
    ir svertuvù – kalnýnus?
13 Kas gãli Viešpačiui patarti, ką jam daryti, *
    būti jo patarėju ar jį pamokyt?

14 Su kuo jis tarias, kad žinotų, ką veikti? †
    Kas jį išmokė teisingumo tako *
    ar išminties keliùs jam parodė?

15 Štai taũtos jam – lyg kibirè lašas, †
    kaip dulkės ant svarstyklių. *
    Tólimosios salos sveria ne daugiau kaip krislas.
16 Libano medžių neužtektų aukurui pakurti, *
    nei jo gyvulių – dẽginamajai aukai.
17 Vìsos taũtos jo Artumè – niẽkų niekas; *
    vìsiškai niekù jas Dievas laiko!

2 prieg. Viešpats ateis su galýbe,
atsinešdamas atlygį.

Ketvirtadienį prieš Kūčias:
Atlygink, Viešpatie, tiems, kurie tavęs laukia,
tebūna tavo pranašų̃ teisybė.

3 prieg. Aukštinkite Viešpatį, mūsų Dievą,
pulkite kniūbstì prie jo šventojo kalno.

Ketvirtadienį prieš Kūčias:
Viešpatie, sugrįžk! Ar ilgai dar?
Ateik pas savo tarnùs, neužtruk.

98 (99) psalmė Šventas mūsų Viešpats Dievas

Tu, Viešpatie, esi virš kerubų, tu atnaujinai nupuolusį pasaulį, tapdamas panašus į mus (šv. Atanazas).

1 Viešpats yra Karalius, tesibaimina tautos! *
Kerubų sóste jis sėdi, tèdreba žemė!
2 Viešpats Zionė yra didingas, *
virš visų tautų jis iškilęs.

3 Tešlovina jos tavo didį ir baimę keliantį vardą. *
Jisai yra šventas!
4 Galingasai Karaliau, tu mėgsti teisingumą, – †
tu parodei, kas dora, *
įvykdei, kas teisu ir teisinga Jokūbo žemėje.

5 Aukštinkite Viešpatį, mūsų Dievą, †
pulkite kniūbstì prie jo sosto pakojo. *
Jisai yra šventas!

6 Jo kunigai – Mozė ir Aaronas, †
ir Samuelis tarp tų, kurie šaukiasi jo vardo. *
Jie šaukėsi Viešpaties, ir jis jų išklausė.
7 Iš debesiẽs stulpo jiems kalbėjo; *
jie laikėsi jo įsakų ir duotų įstatų neatsižadėjo.
8 Tu jų išklausei, Viešpatie, mūsų Dieve, – †
buvai jiems atleidžiantis Dievas, *
nors reikalavai ir atpildo už nedorýbes.

9 Aukštinkite Viešpatį, mūsų Dievą, †
pulkite kniūbstì prie jo šventojo kalno, *
nes Viešpats, mūsų Dievas, šventas.

3 prieg. Aukštinkite Viešpatį, mūsų Dievą,
pulkite kniūbstì prie jo šventojo kalno.

Ketvirtadienį prieš Kūčias:
Viešpatie, sugrįžk! Ar ilgai dar?
Ateik pas savo tarnùs, neužtruk.

Skaitinėlis, atliepas, Zacharijo giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Dieninė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS, atitinkantis liturginį laiką.

PSALMODIJA

Priegiesmis iš Liturginių laikų tekstų.

118 (119) psalmė (113–120) XV (Samech)

113 Pakęsti negaliu žmonių suktaširdžių, *
o tavo Mokymą aš tausoju.
114 Tu – mano užuovėja ir skydas, *
tavo žodžiù aš viliuosi.

115 Atstokite nuo manęs, piktadariaĩ, *
savo Dievo įsakymų aš laikysiuos.
116 Stiprink mane, kaip žadėjai, ir būsiu gyvas, *
neleisk mano vilčiai užgesti.

117 Padėk man, kad saũgiai gyvenčiau *
ir visad branginčiau įstatus tavo.
118 Tu atmeti visus, kurie nuo tavo įstatų nuklysta, *
nes jų sùktos užmačios bevaisės.

119 Tau visi žemės nedorėliai – tarsi šiukšlės, *
todėl tavo įsakai man brangūs.
120 Šiurpas krečia mano kūną prieš tavo didybę, – *
su pagarbià baime lenkiuosi tavo sprendimams. —

78 (79) psalmė (1–5. 8–11. 13)
Rauda dėl Jeruzalės nuniokojimo

O kad tu šiandien suprastum, kas tau atneša ramybę!
(Lk 19, 42).

1 Dieve, tavo pãveldą pagonys užpuolė, – †
jie suteršė tavo Šventyklą, *
o Jeruzalę pavertė griuvėsiais.
2 Tavo tarnų lavónus paliko plėšyti paukščiams, *
ištikimųjų kū́nus – žemės žvėrims draskyti.
3 Jeruzalėje jų kraują kaip vandenį liejo, *
ir nebuvo kam jų palaidot.
4 Patýčia mes tapome savo kaimynams, – *
apliñkiniai niekina mus ir išjuõkia.

5 Ar ilgai dar, Viešpatie? †
Negi rūstausi amžiais? *
Nejau pavydùs tavo įniršis šėls nelyginant liẽpsnos?

8 Nebausk mūsų už protėvių kaltýbes, – †
teskuba tavo gailestingumas mūsų pasitikti, *
nes neviltìs mus apsupo.
9 Padėk mums, Dieve, tu mus gelbėk *
savo vardo garbei!
Išgelbėk mus ir atleisk mūsų núodėmes *
dėl savojo vardo!

10 Kodėl pagonys drįsta burnoti: *
„Kur̃gi tas jų Dievas?“
Mums matant tepatiria taũtos, *
kad atkeršiji už savo tarnų kraujo praliejimą.
11 Belaĩsvių aimanos tave tepasíekia, – †
išlaisvink pasmerktúosius mirti, *
kaip dera tavo dìdžiai galybei.

13 O mes – tavo tautà, tavo ganyklos avys – †
tau amžiais dėkosim, *
per kartų̃ kartàs skélbsime tavąją šlovę.

79 (80) psalmė
Aplankyk, Viešpatie, savo vynuogyną

Ateik, Viešpatie Jėzau! (Apr 22, 20).

2 Atgręžk savo ausį, Ganytojau Izraelio, *
Juozapo giminę vedantis lyg kaimenę!
Tu, kuris sėdi sóste ant kerubų, sušviski *
3 Efraimui, Benjaminui ir Manasui!
Parodyk savo galybę, *
ateik mūsų gelbėt!

4 O Dieve, pastatyk mus vėl ant kojų! †
Tešviẽčia mums veidas tavasis, *
ir mes išgelbėti būsim!

5 O Viešpatie, Galybių Dieve, ar ilgai degsi pykčiù, *
kai tavo tauta tave taip maldauja?
6 Tu valgydinaĩ juos skausmo duona, *
iš didelė̃s ašarų taurė̃s juos pagirdei.
7 Padarei mus pãjuoka kaimynams, *
tyčiojasi iš mūsų priešai kiek patinka.

8 O Galybių Dieve, pastatyk mus vėl ant kojų! †
Tešviẽčia mums veidas tavasis, *
ir mes išgelbėti būsim!

9 Tu pérkėlei vynmedį iš Egipto *
ir pasodinai jį, kitàs tautàs išvaręs.
10 Tu pàrengei vietą jam augti; *
įleidęs giliaĩ šaknis, jis paplito po visą kraštą.
11 Savo paũksme ùždengė kálnus, *
galìnguosius kedrùs nùstelbė jo šakos.
12 Ìšskėtė jis šakas ligi Jūros, *
o savo atžalas – ligi Upės.

13 Vynmedžio aptvarą kodėl nugriovei? *
Kiekvienas praeivis dabar jo vynuoges skina,
14 o šernai jį knisinėja *
ir laukiniai gyvuliai aplinkui ganos.

15 Atsigręžk vėl į mus, Galybių Dieve! †
Pažvelk iš dangaus, pasižiūrėki, *
tuo vynmedžiu tu pasirūpink.

16 Ateik ir globok, ką tavo dešinė̃ pasodino, *
jauną kamieną, kurį išauginai sau tokį stiprų.
17 Priešai jį degino ir kapojo, – *
rū́sčiai pažvelk į juos ir sunaikìnki!
18 Suteik pagálbą vyrui savo dešiniõsios – *
žmogaus sūnui, kurį išauginai sau tokį stiprų!
19 Tada mes nuo tavęs daugiau nesitrauksim, *
laikyk mus gývus, kad šlovintume tavo vardą!

20 O Viešpatie, Galybių Dieve, pastatyk mus ant kojų! †
Tešviẽčia mums veidas tavasis, *
ir mes išgelbėti būsim!

Kitomis valandomis imama papildomoji psalmodija (p. 987).

Skaitinėlis, eilutė ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Vakarinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Tavo ištikimieji
tešaũkia iš džiaugsmo, Viešpatie,
žengdami į tavo namus.

Ketvirtadienį prieš Kūčias:
Į tave, Viešpatie, keliù savo širdį;
ateik ir išvaduok mane, Viešpatie,
pas tave aš prieglobsčio ieškau.

131 (132) psalmė Dievo pažadai Dovydui

Viešpats Dievas duos jam jo tėvo Dovydo sostą (Lk 1, 32).

I

1 Viešpatie, Dovydo neužmirški *
ir viso jo ìšvargto vargo.
2 Viešpačiui jis prisíekė *
ir pažadėjo Jokūbo Galìngajam:

3 „Į savo namus aš kojos nekelsiu, *
į pàruoštą guolį negulsiu,
4 miegui akių neužmerksiu, *
bluosto nesudėsiu,
5 kol nepareñgsiu Viešpačiui vietos, *
buveĩnės Jokūbo Galìngajam."

6 Štai girdėjome apie ją Efratoj, *
atradome laukuos Jaaro.
7 „Įženkime į jo buveĩnę, *
pulkime kniūbstì prie jo pakojo."

8 Viešpatie, pakilk ir ateiki į savo poilsio vietą, *
tu ir Skrynià tavo galybės!
9 Tavo kunigai teisumù teapsitaiso, *
ištikimieji tešaũkia iš džiaugsmo.
10 Tu pažadėjai Dovydui, savo tarnui, – *
savo pàteptojo, Viešpatie, neatmeski.

1 prieg. Tavo ištikimieji
tešaũkia iš džiaugsmo, Viešpatie,
žengdami į tavo namus.

Ketvirtadienį prieš Kūčias:
Į tave, Viešpatie, keliù savo širdį;
ateik ir išvaduok mane, Viešpatie,
pas tave aš prieglobsčio ieškau.

2 prieg. Viešpats išsirinko Zioną,
savo Namais jį panūdo turėti.

Ketvirtadienį prieš Kūčias:
Atlygink, Viešpatie, tiems, kurie tavęs laukia,
tebūna tavo pranašų teisybė.

II

11 Viešpats Dovydui prisíekė, *
neatšaũkiamą pažadą davė:
„Vieną tavo sūnų padarysiu karalium, *
po tavęs jis perims viešpatystę.
12 Jei tavo sūnūs mano Sandorą saugos *
ir bus ištikimi įsakams mano,
tai ir jų sūnūs sėdės tavo sóste *
per amžių ámžius."

13 Nes Viešpats išsirinko Zioną, – *
savo Namais jį panūdo turėti.
14 „Tai vieta, kur ilsėsiuos per ámžius, – *
čia gyvensiu, nes toks mano troškimas.

15 Gaũsiai palaiminsiu išteklius jo peno, *
vargšùs pasotinsiu duona.
16 Teisumù jo kunigus aprengsiu, *
o ištikimieji džiūgaute džiūgaus.

17 Jame išželdinsiu Dovydo galybę; *
pareñgsiu žibintą savo pateptájam.
18 Jo priešus géda apvilksiu, *
o ant jo švytės jo paties vainikas."

2 prieg. Viešpats išsirinko Zioną,
savo Namais jį panūdo turėti.

Ketvirtadienį prieš Kūčias:
Atlygink, Viešpatie, tiems, kurie tavęs laukia,
tebūna tavo pranašų teisybė.

3 prieg. Davė jam Viešpats valdžią ir garbę, ir karalystę,
jam tarnaus vìsos taũtos.

Ketvirtadienį prieš Kūčias:
Viešpatie, sugrįžk! Ar ilgai dar?
Ateik pas savo tarnùs, neužtruk.

Giesmė Apr 11, 17–18; 12, 10b–12a Dievo teismas

11,17 Dėkojame tau, Viešpatie, visagali Dieve, †
kuris esi ir kuris buvai, *
kad pasiėmei savo didžiąją valdžią
ir ėmei viešpatauti.

18 Taũtos įširdo, tačiau atėjo tavo rūstybės laikas, *
metas teisti mirusius,
atsilyginti savo tarnams,
pranašáms ir šventiesiems, *
ir visiems, mažiems ir dideliems,
bijantiems tavojo vardo.

12,10 Dabar atėjo mūsų Dievo išganymas, *
galybė, karalystė ir jo Mesijo valdžia,
nes išmestas mūsų brolių kaltintojas, *
skundęs juos mūsų Dievui dieną ir naktį.

11 Bet jie Avinėlio kraujù jį nugalėjo *
ir savo liudijimo žodžiais.
Jie nebrangìno savo gyvybės ir nebijojo mirti. *
12 Todėl džiūgaukite, dañgūs ir jų gyventojai!

3 prieg. Davė jam Viešpats valdžią ir garbę, ir karalystę,
jam tarnaus vìsos taũtos.

Ketvirtadienį prieš Kūčias:
Viešpatie, sugrįžk! Ar ilgai dar?
Ateik pas savo tarnùs, neužtruk.

Skaitinėlis, atliepas, Marijos giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Įžanga

K. Viešpatie, atverk mano lū́pas.
A. Ir aš tave šlovinsiu.

Įžangos psalmė (p. 578) su Dievo tarnybą atitinkančiu priegiesmiu.

Aušrinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Aušrinę atliekama Įžanga.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Pavargau besišaukdamas,
belaukdamas Dievo pagalbos.

68 (69) (2–22. 30–37) psalmė
Uolumas dėl Dievo Namų

Davė jam gerti vyno, sumaišyto su tulžimi (Mt 27, 34).

I

2 Gelbėk mane, o Dieve, *
nes vandenys kaklą man siekia.
3 Klimpstù aš į dumbliną gelmę, *
nėra kur kojai atsiremti.
Nugrimzdaũ į vandenis giliuosius, *
jų bañgos mane skandina.
4 Pavargau besišaukdamas, gerklė man išdžiū́vo, *
akis pražiū́rėjau, belaukdamas tavo pagalbos.
5 Daugiau negu plaukų man ant galvos yra nevidonų, *
kurie be priežasties manęs nekeñčia.

Juodina visókiais melais mano priešai; †
jie stiprūs ir geidžia mane užmušti. *
Argi turiu grąžìnti, ko nesu pavogęs?

6 Dieve, tu pažįsti mano kvailumą, *
ne paslaptis tau mano kaltybės.
7 Dėl manęs tenepàtiria gédos, *
kurie tavimì pasikliauja, Viešpatie, Galybių Dieve;
tegul dėl manęs rausti netenka, *
garbinantiems tave, Izraelio Dieve!

8 Juk dėl tavęs kentėjau užgáulę, *
ir géda dengė mano veidą.
9 Savo giminėms tapau lyg benamis, *
svetimas broliams, vaikams mano motės.

10 Uolumas tavo Namams lyg ugnis manyjè liepsnoja, *
tau skirtos užgáulės ant manęs krinta.
11 Už tai, kad pãsninkavau ir raudojau, *
žmonės visaip mane šmeižia.

12 Kad savo drabužį pàkeičiau į ašutinę, *
jie iš manęs begėdiškai šaipos.
13 Àpkalba mane rýmodami prie vartų, *
smuklės lankytojai týčiojas dainuškom.

1 prieg. Pavargau besišaukdamas,
belaukdamas Dievo pagalbos.

2 prieg. Į mano maistą nuodų jie įmaišo,
o ištroškusiam – acto man duoda.

II

14 O aš! Tau aš, Viešpatie, meldžiuosi. †
Būk maloningas, Dieve, manęs išklausyki, *
parodyk savo begalinį gerumą.
Ìštikima savo pagálba
15 trauk mane iš liūno, kad nenugrimzčiau, *
gelbėk nuo priešų ir vandens gilybių.

16 Neleisk tvano bangoms manęs paskandinti; †
gil̃versmėms neleiski manęs praryti; *
neleisk Duobei virš manęs užsiverti.

17 Atsiliepk man, Viešpatie, †
nes gerà tavo ištikimoji meilė; *
pilnas didžio gailestingumo, į mane atsigręžki.
18 Neslėpk veido nuo savo tarno; *
sielvartáuju – skubėk man atsiliepti.

19 Ar̃tinkis prie manęs, mane tu atpir̃ki; *
iš priešų mane išvaduoki!
20 Tu žinai kaip mane užgauliója, šmeižia ir dérgia; *
tau pažį́stami visi mano priešai.

21 Užgáulės drasko man širdį, nevil̃tis nukamavo; †
laukiu užuojautos, deja, nesulaukiu, *
ieškau paguodos, deja, nerandu, kas paguostų.
22 Į mano maistą nuodų jie įmaišo, *
o ištroškusiam acto man duoda.

2 prieg. Į mano maistą nuodų jie įmaišo,
o ištroškusiam acto man duoda.

3 prieg. Ieškokite Viešpaties, būkite drąsūs.

III

30 Mane gi, nùskriaustą ir nelaimingą, *
Dieve, pakelk ir išgelbėk!
31 Šlovinsiu Dievo vardą gíesme, *
aukštinsiu jį ir dėkosiu.
32 Tai labiau patiks Viešpačiui nei galvijai, *
negu raguoti jaučiai skeltanagiai.

33 Nuskriaustíeji matys tai ir džiū̃gaus; *
jūs, ieškantys Dievo, būkite drąsūs!
34 Juk Viešpats girdi varguolių raũdą, *
užjaũčia savuosius, vargstančius nelaisvėj.
35 Tešlovina jį dangus ir žemė, *
jū́ros ir vìsa, kas jose gyvena!

[36] Tikrai Dievas išgelbės Zioną †
ir atstatys Judo miestùs. *
Jo tarnai ten gyvens ir valdys tą kraštą;
[37] viską paveldės jo tarnų palikuõnys, *
ir gyvens ten mylintys jo vardą.

3 prieg. Ieškokite Viešpaties, būkite drąsūs.

Eilutė, skaitiniai ir malda – atitinkantys Dievo tarnybą.

Rytmetinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Rytmetinę atliekama Įžanga.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Tiktai tau nusidėjau, Viešpatie,
pasigailėk manęs.

Penktadienį prieš Kūčias:
Iš Ziono ateina tasai, kuris karaliaũs –
Viešpats, Emanuelis;
garbingas jo vardas.

50 (51) psalmė Pasigailėk manęs Dieve!

Privalu... atsinaujinti savo proto dvasinėje gelmėje, apsivilkti nauju žmogumi (Ef 4, 22. 23–24).

[3] Pasigailėk manęs, Dieve, iš savo gerumo, †
iš savo begalinio gailestingumo *
sunaikìnk maištingus mano dárbus.
[4] Nuplauk ir numazgok mano kaltę, *
nuvalyk nuo manęs mano nuodėmę!

[5] Savo maištingus dárbus aš gerai pažįstu, *
nuõlat man prieš akis mano núodėmė. —

6 Tau, tiktai tau nusidėjau, *
dariau, ką laikai tu piktýbe.
Todėl kaltini mane tu teisingai *
ir teisingai teisme pasmerksi.

7 Iš tikro su kaltè esu užgimęs, *
mano motina su núodėme mane pradėjo.
8 Tu trokšti tiesos ir nuoširdumo, – *
tad širdies gelmėjè išminties mane pamokyk.

9 Apvalyk mane ýzopu, ir būsiu tyras, *
nuplauk mane, ir būsiu baltesnis už sniegą.
10 Leisk man išgirsti džiaugsmo ir linksmybės žinią, – *
kaulai, kuriuos išvárginai, tepradžiunga.

11 Nugręžk savo veidą nuo mano núodėmių *
ir panaikìnk visas mano kaltýbes.
12 Sukurk man tyrą širdį, o Dieve, *
manyje atsidavusią dvasią atnaujink.

13 Neatstumki manęs nuo savo Artumo, *
neatimk savo dvasios šventosios.
14 Išganymo džiaugsmą man vėl sugrąžinki, *
dvasios uolumas mane tepalaiko.

15 Vèsiu maištautojus į tavo kelią, *
nusidėjėlius pas tave sugrąžinsiu.
16 Iš kraujo kaltẽs mane išlaisvinki, †
Dieve, mano išganymo Dieve, – *
tuomèt mano liežuvis tavo teisumù skonėsis.

17 Viešpatie, atverk mano lū̃pas, *
ir mano burnà skélbs tavo šlovę.
18 Juk džiaugsmą tau teikia ne aũkos, – *
dẽginamosios aukõs, jéigu ją atnašaučiau,
tu nepriimtum.
19 Dievui tikroji auka – tai dvasia sugrudus; †
širdies, sugrudusios ir atgailaujančios, *
Dieve, tu juk neatstumsi. —

20 Būk dosnùs Zionui iš savo gerumo, – *
tebus atstatytos Jeruzalės sienos.
21 Tada tau patiks mūsų teĩsios aũkos, – †
dẽginamosios ãtnašos ir smilkìnamos aũkos, – *
ant tavo aukuro jáučius tada atnašausim.

1 prieg. Tiktai tau aš nusidėjau, Viešpatie,
pasigailėk manęs.

Penktadienį prieš Kūčias:
Iš Ziono ateina tasai, kuris karaliaũs –
Viešpats, Emanuelis;
garbingas jo vardas.

2 prieg. Išpažįstame, Viešpatie, savo nedorumą,
nes tikrai tau nusidėjom.

Penktadienį prieš Kūčias:
Būkite pasiruošę
ir pamatysite Viešpaties pagálbą.

Giesmė Jer 14, 17–21
Tautos skundas bado ir karo metu

Dievo karalystė čia pat! Atsiverskite ir tikėkite Evangelija! (Mk 1, 15).

17 „Ašarom mano akys tesrūva *
naktį ir dieną, tenepaliauja,
nes baisùs nuniókojimas ir nepagydomos žaĩzdos *
nukankino mergelę dukrą, manąją tautą.

18 Išeinù į laukus – štai kritę nuo kalavijo! *
Ateinù į miestą – štai alpstantys iš bado!
Net pranašas ir kunigas klajoja po kraštą, – *
sutrikę nežino ką daryti."

19 Argi tu visiškai atmetei Judą? *
Ar bjaurus tau tapo Zionas?
Nejaugi mus taip prìbloškei, *
kad mes jau nepagysim?

Tikėjomės taikõs, o aplink tik sumišimas; *
laukėme išgydymo, ir štai vien baisybės!

20 Išpažįstame, Viešpatie, savo nedorumą
ir tėvų nusikaltimą, – *
nes tikrai tau nusidėjom.
21 Dėl savojo vardo tu mūsų neatmeski, *
nepadaryk negarbẽs šlovingam savo sostui!
Atmink savo Sandorą, su mumis sudarytą, *
ir jos nenutrauki!

2 prieg. Išpažįstame, Viešpatie, savo nedorumą,
nes tikrai tau nusidėjom.

Penktadienį prieš Kūčias:
Būkite pasiruošę
ir pamatysite Viešpaties pagálbą.

3 prieg. Viešpats yra Dievas,
mes – jo tautà ir jo kaĩmenės avys.

Penktadienį prieš Kūčias:
Į Viešpatį žvelgsiu
ir lauksiu Dievo, savo Gelbėtojo.

Jei tolesnė psalmė buvo atlikta Įžangoje, vietoje jos imama 94 (95) psalmė (p. 578).

99 (100) psalmė Žengiančiųjų į Šventyklą džiaugsmas

Viešpats liepia atpirktiesiems giedoti pergalės giesmę (šv. Atanazas).

1 Džiaugsmù klegėkite, vìsos šalys! †
2 Tarnaukite Viešpačiui linksmos, *
aĩtinkitės prie jo su džiaugsminga gíesme.

3 Atminkite: Viešpats yra Dievas. †
Jis mus sukūrė, mes jam priklausom; *
mes – jo tautà ir jo kaĩmenės avys. —

4 Pro vartùs dėkodami ženkit *
į jo kiemùs su šlovinimo gíesme.
Dėkokite jam, šlovinkite jo vardą, †
5 nes geras mūsų Viešpats, amžinà jo meilė, *
per kartų̃ kartàs – jo ištikimybė.

3 prieg. Viešpats yra Dievas,
mes – jo tautà ir jo kaĩmenės avys.

Penktadienį prieš Kūčias:
Į Viešpatį žvelgsiu
ir lauksiu Dievo, savo Gelbėtojo.

Skaitinėlis, atliepas, Zacharijo giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Dieninė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS, atitinkantis liturginį laiką.

PSALMODIJA

Priegiesmis iš Liturginių laikų tekstų.

21 (22) psalmė Teisiojo sielvartai ir išklausymas

Jėzus garsiai sušuko: „Eli, Eli, lema sabachtani?“ (Mt 27, 46).

I

2 Ai, mano Dieve, mano Dieve, kodėl mane apleidai? †
Kodėl tu toks tolimas, –
toli nuo maldõs manõsios,*
nuo mano áimanos šauksmo.

[3] Mano Dieve, šaukiuosi dieną, o ãtsako nesulaukiu, *
ir naktį, bet nėra man ramybės.

[4] O juk tu esi Šventasis, – *
tavo sostas – Izraelio šlovinimo gíesmės!
[5] Buvai ãtrama mūsų senoliams, – *
jie pasikliovė tavimì, ir tu juos išlaisvinai.
[6] Šaukėsi tavęs ir išgelbėti tapo, *
tavimì pasitikėjo ir nenusivylė.

[7] Bet aš ne žmogus, o tik kirminas, – *
vienų ìšjuoktas, o kitų atstumtas.
[8] Týčiojas iš manęs visi, kas mane mato, *
ir vaipydamiesi kraipo gálvas:
[9] „Viešpačiu pasikliovė, tegul jis ir gelbsti, – *
teišvaduoja, jéigu juo taip gėris!"

[10] Tu išvedei mane iš motinos įsčių, *
saũgiai priglaudei prie jos krūtinės.
[11] Rūpinais tu manimi nuo gimimo, *
nuo motinos įsčių buvai mano Dievas.
[12] Nesišalink nuo manęs, kai nelaimė artėja *
ir nėra kas padėtų!

II

[13] Mano priešai apstojo mane lyg jáučiai, *
stiprūs Bašano jaučiai mane apsupo;
[14] prieš mane savo nasrùs jie pražiojo *
lyg plėšrūs, riaumojantys liūtai.
[15] Esu kaip vanduo, ant žemės išlietas, †
išnárstyti visi mano kaulai; *
širdìs lyg vaškas, ištirpus krūtinėj.
[16] Išdžiūvusi mano gerklẽ lyg molio šukė, †
prie gomurio limpa liežuvis; *
tu guldai mane į mirties dùlkes.

[17] Šunys apgula mane iš visų pusių, *
piktadarių gaũjos mane apspinta;

jie žeidžia man rankàs ir kojas; *
18 galiu suskaičiuoti visus savo káulus.
Priešai spokso į mane ir džiaugias, †
19 mano drabužiùs tarpusavy dalijas *
ir dėl mano apdaro meta jie bùrtus.

20 Bet tu, Viešpatie, nuo manęs nesitolink! *
Mano stiprýbe, skubėk man padėti!
21 Gelbėk mane nuo kalavijo, *
iš šunies letenų – brangią gyvastį mano!
22 Iš liūto nasrų mane tu ištrauki! *
Nuo buivolo ragų mane išgelbėk!
23 Tada aš gársinsiu broliams ir seserims tavo vardą, *
šlovinsiu tave jų susirinkimuos.

III

24 Jūs, pagarbiaĩ Viešpaties bìjantieji, teikit jam šlovę! *
Visi Jokūbo palikuõnys, duokit jam garbę!
Visi Izraelio sūnūs, prieš jį drebėkit! *
25 Juk jis nepaniekino, neatmetė vargšo maldavimų,
nenugręžė nuo jo savo veido, – *
išgirdo, kai šaukės varguolis.

26 Tau šlovinimo gíesmes didžiojoj sùeigoj giedosiu, *
tarp pagarbiaĩ tavęs bìjančiųjų
savo pažadus tau ištesėsiu.
27 Pasotinti bus visi vargdieniai, †
šlovins Viešpatį, kurie jo ieško. *
Amžiams teatsigauna jų širdys!
28 Visi žemės pakraščiaĩ atsimins ir į Viešpatį gręšis, *
puls kniūbstì prieš jį visų tautų žmonės.

29 Juk Viešpats yra Valdovas, – *
jis tautoms viešpatauja.
30 Jam vieninteliam lenksis žemai visi,
kas žemėje miega, †
klaupsis prieš jį ir tie, kur žengia į dùlkes. *
Ir aš jam gyvensiu. —

31 Jam tarnaus mano palikuõnys; †
apie Viešpatį pasakos bū́simai kartai, *
skélbs teisiùs jo dárbus dar negimusiai tautai.

Kitomis valandomis imama papildomoji psalmodija (p. 987). Skaitinėlis, eilutė ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Vakarinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS, atitinkantis Dievo tarnybą.

PSALMODIJA

1 prieg. Didis yra mūsų Viešpats, –
Viešpats už visus dievùs didingesnis.

Penktadienį prieš Kūčias:
Iš Ziono ateina tasai, kuris karaliaũs –
Viešpats, Emanuelis;
garbingas jo vardas.

134 (135) psalmė Šlovės himnas visagaliam Viešpačiui

O jūs esate išrinktoji giminė.., pašaukta išgarsinti šlovingus darbus to, kuris pašaukė jus iš tamsybių į savo nuostabią šviesą (1 Pt 2, 9).

I

1 Šlovinkite Viešpaties vardą! *
Viešpaties tarnai, jį šlovinkit,
2 jūs, kurie Viešpaties Namuosè tarnaujat, *
mūsų Dievo Namų atšlaĩniuos.

3 Šlovinkite Viešpatį, nes Viešpats geras, *
giedokite giesmę mylimám jo vardui,

4 nes Viešpats sau išsirinko Jokūbą – *
Izraelį, kaip brangų lobį.

5 Žinau, jog didis yra mūsų Viešpats, – *
Viešpats už visùs dievùs didingesnis.
6 Vìsa, ko tik Viešpats trokšta, †
tą jis ir daro danguje ir žemėje, *
jūrose ir visuos gelmýnuos.
7 Jis įsako, ir debesys kyla nuo žemės krašto, †
žaibùs jis lietui duoda, *
vėją iš savo saugyklų paleidžia.

8 Jis Egiptè pirmãgimius išguldė – *
ir gyvūnùs, ir žmones.
9 Siuntė žénklus ir darė stebuklùs
Egiptè, tavo žemėj, – *
ir faraonui, ir kas jam tarnauja.
10 Jis daug tautų sunaikìno, *
galìngus valdovùs sugniuždė –
11 amoriečių karalių Sihoną, Bašano karalių Ogą *
ir visus karaliukùs Kanaano,
12 atidavė jų žemę kaip pãveldą – *
pãveldą Izraeliui, savo tautai.

1 prieg. Didis yra mūsų Viešpats, –
Viešpats už visus dievùs didingesnis.

Penktadienį prieš Kūčias:
Iš Ziono ateina tasai, kuris karaliaũs –
Viešpats, Emanuelis;
garbingas jo vardas.

2 prieg. Izraelio namai, šlovinkite Viešpatį,
giedokite giesmę mylimam jo vardui.

Penktadienį prieš Kūčias:
Būkite pasiruošę
ir pamatysite Viešpaties pagálbą.

II

13 Viešpatie, amžinas tavo vardas, *
per kartų̃ kartàs, Viešpatie, tavo garsas,
14 nes Viešpats gina savąją tautą *
ir savo tarnų jisai gailis.

15 Pagonių stabai – iš sidabro ir aukso, – *
žmogaus rankų darbas.
16 Turi jie bùrnas, bet neprabyla, *
turi akis, bet nemato.
17 Turi ausis, o negirdi, *
net nealsuoja jų bùrnos.
18 Į juos taps panašūs *
visi, kas juos daro ir jais pasikliauja.

19 O Izraelio namai, šlovinkite Viešpatį, *
o Aarono namai, šlovinkite Viešpatį!
20 O Levio namai, šlovinkite Viešpatį! *
Visi, pagarbiaĩ Viešpaties bijantys,
šlovinkite Viešpatį!

21 Tebūna Zionè šlovinamas Viešpats, *
Jeruzalėje įsikūręs!

2 prieg. Izraelio namai, šlovinkite Viešpatį,
giedokite giesmę mylimam jo vardui.

Penktadienį prieš Kūčias:
Būkite pasiruošę
ir pamatysite Viešpaties pagálbą.

3 prieg. Vìsos taũtos ateis
ir šlovindamos prieš tave puls véidu, Viešpatie.

Penktadienį prieš Kūčias:
Į Viešpatį žvelgsiu
ir lauksiu Dievo, savo Gelbėtojo.

Giesmė Apr 15, 3–4 Garbinimo himnas

3 Tavo darbai nuostãbūs ir didingi, *
Viešpatie, visagali Dieve!
Tavieji keliaĩ tikri ir teisingi, *
tautų Valdove!

4 Kas gi nesibijotų, Viešpatie, †
ir negerbtų tavojo vardo?! *
Juk tu vienas šventas!
Vìsos taũtos ateis ir šlovindamos
prieš tave puls véidu, *
nes paaiškėjo tavo teisūs sprendimai.

3 prieg. Vìsos taũtos ateis
ir šlovindamos prieš tave puls véidu, Viešpatie.

Penktadienį prieš Kūčias:
Į Viešpatį žvelgsiu
ir lauksiu Dievo, savo Gelbėtojo.

Skaitinėlis, atliepas, Marijos giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Įžanga

K. Viešpatie, atverk mano lūpas.
A. Ir aš tave šlovinsiu.

Įžangos psalmė (p. 578) su priegiesmiu (p. 280 arba 577).

Aušrinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžioje. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Aušrinę atliekama Įžanga.

HIMNAS (p. 280).

PSALMODIJA

1 prieg. Tedėkoja Viešpačiui už jo ištikimąją meilę,
už nuostabiùs darbus žmonijai.

106 (107) psalmė   Padėka už išgelbėjimą

Dievas pasiuntė savo žodį Izraelio vaikams ir per Mesiją Jėzų paskelbė gerąją taikos naujieną (Apd 10, 36).

I

1 „Dėkokite Viešpačiui, nes jisai geras, – *
amžinà ištikimoji jo meilė."
2 Taip tesako Viešpaties atpirktieji, *
kuriuos jis atpirko iš priešų jungo,
3 iš svetimų šalių surinko – *
iš Rytų ir Vakarų, iš Pietų ir Šiaurės.

4 Vieni klajojo po dykumą ir po tyrus, – *
miesto, kuriame įsikurti galėtų, neradę.
5 Alkani ir ištroškę, *
tik gyvastį jie nešiojo.

6 Vargų iškankinti, Viešpaties šaukės, *
ir jis iš sielvartų juos išvadavo.

7 Keliù tiesiuoju juos vedė, *
kol pasíekė gyvenamą miestą.
8 Tedėkoja Viešpačiui už jo gerumą, *
už nuostabiùs dárbus žmonijai,
9 nes jis pagirdė ištroškusias šìrdis, *
alkstančius pripildė gėrybių.

10 Kiti sėdėjo niūriuos patámsiuos, *
vargani belaĩsviai, surakinti grandinėm,
11 nes buvo maištavę prieš Viešpaties žodį, *
Aukščiausiojo užmojį atmetę.
12 Kančia sutramdė jų šìrdis, – *
sukniubo jie, ir nebuvo kas padėtų.
13 Vargų parblokštì, jie Viešpaties šaukės, *
ir jis išgelbėjo juos iš nelaimių.

14 Išvedė iš niūriųjų patámsių *
ir sutraukė jų páնčius.
15 Tedėkoja Viešpačiui už jo ištikimąją meilę, *
už nuostabiùs dárbus žmonijai;
16 vario vartus jis pralaužia *
ir geležinès jų velkès sutrupina.

1 prieg. Tedėkoja Viešpačiui už jo ištikimąją meilę,
už nuostabiùs dárbus žmonijai.

2 prieg. Jie regėjo Viešpaties dárbus –
nuostabiùs jo veiksmùs.

II

17 Kurie pasiligojo dėl nuodėmingo kelio, *
už savo kaltès turėjo kentėti.
18 Į maistą jie negalėjo net pažiūrėti, – *
jau buvo arti mirties vartų.

19 Tada, vargų prispaustì, vėl Viešpaties šaukės, *
o jis ištraukė juos iš nelaimių,
20 siuntė savo gydantį žodį *
ir išgelbėjo nuo pražuvimo.
21 Tedėkoja Viešpačiui už jo ištikimąją meilę, *
už nuostabiùs dárbus žmonijai.
22 Teatnašauja dėkojimo auką *
ir džiugesio gíesme teskélbia jo dárbus.

23 O tie, kurie plaukė laivais į jūrą, *
vandenų platybėse triūsė,
24 Viešpaties darbus regėjo – *
nuostabiùs jo veiksmus gelmýnuos.
25 Jam paliepus, įsišėlo audros *
ir áukštas jūros bangàs pašiaušė.
26 Jie kilo ligi dangaus, vėl nėrė į gelmę, *
drebėjo jiems širdys iš baimės.
27 Tar̃si girtì svirduliavo ir sviro – *
nežinojo ko griebtis suglumę.
28 Pavojams užgriuvus, jie Viešpaties šaukės, *
ir jis išgelbėjo juos iš nelaimės.

29 Šėlstančią audrą jisai nuramino, *
ir siautusios bangos atslūgo, nutilo.
30 Jie džiaugės nurimusia jūra, *
o jis nuvedė juos į prekybos uostą.
31 Tedėkoja Viešpačiui už ištikimąją meilę, *
už nuostabiùs dárbus žmonijai.
32 Sùeigoj tautõs jį teaukština, *
tešlovina seniūnų taryboj.

2 prieg. Jie regėjo Viešpaties dárbus –
nuostabiùs jo veiksmùs.

3 prieg. Regės tai dorieji ir džiaugsis,
mąstys apie Viešpaties ištikimąją meilę.

III

33 Upės jis pavertė tyrais, *
vandens šaltiniùs – dykynėm,
34 vešlų kraštą – druskingais pelkýnais *
už jo gyventojų nedorumą.
35 Vandens tvenkiniais jis pavertė dykumą, *
išdžiūvusią žemę – srauniais šaltiniais.

36 Alkanus žmónes tenai įkūrė, *
ir jie pasistatė sau miestą.
37 Laukùs apsėjo, veisė vynuogýnus *
ir nuėmė derlių gausingą.
38 Jis laimino juos, ir jų vis gausėjo, *
ir galvijų bandoms neleido sunykti.
39 O jie vėl sumenko, pažeminti buvo, *
užklupo juos priespauda, skurdas ir kañčios.

40 Betgi tas, kuris liejo panieką ant didžiūnų, *
vertė juos klajoti po bežadę dykynę,
41 išgelbėjo vėl beturčiùs iš skurdo *
ir lyg kaĩmenes jų šeimàs pagausino.
42 Regi tai dorieji ir džiaugias; *
o visų nedorėlių bùrnos užsičiáupia.
43 Išmintingas žmogus šias apraiškas pamatęs, – *
mąstys apie Viešpaties ištikimąją meilę.

3 prieg. Regės tai dorieji ir džiaugsis,
mąstys apie Viešpaties ištikimąją meilę.

Eilutė, skaitiniai ir malda iš Liturginių laikų tekstų.

Rytmetinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Rytmetinę atliekama Įžanga.

HIMNAS (p. 281).

PSALMODIJA

1 prieg. Šeštadienį prieš Kūčias:
Viešpats ateis iš Libano,
jo žėresys bus kaip saulė.

118 (119) psalmė (145–152) XIX (Qof)

145 Iš visõs širdies šaukiuosi, †
Viešpatie, mane išklausyki! *
Įstatams tavo paklusiu.
146 Šaukiuosi tavęs – mane išgelbėk, *
kad įsakų tavo laikyčiaus.

147 Prieš aušrą keliuosi, maldauju pagalbos, – *
tavo pãžadu aš viliuosi.
148 Mano akys budi su nakties sargýba, *
kai apmąstau tavo žodį.

149 Ištikimas juk tavo gerumas, †
Viešpatie, išgirsk mano balsą, *
išlaikyk mane gyvą, nes esi teisingas.
150 Sėlina artyn, kurie į mane kėsinas, – *
nuo tavo Mokymo jie nutolę.

151 Tačiau arti esi tu, Viešpatie, *
ir tikri įsakymai tavo.
152 Apie tavo įsakus seniaĩ aš patyriau, *
kad juos paskélbei ámžiams.

1 prieg. Šeštadienį prieš Kūčias:
Viešpats ateis iš Libano,
jo žėresys bus kaip saulė.

2 prieg. Šeštadienį prieš Kūčias:
Rasokite, dañgūs, iš aukštybių,
ir, debesys, išlykite Teisųjį,
teprasiveria žemė, teišdaigìna Gelbėtoją.

Giesmė Išm 9, 1–6. 9–11 Malda prašant išminties

Aš jums duosiu tokios iškalbos bei išminties, kad negalės nei atsispirti, nei prieštarauti nė vienas jūsų priešininkas
(Lk 21, 15).

1 Mano protėvių Dieve, gailestingumo Viešpatie, *
savo žodžiù vìsa sukūręs
2 ir savo išmintimì paskyręs žmogų, *
kad būtų tavo kūrinių šeimininkù,
3 šventumu ir teisumu valdytų pasaulį *
ir dorà širdimì nuosprendį tartų,
4 suteik man išminties, tavo sosto tarnaitės, *
ir neišmesk manęs iš savo vaikų tarpo.
5 Juk aš tavasis tarnas, sūnus tavo tarnaitės, †
silpnas žmogus ir trumpaam̃žis, *
menkaĩ teišmanantis apie įstatymus ir teismą.

6 Iš tikrųjų jei žmogus net tobulas būtų, *
be tavo išminties mirtìngieji jį niekù laikytų.

9 Su tavimi yra išmintìs tikroji, žinanti tavo dàrbus *
ir buvusi kartu, kai kūrei pasaulį;
ji suvókia, kas tavo akysè maloninga *
ir kas pagal tavo įsakymus teisinga.

10 Iš šventojo dangaus ją atsiųski, *
siųsk ją nuo savo šlovingojo sosto,
kad su manimi ji triūstų *
ir žinočiau, kas tau míela.

11 Juk ji vìsa žino ir supranta, †
vadovaus man išmintingai *
ir apsaugos mane savo didýbe.

2 prieg. Šeštadienį prieš Kūčias:
Rasokite, dañgūs, iš aukštybių,
ir, debesys, išlykite Teisųjį,
teprasiveria žemė, teišdaigìna Gelbėtoją.

3 prieg. Šeštadienį prieš Kūčias:
Izraeli, būk pasiruošęs pasitikti Viešpatį,
nes jis jau ateina.

116 (117) psalmė Šlovė gailestingajam Viešpačiui

Aš sakau... Pagonims išpažinsiu tave, tavo vardui giedosiu (Rom 15, 8. 9).

1 Šlovinkite Viešpatį, vìsos taũtos! *
Aukštinkite jį, vìsos šalys!

2 Tikrai didis mums Viešpaties gerumas *
ir amžinà jo ištikimybė.

3 prieg. Šeštadienį prieš Kūčias:
Izraeli, būk pasiruošęs pasitikti Viešpatį,
nes jis jau ateina.

Skaitinėlis, atliepas, Zacharijo giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda iš Liturginių laikų tekstų.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Dieninė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS (p. 282).

PSALMODIJA

Priegiesmis iš Liturginių laikų tekstų.

118 (119) psalmė (121–128) XVI (ʿAjin)

121 Vykdžiau teisumą ir teisingumą; *
nepalik manęs mano engėjams.
122 Užtikrink savo tarnui gerovę, *
neleisk įžūliesiems manęs kamuoti.

123 Akis pražiūrėjau belaukdamas tavo išganymo *
ir tavo teisaus pažado išsipildymo.

124 Parodyk savo tarnui ištikimąją meilę *
ir savųjų įstatų mokyk.

125 Esu tavo tarnas – išminties man suteĩki, *
kad tavo įstatus pažinčiau.
126 Viešpatie, tau veikti jau metas, *
nes tavo Mokymą įžūliaĩ pažeĩdžia.

127 Tavo įsakymai iš tikrųjų man brangũs, *
už auksą brangesni – už gryną auksą.
128 Kreipiù savo žingsniùs pagal įsakus tavo, *
pakęst negaliu sukto kelio.

33 (34) psalmė Viešpats gelbsti teisiuosius

Jūs gi esate patyrę, koks meilus yra Viešpats (1 Pt 2, 3).

I

2 Visuomèt aš Viešpatį garbinsiu, *
aidės jo šlovė be paliovõs mano lūpom.
3 Viešpačiu didžiuojasi mano síela, – *
romieji girdės tai ir džiaugsis.
4 Skélbkite su manimi Viešpaties didybę, *
aukštinkime išvien jo vardą!

5 Kreipiaus į Viešpatį, ir jis man atsakė, *
išgelbėjo mane iš visų mano baimių.
6 Pažvelkit į jį ir pralinksmėkit, – *
niekada nereikės kęsti jums gėdos.
7 Šis vargšas šaukės, ir Viešpats išklaũsė, *
iš visų vargų jį išgelbėjo.
8 Kurie pagarbiaĩ Viešpaties bijo, *
tuos jo angelas saugo ir gelbsti.

9 Išbandykit ir patys patirkit, koks geras
yra Viešpats. *
Laimingas žmogus, užuovėją pas jį atradęs!
10 Pagarbiaĩ bijokite Viešpaties, visi jo šventieji, *
kas pagarbiaĩ jo bijo, tas nieko nestokoja!

11 Net liūtukai kenčia skurdą ir alkį, *
o einantiems pas Viešpatį nieko nestinga.

II

12 Ateikit, vaikaĩ, ir manęs paklausykit, *
mokysiu jus pagarbiõs Viešpaties baimės.
13 Kur toks žmogus, kuris gyventi netrokštų, *
ilgo amžiaus ir laimės negeistų? –

14 Tad saugok liežuvį nuo pikto *
ir lū́pas nuo žodžių vylingų.
15 Venk nedorybių ir gẽra daryki, *
visà širdimì santarvės sieki.

16 Viešpaties akys žvelgia į teisiuosius, *
jo ausys girdi jų šauksmą.
17 Rū́sčiai Viešpats atsigrę̃žia į nedorúosius, *
kad išnaikìntų žemėje jų atminimą.

18 Šaukias teisieji pagalbos, o Viešpats jų klausos *
ir iš visų vargų juos išgelbsti.
19 Viešpats arti tų, kurie sielvartáuja, *
ir gelbsti nevilties nukamuotus.

20 Daugel nelaimių ištinka teisiuosius, *
bet Viešpats iš visų juos išgelbsti.
21 Saugo visus jų káulus, *
sulaužytas nebus nė vienas.

22 Per nelabumą žus neteisusis; *
nubaustì bus teisiojo priešai.
23 Viešpats savo tarnų gyvastį atperka; *
išgelbėtas bus, kas jo prieglobsčio ieško.

Kitomis valandomis imama II ar III papildomos psalmodijos eilė (p. 989).

Skaitinėlis, eilutė ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

SEKMADIENIS

I Vakarinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS (p. 279).

PSALMODIJA

1 prieg. IV advento sekm.:
Štai ateina tasai, kurio trokšta vìsos taũtos, ir Viešpaties Namai prisipildys jo šlovės, aleliuja.

121 (122) psalmė Šventasis Jeruzalės miestas

Jūs esate prisiartinę prie Ziono kalno bei gyvojo Dievo miesto, dangaus Jeruzalės (Žyd 12, 22).

1 Džiaugiausi, kai buvo man pasakyta: *
„Į Viešpaties Namus keliaukim!"
2 Štai jau įkėlėme koją – *
tavo var̃tuose, Jeruzale, stovim!

3 Jeruzalė – pastatyta lyg miestas, *
tvirtaĩ sujungtas į víena.
4 Kopia į ją gentys – Viešpaties gentys, †
kaip įsakyta Izraeliui, *
kad padėkotų Viešpaties vardui.
5 Ten pastatyti teismo sostai, *
Dovydo namų sostai.

6 Melskitės už Jeruzalės gerovę: *
„Tave pamilę saugūs tebūna!
7 Tebūna palaima tarp tavo sienų, *
o tavo tvirtovėse ramybė." —

8 Savo giminių ir bičiulių labui *
sakysiu: „Tebūna tavyje ramybė!“
9 Dėl Viešpaties, mūsų Dievo, buveĩnės *
ieškosiu to, kas tau gẽra.

1 prieg. IV advento sekm.:
Štai ateina tasai, kurio trokšta vìsos taũtos, ir Viešpaties Namai prisipildys jo šlovės, aleliuja.

2 prieg. IV advento sekm.:
Ateik, Viešpatie, ir neužtruk;
palengvink savo tautõs núodėmių naštą.

129 (130) psalmė Iš nevilties gilumų šaukiuosi

Jis išgelbės savo tautą iš nuodėmių (Mt 1, 21).

1 Iš nevilties gilumų tavęs šaukiuosi, Viešpatie! *
Viešpatie, išgirsk mano balsą!
2 Tegul tavo ausys atsiveria maldavimui mano; *
išgirsk ir būk gailestingas.

3 Jei tu, Viešpatie, paisytum kaltybių, – *
Viešpatie, kas išliktų gyvas?
4 Betgi turì tu galią atleisti, *
kad garbintume tave su báime.
5 Nekañtriai laukiu Viešpaties pagalbos *
ir jo žodžiù pasikliauju.
6 Labiau Viešpaties laukiu, *
negu aušros – panaktìniai.

Labiau, negu aušros – panaktìniai, *
7 Izraelis Viešpaties telaukia,
nes Viešpats yra maloningas, *
didì jo atpirkimo galybė.
8 Tikrai jis atpirks Izraelį *
iš visų jo kaltybių.

2 prieg. IV advento sekm.:
Ateik, Viešpatie, ir neužtruk;
palengvink savo tautõs núodėmių naštą.

3 prieg. IV advento sekm.:
Štai atėjo laiko pilnatvė,
ir Dievas pasiuntė savo Sūnų į žemę.

Giesmė Fil 2, 6–11 Kristus – Dievo tarnas

6 Jėzus Kristus, turėdamas Dievo prigimtį, *
gõdžiai nesilaikė savo lygybės su Dievù,
7 bet apiplėšė pats save, priimdamas tarno išvaizdą *
ir tapdamas panašus į žmónes.
Jis ir išore tapo kaip visi žmonės; †
8 jis nusižemino, tapdamas klusnus iki mirties, *
iki kryžiaus mirties.

9 Todėl ir Dievas jį išaukštino †
ir padovanojo jam vardą, *
kilniausią iš visų vardų,
10 kad Jėzaus vardui priklauptų *
kiekvienas kẽlis danguje, žemėje ir po žemėm
11 ir kiekvienos lūpos Dievo Tėvo šlovei išpažintų: *
„Jėzus Kristus yra Viešpats!“

3 prieg. IV advento sekm.:
Štai atėjo laiko pilnatvė,
ir Dievas pasiuntė savo Sūnų į žemę.

Skaitinėlis, atliepas, Marijos giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda iš Liturginių laikų tekstų.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Įžanga

K. Viešpatie, atverk mano lū́pas.
A. Ir aš tave šlovinsiu.

Įžangos psalmė (p. 578) su priegiesmiu (p. 280 arba p. 577).

Aušrinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Aušrinę atliekama Įžanga.

HIMNAS (p. 280).

PSALMODIJA

1 prieg. IV advento sekm.:
Štai ateina garbingas Karalius su didžià galýbe,
jis išgelbės tautàs, aleliuja.

Jei tolesnė psalmė buvo atlikta Įžangoje, vietoje jos imama 94 (95) psalmė (p. 578).

23 (24) psalmė Viešpaties įžengimas į Šventyklą

Dangaus vartai atsivėrė Kristui, kai su kūnu žengė į dangų (šv. Ireniejus).

1 Viešpaties yra žemė ir vìsa, kas ją pripildo, – *
pasaulis ir vìsa, kas jame gyvena,
2 nes tai jis ant gilių vandenų jį pastatė *
ir įtvirtino virš požeminių upių.

3 Kas įkops į Viešpaties kalną? *
Kas galės įeiti į šventąją jo buveĩnę?
4 Tasai, kurio širdìs tyrà, o rañkos nekaltos, †
kuris nesivaiko tuštybių *
ir artimui kreivai neprisíekia.
5 Gaus jisai iš Viešpaties paláimą, *
teisų atlygį iš Dievo, Gelbėtojo savo.
6 Tokia yra bendrijà visų, kurie jo ieško *
ir Jokūbo Dievo veido ilgis.

7 Pakelkite savo sąramas, vartai! †
Plačiai atsiverkite, ámžinos durys, *
teįžeñgia Garbės karalius!

8 Kas gi tas Garbės karalius? †
Tai Viešpats, narsus ir galingas, *
Viešpats, kautynių galiūnas.

9 Pakelkite savo sąramas, vartai! †
Plačiai atsiverkite, ámžinos durys, *
teįžeñgia Garbės karalius!
10 Kas gi tas Garbės karalius? †
Tai Galybių Viešpats – *
jisai yra Garbės karalius!

1 prieg. IV advento sekm.:
Štai ateina garbingas Karalius su didžià galýbe,
jis išgelbės tautàs, aleliuja.

2 prieg. IV advento sekm.:
Džiūgauk ir linksminkis, Jeruzalės dùkra,
štai pas tave ateina tavo Karalius.
Nebijok, Zione, nes tavo išgelbėjimas artėja.

65 (66) psalmė Maldos ir padėkos giesmė

Psalmė apie Viešpaties prisikėlimą ir tautų atsivertimą (Hesychijus).

I

1 Šlovinkite Dievą džiaugsmo šũksniais, visos šalys, †
2 giedokite šlovinimo giesmę jo vardui, *
teikite jam garbę iškilnią.
3 Kartokite Dievui: „Kokie tavo darbai nuostãbūs! †
Prieš tavo didžiulę galybę *
gũžias iš baimės visi tavo priešai!
4 Tegarbina tave visa žemė, †
tegieda tau šlovinimo giesmę, *
tegársina šlovinimo giesmė tavo vardą!“

5 Ateikite ir pamatykite, ką Dievas padarė, – *
savo darbais jis kelia pagar̃bią baimę.

6 Saũsuma jis pavertė jūrą, †
per upę pérėjo pėstì mūsų protėviai. *
Ten mes džiūgavom, juo sužavėti.
7 Jis amžinai viešpatauja savo galýbe, †
tautàs jo akys nuõlat stebi – *
maištautojai tegul netriumfuoja.

8 Taũtos, garbinkite mūsų Dievą, *
skélbkite gar̃siai jo šlovę.
9 Jis mums gyvenimą padovanojo *
ir neleido mūsų kojoms suklupti.

10 Dieve, tu išbandei mus! *
Ištyrei mus, kaip ištiriamas ugnimì sidabras;
11 mums leidai įpulti į pìnkles, *
ant pečių uždėjai sunkią naštą.
12 Tu leidai, kad žmonės jotų mums ant sprando, †
pérėjome per vandenį ir ugnį, – *
bet išvedei mus vėl į saugią vietą.

2 prieg. IV advento sekm.:
Džiūgauk ir linksminkis, Jeruzalės dùkra,
štai pas tave ateina tavo Karalius.
Nebijok, Zione, nes tavo išgelbėjimas artėja.

3 prieg. IV advento sekm.:
Tyromìs širdimìs
eikime pasitikti aukščiáusiojo Karaliaus,
nes jis ateis ir neužtruks.

II

13 Į tavo Namus aš įžengsiu nešdamas dẽginamąją auką, *
vykdysiu įžadus, tau padarytus, –
14 įžadus, kuriuos ištarė mano lūpos *
ir patvirtino liežuvis, kai nelaimė užgriuvo.
15 Dẽginamosioms aukoms peniukšliùs tau atnašauju †
su avinų degančių dūmais; *
aukoju jáučius ir óžius. —

16 Ateikite ir klausykitės, †
visi pagarbiaĩ bìjantieji Dievo, *
apsakysiu, ką jis man padarė.
17 Gar̃siai aš jo šaukiausi, *
šlovinimo giesmė buvo man ant liežuvio.
18 Jéigu būčiau turėjęs širdyjè piktą mintį, *
Viešpats nebūtų išgirdęs.
19 Bet Dievas išgirdo, – *
jis klausėsi mano maldaujančio balso.

20 Pagarbintas Dievas, mano maldõs neatstūmęs *
ir neatsakęs man savo gerumo.

3 prieg. IV advento sekm.:
Tyromìs širdimìs
eikime pasitikti aukščiausiojo Karaliaus,
nes jis ateis ir neužtruks.

Eilutė, skaitiniai ir malda iš Liturginių laikų tekstų.

Rytmetinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Rytmetinę atliekama Įžanga.

HIMNAS (p. 281).

PSALMODIJA

1 prieg. IV advento sekm.:
Pūskit trimitą Zionè,
nes Viešpaties diena jau arti:
štai jis ateina mūsų išgelbėti, aleliuja.

Jei šis sekmadienis yra gruodžio 24 d., priegiesmiai imami iš toliau nurodytų (p. 343).

117 (118) psalmė Sveikinimo ir džiugesio himnas

Jėzus yra akmuo, kurį jūs, statytojai, atmetėte ir kuris tapo kertiniu akmeniu (Apd 4, 11).

1 Dėkokite Viešpačiui, nes jisai geras, *
per ámžius tveria ištikimoji jo meilė!

2 Tegul Izraelis byloja: *
„Amžinà ištikimoji jo meilė."
3 Aarono namai tekartoja: *
„Amžinà ištikimoji jo meilė."
4 Tesako visi, kas pagarbiaĩ Viešpaties bijo: *
„Amžinà ištikimoji jo meilė."

5 Bėdų prispaustas Viešpaties šaukiausi, – *
Viešpats išklaũsė ir mane išvadavo.
6 Su manimì Viešpats, ko man bijoti, *
ką gãli žmonės man padaryti?
7 Su manimì Viešpats, pasirengęs padėti, – *
matysiu savo príešus nugalėtus.

8 Geriau pas Viešpatį pagalbos ieškoti, *
negu žmonėmìs pasikliauti.
9 Geriau pas Viešpatį užuovėjos ieškoti, *
negu pasitikėti didžiūnais.

10 Priešiškos taũtos mane apipuolė; *
Viešpaties vardu nuo jų apsigyniau!
11 Jos apgulė mane, apsupdamos iš visų pusių, *
Viešpaties vardu nuo jų apsigyniau!
12 Apspito mane tarytum bitės, †
suliepsnojo lyg ugnis erškėtýne, *
Viešpaties vardu nuo jų apsigyniau.
13 Nuõžmiai mane jos puolė, geidė nugalėti, *
bet Viešpats man padėjo.
14 Viešpats – mano drąsa ir galybė, *
jis mane išvadavo. —

15 Džiugi pergalės giesmė teisiųjų palapinėse áidi: *
„Viešpaties dešinė̃ mums pergalę davė!
16 Išaukštinta Viešpaties dešinioji! *
Viešpaties dešinė̃ mums pergalę davė!“

17 Nemirsiu aš, o gyvensiu *
ir skélbsiu Viešpaties dárbus.
18 Nors Viešpats skaũdžiai mane plakė, *
bet mirčiai neleido pagrobti.

19 Teisumo vartùs man atverkit, *
įeisiu ir Viešpačiui padėkosiu.
20 Šie vartai pas Viešpatį veda, – *
pro juos teįžeñgia teisieji.

21 Dėkoju tau, kad išklauseĩ mano maldą *
ir tapai išganymu mano.

22 Akmuo, kurį statytojai atmetė, *
kertiniù akmeniu tapo.
23 Taip Viešpaties yra padaryta, – *
mums tai reginys nuostabiausias!
24 Viešpats šią dieną mums davė, – *
linksminkimės, džiugesį skleiskim.

25 O Viešpatie, meldžiame, mus išgelbėk! *
O Viešpatie, prašome, suteik mums palaimą!

26 Viešpaties vardu tebus palaimintas, kas įeina! *
Laiminame jus iš Viešpaties Būsto.

27 Viešpats yra Dievas, – tai jis mums nušvito. †
Su vešliomìs šakomìs rankose iškilmę pradėkit, *
procesijoj eidamì iki pat aukuro.

28 Tu mano Dievas, aš tau dėkosiu; *
tu mano Dievas, tave aš aukštinsiu.

29 Dėkokite Viešpačiui, nes jisai geras, *
per ámžius tveria ištikimoji jo meilė. —

1 prieg. IV advento sekm.:
Pūskit trimitą Zionè,
nes Viešpaties diena jau arti:
štai jis ateina mūsų išgelbėti, aleliuja.

2 prieg. IV advento sekm.:
Skubėkite pasitikti Viešpaties, sakydami:
„Didi jo galybė, ir jo viešpatavimui nebus galo;
Jis – Galingasis Dievas, Valdovas,
taikos Kunigaikštis", aleliuja.

Giesmė Dan 3, 52–57
Visi kūriniai tegarbina Viešpatį

Kūrėjui... šlovė per ámžius (Rom 1, 25).

52 Pašlovintas esi, Viešpatie, mūsų tėvų̃ Dieve, *
didžiaĩ vertas garbės ir šlovės per ámžius.
Šlovinamas tavo garbingas, šventas vardas, *
didžiaĩ vertas garbės ir šlovės per ámžius.

53 Šlovinamas esi savo šventojè garbės Šventykloj, *
didžiaĩ vertas garbės ir šlovės per ámžius.
54 Šlovinamas esi savo karalystės sóste, *
didžiaĩ vertas garbės ir šlovės per ámžius.

55 Šlovinamas esi, kuris žvilgsniù gelmès matuoji †
nuo savo sosto virš kerùbų, *
didžiaĩ vertas garbės ir šlovės per ámžius.

56 Šlovinamas esi dangaus skliauto aukštybėj, *
aukštinamas ir garbinamas per ámžius.
57 Šlovinkite Viešpatį, visi, Viešpaties sukurtíeji, *
garbinkite ir didžiaĩ aukštinkite jį per ámžius.

2 prieg. IV advento sekm.:
Skubėkite pasitikti Viešpaties, sakydami:
„Didi jo galybė, ir jo viešpatavimui nebus galo;
Jis – Galingasis Dievas, Valdovas,
taikos Kunigaikštis", aleliuja.

3 prieg. IV advento sekm.:
Tavo visagalis Žodis, Viešpatie,
žengia nuo karališko sosto, aleliuja.

150 psalmė Šlovinkite Viešpatį!

Giedokite dvasia, giedokite protu, tai yra šlovinkite Dievą ir savo siela, ir kūnu (Hesichijus).

1 Šlovinkite Viešpatį jo šventovėj, *
šlovinkite jį dangaus skliauto galybėj!
2 Šlovinkite jį už dárbus didingus, *
šlovinkite jo begalinę didybę!

3 Šlovinkite jį gaudesiu rago, *
šlovinkite jį lyrà ir árfa!
4 Šlovinkite jį būgnelio žvangučiais ir šokiais, *
šlovinkite jį stýgomis ir trimitais!
5 Šlovinkite jį skambiaisiais cimbólais, †
šlovinkite jį žvángančiais cimbólais! *
6 Visi, kas gyvas, tešlovina Viešpatį!

3 prieg. IV advento sekm.:
Tavo visagalis Žodis, Viešpatie,
žengia nuo karališko sosto, aleliuja.

Skaitinėlis, atliepas, Zacharijo giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda iš Liturginių laikų tekstų.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Dieninė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS (p. 282).

PSALMODIJA

Priegiesmis iš Liturginių laikų tekstų.

22 (23) psalmė Gerasis Ganytojas

Avinėlis... juos ganys ir vedžios prie gyvybės vandens šaltinių (Apr 7, 17).

1 Viešpats – Ganytojas mano: *
man nieko nestinga.
2 Žaliosè lankosè mane paguldo, *
prie ramių tvenkinių mane gano.
3 Jis atgaivina mano gyvybę, †
teisumo takais mane veda, *
kaip ir dera jo vardui.

4 Net eidamas slėniù tamsiausiu, †
aš nebijosiu jokio pavojaus, *
nes tu su manimi nuõlat būsi.
Tu – Ganytojas, tavo lazda ir vėzdas – *
jie mane gina.

5 Tu padengì man stalą *
mano priešų matomoj vietoj,
dõsniai pàtepi man galvą aliejais, *
pripili sklidiną taurę!

6 Tavo gerumas ir ištikimoji meilė †
lydės kiekvieną mano gyvenimo dieną. *
Viešpaties Namuosè visados aš gyvensiu.

75 (76) psalmė Padėka už pergalę

Pamatys Žmogaus Sūnų, ateinantį dangaus debesyse (Mt 24, 30).

I

2 Judo žmonės pažįsta Dievą, *
Izraelis garbina jo vardą.
3 Salemè jo palapinė pastatyta, *
jis gyvena ant Ziono kalno.
4 Ten jis sulaužė lankų̃ strėlès ugningas, *
skydùs ir kalavijùs – visą kario ginkluotę. —

5 Koks žėrintis esi tu, Dieve! †
Koks didingas, grįžtantis iš kalnynų, *
kur nugalėjai savo príešus.
6 Narsūs jų kariai ten viską prarado, †
nūnaĩ jie miega mirties viešpatijoj, – *
bejėgės buvo visų galiūnų rañkos.
7 Tau pagrasinus, Jokūbo Dieve, *
negyvì krito raiteliai ir jų ristūnai.

II

8 Tu keli pagarbų šiurpą! *
Tau įširdus, kas gãli prieš tave atsilaikyti?
9 Iš dangaus tarei savo nuosprendį; *
žemė nutirpo iš baimės ir tylėjo,
10 kai Dievas pakilo teisti, *
gelbėti visų žemės nuolankiųjų.

11 Tave ims šlovinti ir nuožmiausi žmonės, *
kai apsijúosi pykčio likučiais.
12 Darykite įžadus ir juos tesėkit *
Viešpačiui, savo Dievui!
Visi, kas aplinkui esate, neškite duoklę *
jam, keliančiam pagarbų šiurpą.
13 Jis sutramdo didžiūnų išdidumą, *
pagarbią baimę įkvepia žemės karaliams.

Kitomis valandomis imama papildomoji psalmodija (p. 987).
Skaitinėlis, eilutė ir malda iš Liturginių laikų tekstų.
Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

II Vakarinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojė. Aleliuja.

HIMNAS (p. 279).

PSALMODIJA

1 prieg. IV advento sekm.:
Pasižiūrėkite, koks garbingas tasai,
kuris žengia tautų išgelbėti.

109 (110) psalmė (1–5. 7)
Mesijas – Karalius ir Kunigas

Jis gi turi karaliauti ir paguldyti po savo kojomis visus priešus (1 Kor 15, 25).

1 Viešpaties žodis mano viešpačiui: †
„Sėskis mano dešinėjè, *
kol tavo príešus patiesiu tau po kojom."

2 Viešpats duos tau galybės skeptrą iš Ziono: *
„Valdyk tave apsupusius príešus!"
3 Buvai karališkai orùs nuo pat gimimo, †
šventoji garbė lydėjo tave nuo įsčių, *
nuo aušros tavo jaunystės.

4 Viešpats prisíekė ir nesigaĩli: *
„Tu kunigas amžiams, kaip Melchizedèkas."
5 Tavo dešinėj budi Viešpats, – *
sutriuškins jis karaliùs savo įniršio dieną.

7 Savo žygyje jisai gers iš upelio *
ir stiprybės įgis, kad nugalėtų.

1 prieg. IV advento sekm.:
Pasižiūrėkite, koks garbingas tasai,
kuris žengia tautų išgelbėti.

2 prieg. IV advento sekm.:
Kreivi keliai taps tiesūs, o duobėti – išlyginti.
Ateik, Viešpatie, ir neužtruk, aleliuja.

111 (112) psalmė Doro žmogaus palaima

Elkitės kaip šviesos vaikai. O šviesos vaisiai reiškiasi visokeriopu gerumu, teisumu ir tiesa (Ef 5, 8–9).

1 Laimingas, kas pagarbiaĩ Viešpaties bijo, *
kas jo įsakymus nuoširdžiaĩ vykdo.
2 Jo palikuõnys bus galingi, *
palaiminta karta tyraširdžių.
3 Jo namuosè bus gerovė ir tur̃tai, *
per ámžius tvers jo teisumas.

4 Jis lyg šviesa, šviečianti tamsojè doriesiems, *
visados švelnus, teisus ir gailestingas.
5 Gẽra žmogui, kuris skolina dõsniai, †
sąžinìngai savo reikalus tvarko, – *
6 visada jis bus tvirtas.

Žmonės teisųjį minės per ámžius, *
7 blõgos žìnios jo nebaugina, –
širdìs jo tvirta, nes Viešpačiu vilias, †
8 patvari jo širdìs, jis nieko nebijo; *
regės jis prãpultį priešų.
9 Dõsniai jis duoda beturčiams, †
neišsenkantis jo dosnumas. *
Gerbiamas jis bus ir didis.

10 Nedoras žmogus šnairuoja ir siunta, †
dantį galanda ir drąsos netenka. *
Nedorėlių užmačios niẽkais nueina.

2 prieg. IV advento sekm.:
Kreivi keliai taps tiesūs, o duobėti – išlyginti.
Ateik, Viešpatie, ir neužtruk, aleliuja.

3 prieg. IV advento sekm.:
Jo viešpatavimas be ribų,
o taika begalinė, aleliuja.

Šią giesmę giedant, Aleliuja giedamas taip, kaip parašyta. Kai giesmė recituojama, Aleliuja pakanka skaityti kiekvienos eilutės pradžioje ir pabaigoje.

Giesmė Apr 19, 1–2. 5–7 Avinėlio vestuvės

Aleliuja!
1 Išganymas, šlovė ir galybė priklauso mūsų Dievui, *
(A. Aleliuja)
2 nes jo nuosprendžiai tikri ir teisingi!
A. Aleliuja (aleliuja).

Aleliuja!
5 Visi jo tarnai, šlovinkit mūsų Dievą, *
(A. Aleliuja)
visi, kurie bijote jo: mažieji ir didieji!
A. Aleliuja (aleliuja).

Aleliuja!
6 Užviešpatãvo mūsų Viešpats Dievas, Visagalis. *
(A. Aleliuja)
7 Džiūgaukime ir linksminkimės, ir duokime jam garbę!
A. Aleliuja (aleliuja).

Aleliuja!
Nes prisiar̃tino Avinėlio vestuvės, *
(A. Aleliuja)
ir jo nuotaka pasirengusi.
A. Aleliuja (aleliuja).

3 prieg. IV advento sekm.:
Jo viešpatavimas be ribų,
o taika begalinė, aleliuja.

Skaitinėlis, atliepas, Marijos giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda iš Liturginių laikų tekstų.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos.

Įžanga

K. Viešpatie, atverk mano lū́pas.
A. Ir aš tave šlovinsiu.

Įžangos psalmė (p. 578) su priegiesmiu (p. 280 arba 577).

Aušrinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Aušrinę atliekama Įžanga.

HIMNAS (p. 280).

PSALMODIJA

1 prieg. Dievas geras teisiesiems,
visiems tyrašir̃džiams.

72 (73) psalmė Kodėl vargsta teisusis?

Palaimintas, kas nepasipiktins manimi (Mt 11, 6).

I

1 Iš tikrųjų Dievas geras teisiesiems, – *
visiems tyrašir̃džiams.
2 Bet man kojos beveik buvo pradėjusios pintis, *
mano žingsniai bemaž slidinėjo,
3 kai ėmiau pavydėt pagyrūnams, *
matydamas tų nedorėlių sėkmę.

4 Nedorėliai kančių nepatyrę, *
stiprus ir sveikas jų kūnas.
5 Jie juk nevargsta kaip kiti mirtìngieji, *
ir kaip kitų – neištinka jų bėdos. —

6 Užtat išdidumù jie puošiasi tar̃si karoliais, *
smùrtu lyg drabužiù apsigaũbia.
7 Akys užgriuvusios lašiniais, vos gãli matyti; *
ùžmačiom nedorom patvinę jų širdys.
8 Šaiposi jie ir piktžodžiauja; *
engti silpnuosius įžūliaĩ grasina.

9 Prieš dangų burnoja jų lūpos, *
o žemėje liežuvis akiplėšiškai įsakinėja.
10 Todėl net Dievo tautà į juos atsigręžus *
ir naiviaĩ tiki tuo, ką jie byloja.
Šitaip jie sako: „Argi Dievas visažìnis? – *
Aukščiausiasis nežinos, ką mes darom!“
12 Tokíe yra tie nedorieji, *
nesukdami sau galvos jie turtėja.

1 prieg. Dievas geras teisiesiems,
visiems tyrašir̃džiams.

2 prieg. Jų juokas pavirs gedulu,
o džiaugsmas – liūdesiu.

II

13 Tai gal véltui saugojau savo širdies tyrumą *
ir ploviausi rankàs nekaltumui paliudyt?
14 Juk diena iš dienos nešu vargo naštą, *
nùplaki tu mane kiekvieną rytą.

15 Jéigu būčiau taręs: „Kaip anie, aš kalbėsiu“, – *
tavo vaikų būrio ištikimybę būčiau išdavęs.
16 Sténgiaus tai apmąstyt ir suprasti, *
bet atrodė man véltui – beviltiškas vargas,
17 kol neį̃žengiau į Dievo šventovę, – *
tik įėjęs suvókiau, kas nutiks nedoriesiems.
18 Iš tiesų tu užvedi juos ant slidžios atšlaitės; *
ir pastumi nelauktai į žūtį. —

19 O, kaip staĩgiai jie tampa nelaimingi! *
Klaiko apimtì sukniumba ir prapuola.
20 Kaip sapną po pabudimo, Viešpatie, *
tuos vaiduokliùs tu paniekini.

2 prieg. Jų juokas pavirs gedulu,
o džiaugsmas – liūdesiu.

3 prieg. Kas nuo tavęs atsitraukia, tas žūva;
o man gẽra būti arti Dievo.

III

21 O mano širdìs juk buvo apkartus *
ir jausmai sutrikę,
22 kvailas buvau ir nesupratingas – *
tavo Artumè lyg keturkojis.
23 Nuo šiol su tavimì visada aš būsiu, – *
laikai tu mane už dešiniõsios rañkos.
24 Savo Mokymu tu mane vesi *
ir galop priimsi į garbę.

25 Danguje argi ne tu man spindėsi? *
Turėdamas tave, ko dar trokščiau ir žemėj?
26 Kūnas trapus ir širdìs jau silpnėja, †
bet Dievas – uolà širdies amžinoji *
ir mano pãveldas per ámžius.
27 Juk iš tikrųjų, kas nuo tavęs atsitraukia, tas žūva; *
tu sunaikinì neištikimuosius.
28 O man gẽra būti arti Dievo; †
prisiglaudžiau pas Viešpatį Dievą, *
kad apsakyčiau visus jo dárbus.

3 prieg. Kas nuo tavęs atsitraukia, tas žūva;
o man gẽra būti arti Dievo.

Eilutė, skaitiniai ir malda iš Liturginių laikų tekstų.

Rytmetinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Rytmetinę atliekama Įžanga.

HIMNAS (p. 281).

PSALMODIJA

1 prieg. Pirmadienį prieš Kūčias:
Štai ateina Viešpats, žemės karalių Valdovas,
palaiminti, kurie pasiruošę jį pasitikti.

89 (90) psalmė Tešviečia mums Viešpats

Viena diena pas Viešpatį yra kaip tūkstantis metų, ir tūkstantis metų – kaip viena diena (2 Pt 3, 8).

1 Viešpatie, buvai mūsų priebėga *
amžiuos kartóms besikeičiant.
2 Dar prieš kalnams užgimstant, †
dar prieš sukuriant dangų ir žemę, *
amžių amžiais tu esi mūsų Dievas.

3 Tu sugrąžini mus į dùlkes, *
sakydamas: „Grįžkite, mirtìngieji."
4 Juk tau lyg vienà dienà ir tūkstantis metų, – †
tar̃si vakarykštė diena, jau praėjus, *
lyg vienos nakties sargyba.

5 Tu užputi žmonių gyvenimą kaip sapną; *
jie tartum žolės, išdygstančios auštant, –
6 rytą sužaliuoja ir žydi, – *
o vakarop nuvysta ir sudžiūsta.

7 Juk tavo įniršis mus žudo, *
dėl tavo pykčio apima šiurpas.

8 Tu mūsų kaltès prieš akis pasidėjai, *
savo veido šviesojè – slaptàs mūsų núodėmes.

9 Taip vìsos mūsų dienos tavo rūstybėj praeina, *
o gyvenimo metai su atodūsiu baigias.
10 Gyvename septýnias dešimtis metų, *
o jei tvirtesnì – gal aštuonias.
Bet daugumà jų – tik triūsas ir vargas, *
jie greitai prabėga, ir mes iškeliaujam.
11 Kas gali suprasti tavo įtūžio galią? *
Tavo pyktis prilygsta pagar̃biai tavo baimei.
12 Išmokyk mus savo dienàs suskaičiuoti, *
kad įgytume išmintingą širdį.

13 Viešpatie, sugrįžk! Ar ilgai dar? *
Būki savo tarnams gailestingas!
14 Savo gerumù pasotink mus auštant, †
kad giedotume iš džiaugsmo *
per dienų dienas, kol gyvensim.
15 Duok mums tiek laimės, kiek suteikei skausmo *
per visą mūsų nelaimių metą.

16 Tenušvinta mums, tavo tarnams,
tavųjų darbų didingumas, *
o tavo garbinga galybė – mūsų palikuõnims.
17 Viešpaties, mūsų Dievo, malonė visur mus telydi: †
padaryk mūsų rankų dárbus sėkmingus, – *
palaimink mūsų triūsą!

1 prieg. Pirmadienį prieš Kūčias:
Štai ateina Viešpats, žemės karalių Valdovas,
palaiminti, kurie pasiruošę jį pasitikti.

2 prieg. Pirmadienį prieš Kūčias:
Giedokite Viešpačiui naują giesmę;
iki žemės kraštų šlovė jam teáidi. †

Giesmė Iz 42, 10–16
Giesmė Dievui Nugalėtojui ir Išgelbėtojui

Jie giedojo naują giesmę priešais sostą (Apr 14, 3).

10 Giedokite Viešpačiui naują giesmę, *
iki žemės kraštų šlovė jam teáidi.
† Tekrykštauja jūra ir kas joje nardo, *
tolimos salos ir jų gyventojai.

11 Tegársina dykumà su savo miestais *
ir žmonės káimuose Kedaro.
Tedžiūgauja gyvenantys Seloj, *
tešaũkia nuo kalnų viršūnių.
12 Duokite Viešpačiui garbę, *
salosè toliiausiose skélbkite jo šlovę.

13 Į kovą Viešpats kaip karžygỹs žygiuoja, *
tar̃si kareivis žadina savo narsą, –
jis šaukia, pakeltu balsù kovos šūkį surinka, *
pergalinga jėgà stoja prieš savo príešus.

14 Ilgai susilaikiau, ilgai lūkuriavau ir tylėjau, †
bet dabar šaukiu aš kaip gimdyvė, *
dūstù ir áikčioju.
15 Sunaikìnsiu kalneliùs ir kálnus, *
visur nuvytinsiu žolę.
Upes paversiu pelkėm, *
o pelkes išdžiovinsiu.
16 Aš vèsiu keliaujančius akluosius, – *
keliaĩs nežinomais juos vèsiu.
Tamsą jiems šviesà paversiu, *
vingiuotus keliùs ištiesinsiu.
Vìsa tai darau dėl jųjų, – *
aš jų neapleisiu.

2 prieg. Pirmadienį prieš Kūčias:
Giedokite Viešpačiui naują giesmę;
iki žemės kraštų šlovė jam teáidi.

3 prieg. Pirmadienį prieš Kūčias:
Kai ateis Žmogaus Sūnus,
ar beras žemėje tikėjimą?

134 (135) psalmė (1–12)
Šlovės himnas visagaliam Viešpačiui

O jūs esate... įsigytoji liaudis, pašaukta išgarsinti šlovingus darbus to, kuris pašaukė jus iš tamsybių į savo nuostabią šviesą (1 Pt 2, 9).

1 Šlovinkite Viešpaties vardą! *
Viešpaties tarnai, jį šlovinkit,
2 jūs, kurie Viešpaties Namuosè tarnaujat, *
mūsų Dievo Namų atšlaĩniuos.

3 Šlovinkite Viešpatį, nes Viešpats geras, *
giedokite giesmę mylimám jo vardui,
4 nes Viešpats sau išsirinko Jokūbą – *
Izraelį kaip brangų lobį.

5 Žinau, jog didis yra mūsų Viešpats, – *
Viešpats už visùs dievùs didingesnis.
6 Vìsa, ko tik Viešpats trokšta, †
tą jis ir daro danguje ir žemėje, *
jūrose ir visuos gelmýnuos.
7 Jis įsako, ir debesys kyla nuo žemės krašto, †
žaibùs jis lietui duoda, *
vėją iš savo saugyklų paleidžia.

8 Jis Egiptè pirmãgimius išguldė – *
ir žmónes, ir gyvūnùs.
9 Siuntė žénklus ir darė stebuklùs
Egiptè, tavo žemėj, – *
ir faraonui, ir kas jam tarnauja.
10 Jis daug tautų sunaikìno, *
sugniuždė galìngus valdovùs –
11 amoriečių karalių Sihoną, Bašano karalių Ogą *
ir visus karaliukùs Kanaano,

[12] atidavė jų žemę kaip pãveldą – *
pãveldą Izraeliui, savo tautai.

3 prieg. Pirmadienį prieš Kūčias:
Kai ateis Žmogaus Sūnus,
ar beras žemėje tikėjimą?

Skaitinėlis, atliepas, Zacharijo giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda iš Liturginių laikų tekstų.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Dieninė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS (p. 282).

PSALMODIJA

Priegiesmis iš Liturginių laikų tekstų.

118 (119) psalmė (129–136) XVII (Pe)

Meilė – įstatymo pilnatvė (Rom 13, 10).

[129] Tavo įsakai – nuostãbūs, *
todėl aš jų laikausi.
[130] Tavo žodžių skaidrumas apšviẽčia, *
net neišmanėlius įžvalgos pamoko.

[131] Ãtvira bùrna gõdžiai alsuoju, *
nes tavo įsakymų álkstu.
[132] Pažvelk į mane ir būk maloningas, *
kaip visiems, brangìnantiems tavo vardą.

[133] Neleisk man suklupti, kaip esi pažadėjęs, *
ir blogiui neleisk niekada nugalėti.
[134] Išpirk mane iš engėjų, *
kad tavo įsakų laikyčiaus. —

135 Savo veidu apšviesk mane, tavo tarną, *
įstatų savo išmokyk.
136 Ašarų upeliais sruvo mano akys, *
kad žmonės tavo Mokymui nepaklūsta.

81 (82) psalmė Prieš neteisingus teisėjus

Neteiskite ko nors prieš laiką, iki ateis Viešpats (1 Kor 4, 5).

1 Dievas dieviškoje taryboje užima savo vietą, *
dievų sùeigoje jis teĩsia:

2 „Ar ilgai dar teisite neteisingai *
ir pataikausite nedoriesiems?
3 Silpnuosius ginkite ir našláičius, *
saugokite vargdiẽnių ir beturčių téises!
4 Gelbėkite bedaliùs ir skriaudžiamúosius, *
iš nedorėlių nagų juos ištraukit!

5 Kokie jie neišmanėliai! Kokie beprõčiai! †
Kreivais keliaĩs jie klydinėja, – *
teisingumo pamatai žemėje griūva!
6 Tariau: „Dievai jūs esat, – *
visi jūs Aukščiausiojo sūnūs."
7 Tačiau numirsite kaip žmonės, *
krisite kaip kiekvienas didžiūnas."

8 Pakilki, Dieve, ir teiski žemę, *
nes tau priklauso vìsos taũtos!

119 (120) psalmė Taikos troškimas

Būkite kantrūs varge, ištvermingi maldoje (Rom 12, 12).

1 Pavojaus valandą Viešpaties šaukiausi, *
ir jis mane išklaũsė.

2 Viešpatie, gelbėk mane nuo lūpų klastingų, *
nuo apgaulingo liežuvio.
3 Melagiai, ką padarys jums Dievas? *
Kaip jis nubaus jus? –

4 Išaštrintom strėlėm galiūnų, *
žėruojančiom žarijom!

5 Vargas man, ateiviui Mešechè *
sunku buvoti tarp Kedaro palapinių!
6 Per ilgai gyventi man teko *
su tais, kurie taikos neapkeñčia.
7 Aš skélbiu taiką – *
bet vos prabylù, jie veržias į karą.

Kitomis valandomis imama II ar III papildomosios psalmodijos eilė (p. 989).

Skaitinėlis, eilutė ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Vakarinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS (p. 279).

PSALMODIJA

1 prieg. Pirmadienį prieš Kūčias:
Štai ateina Viešpats, žemės karalių Valdovas, palaiminti, kurie pasiruošę jį pasitikti.

135 (136) psalmė Velykų himnas

Pasakoti Viešpaties atliktus darbus reiškia jį šlovinti (Kasiodoras).

I

1 Dėkokite Viešpačiui, nes jisai geras, *
nes amžinà ištikimoji jo meilė.
2 Dėkokite dievų Dievui, *
nes amžinà ištikimoji jo meilė.

3 Dėkokite viešpačių Viešpačiui, *
nes amžinà ištikimoji jo meilė. –

4 Jam, darančiam nuostabiaĩ didìngus dárbus, *
nes amžinà ištikimoji jo meilė.
5 Jam, savo išmintimì sukūrusiam dangų, *
nes amžinà ištikimoji jo meilė.
6 Jam, patiesusiam ant vandenų žemę, *
nes amžinà ištikimoji jo meilė.
7 Jam, didžiuosius šviesulius padariusiam, *
nes amžinà ištikimoji jo meilė.
8 Saulę – viešpatauti dienai, *
nes amžinà ištikimoji jo meilė.
9 Mėnulį ir žvaigždės – valdyti nakčiai, *
nes amžinà ištikimoji jo meilė.

1 prieg. Pirmadienį prieš Kūčias:
Štai ateina Viešpats, žemės karalių Valdovas,
palaiminti, kurie pasiruošę jį pasitikti.

2 prieg. Pirmadienį prieš Kūčias:
Giedokite Viešpačiui naują giesmę;
iki žemės kraštų šlovė jam teáidi.

II

10 Jis nugalėjo Egiptą, jo pirmãgimius išguldęs, *
nes amžinà ištikimoji jo meilė,
11 ir išvedė Izraelį iš nelaisvės, *
nes amžinà ištikimoji jo meilė;
12 stiprià rankà ir petim galìngu, *
nes amžinà ištikimoji jo meilė.

13 Jis pérskyrė Nendrių jūrą, *
nes amžinà ištikimoji jo meilė,
14 ir pervedė per ją Izraelį, *
nes amžinà ištikimoji jo meilė,

15 bet paskandino faraoną
ir jo kariaũną Nendrių jūroj,*
nes amžinà ištikimoji jo meilė.

16 Jis savo tautą per dykumą vedė, *
nes amžinà ištikimoji jo meilė.
17 Pafbloškė didingus valdovùs, *
nes amžinà ištikimoji jo meilė,
18 garsiùs karaliùs sunaikino, *
nes amžinà ištikimoji jo meilė, –
19 amoriečių karalių Sihoną, *
nes amžinà ištikimoji jo meilė,
20 Bašano karalių Ogą, *
nes amžinà ištikimoji jo meilė, –
21 ir kaip pãveldą atidavė jų žemę, *
nes amžinà ištikimoji jo meilė,
22 pãveldą savo tarnui Izraeliui, *
nes amžinà ištikimoji jo meilė.

23 Jis mus atsiminė, kai pažeminti buvom, *
nes amžinà ištikimoji jo meilė,
24 ir išgelbėjo mus nuo priešų, *
nes amžinà ištikimoji jo meilė.
25 Jis maitina vìsa, kas gývа, *
nes amžinà ištikimoji jo meilė.

26 Dangaus Dievui dėkokit, *
nes amžinà ištikimoji jo meilė.

2 prieg. Pirmadienį prieš Kūčias:
Giedokite Viešpačiui naują giesmę;
iki žemės kraštų šlovė jam teáidi.

3 prieg. Pirmadienį prieš Kūčias:
Kai ateis Žmogaus Sūnus,
ar beras žemėje tikėjimą?

Giesmė Ef 1, 3–10 Dievas Gelbėtojas

3 Garbė Dievui, mūsų Viešpaties
Jėzaus Kristaus Tėvui, †
kuris palaimino mus Kristuje *
visokeriopa dvasine paláima danguje,

4 mus išsirinkdamas jame prieš pasaulio sukūrimą, *
kad būtume šventi ir nesutepti jo akìvaizdoj.

5 Iš grynõs meilės, †
laisvù savo valios nutarimù, *
jis iš anksto paskyrė mus per Jėzų Kristų
tapti jam įsūniais *
6 savo malonės kilnumo šlovei.

Ja jis apipylė mus dėl Mylimojo, †
7 kuriame jo kraujù turime atpirkimą *
ir jo malonės gausà – núodėmių atleidimą.

8 Jis dõsniai apdovanojo mus savo malóne *
su įvairiopa išmintimì ir išmanymu,

9 paskélbdamas mums savo valios paslaptį, *
kaip jis panorėjo jame nutarti iš anksto,
10 amžių pilnatvei atėjus, †
vìsa, kas yra danguje ir žemėje, *
iš naujo tartum galvojè suvienyti Kristuje.

3 prieg. Pirmadienį prieš Kūčias:
Kai ateis Žmogaus Sūnus,
ar beras žemėje tikėjimą?

Skaitinėlis, atliepas, Marijos giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda iš Liturginių laikų tekstų.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Įžanga

K. Viešpatie, atverk mano lū́pas.
A. Ir aš tave šlovinsiu.

Įžangos psalmė (p. 578) su priegiesmiu (p. 280 arba 577).

Aušrinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Aušrinę atliekama Įžanga.

HIMNAS (p. 280).

PSALMODIJA

1 prieg. Viešpatie, išgirsk mano šauksmą,
neslėpk nuo manęs savo veido.

101 (102) psalmė Tremtinio įžadai ir maldos

Dievas guodžia mus kiekviename sielvarte (2 Kor 1, 4).

I

2 Viešpatie, išgirsk mano maldą *
ir mano šauksmas tave tepasíekia.
3 Neslėpk nuo manęs savo veido, *
širdgėlos dieną atsuk man savo ausį –
išgirsk, kai tavęs šaukiuosi, *
skubėki manęs išklausyti.

4 Juk mano diẽnos nyksta lyg dūmai, *
mano kaulai tartum nuodéguliai trupa.
5 Kaip žolė mano širdìs suvyto ir sudžiū̃vo, *
užmirštù net atsikąst savo duonos.
6 Nuo skaudžių mano dejonių *
iš manęs beliko tik óda ir kaulai. —

7 Esu lyg paukštis týruos, *
tar̃si pelėda apleistuõs griuvėsiuos.
8 Nẽmiga nukamavo, aimanuoju ir skùndžiuos; *
esu lyg vienišas paukštis ant stogo.
9 Visą dieną priešai mane užgauliója, *
mano vardas jiems keiksmažodžiu tapo.
10 Pelenus valgau vietoje duonos, *
o mano gérimas – ašarom skiestas;
11 tai dėl tavo apmaudo ir pykčio aš raudu, *
nes pakėlei mane ir nusvíedei į šalį.
12 Mano dienos nyksta lyg vakaro šešėliai, *
tartum žolynas aš výstu.

1 prieg. Viešpatie, išgirsk mano šauksmą,
neslėpk nuo manęs savo veido.

2 prieg. Viešpatie, atsigręžk į maldavimą vargšų.

II

13 O tu, Viešpatie, amžinai viešpatauji, *
per kartų̃ kartàs minės tavo vardą.
14 Pakilsi tu ir būsi gailestingas Zionui, †
nes metas jo pasigailėti, – *
skirtasis laikas jau atėjo.
15 Tavo tarnams net jo akmenys malonūs, *
o jo dulkės užuojautą jiems kelia.

16 Taũtos pagarbiaĩ bijo Viešpaties vardo, *
tavo garbės – visi žemės karaliai.
17 Juk Viešpats atstatys Zioną *
ir apsireikš visoj savo didybėj.
18 Jis atsigręš į maldavimą vargšų, *
jų maldõs nepaniekins.

19 Tebūna tai užrašyta ateinančiai kar̃tai, *
kad ir būsimoji tautà garbintų Viešpatį:
20 „Viešpats pàžvelgė iš savo šventumo aukštybių, – *
iš dangaus Viešpats pažiūrėjo į žemę,

21 kad išgirstų belaĩsvių dejonę, *
išlaisvintų pasmerktúosius mirti."
22 Idañt Viešpaties garsas būtų skélbiamas Zionè, *
o Jeruzalėje – jo šlovinimo gíesmės,
23 kai taũtos susirinks draugè su karalystėm *
Viešpačiui tarnauti.

2 prieg. Viešpatie, atsigręžk į maldavimą vargšų.

3 prieg. Viešpatie, tu padėjai pamatus žemei,
ir dañgūs – tavo rankų darbas.

III

24 Jis išsekino man jėgas kelionėj; *
sutrumpino mano amžių.
25 Tariau: „O mano Dieve, – †
nepaimk manęs iš čia dienoms įpusėjus – *
tu, kurio metai per kartų̃ kartàs tęsias."
26 Kadáise tu padėjai pamatus žemei, *
ir dañgūs – tavo rankų darbas.
27 Jie praeis, o tu pasiliksi; †
susidėvės jie tartum drabužiai. *
Kaip apdarą juos mainaĩ, ir jie atsimaino.

28 O tu – vis tas pats tebebūsi, *
ir galo nebus tavo metams.
29 Tavo tarnų vaikaĩ gyvens saũgiai, *
tavo Artumè jų palikuõnys bus stiprūs.

3 prieg. Viešpatie, tu padėjai pamatus žemei,
ir dañgūs – tavo rankų darbas.

Eilutė, skaitiniai ir malda iš Liturginių laikų tekstų.

Rytmetinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Rytmetinę atliekama Įžanga.

HIMNAS (p. 281).

PSALMODIJA

1 prieg. Antradienį prieš Kūčias:
Ateis Viešpats iš savo šventojo būsto,
išgelbės savąją tautą.

100 (101) psalmė Teisaus vado išpažinimas

Jei mane mylite, – jūs laikysitės mano įsakymų (Jn 14, 15).

1 Giedosiu apie ištikimybę ir teisingumą, – *
tau, Viešpatie, šlovinimo giesmę paskirsiu.
2 Nepriekaištingo kelio laikysiuos. – *
Kada mane aplankysi?

Savo namų židinyjè aš gyvensiu, *
išsaugojęs gryną širdį.
3 Mano žvilgsnis nenukryps į tai, kas nedora. – †
Sukto žmogaus poelgiais aš bjaurėsiuos, *
nieko bendro su juo neturėsiu.

4 Širdies nelabumo vengsiu iš tolo; *
su tuo, kas pìkta, nesusidėsiu.
5 Kas šmeĩžtų slaptà savo artimą, tam liepsiu nutilti; *
įžūliojo ir pasipūtėlio aš nepakęsiu.

6 Dievui ištikimųjų ieško mano akys, †
kad jie su manimi gyventų, – *
kas laikosi kelio nepriekaištingo,
galės man tarnauti.
7 Mano namuosè nebus vietos apgavikui, *
mano akivaizdoj netarnaus joksai melagis.
8 Krašto nedorėliams kas rytą nuosprendį tarsiu, *
iš Viešpaties miesto išvysiu visus pìktadarius.

1 prieg. Antradienį prieš Kūčias:
Ateis Viešpats iš savo šventojo būsto,
išgelbės savąją tautą.

2 prieg. Antradienį prieš Kūčias:
Tvirtas mūsų miestas,
Gelbėtojas čia pastatė mū́rus ir pylimą;
atverkite vartùs, nes su mumis yra Dievas,
aleliuja.

Giesmė Dan 3, 26. 27. 29. 34–41
Azarijo giesmė

Atgailaukite ir atsiverskite, kad būtų išdildytos jūsų nuodėmės (Apd 3, 19).

26 Pašlovintas ir gyriaus vertas *
esi tu, Viešpatie, mūsų tėvų Diẽve,
tavo vardas bus garbinamas per ámžius, *
27 nes tu teisus visamè, ką esi mums padaręs.
Visi tavo darbai nuostãbūs, tavo keliaĩ tiesūs *
ir visi tavo sprendimai teisingi.
29 O mes nusidėjom ir nusižengėm, – †
nuo tavęs nutolom, piktadarystès darėm, *
tavo įsakymų nepaisėm.

34 Dėl savo šventojo vardo neatmesk mūsų ámžiams, *
savo Sandoros nepanaikinki.
35 Neatitrauk savojo gailestingumo nuo mūsų †
dėl savo bičiulio Abraomo, *
savo tarno Izaoko ir savo šventojo Izraelio.

36 Jiems tu pažadėjai padauginti palikuonìs †
kaip dangaus žvaigždyną, *
nelyginant smiltìs ant jūros kranto.

37 Deja, Viešpatie, tapome mažesni už bet kokią tautą, *
pažeminti esame šiandien visame pasaulyje
dėl savo kaltybių.

38 Nūnaĩ nebeturim kunigaikščio, pranašo nei vado; *
nei dẽginamosios atnašõs, nei aukojimo,

nei aukõs, nei smilkalo; †
nei vietos aukoti pirmíenoms *
ir tavo gailestingumui patirti.

39 O, kad atgailaujančia širdimì ir dvasia nuolankiausia *
būtume tau taip malonūs,
40 kaip dẽginamosios avinų bei jaučių aũkos *
ir kaip tūkstančiai tuklių avinėlių!
Tokià tebūna mūsų auka šią dieną tavo akivaizdoj, †
kad tau patiktų, *
nes tavimì pasitikintys nenusìvilia.

41 Dabar visa širdim tave mes sekame, *
bijome tavęs ir ieškome tavojo veido.

2 prieg. Antradienį prieš Kūčias:
Tvirtas mūsų miestas,
Gelbėtojas čia pastatė mū́rus ir pylimą;
atverkite vartùs, nes su mumis yra Dievas,
aleliuja.

3 prieg. Antradienį prieš Kūčias:
Viešpatie, tegu tavo kelią žemė pažįsta,
o vìsos taũtos – tavo išganymą.

143 (144) psalmė (1–10)
Pergalės ir taikos prašymas

Aš visa galiu tame, kuris mane stiprina (Fil 4, 13).

1 Tebūna šlovinamas Viešpats, uolà manoji! †
Jis lavina mano ranką kautynėms, *
o mano pirštùs – karybai.
2 Jis – mano užuovėja ir pilis apsauginė, *
mano Gelbėtojas, mano tvirtovė,
skydas, kuriuo pasikliauju. *
Tai jis atiduoda tautàs man valdyti.

3 Viešpatie, kas gi žmogus, kad jis tau rūpi, *
kas tas mirtìngasis, kad tu juo domiesi?

4 Juk jis tėra tarsi vėjo gūsis, *
jo dienos – lyg dingstantys šešėliai.

5 Viešpatie, praplėšk dangaus skliautą ir nuženki, *
kálnus paliesk, ir jie ims rūkti.
6 Sváidyk žaibùs ir išblaškyk mūsų príešus, *
láidyk savo strėlès priversdamas juos bėgti!
7 Ištiesk ranką iš aukštybių – mane išvaduoki, *
ištrauk iš vandenų galingų, iš svetimųjų rañkos!
8 Jų bùrnos melagysčių pìlnos, – *
dešinę jie kelia, kad kreivaĩ prisíektų.

9 Tau, Dieve, naują giesmę giedosiu, *
dešimtstygè árfa tau grosiu –
10 tau, kuris teikì pergalę karaliams, *
savo tarną Dovydą gelbsti.

3 prieg. Antradienį prieš Kūčias:
Viešpatie, tegu tavo kelią žemė pažįsta,
o vìsos taũtos – tavo išganymą.

Skaitinėlis, atliepas, Zacharijo giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda iš Liturginių laikų tekstų.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Dieninė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS, atitinkantis liturginį laiką.

PSALMODIJA

Priegiesmis iš Liturginių laikų tekstų.

118 (119) psalmė (137–144) XVIII (Zade)

137 Teisus esi tu, Viešpatie, *
teisūs tavo sprendimai.

138 Teisiùs įsakus tu išleidai – *
tvirti jie per ámžius.

139 Apmaudas degina mane lyg liẽpsnos, *
kad tavo žodžių mano priešai nepaiso.
140 Koks tikras pažadas tavo! *
Tarnas tavasis juo tiki.

141 Nors esu paniekintas ir menkas, *
bet įsakų tavo laikausi.
142 Tavo teisumas – amžinas teisumas, *
ir tiesa – tavo Mokymas.

143 Nors vargas ir skausmas mane ištiko, *
tavo įsakymais aš gėriúosi.
144 Įsakai tavo – teĩsūs per ámžius; *
padėk juos suprast, kad gyvenčiau.

87 (88) psalmė Sunkaus ligonio malda

Dabar atėjo jūsų valanda, tamsybių siautėjimas (Lk 22, 53).

I

2 Viešpatie Dieve, Gelbėtojau mano, *
dieną ir naktį tavęs šaukiuosi.
3 Išgirsk mano maldą, *
klausykis mano pagalbos šauksmo.

4 Tiek daug nelaimių mane apniko, *
kad atsidūriau ant Šeolo slenksčio.
5 Žmonės laiko mane bedaliù, kuriam lemta
žengti į Duobę; *
esu lyg žmogus bejėgis,
6 tar̃si paliktas tarp mìrusiųjų, *
kaip gulintys kape užmuštieji
ar tie, kuriuos esi visai užmiršęs, *
atskyręs nuo savo pagalbos. —

7 Įstūmei mane į Duobės gilýbes, *
į tamsią jos gelmenų̃ bedugnę.
8 Tavo pyktis mane baisiai slegia, *
ant manęs virsta vìsos tavo mūšõs bañgos.

II

9 Mano bičiuliùs nuo manęs tu atstūmei, †
privertei juos manimi bjaurėtis. *
Įkalintas esu, nebegaliu išeiti.
10 Mano akys nuo šìrdgėlos temsta; †
Viešpatie, kasdien tavęs šaukiuosi *
su maldà į tave rankàs iškėlęs.
11 Ar darai tu stebuklùs mìrusiems? *
Nejau šešėliai kelsis tavęs pašlovint?
12 Argi kas pasakos kape apie tavo gerumą, *
ar Abadonè apie tavo ištikimybę?
13 Nejau mirties patámsiuos apsakomi tavo stebuklai, *
o užmarštiẽs šalyjè – tavo teisumas?

14 Aš gi, Viešpatie, tavęs šaukiuosi, *
mano mal̃dos į tave kas rytą kyla.
15 O Viešpatie, kodėl mane tu atstūmei, *
kodėl nuo manęs slepi savo veidą?
16 Kenčiu nuo jaunystės, prie mirties priartėjau, – *
tavo klaiko našta mane priblõškia.
17 Tavo įniršis ant manęs krenta, *
tavo baisybės mane naikina.
18 Lyg potvynis skandina jie visą dieną, *
iš visų pusių apstoja.
19 Nutolinai nuo manęs bičiuliùs ir kaimýnus, – *
kur tik esu, aplink vien tamsybės.

Kitomis valandomis imama papildomoji psalmodija (p. 987).

Skaitinėlis, eilutė ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Vakarinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS (p. 279).

PSALMODIJA

1 prieg. Antradienį prieš Kūčias:
Ateis Viešpats iš savo šventojo būsto,
išgelbės savąją tautą.

136 (137) psalmė (1–6) Prie Babilonijos upių

Fizinę išrinktosios tautos nelaisvę reikia sieti su dvasine vergove (šv. Hiliaras).

1 Prie Babilònijos upių sėdėjome ir verkėme, *
Ziono kalną atsiminę.
2 Ant svetimo krašto tuopų *
pakabinome savo árfas,

3 nes mus išvāriusieji į nelaisvę *
liepė mums giedoti,
mūsų engėjai mus džiūgauti vertė, *
sakydami: „Pagiedokite mums giesmę Ziono!"

4 Kaip mums giedoti Viešpaties giesmę *
svetimojoje žemėje?
5 Jeruzale, jéigu tave aš užmirščiau, *
mano dešinē tenudžiūsta!
6 Teprilimpa prie gomurio mano liežuvis, †
jei apie tave negalvočiau, *
jéigu Jeruzalės didžiausiu džiaugsmù nelaikyčiau!

1 prieg. Antradienį prieš Kūčias:
Ateis Viešpats iš savo šventojo būsto,
išgelbės savąją tautą.

2 prieg. Antradienį prieš Kūčias:
Tvirtas mūsų miestas,
Gelbėtojas čia pastatė mū́rus ir pylimą;
atverkite vartùs, nes su mumis yra Dievas,
aleliuja.

137 (138) psalmė Padėka Dievui

Žemės karaliai atsineš savo puošnumą į šventąjį miestą
(plg. Apr 21, 24).

1 Iš visos širdies, Viešpatie, tau dėkoju, †
angelų artumè šlovinimo giesmę tau gíedu. *
2 Kniūbsčias puolu prie tavo Namų šventųjų.
Dėkoju tavo šventajam vardui †
už tavo ištikimybę ir gerumą, *
nes išaukštinai virš visų savo pažadą ir vardą.

3 Manęs išklauseĩ, kai šaukiausi, *
ir įkvėpei man drąsą.
4 Šlovins tave, Viešpatie, visi žemės karaliai, *
išgirdę, ką esi pažadėjęs.
5 Giedos jie apie Viešpaties kelią, *
nes Viešpaties garbė – didinga.
6 Nors aukštybėse Viešpats gyvena, †
jis rūpinasi nuolankiaisiais, *
o išpuikėlius atpažįsta iš tolo.

7 Kai tenka man bristi per didelį vargą, *
tu mano gyvastį saugai.
Prieš mano įtūžusius príešus tu pakeli ranką, *
tavo dešinẽ mane išvaduoja.
8 Viešpats savo užmojį man įvykdys. †
Amžina, Viešpatie, tavo ištikimoji meilė, – *
Neatmesk to, ką sukūrei.

2 prieg. Antradienį prieš Kūčias:
Tvirtas mūsų miestas,
Gelbėtojas čia pastatė mū́rus ir pylimą;
atverkite vartùs, nes su mumis yra Dievas,
aleliuja.

3 prieg. Antradienį prieš Kūčias:
Viešpatie, tegu tavo kelią žemė pažįsta,
o vìsos taũtos – tavo išganymą.

Giesmė Apr 4, 11; 5, 9. 10. 12
Atpirktųjų giesmė

4,11 Vertas esi, mūsų Viešpatie ir Dieve, *
priimti šlovę, pagarbą ir galybę,
nes tu vìsa sukūrei – *
tavo valia vìsa yra ir buvo sukurta.

5,9 Vertas esi, Viešpatie, paimti knygą *
ir jos añtspaudus atverti,
nes buvai užmuštas †
ir nupirkai Dievui savo kraujù žmónes *
iš visų genčių, kalbų, giminių ir tautybių.
10 Iš jų tu padarei mūsų Dievui karalystę bei kunigus, *
ir jie viešpataus žemėj.

12 Vertas Avinėlis, kuris buvo užmuštas, †
imti valdžią ir turtùs, ir išmintį, *
ir galybę, ir pagarbą, ir šlovę, ir gyrių!

3 prieg. Antradienį prieš Kūčias:
Viešpatie, tegu tavo kelią žemė pažįsta,
o vìsos taũtos – tavo išganymą.

Skaitinėlis, atliepas, Marijos giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda iš Liturginių laikų tekstų.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

IV SAVAITĖS TREČIADIENIS

Įžanga

K. Viešpatie, atverk mano lūpas.
A. Ir aš tave šlovinsiu.

Įžangos psalmė (p. 578) su priegiesmiu (p. 280 arba 577).

Aušrinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Aušrinę atliekama Įžanga.

HIMNAS (p. 280).

PSALMODIJA

1 prieg. Šlovink Viešpatį, mano síela,
ir neužmiršk, koks jisai geras.

102 (103) psalmė Šlovė gailestingajam Viešpačiui

Dėl širdingiausio mūsų Dievo gailestingumo mus aplankė šviesa iš aukštybių (Lk 1, 78).

I

1 Šlovink Viešpatį, mano síela, *
ir visà mano esybė tešlovina jo šventąjį vardą!
2 Šlovink Viešpatį, mano síela, *
ir neužmiršk, koks jisai geras –

3 jis atleidžia visàs tavo núodėmes *
ir visàs tavo nẽgales išgydo,
4 jis atperka iš Duobės tavo gyvastį, *
apsupa tave gailestingumu ir meile,
5 jis pripildo tavo gyvenimą gėrybėm, *
kad būtum jaunas ir stiprus lyg erelis. —

6 Viešpats vykdo teisumo dárbus, *
gina téises visų engiamųjų.
7 Savo keliùs jis parodė Mozei, *
didžiùs savo dárbus Izraelio tautai.

1 prieg. Šlovink Viešpatį, mano síela,
ir neužmiršk, koks jisai geras.

2 prieg. Kaip tėvas vaikų savo gaĩlis,
taip Viešpats gailisi jo pagarbiaĩ bìjančiųjų.

II

8 Viešpats yra mylintis ir gailestingas, *
rū̃staut negreitas, kupinas ištikimõsios meilės.
9 Ne visą laiką jis barsis, *
ne amžinai bus įširdęs.
10 Baudžia jis mus ne pagal mūsų núodėmių dydį, *
ne pagal kaltès mums atmoka.

11 Kaip aukštai yra dañgūs virš žemės, *
taip didis yra jo gerumas
jo pagarbiaĩ bìjantiesiems;
12 kaip Rytai nuo Vakarų yra nutolę, *
taip toli jis mūsų núodėmes išsklaido.
13 Kaip tėvas vaikų savo gaĩlis, *
taip Viešpats gailisi jo pagarbiaĩ bìjančiųjų.

14 Jis juk žino, iš ko mes padaryti, *
atsimena, jog esame dulkės.
15 Diẽnos žmogaus panašios į žolę, – *
jisai pražysta lyg pievų žiedas,
16 bet vos pūsteli vėjas, jis ir prapuola, *
žymẽs nepalikęs išnyksta.

2 prieg. Kaip tėvas vaikų savo gaĩlis,
taip Viešpats gailisi jo pagarbiaĩ bìjančiųjų.

3 prieg. Šlovinkite Viešpatį, visi, jo sukurtíeji.

III

17 Betgi Viešpats geras per amžių ámžius *
tiems, kurie pagarbiaĩ jo bijo,
ir teisus – aĩnių aĩniams, †
18 visiems, kas jo Sandoros laikos *
ir ištikimai jo įsakymus vykdo.
19 Viešpats danguosè savo sostą pastatė, *
jo karališka galybė viską valdo.

20 Šlovinkite Viešpatį, visi jo angelai, – †
jo įsakymą vykdantys galìngieji, *
ištartám jo žodžiui paklusnūs.
21 Šlovinkite Viešpatį, jo visos galybės, – *
jūs, tarnai, vykdantys jo valią.
22 Šlovinkite Viešpatį, visi, jo sukurtíeji, †
kiekvienõj jo viešpatijos vietoj. *
Šlovink Viešpatį, mano síela!

3 prieg. Šlovinkite Viešpatį, visi, jo sukurtíeji.

Eilutė, skaitiniai ir malda iš Liturginių laikų tekstų.

Rytmetinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Rytmetinę atliekama Įžanga.

HIMNAS (p. 281).

PSALMODIJA

1 prieg. Trečiadienį prieš Kūčias:
Visagalis Viešpats ateis iš Ziono,
kad išgelbėtų savąją tautą.

107 (108) psalmė
Viešpaties šlovinimas ir pagalbos prašymas

Kadangi Dievo Sūnus buvo išaukštintas danguje, jo garbė skelbiama visoje žemėje (Arnobijus).

2 Mano širdìs ištikimà, o Dieve, *
mano širdìs atsidavus!
Giedosiu, tave pašlovinsiu gíesme! *
Pabuski, širdiẽ manoji!
3 Pabuskite, lỹra ir árfa! *
Aš pažadinsiu aušrą.

4 Tautosè tau, Viešpatie, dėkosiu, *
visur giedosiu tau šlovinimo gíesmes.
5 Juk tavo gerumas aukštesnis už dangų, *
o ištikimybė – dẽbesis siekia.
6 Parodyk aukštai danguje savo didybę, *
tesužimba tavo garbė visoj žemėj!
7 Savo dešine gelbėk, mane išklausyki, *
išlaisvink savo mylimuosius.

8 Dievas kalbėjo savo šventovėj: †
„Džiaugdamasis padalysiu Šechemą *
ir atmatuosiu Sukotų slėnį.
9 Man priklauso Gileadas ir Manasas; †
Efraimas – galvos mano šalmas, *
Judas – mano skeptras.
10 Moabas bus man praustuvẽ, †
Edomui savo apavą mesiu, *
Filistija girdės mano pergalės šauksmą."

11 Kas įves mane į tą įtvirtintą miestą? *
Kas nuves mane į Edomą?
12 Argi, Dieve, atmetei mus iš tikrųjų? *
Su mūsų kariais, Dieve, nebežygiuoji.
13 Išgelbėk tu mus nuo priešo, *
nes žmogus padėti niekuo negali.

[14] Su Dievù mes būsime narsuoliai; *
sutryps jis mūsų engéjus.

1 prieg. Trečiadienį prieš Kūčias:
Visagalis Viešpats ateis iš Ziono,
kad išgelbėtų savąją tautą.

2 prieg. Trečiadienį prieš Kūčias:
Dėl Ziono aš netylėsiu,
kol sušvis kaip aušra jo Teisusis.

Giesmė Iz 61, 10 – 62, 5
Pranašas džiaugiasi naująja Jeruzale

Ir išvydau šventąjį miestą – naująją Jeruzalę...; ji buvo išsipuošusi kaip nuotaka savo sužadėtiniui (Apr 21, 2).

[61,10] Iš visõs širdies džiaugsiuosi Viešpačiu, *
džiūgausiu Dievù savuoju,
nes jis mane àprengė išganymo drabužiais *
ir teisumo skraistè apsupo
kaip jaunikį, vainikù besipuõšiantį, *
lyg nuotaką, vėriniais padabintą.

[11] Nes kaip žemė savo ãtžalas išaugina, *
kaip sodas suželdina savąsias séklas,
taip Viešpats Dievas suželdins teisumą ir šlovę *
visų tautų akivaizdoj.

[62,1] Dėl Ziono aš netylėsiu, *
dėl Jeruzalės nenurimsiu,
kol kaip aušra sušvis jos teisumas *
ir jos pergalė suliepsnos tar̃si deglas.

[2] Išvys tuomèt taũtos tavo teisumą, *
visi karaliai – tavąją šlovę.
Tu būsi nauju vardu pavadinta, *
kurį pats Viešpats tau išrinko.
[3] Ir būsi puošni karūnà Viešpaties rankoje, *
karališka diademà dešinėjè savo Dievo. —

4 Tavęs daugiau nebevadins „Paliktąja“ *
ir tavo šalies – „Nusiaubtąja“.
Tau sakys: „Ji mano žavumas“, *
o tavo šalį vadins „Ištekėjusia“,
nes tavimì žavisi Viešpats, *
už jo tavoji šalis yra ištekėjusi.

5 Kaip tuoktųsi su mergelè vaikinas, *
taip susituoks su tavimi Statytojas tavasis.
Kaip džiaugiasi nuotaka jaunikis, *
taip tavimì džiaugsis tavasis Dievas.

2 prieg. Trečiadienį prieš Kūčias:
Dėl Ziono aš netylėsiu,
kol sušvis kaip aušra jo Teisusis.

3 prieg. Trečiadienį prieš Kūčias:
Viešpaties Dvasià su manimi,
jis mane pasiuntė nešti
gerosios naujienos vargdieniams.

145 (146) psalmė Laimingas, kas Dievu pasitiki

Šlovinkime Viešpatį savo gyvenimu, tai yra savo elgesiu (Arnobijus).

1 Šlovink Viešpatį, mano síela! *
2 Šlovinsiu Viešpatį kõlei gyvensiu,
giedosiu šlovinimo gíesmes savo Dievui, *
kol gyvas būsiu.

3 Nepasitikėkite didžiūnais – *
mirtìngaisiais, kurie išgelbėti negali.
4 Kai dvasia juos apleidžia, jie sugrįžta į dùlkes, – *
tą dieną žūva visos jų svajonės.

5 Laimingas, ieškantis pagalbos pas Jokūbo Dievą, – *
Viešpatyje, savo Dievè, turintis viltį,
6 nes jisai sukūrė dangų ir žemę, *
jūrą ir vìsa, kas visatoj.

Amžiais jis savo pažado laikos, – †
7 gina téises nuskriaustų̃jų, *
alkaniems parūpina duonos.

Viešpats kalinius išvaduoja, *
8 Viešpats atveria akis akliesiems.
Viešpats pakelia gyvenimo palaužtúosius, *
Viešpats myli teisiuosius.
9 Viešpats ateiviùs saugo, †
globoja našlaitį ir našlę, *
bet supainioja nedorėlių kelią.

10 Viešpats viešpataus per ámžius, *
tavo Dievas per visàs kartàs, Zione.

3 prieg. Trečiadienį prieš Kūčias:
Viešpaties Dvasia su manimi,
jis mane pasiuntė nešti
gerosios naujienos vargdieniams.

Skaitinėlis, atliepas, Zacharijo giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda iš Liturginių laikų tekstų.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Dieninė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS, atitinkantis liturginį laiką.

PSALMODIJA

Priegiesmis iš Liturginių laikų tekstų.

118 (119) psalmė (145–152) XIX (Qof)

145 Iš visos širdies šaukiuosi, †
Viešpatie, mane išklausyki! *
Įstatams tavo paklusiu.

146 Šaukiuosi tavęs – mane išgelbėk, *
kad įsakų tavo laikyčiaus.

147 Prieš aušrą keliuosi, maldauju pagalbos, – *
tavo pãžadu aš viliuosi.
148 Mano akys budi su nakties sargýba, *
kai apmąstau tavo žodį.

149 Ištikimas juk tavo gerumas, †
Viešpatie, išgirsk mano balsą, *
išlaikyk mane gyvą, nes esi teisingas.
150 Sėlina artyn, kurie į mane kėsinas, – *
nuo tavo Mokymo jie nutolę.

151 Tačiau arti esi tu, Viešpatie, *
ir tikri įsakymai tavo.
152 Apie tavo įsakus seniaĩ aš patyriau, *
kad juos paskélbei ámžiams.

93 (94) psalmė Viešpats – teisiųjų gynėjas

Viešpats keršija už visus tokius nusižengimus... Dievas mus pašaukė ne susitepimui, bet šventėjimui (1 Tes 4, 6–7).

I

1 Atpildo Dieve, Viešpatie, *
atpildo Dieve, sušviski!
2 Pakilk, žemės Teisėjau, *
duok įžūliesiems, ką jie užsidirbo!

3 Viešpatie, kaip ilgai dar nedorieji, *
kaip ilgai tie akiplėšos džiūgaus?
4 Įžūliaĩ piktžodžiauja ir girias, *
visi piktadariaĩ puikuojas.

5 Viešpatie, jie trypia tavo tautą, *
tavo pãveldą engia.
6 Užmuša našlę ir ateivį, *
nužudo našlaitį,

7 manydami: „Viešpats to nemato, *
Jokūbo Dievui tai nerūpi.“

8 Atsipéikėkit jūs, žmonijos bukaprõčiai! *
Kvailiaĩ, kada išminties jūs įgysit?
9 Argi tas, kuris sukūrė ausį, negirdi? *
Nejau tas, kuris įdėjo akis, nemato?
10 Negi nebaũdžia tasai, kuris sutramdo
tautų maištingumą *
ir moko išminties žmoniją?
11 Viešpats ùžmojus žmonių atpažįsta, – *
jis žino, kad tai tik kvéptelėjimai.

II

12 Laimingas žmogus, kurį tu, Viešpatie, tramdai *
ir savo įsakymų mokai,
13 kad įgytų varguosè ramybės, *
kol duobė kasama nedorajam.
14 Juk Viešpats savo tautõs nepaniekins, *
neapleis jis pãveldo savo.
15 Teismo nuosprendis vėl bus teisingas, *
ir visi doraširdžiai jį vykdys.

16 Kas apgins mane nuo šių piktadarių̃, *
kas užstos prieš nedorúosius?
17 Jei Viešpats man nepadėtų, *
netrukus tyliam kape aš gulėčiau.
18 Kai manau: „Mano kojos jau slysta“, – *
sustiprina mane, Viešpatie, tavo gerumas.
19 Kai rūpesčiai ir nerimas širdį man graužia, *
pradžiugina tavo paguoda.

20 Tu juk nebūsi bičiulis piktavãlių teisėjų, *
kraunančių vargšui įstatų naštą.
21 Prieš teisiojo gyvastį jie sąmoksláuja *
ir mirčiai pasmeřkia žmogų nekaltą.
22 Bet Viešpats – mano tvirtovė *
ir mano Dievas – uolà man prisiglausti.

23 Jis atmokės jiems už nedorùs dárbus †
ir sunaikins juos už niekšýbes. *
Viešpats, mūsų Dievas, juos sutriuškins.

Kitomis valandomis imama papildomoji psalmodija (p. 987).

Skaitinėlis, eilutė ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Vakarinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS (p. 279).

PSALMODIJA

1 prieg. Trečiadienį prieš Kūčias:
Visagalis Viešpats ateis iš Ziono,
kad išgelbėtų savąją tautą.

138 (139) psalmė (1–18. 23–24)
Visa žinantis ir visur esantis Dievas

Ir kas gi pažino Viešpaties mintį? Ir kas buvo jo patarėjas?
(Rom 11, 34).

I

1 Viešpatie, ištyrei mane ir pažįsti. †
2 Žinai, kada atsisėdu ir kada keliuosi, *
mano mintìs atspėji iš anksto.
3 Stebi mano žingsniùs ir poilsį mano, *
visus mano keliùs tu pažįsti.
4 Mano liežuvis dar neištarė žodžio, *
o tu, Viešpatie, jau žinai jį visą.

5 Apsiaũtęs mane iš visų pusių, *
laikai ant manęs savo ranką.

6 Tavo žinojimas man tartum stebuklas, – *
per gilus, negaliu jo gilybės pasiekti.

7 Kurgi pabėgčiau nuo tavo dvasios *
ar pasislėpčiau nuo tavo Artumo?
8 Jei į dangų užžengčiau, tenai tu būtum, *
jei pasikločiau Šeolè guolį, ir ten tave rasčiau.
9 Jéigu aušros sparnùs aš įgyčiau *
ir nuskrisčiau prie tolimųjų jūros pakrančių,
10 net ir ten tavo ranka mane vestų, *
tvirtai tavo dešinioji laikytų.
11 Jei tarčiau: „Tamsa tepaslėps mane iš tikrųjų *
ir šviesa naktimi tepavirsta", –
12 juk tau ir pati tamsa – ne tamsybė †
ir naktis kaip diena tau šviečia. *
Tamsa ir šviesa tau vienodos.

1 prieg. Trečiadienį prieš Kūčias:
Visagalis Viešpats ateis iš Ziono,
kad išgelbėtų savąją tautą.

2 prieg. Trečiadienį prieš Kūčias:
Dėl Ziono aš netylėsiu,
kol sušvis kaip aušra jo Teisusis.

II

13 Juk tu mano širdį sukūrei, *
motinos įsčiose mane pradėjai.
14 Šlovinu tave, Dieve, *
kad taip nuostabiaĩ mane tu sukūrei.
Tavo visi darbai – įstabūs, *
mano síela gerai tai žino.

15 Išvaizda mano tau žinoma buvo, †
kai slapta mane kūrei, *
žemės gelmėse žiedeĩ rūpestingai.

16 Mane dar negimusį tu regėjai. †
Į tavo knygą buvo įrašytos
visos man skirtos dienos, *
kai nė viena jų dar nebuvo prasidėjus.
17 Kokios nesuvokiamos, Dieve, man tavo mintys, *
ir kokia jų daugybė!
18 Bandau jas suskaičiuoti – *
jų daugiau negu smėlio grūdelių.
Net ir visàs suskaičiavęs, *
vis dar su tavim tebebūčiau.

23 Ištirk mane, Dieve, pažink mano širdį, *
išmėgink ir žinok, ką galvoju.
24 Pažiūrėk, ar klystkeliais nevaikštau, *
ir vesk mane keliù amžinuoju.

2 prieg. Trečiadienį prieš Kūčias:
Dėl Ziono aš netylėsiu,
kol sušvis kaip aušra jo Teisusis.

3 prieg. Trečiadienį prieš Kūčias:
Viešpaties Dvasia su manimi,
jis mane pasiuntė nešti
gerosios naujienos vargdieniams.

Giesmė Plg. Kol 1, 12–20
Kristus – visos kūrinijos pirmgimis,
mirusiųjų pirmgimis

12 Dėkokime Dievui Tėvui, *
kuris padarė mus tiñkamus paveldéti
šviesojè šventųjų dalį,
13 kuris iš tamsybių valdžios mus išgelbėjo *
ir pérkėlė į savo mylimojo Sūnaus karalystę.
14 O jame mes turime atpirkimą, *
núodėmių atleidimą. —

15 Jis yra nèregimojo Dievo ãtvaizdas, *
visõs kūrinijos pìrmgimis,
16 nes jame vìsa sukurta, *
kas tik yra danguj ir žemėj,
kas rẽgima ir neregima, *
ar sostai, ar viešpatystės, ar kunigaikštystės,
ar val̃džios.

Vìsa sukurta per jį ir jam. †
17 Jis yra pirmà visų daiktų, ir vìsa juo laikosi. *
18 Ir jis yra Galvà Kūno – Bažnyčios.
Jis – pradžia, mìrusiųjų pìrmgimis, *
kad visamè kamè turėtų pirmenybę.

19 Dievas panorėjo jame apgyvendinti visą pilnatvę *
20 ir per jį vìsa su savimi sutaikinti,
jo kryžiaus kraujù darydamas taiką, – *
per jį sutaikinti vìsa, kas yra danguj ir žemėj.

3 prieg. Trečiadienį prieš Kūčias:
Viešpaties Dvasia su manimi,
jis mane pasiuntė nešti
gerosios naujienos vargdieniams.

Skaitinėlis, atliepas, Marijos giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda iš Liturginių laikų tekstų.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Įžanga

K. Viešpatie, atverk mano lūpas.
A. Ir aš tave šlovinsiu.

Įžangos psalmė (p. 578) su priegiesmiu (p. 280 arba 577).

Aušrinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Aušrinę atliekama Įžanga.

HIMNAS (p. 280).

PSALMODIJA

1 prieg. Ne jų rankà duos jiems pergalę,
o tavo dešinẽ ir šviesà tavo veido.

43 (44) psalmė Tautos nelaimės

Mes visa lengvai nugalime dėlei to, kuris mus pamilo (Rom 8, 37).

I

2 Dieve, savo ausimis girdėjom, – †
mūsų tėvai mums pasakojo
apie nuostabiùs dárbus, *
kuriuos padarei jų laikais, dar senovėj.
3 Tu savo rankà išvarei pagonis, *
o juos ten įkūrei,
svetimas tautàs ištikai nelaime, *
o savąją sėkmè apdovanojai.

4 Juk ne kalavijù jie užvaldė kraštą, *
ne jų rankà jiems pergalę davė,

o tavo dešinióji – tavo petys ir šviesa tavo veido, *
nes tu juos mylėjai.

5 Tu – mano Karalius ir mano Dievas, *
Jokūbo pergalę nulėmęs.
6 Su tavim atmušame príešus, *
tavo vardu trempiame užpuoliką.

7 Ne savuoju lankù aš pasikliauju, *
ne savo kalavijù tikiuos nugalėti.
8 Tai tu išgelbėjai mus nuo engėjų, *
nugalėjai tuos, kurie mūsų nekeñčia.
9 Dievù mes didžiuojamės nuõlat *
ir be paliovõs šlovinam tavo vardą.

1 prieg. Ne jų rankà duos jiems pergalę,
o tavo dešinẽ ir šviesà tavo veido.

2 prieg. Viešpats nenugręš nuo jūsų savo veido,
jéigu pas jį sugrįšite.

II

10 O dabar mus atstūmei ir nugalėti leidai, – *
nebežygiuoji daugiau su mūsų kariais į mūšį.
11 Tu privertei mus bėgti nuo priešų, – *
mūsų užpuolikai mus plėšia be saiko.
12 Paženklinai mus kaip avis pjovimui, *
išblaškei tarp svetimųjų.

13 Tu pardavei savo tautą už nieką, *
neįvertintą ir be pelno.
14 Išstatei mus pãjuokai mūsų kaimynų, *
patýčiai ir paniekai visų aplinkui.
15 Padarei mus pašaipų̃ priežodžiu pagonims, *
ìšjuokos taikiniu tautų pašaipūnams.

16 Mano negarbė nuolatõs mane slegia, *
iš gėdos rausta man veidas

17 nuo dérgiančių užgauliotojo žodžių, *
nuo kerštingų priešo žvilgsnių.

2 prieg. Viešpats nenugręš nuo jūsų savo veido,
jéigu pas jį sugrįšite.

3 prieg. Kelkis, Viešpatie,
ir neatmesk mūsų ámžiams.

III

18 Vìsa tai ūmaĩ mus užgriuvo, †
nors tavęs niekada neužmiršom, *
Sandoros su tavimì nesulaužėm.
19 Mūsų širdys nenusisuko, *
žingsniai nenukrypo nuo tavojo kelio,
20 nors palikai mus bejėgiùs šakālų lindynėj *
ir àpgaubei mir̃tina tamsýbe.

21 Jei būtume užmiršę savo Dievo vardą *
ar tiesę rankàs į svetimą dievą,
22 argi Dievas to būtų nematęs? *
Juk jis širdžių paslaptis žino!
23 Tai dėl tavęs mes žudomi nuõlat, *
laikomi tar̃si avys, paskirtos pjovimui.

24 Kodėl, Viešpatie, tu miegì? Atsibuski! *
Kelkis, neatmesk mūsų ámžiams!
25 Kam gi slepi savo veidą? *
Kodėl užmiršai mūsų priespaudą ir skurdą?

26 Kniūbstì mes dulkėse gulim, *
parblokštì ant žemės.
27 Pakilk ir ateik mums padėti, *
atpirki mus dėl savo ištikimosios meilės!

3 prieg. Kelkis, Viešpatie,
ir neatmesk mūsų ámžiams.

Eilutė, skaitiniai ir malda iš Liturginių laikų tekstų.

Rytmetinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Rytmetinę atliekama Įžanga.

HIMNAS (p. 281).

PSALMODIJA

1 prieg. Ketvirtadienį prieš Kūčias:
Į tave, Viešpatie, keliù savo širdį;
ateik ir išvaduok mane, Viešpatie,
pas tave aš prieglobsčio ieškau.

142 (143) psalmė (1–11) Prislėgtojo malda

Žmogus nuteisinamas ne įstatymo darbais, bet tik tikėjimu į Jėzų Kristų (Gal 2, 16).

1 Viešpatie, išgirsk mano maldą! †
Atkreipk savo ausį, o Teisusis, *
išklausyk manęs, Ištikimasis!
2 Nenuteisk savojo tarno, *
nes prieš tave nėra teisùs nė vienas gyvàsis.

3 Persekioja mane priešas, – *
par̃bloškė mane ant žemės,
paliko sėdintį tamsybėj *
lyg tuos, kurie seniaĩ jau numirę.
4 Baimė mane sukaustė, *
širdìs sustingo krūtinėj.
5 Senąsias dienas prisiminęs, †
apmąstau visus tavuosius dárbus, *
svarstau, ką tavo rañkos sukūrė.
6 Rankàs į tave iškėliau, – *
tavęs lyg išdžiūvusi žemė ilgiúosi.

7 Viešpatie, skubiaĩ man atsiliepki! *
Neviltìs mane skandina!

Neslėpk nuo manęs savo veido, *
kad neprilygčiau tiems, kurie žengia į Duobę.
8 Auštant atskleisk man ištikimąją savo meilę, *
nes tavimì pasikliauju.
Parodyk man kelią, kuriuo turėčiau eiti, *
nes į tave keliù savo širdį.
9 Išgelbėk, Viešpatie, mane nuo priešų, *
pas tave aš prieglobsčio ieškau.
10 Mókyk mane výkdyti tavo valią, *
juk tu esi mano Dievas.

Tavo dvasia maloninga *
lýgiu takù tegul mane veda!
11 Viešpatie, savo vardo garbei gyvastį mano apsaugok; *
dėl savo teisumo mane iš nelaimių išgelbėk.

1 prieg. Ketvirtadienį prieš Kūčias:
Į tave, Viešpatie, keliù savo širdį;
ateik ir išvaduok mane, Viešpatie,
pas tave aš prieglobsčio ieškau.

2 prieg. Ketvirtadienį prieš Kūčias:
Atlygink, Viešpatie, tiems, kurie tavęs laukia,
tebūna tavo pranašų teisybė.

Giesmė Iz 66, 10–14a
Šventojo miesto paguoda ir džiaugsmas

Aukštybių Jeruzalė laisva, ir ji yra mūsų motina (Gal 4, 26).

10 Draugè su Jeruzale džiaukitės *
ir būkite dėl jos laimingi visi, kurie ją mylit!
Kartù su ja džiūgaukit, *
visi, kurie dėl jos liūdėjot!
11 Kad jūs maitintumėtės ir būtumėt sotūs *
jos krūtų paguoda,
kad su džiaugsmù jūs gertumėt *
iš jos krūtų šlovingų. —

12 „Nes Viešpats taip sako: †
'Geróve jus kaip upė užliesiu, *
tartum srovė išsiliejusia – tautų gėrybėm.
Kaip mažyliai būsite nešiojami ant rankų, *
sūpuojami ant jos kelių.

13 Kaip motina guodžia savo sūnų, †
taip aš jus paguosiu, – *
Jeruzalėj rasit paguodą.'
14 Kada tai išvysite, pradžiugs jūsų širdys, *
nelyginant žolė sužaliuos jūsų kaulai."

2 prieg. Ketvirtadienį prieš Kūčias:
Atlygink, Viešpatie, tiems, kurie tavęs laukia,
tebūna tavo pranašų̃ teisybė.

3 prieg. Ketvirtadienį prieš Kūčias:
Viešpatie, sugrįžk! Ar ilgai dar?
Ateik pas savo tarnùs, neužtruk.

146 (147 A) psalmė Dievo meilė ir galybė

Tave, Dieve, garbinam, tave, Viešpatie, išpažįstam.

1 Šlovinkite Viešpatį! †
Gẽra giedoti šlovinimo gíesmes mūsų Dievui, *
nes malonù ir teisinga jį garbinti gíesme.

2 Viešpats Jeruzalę atstato, – *
Izraelio tremtinius jis sugrąžina.
3 Jis gydo sužeistas šìrdis *
ir žaizdàs jų aptvarsto.
4 Žvaigždès jisai suskaičiavo, – *
vardù kiekvieną jų vadina.
5 Didis mūsų Viešpats ir galingas, *
jo išmintìs – begalinė.
6 Viešpats drąsina nuolankiuosius, *
o nedorėlius nublõškia į dùlkes.

7 Dėkodami giedokite Viešpačiui, *
pritardami lyrà šlovinkite Dievą.

8 Debesimis jis apdeñgia dangų, *
žemei pareñgia lietų, kalnuosè želdina žolę.
9 Galvijams jis pašaro duoda *
ir lesalo varnos jaunikliams.
10 Ne ristūno stiprumas jį žavi *
ir ne bėgiko eiklumas.
11 Viešpats gėrisi tais, kas jo pagarbiaĩ bijo, – *
ìštikima jo meile pasikliauja.

3 prieg. Ketvirtadienį prieš Kūčias:
Viešpatie, sugrįžk! Ar ilgai dar?
Ateik pas savo tarnùs, neužtruk.

Skaitinėlis, atliepas, Zacharijo giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda iš Liturginių laikų tekstų.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Dieninė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS, atitinkantis liturginį laiką.

PSALMODIJA

Priegiesmis iš Liturginių laikų tekstų.

118 (119) psalmė (153–160) XX (Reš)

153 Pažvelk į mano skausmą ir išgelbėk, *
tavo Mokymo esu nepamiršęs.
154 Užstoki mane ir atpirki, *
išgelbėk, kaip esi pažadėjęs.

155 Išganymo neregẽs nedorieji, *
nes tavo įstatų jie neieško.
156 Viešpatie, didis tavo gailestingumas, *
išgelbėk mane, kaip esi pažadėjęs. —

157 Turiu daug priešų ir engėjų, *
bet nuo tavo įsakų nenuklýdau.
158 Mačiau neištikimuosius ir bjaurė́jaus, *
nes jie nepaiso tavo žodžių.

159 Žiūrėk, kaip tavo įsakai man brangūs, *
išgelbėk mane, kaip dera tavo gerumui.
160 Tiesa yra šerdìs tavojo žodžio, – *
teisūs tavo sprendimai tveria per ámžius.

127 (128) psalmė Šeimos laimė Viešpatyje

„Telaimina tave Viešpats iš Ziono", tai yra iš savo Bažnyčios (Arnobijus).

1 Laimingas, kuris pagarbiaĩ Viešpaties bijo *
ir laikosi jo kelio!

2 Savo triūso vaisiais maitinsies, *
laimę ir sėkmę patirsi.
3 Tavo žmonà bus kaip vynmedis vaisingas, *
namų židinyjè sulapojęs,
o vaikaĩ – lyg vynmedžio atžalos *
aplink tavo stalą.

4 Taip bus palaimintas vyras, *
kuris pagarbiaĩ Viešpaties bijo.
5 Telaimina Viešpats tave iš Ziono! †
Jeruzalės klestėjimą patirki *
kiekvieną savo gyvenimo dieną;
6 savo vaikų vaikaĩs pasidžiaũki. *
Tebūna ramybė Izraeliui!

128 (129) psalmė Prislėgtoji tauta turi viltį

Bažnyčia čia kalba apie savo kentėjimus (šv. Augustinas).

1 „Aĩšiai mane engė priešai nuo pat jaunystės", – *
tesako dabar Izraelis, –

2 aršiai puolė mane priešai nuo pat jaunystės, *
bet manęs nenugalėjo.
3 Kaip artojai nugarą jie man arė, *
pavertė ją arimais.
4 Teisùs yra Viešpats, – *
jis sutraukė nedorėlių pánčius.

5 Tegul susigėsta, tepasitraukia *
visi, kas nekeñčia Ziono.
6 Tebūna jie tartum žolė ant stogo, *
nuvystanti greičiau nei užauga.
7 Pjovėjas nesurenka jos anei saujos, *
pėdų rišėjas neturi ko rišti.
8 Tegul netars jiems praeiviai: †
„Telaimina jus Viešpats! *
Viešpaties vardu jus laiminam!“

Kitomis valandomis imama I arba II papildomos psalmodijos eilė (p. 987).

Skaitinėlis, eilutė ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Vakarinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžioje. Aleliuja.

HIMNAS (p. 279).

PSALMODIJA

1 prieg. Ketvirtadienį prieš Kūčias:
Į tave, Viešpatie, keliù savo širdį;
ateik ir išvaduok mane, Viešpatie,
pas tave aš prieglobsčio ieškau.

143 (144) psalmė Pergalės ir taikos prašymas

Jo rankos buvo išlavintos kautynėm, kai nugalėjo pasaulį; juk jis sakė: „Aš nugalėjau pasaulį“ (šv. Hiliaras).

I

1 Tebūna šlovinamas Viešpats, uolà manoji! †
Jis lavina mano ranką kautynėms, *
o mano pirštùs – karybai.
2 Jis – mano užuovėja ir pilis apsauginė, *
mano Gelbėtojas, mano tvirtovė,
skydas, kuriuo pasikliauju. *
Tai jis atiduoda tautàs man valdyti.

3 Viešpatie, kas gi žmogus, kad jis tau rūpi, *
kas tas mirtìngasis, kad tu juo domiesi?
4 Juk jis tėra tarsi vėjo gūsis, *
jo dienos – lyg dingstantys šešėliai.

5 Viešpatie, praplėšk dangaus skliautą ir nuženki, *
kálnus paliesk, ir jie ims rūkti.
6 Sváidyk žaibùs ir išblaškyk mūsų príešus, *
láidyk savo strėlės priversdamas juos bėgti!
7 Ištiesk ranką iš aukštybių – mane išvaduoki, *
ištrauk iš vandenų galingų, iš svetimųjų rañkos!
8 Jų bùrnos melagysčių pìlnos, – *
dešinę jie kelia, kad kreivai prisíektų.

1 prieg. Ketvirtadienį prieš Kūčias:
Į tave, Viešpatie, keliù savo širdį;
ateik ir išvaduok mane, Viešpatie,
pas tave aš prieglobsčio ieškau.

2 prieg. Ketvirtadienį prieš Kūčias:
Atlygink, Viešpatie, tiems, kurie tavęs laukia,
tebūna tavo pranašų teisybė.

II

9 Tau, Dieve, naują giesmę giedosiu, *
dešimtstygè árfa tau grosiu –
10 tau, kuris teikì pergalę karaliams, *
savo tarną Dovydą gelbsti.
11 Išgelbėk mane nuo nuožmaus kalavijo, *
išlaisvink iš svetimųjų rañkos.
Jų bùrnos melagysčių pìlnos, – *
dešinę jie kelia, kad kreivai prisiektų.

12 Teauga mūsų sūnūs lyg sodinukai, *
gerai prižiūrėti nuo pat jaunystės,
o mūsų dùkros kaip šaũnios kolonos, *
išdáilintos rūmams papuošti.
13 Tebūna svirnaĩ kupini visokio derliaus, *
tūkstančiais tèveda mūsų avys,
net dešimtimìs tūkstančių ganyklose tegausėja, *
14 tebūna aprūpinti mūsų galvijai.
Miesto sienų tegul niekada nepralaužia, *
tremtìs teneužklumpa, dejonės gatvėse teneáidi.
15 Laiminga tauta, kuriai šìtaip sekas, *
laiminga tauta, kurios Dievas – Viešpats!

2 prieg. Ketvirtadienį prieš Kūčias:
Atlygink, Viešpatie, tiems, kurie tavęs laukia,
tebūna tavo pranašų̃ teisybė.

3 prieg. Ketvirtadienį prieš Kūčias:
Viešpatie, sugrįžk! Ar ilgai dar?
Ateik pas savo tarnùs, neužtruk.

Giesmė Apr 11, 17–18; 12, 10b–12a Dievo teismas

11,17 Dėkojame tau, Viešpatie, visagali Dieve, †
kuris esi ir kuris buvai, *
kad pasiėmei savo didžiąją valdžią
ir ėmei viešpatauti. —

18 Taũtos įširdo, tačiau atėjo tavo rūstybės laikas, *
metas teisti mirusius,
atsilyginti savo tarnams,
pranašáms ir šventiesiems, *
ir visiems, mažiems ir dideliems,
bijantiems tavojo vardo.

12,10 Dabar atėjo mūsų Dievo išganymas, *
galybė, karalystė ir jo Mesijo valdžia,
nes išmestas mūsų brolių kaltintojas, *
skundęs juos mūsų Dievui dieną ir naktį.

11 Bet jie Avinėlio kraujù jį nugalėjo *
ir savo liudijimo žodžiais.
Jie nebrangìno savo gyvybės ir nebijojo mirti. *
12 Todėl džiūgaukite, dañgūs ir jų gyventojai!

3 prieg. Ketvirtadienį prieš Kūčias:
Viešpatie, sugrįžk! Ar ilgai dar?
Ateik pas savo tarnùs, neužtruk.

Skaitinėlis, atliepas, Marijos giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda iš Liturginių laikų tekstų.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Įžanga

K. Viešpatie, atverk mano lū́pas.
A. Ir aš tave šlovinsiu.

Įžangos psalmė (p. 578) su priegiesmiu (p. 280 arba 577).

Aušrinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Aušrinę atliekama Įžanga.

HIMNAS (p. 280).

PSALMODIJA

1 prieg. Mūsų tėvai mums pasakojo
apie Viešpaties galybę,
stebuklùs ir šlovìngus jo dárbus.

77 (78) psalmė (1–39)
Viešpaties gerumas ir tautos neištikimybė

Tie įvykiai yra mums įspėjimas (1 Kor 10, 6).

I

1 Klausyk, mano taũta, ko tave aš mokau; *
ausis ištempus klausykis žodžių iš mano lūpų.
2 Atversiu burną pavyzdžiams prasmingiems, *
senųjų amžių pãslaptis atskleisiu –
3 tai, ką girdėjom ir ką pažinom, *
ką mūsų tėvai mums apsakė.

4 Nuo savo vaikų nenuslėpsim, †
pasakosime bū́simajai kar̃tai
apie Viešpaties galybę, *
padarytus stebuklùs ir šlovìngus jo dárbus. —

5 Jis davė įstatus Izraeliui, *
Mokymą – Jokūbo palikuõnims,
įsakydamas mūsų senoliams
viską pérteikti savo aĩniams, †
6 kad būsimoji karta jį pažintų – *
jų vaikai, kurie dar ateis į pasaulį,
o šie apie jį bylotų savo palikuõnims, †
7 idañt ir jie viltį Dievè turėtų, *
Dievo darbų neužmirštų, jo įsakymų laikytųs.
8 Kad netaptų panašūs į savo senoliùs – *
kartą užgaĩdžią ir maištingą,
kartą, kurios širdìs išgverus, *
o dvasia neišsaugojo ištikimybės Dievui.
9 Efraimo sūnūs, lankais ir strėlėmis ginkluoti, *
pabėgo iš mūšio.

10 Dievo Sandoros jie nesilaikė, *
pagal jo Mokymą atsisakė gyventi.
11 Užmiršo, ką jis buvo padaręs, *
apréikštus jiems nuostabiúosius dárbus.
12 Jų protėvių akysè Dievas stebuklùs darė *
Zoano lygumojè, Egipto žemėj.
13 Taką padaręs per jūrą juos vedė, *
vandenis lyg pylimą iš šonų sutelkęs.
14 Debesimì juos dieną vedė, *
o per naktį – ugnies pašvaistė.
15 Dykumojè jis perskėlė uolą *
ir davė apsčiaĩ vandens tar̃si iš bedugnės.
16 Jis paliepė trykšti iš uolõs upeliams *
ir leido vandenį sraũtais.

1 prieg. Mūsų tėvai mums pasakojo
apie Viešpaties galybę,
stebuklùs ir šlovìngus jo dárbus.

2 prieg. Izraelio vaikai valgė maną
ir gėrė iš dvasinės juos lydinčios uolõs.

II

[17] Bet jie nesiliovė Dievui nusidėję, *
maištą tyruose prieš Aukščiausiąjį kėlė.
[18] Tyčiomis ėmė gundyti Dievą, *
įnoringai reikalaudami maisto.
[19] Jie burnójo prieš Dievą ir sakė: *
„Ar Dievas sugebės mums stalą dykvietėj padengti?
[20] Teisybė, jis taip sudavė į uolą, *
kad ištryško vanduo ir tekėjo sraũtais.
Bet ar jis galės parūpinti mums ir duonos, *
duoti mėsos savo tautai?“
[21] Tai girdėdamas, Viešpats įširdo, †
liẽpsnos plykstelėjo virš Jokūbo, *
kaupėsi jo pyktis ant Izraelio,
[22] nes jie Dievù netikėjo, *
nepasikliovė gélbstinčia jo galýbe.

[23] Vis dėlto jis įsakė aukštoms padángėms *
ir dangaus duris atidarė, –
[24] valgoma manà ant jų lijo, *
grūdaĩ iš dangaus jiems byrėjo.
[25] Miruoliai valgė galìngųjų duoną, *
Dievas davė jiems maisto ligi sóties.
[26] Jis pažadino padángėse rytį, *
savo galýbe išjudino pietį;
[27] ėmė lyti ant jų mėsà nelyginant dulkėm, *
sparnuočiais – tar̃si pamario smiltiẽs grūdeliais;
[28] jis nutupdė juos į stovyklą, – *
tiesiog prie pat palapinių.
[29] Žmonės valgė ligi sóties, †
nes Dievas jiems davė, *
ko taip įnoringai jie troško.
[30] Bet jiems dar nespėjus savo įnorių numalšinti, – *
dar tebevalgant pìlna bùrna, –

31 Dievo pyktis ant jų pakilo. †
Jis užmušė jų stipriuosius, *
rinktiniùs Izraelio výrus išguldė.

2 prieg. Izraelio vaikaĩ valgė maną
ir gėrė iš dvasinės juos lydinčios uolõs.

3 prieg. Atsiminė, kad jų uolà yra Dievas
ir jų atpirkėjas.

III

32 O jie nesiliovė núodėmes darę, †
nors tiek stebuklų Dievas parodė, *
juo jie nepatikėjo.
33 Todėl jų diẽnos prapuolė lyg rūkas, *
staigia žūtimì baigės jų gyvenimo metai.
34 Tik šitaip baudžiamì Dievo, †
jie bėgo ir vėl prie jo glaustis, *
atgailavo ir nuoširdžiaĩ Dievo ieškojo,
35 atsiminė, kad jų uolà yra Dievas, *
Dievas Aukščiausiasis – jų atpirkėjas.
36 Bet gražiùs žodžiùs jie tik lūpom kalbėjo, *
o liežuviais jam melavo.
37 Jam ìštikimos nebuvo jų širdys, *
jo Sandoros jie nesilaikė.
38 O Dievas buvo gailestingas, atleisdavo kaltę, *
nenorėdamas jų sunaikìnti,
dažnai jis sutrámdydavo savo pyktį *
neišliedamas visõs įniršio gãlios.
39 Atsimindavo, kad jie tik marūs žmonės, *
lyg dvélktelėjimas nuskriejančio vėjo.

3 prieg. Atsiminė, kad jų uolà yra Dievas
ir jų atpirkėjas.

Eilutė, skaitiniai ir malda iš Liturginių laikų tekstų.

Rytmetinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Rytmetinę atliekama Įžanga.

HIMNAS (281).

PSALMODIJA

1 prieg. Penktadienį prieš Kūčias:
Iš Ziono ateina tasai, kuris karaliaũs –
Viešpats, Emanuelis;
garbingas jo vardas.

50 (51) psalmė Pasigailėk manęs Dieve!

Privalu... atsinaujinti savo proto dvasinėje gelmėje, apsivilkti nauju žmogumi (Ef 4, 22. 23–24).

3 Pasigailėk manęs, Dieve, iš savo gerumo, †
iš savo begalinio gailestingumo *
sunaikìnk maištingus mano dárbus.
4 Nuplauk ir numazgok mano kaltę, *
nuvalyk nuo manęs mano nuodėmę!

5 Savo maištingus dárbus aš gerai pažįstu, *
nuõlat man prieš akis mano núodėmė.

6 Tau, tiktai tau nusidėjau, *
dariau, ką laikai tu piktýbe.
Todėl kaltini mane tu teisingai *
ir teisingai teismè pasmerksi.

7 Iš tikro su kaltè esu užgimęs, *
mano motina su núodėme mane pradėjo.
8 Tu trokšti tiesõs ir nuoširdumo, – *
tad širdies gelmėjè išminties mane pamokyk.

9 Apvalyk mane ýzopu, ir būsiu tyras, *
nuplauk mane, ir būsiu baltesnis už sniegą.

10 Leisk man išgirsti džiaugsmo ir linksmybės žinią, – *
kaulai, kuriuos išvárginai, tepradžiunga.

11 Nugręžk savo veidą nuo mano núodėmių *
ir panaikìnk visas mano kaltýbes.
12 Sukurk man tyrą širdį, o Dieve, *
manyje atsidavusią dvasią atnaujink.

13 Neatstumki manęs nuo savo Artumo, *
neatimk savo dvasios šventosios.
14 Išganymo džiaugsmą man vėl sugrąžinki, *
dvasios uolumas mane tepalaiko.

15 Vèsiu maištautojus į tavo kelią, *
nusidėjėlius pas tave sugrąžinsiu.
16 Iš kraujo kaltẽs mane išlaisvinki, †
Dieve, mano išganymo Dieve, – *
tuomèt mano liežuvis tavo teisumù skonėsis.

17 Viešpatie, atverk mano lū́pas, *
ir mano burnà skélbs tavo šlovę.
18 Juk džiaugsmą tau teikia ne aũkos, – *
dẽginamosios aukõs, jéigu ją atnašaučiau,
tu nepriimtum.
19 Dievui tikroji auka – tai dvasia sugrudus; †
širdies, sugrudusios ir atgailaujančios, *
Dieve, tu juk neatstumsi.

20 Būk dosnùs Zionui iš savo gerumo, – *
tebus atstatytos Jeruzalės sienos.
21 Tada tau patiks mūsų teĩsios aũkos, – †
dẽginamosios ãtnašos ir smilkìnamos aukos, – *
ant tavo aukuro jáučius tada atnašausim.

1 prieg. Penktadienį prieš Kū̃čias:
Iš Ziono ateina tasai, kuris karaliaũs –
Viešpats, Emanuelis;
garbingas jo vardas.

2 prieg. Penktadienį prieš Kūčias:
Būkite pasiruošę
ir pamatysite Viešpaties pagálbą.

Giesmė Tob 13, 8–11. 13–14ab. 15–16ab
Padėka už tautos išvadavimą

Parodė man šventąjį miestą, Jeruzalę.., žėrinčią Dievo šlove (Apr 21, 10–11).

8 Tèkalba visà tautà apie Viešpaties didybę, *
Jeruzalėj jį teišpažįsta.
9 O Jeruzale, šventàsis miẽste! †
Jis nuplakė tave už tavo rankų dárbus, *
bet teisiųjų vaikų pasigailės vėlei.

10 Išpažink Viešpatį, nes jisai geras, †
šlovink amžių Karalių, *
kad tavyje jo Padañgtė būtų su džiaugsmù atstatyta.
Visus tavo tremtinius tepradžiugina; †
tavo kenčiančius tepagúodžia *
per visàs kartàs ateinančiais amžiais.

11 Visiems žemės pakraščiáms
nušvis šviesa spindulinga: *
daug tautų ateis pas tave iš tolybių,
gyventojai žemės pakraščių tolimiausių, †
patraukti̇̀ prie tavęs Viešpaties Dievo vardo, *
savo rankose nešdami dovanas Dangaus Karaliui.
Kartà po kartõs giedos tavyjè džiaugsmo giesmę, *
amžiais tvers išrinktojo miesto vardas.

13 Todėl eik ir džiaukis vaikais teisiųjų, †
nes jie bus sugrąžinti *
ir amžių Viešpatį šlovins.

14 Palaiminti visi, kurie tave pamilo, *
palaiminti besidžiaugiantys tavo geróve.

15 Mano dvasia šlovina Viešpatį, didįjį Karalių! *
16 Jeruzalė bus atstatyta kaip jo Namai amžinieji. —

2 prieg. Penktadienį prieš Kūčias:
Būkite pasiruošę
ir pamatysite Viešpaties pagálbą.

3 prieg. Penktadienį prieš Kūčias:
Į Viešpatį žvelgsiu
ir lauksiu Dievo, savo Gelbėtojo.

147 (147 B) psalmė Jeruzalės atstatymas

Eikš, aš tau parodysiu jaunąją, Avinėlio sužadėtinę (Apr 21, 9).

12 Šlovink, Jeruzale, Viešpatį! *
Šlovink savo Dievą, Zione!

13 Jis juk stiprina skląsčiùs tavo vartų, *
tavo vaikams suteĩkia palaimą.
14 Įtvirtina taiką prie tavo sienų, *
geriausiais kviečiais tave maitina.
15 Siunčia savo žodį žemei, *
ką įsako, tas greit ir įvyksta.
16 Apkloja žemę sniegù tartum vìlna, *
šalną lyg pelenus beria.

17 Meta krušõs ledus kaip kąsnius – *
kas gali pakelti jo siunčiamą speigą?
18 Pasiuñčia žodį, ir ledaĩ sutirpsta, *
liepia vėjui pūsti, ir vanduo srovena.
19 Jis paskélbė savo žodį Jokūbui, *
savo įstatus ir įsakus Izraeliui.
20 To jis nepadarė jókiai kìtai tautai, – *
nė viena jo įsakų nežino.

3 prieg. Penktadienį prieš Kūčias:
Į Viešpatį žvelgsiu
ir lauksiu Dievo, savo Gelbėtojo.

Skaitinėlis, atliepas, Zacharijo giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda iš Liturginių laikų tekstų.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Dieninė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS, atitinkantis liturginį laiką.

PSALMODIJA

Priegiesmis iš Liturginių laikų tekstų.

118 (119) psalmė (161–168) XXI (Šin)

161 Be dingstiẽs pérsekioja mane didžiū̃nai, *
bet mano širdìs pagarbì tavo žodžiams.
162 Mėgaujuosi tavo žodžiais, *
kaip žmogus, atradęs didelį lobį.

163 Nekenčiù melo, juo bjauriúosi, *
o tavo Mokymą moku brangìnti.
164 Šlovinu tave septyniskart per dieną *
už sprendimùs tavo teisiuosius.

165 Didi ramybė mylintiems Mokymą tavo, – *
suklupimo akmuo jų nekliudo.
166 Tavo išganymo, Viešpatie, laukiu viltingai, *
ir tavo įsakymus vykdau.

167 Įsakus tavuosius širdyjè aš saugau, *
branginù juos be galo.
168 Tavo įsakų ir nuorodų laikausi, *
nes tu matai mano kelią.

132 (133) psalmė Broliškos santaikos palaima

Mylimieji, mylėkime vieni kitus, nes meilė yra iš Dievo (1 Jn 4, 7).

1 Štai kaip malonù ir gẽra, *
kur broliai gyvena vienybėj!
2 Tai lyg ant galvos brangùs aliejus, †
varvantis į barzdą – Aarono barzdą, *
kol nuteka ant apykaklės jo drabužio.

3 Tai lyg rasa, gaivinanti Hermoną, *
krentanti ant Ziono kalnynų,
nes Viešpats čia teikia palaimą – *
amžinąjį gyvenimą.

139 (140) psalmė (2–9. 13–14) Tu – mano pagalba

Žmogaus Sūnus atiduodamas į nusidėjėlių rankas (Mt 26, 45).

2 Gelbėk mane, Viešpatie, nuo piktavãlių, *
nuo smurtautojų mane tu apsaugok, –
3 jų širdys késlus pikčiausius rezga, *
nuõlat nesantaiką kursto.
4 Jų liežuviai – kaip nuodingų gyvačių, *
angių̃ nuodai – jiems ant lūpų.

5 Apgink mane, Viešpatie, nuo nedorėlio rankų, †
nuo smùrtininkų apsaugok, – *
jie surezgė késlus mane pražudyti.
6 Įžūlieji paspéndė žabángus su virvėm, †
išskleidė pìnkles ant mano tako, – *
jie spendžia man spąstus.

7 Tariau Viešpačiui: „Tu esi mano Dievas! *
Viešpatie, išgirsk mano pagalbos šauksmą."
8 O Viešpatie Dieve, stiprusis mano Gynėjau, *
tu apsaugojai man galvą mūšio dieną.
9 Sutramdyk, Viešpatie, nedorėlių geismą, †
neleisk jiems įvýkdyti savo késlų, *
kad jie netriumfuotų.

13 Žinau, kad Viešpats vargšo reikalus gina *
ir saugoja téises beturčių.
14 Tikrai tavąjį vardą šlovins teisieji, *
tavo Artumė gyvens tyraširdžiai.

Kitomis valandomis imama papildomoji psalmodija (p. 987).
Skaitinėlis, eilutė ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Vakarinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS (p. 279).

PSALMODIJA

1 prieg. Penktadienį prieš Kūčias:
Iš Ziono ateina tasai, kuris karaliaũs –
Viešpats, Emanuelis;
garbingas jo vardas.

144 (145) psalmė Šlovė Dievo didybei

Teisus tu, kuris esi ir buvai, Šventasis (Apr 16, 5).

I

1 Aukštinsiu tave, mano Dieve ir Karaliau, *
tavo vardą garbinsiu per amžių ámžius.
2 Garbinsiu tave kasdieną, *
šlovinsiu tavo vardą per amžių ámžius.

3 Didis yra Viešpats, didžiõs šlovės jis vertas, – *
nesuvókiama jo didybė.
4 Šlovins kartà po kartõs tavuosius dárbus *
ir skélbs tavo didžią galybę.
5 Tavo didybės spindesį garbingą *
ir nuostabiùs dárbus aš apmąstysiu.
6 Žmonės garsins tavo veikimą,
keliantį baimę pagarbią, *
o aš skélbsiu tavo didybę.
7 Apsakys jie tavo dosnaus gerumo garsą *
ir džiugiaĩ giedos apie tavo teisumą.
8 Viešpats atlaidus ir gailestingas, *
rūstaut negreitas ir pilnas gerumo.
9 Geras kiekvienam yra Viešpats, *
visiems savo kūriniams gailestingas. —

10 Tau, Viešpatie, visi tavo kūriniai tedėkoja *
ir tegárbina tave visi ištikimieji.
11 Tepasakoja apie tavo karalystės garbę, *
tegársina tavo galybę,
12 visai žmonijai teskélbia tavo dárbus *
ir viešpatavimo spindesį garbingą.
13 Tavo karalystė – per amžių ámžius, *
per kartų̃ kartàs tu – valdovas.

1 prieg. Penktadienį prieš Kūčias:
Iš Ziono ateina tasai, kuris karaliaũs –
Viešpats, Emanuelis;
garbingas jo vardas.

2 prieg. Penktadienį prieš Kūčias:
Būkite pasiruošę
ir pamatysite Viešpaties pagálbą.

II

13b Viešpats ištikimas visais savo žodžiais, *
o visais darbais maloningas.
14 Viešpats kiekvieną klumpantį prilaiko, *
pakelia gyvenimo palaužtúosius.
15 Visų akys su viltimì į tave atsigręžę, – *
tu duodi álkstantiems peno, kai reikia.
16 Atveri savo ranką *
ir sotini dõsniai vìsa, kas gývа.

17 Visi Viešpaties keliaĩ yra teisūs *
ir visi jo darbai gailestingi.
18 Viešpats artimas kiekvienam, kas jo šaukias, – *
visiems, kas jo nuoširdžiaĩ trokšta.
19 Tų, kas pagarbiaĩ jo bijo, troškimùs jis išpildo, – *
šauksmą jų girdi, juos išvaduoja.
20 Viešpats saugo kiekvieną, kas jį myli, *
o nedorėlius jis sunaikina. —

21 Teskélbia mano lūpos Viešpaties šlovę, †
ir vìsa, kas gývа, tešlovina jo vardą *
dabar ir per ámžius!

2 prieg. Penktadienį prieš Kūčias:
Būkite pasiruošę
ir pamatysite Viešpaties pagálbą.

3 prieg. Penktadienį prieš Kūčias:
Į Viešpatį žvelgsiu
ir lauksiu Dievo, savo Gelbėtojo.

Giesmė Apr 15, 3–4 Garbinimo himnas

3 Tavo darbai nuostãbūs ir didingi, *
Viešpatie, visagali Dieve!
Tavieji keliaĩ tikri ir teisingi, *
tautų Valdove!

4 Kas gi nesibijotų, Viešpatie, †
ir negerbtų tavojo vardo?! *
Juk tu vienas šventas!
Vìsos taũtos ateis ir šlovindamos
prieš tave puls véidu, *
nes paaiškėjo tavo teisūs sprendimai.

3 prieg. Penktadienį prieš Kūčias:
Į Viešpatį žvelgsiu
ir lauksiu Dievo, savo Gelbėtojo.

Skaitinėlis, atliepas, Marijos giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda iš Liturginių laikų tekstų.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

IV SAVAITĖS ŠEŠTADIENIS

Įžanga

K. Viešpatie, atverk mano lūpas.
A. Ir aš tave šlovinsiu.

Įžangos psalmė (p. 578) su priegiesmiu Šiandien sužinosit (p. 280 arba 577).

Aušrinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžioje. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Aušrinę atliekama Įžanga.

HIMNAS (p. 280).

PSALMODIJA

1 prieg. Viešpats išpirko juos iš engėjo rañkos.

77 (78) psalmė (40–72)
Viešpaties gerumas ir tautos neištikimybė išgelbėjimo istorijoje

Tie įvykiai yra mums įspėjimas (1 Kor 10, 6).

IV

40 Kiek kartų prieš jį dykumoje maištavo *
ir liūdino jį týruos!
41 Jie gundė ir gundė Dievą, *
Izraelio Šventajam uždavė širdį.
42 Užmiršo jo didžią galybę ir dieną, *
kada jis išpirko juos iš engėjo,
43 kai Egipte parodė savo žénklus *
ir Zoano lygumoje nuostabiúosius dárbus.

44 Kraujù jis pavertė jų upių srūvantį vandenį, *
egiptiečiai nebeturėjo kuo troškulį numalšinti.

45 Ištiko juos spiẽčiais kamuojančių musių *
ir varlėmìs, kurios nuniókojo kraštą.
46 Atidavė skėriáms jų pasėlius, *
o triũso derlių – žiogáms ėdikams.
47 Jis sunaikìno ledų krušà jų vynuogýnus, *
o šalnà – medžiùs sikamoro.
48 Jų kaĩmenes ledais jis nučaižė, *
o galvijùs – žaibo kirčiais.

49 Užgriuvo juos savo liepsnojančiu įniršiu, – †
pykčiù, apmaudu ir nelaime – *
gaujà žũtiẽs nešėjų.
50 Netramdė jis savo rūsčio, – *
negelbėjo nuo mirties, dar marą ant jų užleido.
51 Visus Egipto pirmãgimius jis išguldė, *
Hamo palapinėse vyrijos pirmíenas.

1 prieg. Viešpats išpirko juos iš engėjo rañkos.

2 prieg. Viešpats atvedė juos į savo šventąjį kalną.

V

52 Tada lyg avis jis išsivedė savo tautą, *
tar̃si kaĩmenę vedė per týrus.
53 Jis vedė juos saũgiai, – nebuvo jiems ko bijoti, – *
nes jų priešus palaidojo jūra.
54 Jis atvedė juos į savo šventąją žemę, *
prie kalno, kurį jo dešinė̃ įsigijo.
55 Svetimas tautàs jis išvarė, *
o jų palapinėse įkurdino gentìs Izraelio
ir padalijo Izraelio giminėms jų kraštą, *
atmatavęs jiems skirtąją dalį.

56 Bet jie maištavo ir Dievą Aukščiausiąjį gundė, *
jo įsakų nesilaikė.
57 Atsimetė, buvo neištikimì kaip ir jų senoliai, – *
sukniubo lyg nepatikimas lankas.

58 Savo aukštumų al̃kais pykdė Dievą, *
o savo stabais – žadino jo pavydą.

59 Dievas tai matė ir buvo įniršęs, – *
jis vìsiškai atmetė Izraelį.
60 Apleido savo Padangtę Šiloje – *
Buveĩnę, kurioje tarp žmonių jis gyveno;
61 savo galybę atidavė į nelaisvę, *
ir garbę – į priešo gniáužtus.
62 Kalavijui jis pasmerkė savąją tautą; *
ant savo pãveldo įširdęs.
63 Jų jaunuoliùs ugnis ten prarijo, *
o merginos neturėjo jaunikių.
64 Krito kunigai nuo kalavijo, *
jų našlės raudų̃ negiedojo.

2 prieg. Viešpats atvedė juos į savo šventąjį kalną.

3 prieg. Viešpats pasirinko Judo gentį
ir Dovydą, savo tarną,
kad ganytų jo pãveldą Izraelį.

VI

65 Tada Viešpats pabudo tar̃si iš miego, *
kaip vyno išjudintas galiū̃nas.
66 Išvaikė jis savo príešus, *
ilgam užtraukė jiems pralaimėjimo gėdą.
67 Jis atmetė Juozapo palapinę, – *
Efraìmo giminė̃s atsisakė,
68 bet pasirinko Judo gentį, *
Ziono kalną, kurį taip pamilo.
69 Pastatė jis savo šventovę lyg danguje buveĩnę, *
lyg pačią žemę, ją įtvirtino ámžiams.
70 Išsirinko jis Dovydą, savo tarną, *
ir pasišaukė jį iš ganyklų.
71 Atsivedė Dovydą nuo avių žindė̃nių, *
kad ganytų jo tautą Jokū̃bą, jo pãveldą Izraelį.

72 Jis ganė juos širdimì dorybinga, *
įgudusia rankà juos vedžiojo.

3 prieg. Viešpats pasirinko Judo gentį
ir Dovydą, savo tarną,
kad ganytų jo pãveldą Izraelį.

Eilutė, skaitiniai ir malda – savi (p. 339).

Rytmetinė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Šis įvadas praleidžiamas, jei prieš Rytmetinę atliekama Įžanga.

HIMNAS (p. 281).

PSALMODIJA

1 prieg. Gruodžio 24 d.:
Tu, Judo žemės Betliejau, nebūsi menkiausias;
iš tavęs išeis vadas,
kuris ganys mano tautą – Izraelį.

91 (92) psalmė Garbė Kūrėjui

Psalmė šlovina Viengimio darbus (šv. Atanazas).

2 Viešpatie, kaip gẽra tave šlovint, †
giedoti šlovinimo gíesmes *
tavo vardui, Aukščiausias,
3 skélbti kas rytą ištikimąją tavo meilę, *
o tavo ištikimybę – kas naktį,
4 su gíesme pritariant lyrai, *
palydint arfai dešimtstygei.

5 Viešpatie, mane tu džiugini savo kūrýba, – *
su džiaugsmù apgíedu tavo rankų dárbus.

6 Viešpatie, kokie tavo darbai didingi, *
kokios gilios tavo mintys!

7 Tik paikas žmogus jų nežino, *
kvailys to negali suprasti.
8 Nors kaip žolė nedorėliai želia *
ir piktadariaĩ klestėte klesti,
jų laukia žūtìs amžinoji. *
9 O tu, Viešpatie, esi išaukštintas ámžiams.

10 Juk tavo priešai, Viešpatie, – †
tavo priešai pražus iš tikro, *
visi piktadariaĩ bus išblaškyti.
11 O man tu dúodi stumbro jėgą; *
suteikei man palaimą.
12 Matė mano akys priešų sumišimą, *
girdėjo mano ausys apie užpuolikų žūtį.

13 Teisieji žaliuoja lyg palmės, *
šakojas kaip kedrai Libano.
14 Viešpaties Namuosè pasodinti, *
mūsų Dievo kiemuõs jie žaliuoja.
15 Net žiloje senatvėje neša vaisių, *
visada sodriũ ir sultingų,
16 liudydami, koks teisus yra Viešpats – *
mano uolà, nes jame nerasi ýdos.

1 prieg. Gruodžio 24 d.:
Tu, Judo žemės Betliejau, nebūsi menkiausias;
iš tavęs išeis vadas,
kuris ganys mano tautą – Izraelį.

2 prieg. Gruodžio 24 d.:
Pakelkite gálvas,
nes jūsų atpirkimas artėja.

Giesmė Ez 36, 24–28 Viešpats atnaujins savo tautą

Jie bus jo tauta, o pats Dievas bus su jais (Apr 21, 3).

24 Atimsiu jus iš tautų svetimųjų, †
iš visų kraštų jus surinksiu *
ir parvesiu į jūsų žemę.

25 Nuplausiu jus vandeniu týru, †
bus nuvalyti jūsų visi nešvarumai, – *
visi stabaĩ bus pašalinti.

26 Duosiu jums naują širdį *
ir įkvėpsiu naują dvasią.
Išimsiu iš jūsų akmeninę širdį *
ir duosiu jautrią širdį.
27 Duosiu jums savo dvasią †
ir padarysiu, kad pagal mano įstatus gyventumėt, *
laikytumėtės mano įsakų ir juos vykdytumėt.

28 Tada jūs gyvensit krašte,
kurį daviau jūsų senoliams, – †
mano tautà jūs būsit *
ir aš būsiu jūsų Dievas.

2 prieg. Gruodžio 24 d.:
Pakelkite gálvas,
nes jūsų atpirkimas artėja.

3 prieg. Gruodžio 24 d.:
„Rytoj ateis jums išgelbėjimas“, –
sako Viešpats, galybių Dievas.

8 psalmė Kūrėjo didybė ir žmogaus vertingumas

Visa jam palenkė po kojų, o jį patį pastatė viršum visko, kad būtų galva Bažnyčios (Ef 1, 22).

2 Viešpatie, mūsų Dieve, †
koks nuostabùs tavo vardas visojè žemėje! *
Savo didýbe pripildei dangaus aukštýbes.

3 Mažylių ir kūdikių lūpomis †
sukūrei sau šlovę varžovams sutramdyt, *
kad nutildytum maištautoją ir priešą.

4 Kai žvelgiù į tavąjį dangų, – tavo rankų darbą, – *
į žvaigždès ir mėnulį, kuriuos tu pritvirtinai, –

5 kas gi žmogus, kad tu jį atsimeni, *
kas tas mirtìngasis, kad jisai tau rūpi?

6 Tu sukūrei jį nedaug už save menkesnį, *
apvainikavai garbė ir didýbe.
7 Šeimininkù savo kūrinių jį paskyrei, *
padėjai vìsa prie jo kojų:
8 avis ir jáučius – visus aliái vieno – *
ir laukiniùs žvéris,
9 padángių paukščiùs bei jūrų žuvį *
ir vìsa, kas vandenų gilybėse nardo.

10 Viešpatie, mano Dieve, *
koks nuostabùs tavo vardas visojè žemėje!

3 prieg. Gruodžio 24 d.:
„Rytoj ateis jums išgelbėjimas", –
sako Viešpats, galybių Dievas.

Skaitinėlis, atliepas, Zacharijo giesmės priegiesmis, maldavimai ir malda – skirti šiai dienai (p. 343).

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

Dieninė

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

HIMNAS, atitinkantis liturginį laiką.

PSALMODIJA

Priegiesmis iš Liturginių laikų tekstų.

118 (119) psalmė (169–176) XXII (Tav)

169 Mano šauksmas, Viešpatie, tave tepasíekia, – *
duok man įžvalgos, pažadą ištesėki.
170 Tave tepasíekia maldavimas mano, – *
gelbėk mane, kaip žadėjai. —

171 Garbinimo giesmės plūs iš mano lūpų, *
nes tu mane savo įstatų mokai.
172 Giedos mano burnà apie pažadą tavo, *
nes visi tavo įsakymai – teĩsūs.

173 Tepadeda man rankà tavoji, *
nes tavo įsakus vykdau.
174 Tavo išganymo, Viešpatie, ilgiúosi, *
Mokymu tavo gėriúosi.

175 Leisk man gyvent ir tave pašlovint, – *
tavo sprendimai mane tepalaiko.
176 Klaidžioju tartum avis pasiklydus, – *
surask savo tarną, tavo įsakymų esu nepamiršęs.

44 (45) psalmė Karalaičio vestuvės

Štai jaunikis! Išeikite pasitikti! (Mt 25, 6).

I

2 Žodžiais kilniaĩs širdìs man tvinsta, †
kai kuriù šias giesmes karaliui, *
mano liežuvis – kaip įgudusio rašytojo plunksna.

3 Tu nustelbì savo grožiù visus žemės sū́nus, †
tavo kalba sklidinà malonės. *
Taip Dievas tave palaimino amžiams!
4 Galiūne, sekis prie juosmeñs kalaviją *
savo garbėj ir didybėj!
5 Visam spindesỹ žygiuok pérgalingai
ginti tiesos ir teisumo. *
Tavo dešinẽ tegul daro nuostabiùs dárbus!
6 Ãštrios tavo strėlės, – †
jos perveria karaliaus priešų šìrdis, *
taũtos puola tau prie kojų.

7 Tau Dievo duotà karalystė išsilaikys per ámžius, *
tavo karališkasis skeptras – teisingumo skeptras.

8 Tu branginì teisumą *
ir nekentì, kas nedora.
Todėl Dievas, tavo Dievas, tave patepė
džiaugsmo aliejumi *
išskirdamas tarp bendražygių.

9 Tavo drabužiai kvepia kãsija, alavijù ir mirà. †
Iš dramblio kaulu išpuoštų̃jų rūmų *
stygų garsai atáidi tavo džiaugsmui.
10 Tarp tavo dvaro didžiūnių yra karalaičių, †
tavo sosto dešinėjè stovi karalienė, *
pasipuošusi auksu Ofyro.

II

11 Klausykis, dùkra, įsiklausyk ir įsiminki, – *
užmiršk tėvo pastogę ir savo tautą.
12 Karalius trokš tavo grožio, †
jis yra tavo viešpats, – *
todėl privalai jam paklusti.
13 Tyro žmonės tau dovanas neša, *
šalies turtuoliai stengsis įtikti visókiais turtais.

14 Žavesio pilnà rūmuose yra karalaitė! *
Jos apdaras aukso siūlais išsiuvinėtas.
15 Spalvìngu savo apdaru apsitaisius *
ji vedamà pas karalių;
pãmergės – palydà jos draugių – *
iš paskõs pas tave ateina.
16 Džiaugsmingiems krykštavimams áidint, *
jos įeina į karaliaus rū́mus.

17 Tau tėvùs atstos tavo sūnūs, – *
padarysi juos didžiūnais visoj žemėj.
18 Per kartų̃ kartàs gársinsiu tavąjį vardą, *
todėl taũtos girs tave per amžių ámžius.

Kitomis valandomis imama papildomoji psalmodija (p. 987).
Skaitinėlis, eilutė ir malda priklauso nuo atitinkamos Dievo tarnybos.

Valandos pabaiga iš Valandų liturgijos eigos.

PO SEKMADIENIŲ IR IŠKILMIŲ I VAKARINĖS

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Tada patartina atlikti sąžinės patikrinimą. Bendrai švenčiant jį galima baigti gailesčio aktu, kaip ir per Mišias.

HIMNAS pasirenkamas vienas iš čia pateiktųjų.

Kartù su gęstančia dienà,
Kūrėjau, prašome tavęs:
malonės savo veikimù
apsaugoki ir ginki mus.

Kai po darbų ilsėsimės,
te širdys nepaliaus budėt,
kai vėlei švis dangus aušrà,
tau šlovę vėl giedosime.

Mums duoki deramaĩ gyvent,
kaitrà mums šìrdis vėl uždek,
te išsklaidys tava šviesà
tamsybių sutemas niūriàs.

To, Tėve Visagali, mums
suteik per Kristų Viešpatį,
kurs su tavim ir su Dvasià
Šventąja valdo amžinaĩ. Amen.

Arba:

O Kristau, spindesỹ dienõs,
šviesa, atėjus iš šviesõs,
nakties tamsýbes išsklaidaĩ,
šventuosius spinduliais gaubì.

Maldaujam, šventas Viešpatie,
nakčia globoki miegančius,
apgaubk tyliuoju atilsiu,
ramybėj valandũ tavų.

Nors snaudulys akis užlies,
širdìs lai tavyje budės,
rankà tavoji tikinčius
lai dengia, tave mylinčius.

Gynėjau, mūsų nepalik
ir priešo késlus sulaikyk
ir vesk globodamas tarnùs,
krauju tavuoju àtpirktus.

Geriausiasis Karaliau, tau
su Tévu tebūniẽ garbė
ir Dvasiai Atgaivintojai
per ámžius nesibaigiančius. Amen.

Psalmodija

1 prieg. Pasigailėk manęs, Dieve,
išklausyk mano maldą.

4 psalmė Dėkojimas

Nuostabų dalyką padarė Dievas, prikeldamas Jėzų iš mirties
(šv. Augustinas).

2 Kai šaukiuosi, mane išklausyki, *
o mano teisusis Dieve!
Vargo prispaustám, tu man padėjai. *
Būk maloningas, išklausyk mano maldą!

3 O žmonės, kada liausitės teršę mano garbę? *
Ko jūs vaikotės tuštybių ir griebiatės melo?
4 Žinokite, kad Viešpats ištikimájam bičiulis, – *
Viešpats mane išklauso, kai jo šaukiuosi. —

5 Todėl drebėkit ir nenusidėkit! *
Guõliuose širdimi̇̀ apsvarstykit nutilę!
6 Ištikimaĩ aukàs atnašaukit *
ir Viešpačiu pasikliaukit.

7 Daugelis sako: †
„O, kad gerèsnės diẽnos išaũštų! *
Viešpatie, tavo veido šviesa mums tešviẽčia!“
8 Tu sùteiki mano širdžiai didesnį džiaugsmą, *
nei kviečio derlius ir jauno vyno apstybė.

9 Ramus aš guluosi ir tuoj užsnū́stu, *
nes tik tu, Viešpatie, leidi be rūpesčio man ilsėtis.

1 prieg. Pasigailėk manęs, Dieve,
išklausyk mano maldą.

2 prieg. Šlovinkite Viešpatį naktį.

133 (134) psalmė Vakaro malda šventovėje

Šlovinkite mūsų Dievą, visi jo tarnai, visi, kurie bijote jo: maži ir dideli! (Apr 19, 5).

1 Ateikit ir šlovinkit Viešpatį, *
visi jo tarnaĩ, Viešpaties Namuosè budintys naktį.
2 Tieskite rankàs į jo šventovę *
ir šlovinkit Viešpatį.

3 Tave tepalaimina Viešpats, *
dangaus ir žemės Kūrėjas!

2 prieg. Šlovinkite Viešpatį naktį.

SKAITINĖLIS Įst 6, 4–7

Klausykis, Izraeli! Viešpats yra mūsų Dievas, vien tik Viešpats. Mylėsi Viešpatį, savo Dievą, visà širdimi̇̀, visà síela ir visomis jėgomis. Paimk į širdį šiuos žodžiùs, kuriuos tau šiandien įsakau. Įdiek juos savo vaikams. Kartok juos, kai esi namie ir kai keliauji, kai guliesi ir kai keliesi.

TRUMPASIS ATLIEPAS

K./A. Į tavo rankàs, Viešpatie, * atiduodu savo dvasią.
K. Atpirkai mus, Viešpatie, tiesos Diẽve.
A. Atiduodu savo dvasią.
K. Garbė Dievui – Tėvui ir Sūnui, ir Šveñtajai Dvasiai.
A. Į tavo rankàs, Viešpatie, atiduodu savo dvasią.

Prieg. Gelbėk mus, Viešpatie, budinčius,
sergėk miegančius,
kad budėtume su Kristumi
ir ramiai ilsėtumėmės.

SIMEONO GIESMĖ Lk 2, 29–32
Kristus – tautų šviesa ir Izraelio garbė

29 Dabar galì, Valdove, kaip buvai žadėjęs, *
leisti savo tarnui ramiai iškeliauti,
30 nes mano akys išvydo tavo išgelbėjimą, *
31 kurį tu prìrengei visų tautų akivaizdoje:
32 šviesą pagonims apšviesti *
ir tavosios Izraelio tautos garbę.

Prieg. Gelbėk mus, Viešpatie, budinčius,
sergėk miegančius,
kad budėtume su Kristumi
ir ramiai ilsėtumės.

MALDA

Būk su mumis, Viešpatie, šią naktį, kad su tavo pagalba pakilę ateinančią dieną galėtume džiaugtis Kristaus prisikėlimù. Jis gyvena ir viešpatauja per ámžius.

Arba per iškilmes ne sekmadieniais:

Prašome tave, Viešpatie, ateik į šiuos namus ir atitolink nuo jų visas piktosios dvasios pinkles; tegyvena juose tavo šventieji angelai ir tesaugo mus ramybėje. Mus visada telydi tavo palaima. Per Kristų, mūsų Viešpatį.

Po to, net meldžiantis pavieniui, priduriamas palaiminimas:

Visagalis Viešpats tesuteĩkia mums ramią naktį ir šventą mirtį.

A. Amen.

Švč. Mergelės Marijos priegiesmis iš Liturginių valandų eigos (p. 594).

PO SEKMADIENIŲ IR IŠKILMIŲ II VAKARINĖS

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Tada patartina atlikti sąžinės patikrinimą. Bendrai švenčiant jį galima baigti gailesčio aktu, kaip ir per Mišias.

HIMNAS pasirenkamas vienas iš čia pateiktųjų.

O Kristau, spindesỹ dienõs,
šviesa, atėjus iš šviesõs,
nakties tamsýbes išsklaidaĩ,
šventuosius spinduliais gaubì.

Maldaujam, šventas Viešpatie,
nakčia globoki miegančius,
apgaubk tyliuoju atilsiu,
ramybėj valandų̃ tavų.

Nors snaudulys akis užlies,
širdìs lai tavyje budės,
rankà tavoji tikinčius
lai dengia, tave mylinčius.

Gynėjau, mūsų nepalik
ir priešo kė́slus sulaikyk
ir vesk globodamas tarnùs,
krauju tavuoju àtpirktus.

Geriausiasis Karaliau, tau
su Tėvu tebūniẽ garbė
ir Dvasiai Atgaivintojai
per ámžius nesibaigiančius. Amen.

Arba:

Kartù su gęstančia dienà,
Kūrėjau, prašome tavęs:
malonės savo veikimù
apsaugoki ir ginki mus.

Kai po darbų ilsėsimės,
te širdys nepaliaus budėt,
kai vėlei švis dangus aušrà,
tau šlovę vėl giedosime.

Mums duoki deramaĩ gyvent,
kaitrà mums šìrdis vėl uždek,
te išsklaidys tava šviesà
tamsybių sutemas niūriàs.

To, Tėve Visagali, mums
suteik per Kristų Viešpatį,
kurs su tavim ir su Dvasià
Šventąja valdo amžinaĩ. Amen.

PSALMODIJA

Prieg. Uždengs jis tave savo plunksnom,
tavęs neišgąsdins nakties baisybės.

90 (91) psalmė Aukščiausiojo globa

Štai aš suteikiau jums galią mindžioti gyvates bei skorpionus (Lk 10, 19).

1 Kas gyvena Aukščiausiojo pastogėj, *
kas pasilieka Visagalio pavėsy,
2 sakys Viešpačiui: „Mano Dieve, *
mano prieglauda ir tvirtóve, tavimi pasikliauju!" —

3 Juk tai jis, jisai tik vienas, †
išgelbės tave nuo medžiotojo kilpos *
ir nuo mirtį nešančio maro.
4 Uždengs jis tave savo plunksnom – †
po jo sparnais tu prieglaudą rasi, *
jo ištikimybė – dengiantis skydas.
5 Tavęs neišgąsdins nakties baisybės *
nei strēlės, láidomos dieną,
6 nei maras, sėlinantis patámsy, *
nei vidudienį čaižančios rykštės.

7 Nors tavo kairėjè tūkstantis kristų, †
o dešinėjè – dešimtys tūkstančių, *
tu nepaliestas liksi.
8 Akį tik užmesi ir pamatysi, *
kokia bausmė ištinka nedoruosius.
9 Viešpatį tu pasirinkai savo priebėga, *
Aukščiausiąjį – savo užuovėja,
10 todėl tau neatsitiks nieko pikto, *
liga nepalies tavo palapinės.
11 Atsiųs jis tau savo angelus, *
kad saugotų tave visur, kur beeitum.

12 Jie neš tave ant rankų, *
kad kojos į akmenį neužsigáutum.
13 Sumindžiosi liūtą ir gyvatę, *
slibiną ir liūtuką sutrypsi.

14 „Kas myli mane, tą išvaduosiu, – *
ginsiu jį, nes jis žino mano vardą.
15 Kai šauksis manęs, aš išklausysiu, – †
sielvartuos drauge su juo būsiu, *
išgelbėsiu ir garbę suteiksiu.
16 Pasotinsiu ilgu amžium, *
savo išganymu jį pagirdysiu."

Prieg. Uždengs jis tave savo plunksnom,
tavęs neišgąsdins nakties baisybės.

SKAITINĖLIS Apr 22, 4–5

Jie regės jo veidą, ir jų kaktose bus jo vardas. Nakties nebebus, jiems nereikės nei žiburio, nei saulės šviesos, nes Viešpats Dievas jiems švies, ir jie viešpataus per amžių ámžius.

TRUMPASIS ATLIEPAS

K./A. Į tavo rankàs, Viešpatie, * atiduodu savo dvasią.
K. Atpirkai mus, Viešpatie, tiesos Diẽve.
A. Atiduodu savo dvasią.
K. Garbė Dievui – Tėvui ir Sūnui, ir Šveñtajai Dvasiai.
A. Į tavo rankàs, Viešpatie, atiduodu savo dvasią.

Prieg. Gelbėk mus, Viešpatie, budinčius,
sergėk miegančius,
kad budėtume su Kristumi
ir ramiai ilsėtumės.

SIMEONO GIESMĖ Lk 2, 29–32
Kristus – tautų šviesa ir Izraelio garbė

29 Dabar galì, Valdove, kaip buvai žadėjęs, *
leisti savo tarnui ramiai iškeliauti,
30 nes mano akys išvydo tavo išgelbėjimą, *
31 kurį tu prìrengei visų tautų akivaizdoje:
32 šviesą pagonims apšviesti *
ir tavosios Izraelio tautos garbę.

Prieg. Gelbėk mus, Viešpatie, budinčius,
sergėk miegančius,
kad budėtume su Kristumi
ir ramiai ilsėtumės.

MALDA

Tepasiekia tave, Dieve, nuolanki mūsų malda, kad šiandien atšventę Kristaus prisikėlimo slėpinį, tavo

ramybėje saugūs nuo bet kokio blogio galėtume ilsėtis, o pakilę vėl tave džiaugsmingai šlovinti. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį.

Arba per iškilmes ne sekmadieniais:

Prašome tave, Viešpatie, ateik į šiuos namus ir atitolink nuo jų visas piktosios dvasios pinkles; tegyvena juose tavo šventieji angelai ir tesaugo mus ramybėje. Mus visada telydi tavo palaima. Per Kristų, mūsų Viešpatį.

Po to, net meldžiantis pavieniui, priduriamas palaiminimas:

Visagalis Viešpats tesuteĩkia mums ramią naktį ir šventą mirtį.

A. Amen.

Švč. Mergelės Marijos priegiesmis iš Liturginių valandų eigos (p. 594).

PIRMADIENIS

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Tada patartina atlikti sąžinės patikrinimą. Bendrai švenčiant jį galima baigti gailesčio aktu, kaip ir per Mišias.

HIMNAS pasirenkamas vienas iš čia pateiktųjų.

Kartù su gęstančia dienà,
Kūrėjau, prašome tavęs:
malonės savo veikimù
apsaugoki ir ginki mus.

Kai po darbų ilsėsimės,
te širdys nepaliaus budėt,
kai vėlei švis dangus aušrà,
tau šlovę vėl giedosime.

Mums duoki deramaĩ gyvent,
kaitrà mums šìrdis vėl uždek,
te išsklaidys tava šviesà
tamsybių sutemas niūriàs.

To, Tėve Visagali, mums
suteik per Kristų Viešpatį,
kurs su tavim ir su Dvasià
Šventąja valdo amžinaĩ. Amen.

Arba:

O Kristau, spindesỹ dienõs,
šviesa, atėjus iš šviesõs,
nakties tamsýbes išsklaidaĩ,
šventuosius spinduliais gaubì.

Maldaujam, šventas Viešpatie,
nakčia globoki miegančius,
apgaubk tyliuoju atilsiu,
ramybėj valandũ tavų.

Nors snaudulys akis užlies,
širdìs lai tavyje budės,
rankà tavoji tikinčius
lai dengia, tave mylinčius.

Gynėjau, mūsų nepalik
ir priešo késlus sulaikyk
ir vesk globodamas tarnùs,
krauju tavuoju àtpirktus.

Geriausiasis Karaliau, tau
su Tévu tebūniẽ garbė
ir Dvasiai Atgaivintojai
per ámžius nesibaigiančius. Amen.

PSALMODIJA

Prieg. Viešpatie, tu kantrus ir ištikimas.

85 (86) psalmė Vargšo malda sunkumuose

Tebūna pašlovintas Dievas, kuris guodžia mus kiekviename sielvarte (2 Kor 3. 4).

1 Viešpatie, atsuk savo ausį ir mane išklausyki, *
nes esu vargšas ir beturtis.
2 Apsaugok mano gyvastį, tau aš atsidavęs; *
gelbėk, Dieve, savo tarną, kuris tavimì pasikliauja.

3 Būk, Viešpatie, man gailestingas, *
visą dieną tavęs šaukiuosi.
4 Pralinksmink savo tarną, *
Viešpatie, tau meldžiuosi.
5 Juk tu, Viešpatie, atlaidus ir geras, *
pilnas ištikimõs meilės visiems, kurie tavęs šaukias.

6 Viešpatie, mano maldõs paklausyki, *
išgirsk maldavimą pasigailėti.
7 Šìrdgėlos dieną tavęs šaukiuosi, *
nes tu išklausai mano maldą.

8 Viešpatie, nėra tarp dievũ tau prilygstančio nė vieno, *
nėra taip didingų darbų, kaip tavieji.
9 Visos tavo sukùrtosios taũtos
ateis ir tau, Viešpatie, lenksis, – *
jos šlovins tavąjį vardą.
10 Nes didis esi ir darai nuostabiáusius dárbus, – *
tu vienintelis Dievas.

11 Mókyk mane, Viešpatie, savojo kelio, †
juo ištikimaĩ pas tave aš eisiu; *
palenk mano širdį tavo vardo pagarbiaĩ bijoti.
12 Visà širdimì tau dėkosiu, Viešpatie, mano Dieve, *
ir šlovinsiu tavo vardą per ámžius.
13 Juk didì man tavo ištikimoji meilė, *
iš Šeolo gelmių mano gyvastį tu ištraukei.

14 Dieve, įžūlūs žmonės prieš mane sukilo, †
niekšų būrys mano gývasties tyko – *
tai žmonės, kurie tavęs negeȓbia.

15 Bet tu, Viešpatie, esi malonùs ir gailestingas, *
visada kantrus ir ištikimas, be galo geras.
16 Pažvelk į mane ir pagailėki; †
suteik stiprybės savo tarnui, *
gelbėk sūnų savo tarnaitės.

17 Parodyk man savo gerumo ženklą, †
tegul mano priešai susigėsta pamatę, *
kad tu, Viešpatie, gélbsti mane ir gúodi.

Prieg. Viešpatie, tu kantrus ir ištikimas.

SKAITINĖLIS 1 Tes 5, 9–10

Dievas paskyrė mus ne tam, kad užsitrauktume rūstybę, bet kad įgytume išganymą per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, kuris numirė už mus, kad mes ir budėdami, ir miegodami gyventume susivieniję su juo.

TRUMPASIS ATLIEPAS

K./A. Į tavo rankàs, Viešpatie, * atiduodu savo dvasią.
K. Atpirkai mus, Viešpatie, tiesõs Dieve.
A. Atiduodu savo dvasią.
K. Garbė Dievui – Tėvui ir Sūnui, ir Šveñtajai Dvasiai.
A. Į tavo rankàs, Viešpatie, atiduodu savo dvasią.

Prieg. Gelbėk mus, Viešpatie, budinčius,
sergėk miegančius,
kad budėtume su Kristumi
ir ramiaĩ ilsėtumės.

SIMEONO GIESMĖ Lk 2, 29–32
Kristus – tautų šviesa ir Izraelio garbė

29 Dabar galì, Valdove, kaip buvai žadėjęs, *
leisti savo tarnui ramiai iškeliauti,
30 nes mano akys išvydo tavo išgelbėjimą, *
31 kurį tu prìrengei visų tautų akivaizdoje:
32 šviesą pagonims apšviesti *
ir tavosios Izraelio tautos garbę.

Prieg. Gelbėk mus, Viešpatie, budinčius,
sergėk miegančius,
kad budėtume su Kristumi
ir ramiai ilsėtumės.

MALDA

Suteik mums, Viešpatie, palaimingą poilsį ir padaryk, kad mūsų šiandienos darbų sėklos subrandintų amžinojo gyvenimo vaisiùs. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį.

Po to, net meldžiantis pavieniui, priduriamas palaiminimas:

Visagalis Viešpats tesuteĩkia mums ramią naktį ir šventą mirtį.

A. Amen.

Švč. Mergelės Marijos priegiesmis iš Liturginių valandų eigos (p. 594).

ANTRADIENIS

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Tada patartina atlikti sąžinės patikrinimą. Bendrai švenčiant jį galima baigti gailesčio aktu, kaip ir per Mišias.

HIMNAS pasirenkamas vienas iš čia pateiktųjų.

O Kristau, spindesỹ dienõs,
šviesa, atėjus iš šviesõs,
nakties tamsýbes išsklaidaĩ,
šventuosius spinduliais gaubì.

Maldaujam, šventas Viešpatie,
nakčia globoki miegančius,
apgaubk tyliuoju atilsiu,
ramybėj valandũ tavų.

Nors snaudulys akis užlies,
širdìs lai tavyje budės,
rankà tavoji tikinčius
lai dengia, tave mylinčius.

Gynėjau, mūsų nepalik
ir priešo kė́slus sulaikyk
ir vesk globodamas tarnùs,
krauju tavuoju àtpirktus.

Geriausiasis Karaliau, tau
su Tė́vu tebūniẽ garbė
ir Dvasiai Atgaivintojai
per ámžius nesibaigiančius. Amen.

Arba:

Kartù su gęstančia dienà,
Kūrėjau, prašome tavęs:
malonės savo veikimù
apsaugoki ir ginki mus.

Kai po darbų ilsėsimės,
te širdys nepaliaus budėt,
kai vėlei švis dangus aušrà,
tau šlovę vėl giedosime.

Mums duoki deramaĩ gyvent,
kaitrà mums šìrdis vėl uždek,
te išsklaidys tava šviesà
tamsybių sutemas niūriàs.

To, Tėve Visagali, mums
suteik per Kristų Viešpatį,
kurs su tavim ir su Dvasià
Šventąja valdo amžinaĩ. Amen.

PSALMODIJA

Prieg. Neslėpk nuo manęs savo veido,
aš tavimi pasikliauju.

142 (143) psalmė (1–11) Prislėgtojo malda

Žmogus nuteisinamas ne įstatymo darbais, bet tik tikėjimu į Jėzų Kristų (Gal 2, 16).

1 Viešpatie, išgirsk mano maldą! †
Atkreipk savo ausį, o Teisusis, *
išklausyk manęs, Ištikimasis!
2 Nenuteisk savojo tarno, *
nes prieš tave nėra teisùs nė vienas gyvàsis.

3 Persekioja mane priešas, – *
par̃bloškė mane ant žemės,
paliko sėdintį tamsybėj *
lyg tuos, kurie seniaĩ jau numirę.
4 Baimė mane sukaustė, *
širdìs sustingo krūtinėj.
5 Senąsias dienàs prisiminęs, †
apmąstau visus tavuosius dárbus, *
svarstau, ką tavo rañkos sukūrė.
6 Rankàs į tave iškėliau, – *
tavęs lyg išdžiūvusi žemė ilgiúosi.

7 Viešpatie, skubiaĩ man atsiliepki! *
Neviltìs mane skandina!
Neslėpk nuo manęs savo veido, *
kad neprilygčiau tiems, kurie žengia į Duobę.
8 Auštant atskleisk man ištikimąją savo meilę, *
nes tavimì pasikliauju.
Parodyk man kelią, kuriuo turėčiau eiti, *
nes į tave keliù savo širdį.
9 Išgelbėk, Viešpatie, mane nuo priešų, *
pas tave aš prieglobsčio ieškau.
10 Mókyk mane výkdyti tavo valią, *
juk tu esi mano Dievas.

Tavo dvasià maloninga *
lýgiu takù tegul mane veda!
11 Viešpatie, savo vardo garbei gyvastį mano apsaugok; *
dėl savo teisumo mane iš nelaimių išgelbėk. —

Prieg. Neslėpk nuo manęs savo veido,
aš tavimi pasikliauju.

SKAITINĖLIS 1 Pt 5, 8–9a

Būkite blaivūs, budėkite! Jūsų priešas velnias kaip riaumojantis liūtas slankioja aplinkui, tỹkodamas ką praryti. Pasipriešinkite jam tvìrtu tikėjimu.

TRUMPASIS ATLIEPAS

K./A. Į tavo rankàs, Viešpatie, * atiduodu savo dvasią.
K. Atpirkai mus, Viešpatie, tiesõs Dieve.
A. Atiduodu savo dvasią.
K. Garbė Dievui – Tėvui ir Sūnui, ir Šveñtajai Dvasiai.
A. Į tavo rankàs, Viešpatie, atiduodu savo dvasią.

Prieg. Gelbėk mus, Viešpatie, budinčius,
sergėk miegančius,
kad budėtume su Kristumi
ir ramiai ilsėtumės.

SIMEONO GIESMĖ Lk 2, 29–32
Kristus – tautų šviesa ir Izraelio garbė

29 Dabar galì, Valdove, kaip buvai žadėjęs, *
leisti savo tarnui ramiai iškeliauti,
30 nes mano akys išvydo tavo išgelbėjimą, *
31 kurį tu prìrengei visų tautų akivaizdoje:
32 šviesą pagonims apšviesti *
ir tavosios Izraelio tautos garbę.

Prieg. Gelbėk mus, Viešpatie, budinčius,
sergėk miegančius,
kad budėtume su Kristumi
ir ramiai ilsėtumės.

MALDA

Apšviesk, malonìngasis Viešpatie, šią naktį ir padaryk, kad tavo ramybėje užmigę rytui auštant su tavo

vardu džiaugsmingai atsikeltume. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį.

Po to, net meldžiantis pavieniui, priduriamas palaiminimas:

Visagalis Viešpats tesuteĩkia mums ramią naktį ir šventą mirtį.

A. Amen.

Švč. Mergelės Marijos priegiesmis iš Liturginių valandų eigos (p. 594).

TREČIADIENIS

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Tada patartina atlikti sąžinės patikrinimą. Bendrai švenčiant jį galima baigti gailesčio aktu, kaip ir per Mišias.

HIMNAS pasirenkamas vienas iš čia pateiktųjų.

Kartù su gęstančia dienà,
Kūrėjau, prašome tavęs:
malonės savo veikimù
apsaugoki ir ginki mus.

Kai po darbų ilsėsimės,
te širdys nepaliaus budėt,
kai vėlei švis dangus aušrà,
tau šlovę vėl giedosime.

Mums duoki deramaĩ gyvent,
kaitrà mums šìrdis vėl uždek,
te išsklaidys tava šviesà
tamsybių sutemas niūriàs.

To, Tėve Visagali, mums
suteik per Kristų Viešpatį,
kurs su tavim ir su Dvasià
Šventąja valdo amžinaĩ. Amen.

Arba:

O Kristau, spindesỹ dienõs,
šviesa, atėjus iš šviesõs,
nakties tamsýbes išsklaidaĩ,
šventuosius spinduliais gaubì.

Maldaujam, šventas Viešpatie,
nakčia globoki miegančius,
apgaubk tyliuoju atilsiu,
ramybėj valandų̃ tavų.

Nors snaudulys akis užlies,
širdìs lai tavyje budės,
rankà tavoji tikinčius
lai dengia, tave mylinčius.

Gynėjau, mūsų nepalik
ir priešo kė́slus sulaikyk
ir vesk globodamas tarnùs,
krauju tavuoju àtpirktus.

Geriausiasis Karaliau, tau
su Tėvu tebūniẽ garbė
ir Dvasiai Atgaivintojai
per ámžius nesibaigiančius. Amen.

PSALMODIJA

1 prieg. Būk man Dievas globėjas
ir mano tvirtovė.

30 (31) psalmė (2–6)
Viltingas sielvartaujančio šauksmas

Tėve, į tavo rankàs atiduodu savo dvasią (Lk 23, 46).

2 Pas tave, Viešpatie, užuovėjos ieškau, *
neleisk man niekadõs nusivilti!
Tu esi teisusis, tad mane išgelbėk! *
3 Išgirsk ir skubėk manęs vaduoti.

Būk man prieglobsčio uolà – mano tvirtovė, *
galinga pilis man pasislėpti!

4 Juk esi man ir uolà, ir tvirtovė, – *
vesk ir saugok mane dėl savojo vardo.
5 Apsaugok nuo paspęstų pinklių, *
tu gi esi užuovėja mano.

6 Tau patikiu savo dvasią, – *
tu mane àtperki, Viešpatie, ištikimasis Dieve.

1 prieg. Būk man Dievas globėjas
ir mano tvirtovė.

2 prieg. Iš nevilties gilumų̃ tavęs šaukiuosi, Viešpatie! †

129 (130) psalmė Iš nevilties gilumų šaukiuosi

Jis išgelbės savo tautą iš nuodėmių (Mt 1, 21).

1 Iš nevilties gilumų̃ tavęs šaukiuosi, Viešpatie! *
† Viešpatie, išgirsk mano balsą!
2 Tegul tavo ausys atsiveria maldavimui mano; *
išgirsk ir būk gailestingas.

3 Jei tu, Viešpatie, páisytum kaltybių, – *
Viešpatie, kas išliktų gyvas?
4 Betgi turì tu galią atleisti, *
kad garbintume tave su báime.
5 Nekañtriai laukiu Viešpaties pagalbos *
ir jo žodžiù pasikliauju.
6 Labiau Viešpaties laukiu, *
negu aušrõs – panaktìniai.

Labiau, negu aušrõs – panaktìniai, *
7 Izraelis Viešpaties telaukia,
nes Viešpats yra maloningas, *
didì jo atpirkimo galybė.
8 Tikrai jis atpirks Izraelį *
iš visų jo kaltybių.

2 prieg. Iš nevilties gilumų̃ tavęs šaukiuosi, Viešpatie!

SKAITINĖLIS Ef 4, 26–27

Rūstaudami nenusidėkite! Tegul saulė nenusileidžia ant jūsų rūstybės! Ir nepalikite vietos velniui.

TRUMPASIS ATLIEPAS

K./A. Į tavo rankàs, Viešpatie, * atiduodu savo dvasią.
K. Atpirkai mus, Viešpatie, tiesos Diẽve.
A. Atiduodu savo dvasią.
K. Garbė Dievui – Tėvui ir Sūnui, ir Šveñtajai Dvasiai.
A. Į tavo rankàs, Viešpatie, atiduodu savo dvasią.

Prieg. Gelbėk mus, Viešpatie, budinčius,
sergėk miegančius,
kad budėtume su Kristumi
ir ramiai ilsėtumės.

SIMEONO GIESMĖ Lk 2, 29–32
Kristus – tautų šviesa ir Izraelio garbė

29 Dabar galì, Valdove, kaip buvai žadėjęs, *
leisti savo tarnui ramiai iškeliauti,
30 nes mano akys išvydo tavo išgelbėjimą, *
31 kurį tu prìrengei visų tautų akivaizdoje:
32 šviesą pagonims apšviesti *
ir tavosios Izraelio tautos garbę.

Prieg. Gelbėk mus, Viešpatie, budinčius,
sergėk miegančius,
kad budėtume su Kristumi
ir ramiai ilsėtumės.

MALDA

Viešpatie Jėzau Kristau, romus ir nuolankios širdies, tu savo sekėjams uždedi saldų jungą ir lengvą naštą; priimk mūsų šios dienos dárbus ir pastangas ir suteik ramų poilsį, kad tau dar geriau tarnautume. Tu gyveni ir viešpatauji per ámžius.

Po to, net meldžiantis pavieniui, pridurjamas palaiminimas:

Visagalis Viešpats tesuteĩkia mums ramią naktį ir šventą mirtį.

A. Amen.

Švč. Mergelės Marijos priegiesmis iš Liturginių valandų eigos (p. 594).

KETVIRTADIENIS

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Tada patartina atlikti sąžinės patikrinimą. Bendrai švenčiant jį galima baigti gailesčio aktu, kaip ir per Mišias.

HIMNAS pasirenkamas vienas iš čia pateiktųjų.

O Kristau, spindesỹ dienõs,
šviesa, atėjus iš šviesõs,
nakties tamsýbes išsklaidaĩ,
šventuosius spinduliais gaubì.

Maldaujam, šventas Viešpatie,
nakčia globoki miegančius,
apgaubk tyliuoju atilsiu,
ramybėj valandũ tavų.

Nors snaudulys akis užlies,
širdìs lai tavyje budės,
rankà tavoji tikinčius
lai dengia, tave mylinčius.

Gynėjau, mūsų nepalik
ir priešo késlus sulaikyk
ir vesk globodamas tarnùs,
krauju tavuoju àtpirktus.

Geriausiasis Karaliau, tau
su Tévu tebūniẽ garbė
ir Dvasiai Atgaivintojai
per ámžius nesibaigiančius. Amen.

Arba:

Kartù su gęstančia dienà,
Kūrėjau, prašome tavęs:
malonės savo veikimù
apsaugoki ir ginki mus.

Kai po darbų ilsėsimės,
te širdys nepaliaus budėt,
kai vėlei švis dangus aušrà,
tau šlovę vėl giedosime.

Mums duoki deramaĩ gyvent,
kaitrà mums šìrdis vėl uždek,
te išsklaidys tava šviesà
tamsybių sutemas niūriàs.

To, Tėve Visagali, mums
suteik per Kristų Viešpatį,
kurs su tavim ir su Dvasià
Šventąja valdo amžinaĩ. Amen.

PSALMODIJA

Prieg. Ilsisi ramiaĩ mano kūnas.

15 (16) psalmė Viešpats – mano dalis

Dievas Jėzų prikėlė, išvaduodamas iš mirties kankynės (Apd 2, 24).

1 Apsaugok mane, o Dieve, *
pas tave užúovėjos ieškau.
2 Viešpačiui tariù: „Tu mano Viešpats. *
Tik tu visà mano laimė."
3 Kokie šaunūs ištikimieji Viešpaties žmonės! *
Būti su jais man džiaugsmas didžiausias.
4 Kas skuba pas dievùs svetimuosius, *
tas didina sau kančią.
Kraujo líejamųjų atnašų̃ aš jiems neliesiu, *
jų vardų neištars mano lūpos. —

5 Viešpatie, tu esi man skirtóji dalis ir taurė̃ manoji, *
tavo rankoje – mano likimas!
6 Man atmatuotas sklypas puikusis, – *
iš tiesų nuostabùs šis pãveldas mano!
7 Viešpatį šlovinsiu, nes jisai mane moko, – *
man širdìs jį primena net naktį.
8 Akysè nuolat Viešpats man stovi, – *
kol jisai mano dešinėjè, aš nedrebėsiu.
9 Dėl to mano širdìs džiaugsminga, †
džiūgauja visa mano gyvybė *
ir ilsisi ramiaĩ mano kūnas.

10 Juk nepaliksi manęs Šeolui, *
neleisi savo teisiajam Duobėj trūnyti.
11 Tu parodysi man taką, kuris į gyvenimą veda. †
Tavo Artumè – džiaugsmo pilnatvė, *
tavo dešinėjè – amžina palaima.

Prieg. Ilsisi ramiaĩ mano kūnas.

SKAITINĖLIS 1 Tes 5, 23

Pats ramybės Dievas iki galo jus tepašvéntina ir teišlaiko tobulą bei nepeiktiną jūsų dvasią, sielą ir kūną mūsų Viešpaties Jėzaus atėjimui.

TRUMPASIS ATLIEPAS

K./A. Į tavo rankàs, Viešpatie, * atiduodu savo dvasią.
K. Atpirkai mus, Viešpatie, tiesõs Dieve.
A. Atiduodu savo dvasią.
K. Garbė Dievui – Tėvui ir Sūnui, ir Šveñtajai Dvasiai.
A. Į tavo rankàs, Viešpatie, atiduodu savo dvasią.

Prieg. Gelbėk mus, Viešpatie, budinčius,
sergėk miegančius,
kad budėtume su Kristumi
ir ramiai ilsėtumės.

SIMEONO GIESMĖ Lk 2, 29–32
Kristus – tautų šviesa ir Izraelio garbė

29 Dabar galì, Valdove, kaip buvai žadėjęs, *
leisti savo tarnui ramiai iškeliauti,
30 nes mano akys išvydo tavo išgelbėjimą, *
31 kurį tu prìrengei visų tautų akivaizdoje:
32 šviesą pagonims apšviesti *
ir tavosios Izraelio tautos garbę.

Prieg. Gelbėk mus, Viešpatie, budinčius,
sergėk miegančius,
kad budėtume su Kristumi
ir ramiai ilsėtumės.

MALDA

Viešpatie, mūsų Dieve, suteik mums ramų miegą, kad nuo dienos darbų atsigavę ir tavo pagalbą patyrę, tarnautume tau kū́nu ir síela. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį.

Po to, net meldžiantis pavieniui, priduriamas palaiminimas:

Visagalis Viešpats tesuteĩkia mums ramią naktį ir šventą mirtį.

A. Amen.

Švč. Mergelės Marijos priegiesmis iš Liturginių valandų eigos (p. 594).

PENKTADIENIS

K. Dieve, ateik man padėti. Garbė Dievui. Kaip buvo pradžiojè. Aleliuja.

Tada patartina atlikti sąžinės patikrinimą. Bendrai švenčiant jį galima baigti gailesčio aktu, kaip ir per Mišias.

HIMNAS pasirenkamas vienas iš čia pateiktųjų.

Kartù su gęstančia dienà,
Kūrėjau, prašome tavęs:
malonės savo veikimù
apsaugoki ir ginki mus.

Kai po darbų ilsėsimės,
te širdys nepaliaus budėt,
kai vėlei švis dangus aušrà,
tau šlovę vėl giedosime.

Mums duoki deramaĩ gyvent,
kaitrà mums šìrdis vėl uždek,
te išsklaidys tava šviesà
tamsybių sutemas niūriàs.

To, Tėve Visagali, mums
suteik per Kristų Viešpatį,
kurs su tavim ir su Dvasià
Šventąja valdo amžinaĩ. Amen.

Arba:

O Kristau, spindesỹ dienõs,
šviesa, atėjus iš šviesõs,
nakties tamsýbes išsklaidaĩ,
šventuosius spinduliais gaubì.

Maldaujam, šventas Viešpatie,
nakčia globoki miegančius,
apgaubk tyliuoju atilsiu,
ramybėj valandų̃ tavų.

Nors snaudulys akis užlies,
širdìs lai tavyje budės,
rankà tavoji tikinčius
lai dengia, tave mylinčius.

Gynėjau, mūsų nepalik
ir priešo kėslus sulaikyk
ir vesk globodamas tarnùs,
krauju tavuoju àtpirktus.

Geriausiasis Karaliau, tau
su Tėvu tebūniẽ garbė
ir Dvasiai Atgaivintojai
per ámžius nesibaigiančius. Amen.

PSALMODIJA

Prieg. Dieną ir naktį tavęs šaukiuosi, Viešpatie.

87 (88) psalmė Sunkaus ligonio malda

Dabar atėjo jūsų valanda, tamsybių siautėjimas (Lk 22, 53).

2 Viešpatie Dieve, Gelbėtojau mano, *
dieną ir naktį tavęs šaukiuosi.
3 Išgirsk mano maldą, *
klausykis mano pagalbos šauksmo.

4 Tiek daug nelaimių mane apniko, *
kad atsidūriau ant Šeolo slenksčio.
5 Žmonės laiko mane bedaliù, kuriam lemta
žengti į Duobę; *
esu lyg žmogus bejėgis,
6 tar̃si paliktas tarp mìrusiųjų, *
kaip gulintys kapè užmuštieji
ar tie, kuriuos esi visai užmiršęs, *
atskyręs nuo savo pagalbos.

7 Įstūmei mane į Duobės gilýbes, *
į tamsią jos gelmenũ bedugnę.
8 Tavo pyktis mane baisiai slegia, *
ant manęs virsta vìsos tavo mūšõs bañgos.

9 Mano bičiuliùs nuo manęs tu atstūmei, †
privertei juos manimi bjaurėtis. *
Įkalintas esu, nebegaliù išeiti.

10 Mano akys nuo šìrdgėlos temsta; †
Viešpatie, kasdien tavęs šaukiuosi *
su maldà į tave rankàs iškėlęs.
11 Ar darai tu stebuklùs mìrusiems? *
Nejau šešėliai kelsis tavęs pašlovint?
12 Argi kas pasakos kapè apie tavo gerumą, *
ar Abadonè apie tavo ištikimybę?
13 Nejau mirties patámsiuos apsakomi tavo stebuklai, *
o užmarštiẽs šalyjè – tavo teisumas?

14 Aš gi, Viešpatie, tavęs šaukiuosi, *
mano maĩdos į tave kas rytą kyla.
15 O Viešpatie, kodėl mane tu atstūmei, *
kodėl nuo manęs slepi savo veidą?
16 Kenčiu nuo jaunystės, prie mirties priartėjau, – *
tavo klaiko našta mane priblõškia.
17 Tavo įniršis ant manęs krenta, *
tavo baisybės mane naikina.
18 Lyg potvynis skandina jie visą dieną, *
iš visų pusių apstoja.
19 Nutolinai nuo manęs bičiuliùs ir kaimýnus, – *
kur tik esu, aplink vien tamsybės.

Prieg. Dieną ir naktį tavęs šaukiuosi, Viešpatie.

SKAITINĖLIS Plg. Jer 14, 9

Juk tu esi tarp mūsų, Viešpatie, tavuoju vardu mes vadinami: neapleisk mūsų, Viešpatie, mūsų Dieve!

TRUMPASIS ATLIEPAS

K./A. Į tavo rankàs, Viešpatie, * atiduodu savo dvasią.
K. Atpirkai mus, Viešpatie, tiesos Diẽve.
A. Atiduodu savo dvasią.
K. Garbė Dievui – Tėvui ir Sūnui, ir Šveñtajai Dvasiai.
A. Į tavo rankàs, Viešpatie, atiduodu savo dvasią.

Prieg. Gelbėk mus, Viešpatie, budinčius,
sergėk miegančius,
kad budėtume su Kristumi
ir ramiai ilsėtumės.

SIMEONO GIESMĖ Lk 2, 29–32
Kristus – tautų šviesa ir Izraelio garbė

29 Dabar galì, Valdove, kaip buvai žadėjęs, *
leisti savo tarnui ramiai iškeliauti,
30 nes mano akys išvydo tavo išgelbėjimą, *
31 kurį tu prìrengei visų tautų akivaizdoje:
32 šviesą pagonims apšviesti *
ir tavosios Izraelio tautos garbę.

Prieg. Gelbėk mus, Viešpatie, budinčius,
sergėk miegančius,
kad budėtume su Kristumi
ir ramiai ilsėtumės.

MALDA

Duok mums, visagali Dieve, taip vienytis su tavo Sūnaus kančià ir mirtimi, kad būtume verti su juo prisikelti naujam gyvenimui. Jis gyvena ir viešpatauja per ámžius.

Po to, net meldžiantis pavieniui, pridurìamas palaiminimas:

Visagalis Viešpats tesuteĩkia mums ramią naktį ir šventą mirtį.

A. Amen.

Švč. Mergelės Marijos priegiesmis iš Liturginių valandų eigos (p. 594).

PRIEŠPIEČIO, VIDUDIENIO IR PAVAKARIO MALDŲ PAPILDOMOJI PSALMODIJA

Po kreipinio Dieve, ateik man padėti ir himno atliekamos tolesnės Pakopų psalmės su atitinkamu priegiesmiu iš Liturginių laikų tekstų ar Tekstų atskiriems šventiesiems.

I eilė (Priešpiečio maldai)

119 (120) psalmė   Taikos troškimas

Būkite kantrūs varge, ištvermingi maldoje (Rom 12, 12).

1 Pavojaus valandą Viešpaties šaukiausi, *
ir jis mane išklaũsė.

2 Viešpatie, gelbėk mane nuo lūpų klastingų, *
nuo apgaulingo liežuvio.
3 Melagiai, ką padarys jums Dievas? *
Kaip jis nubaus jus? –
4 Išaštrintom strėlėm galiū̃nų, *
žėruojančiom žarijom!

5 Vargas man, ateiviui Mešechè *
sunku buvoti tarp Kedaro palapinių!
6 Per ilgaĩ gyventi man teko *
su tais, kurie taikos neapkeñčia.
7 Aš skélbiu taiką – *
bet vos prabylù, jie veržias į karą.

120 (121) psalmė   Išrinktosios tautos Sargas

Jie nebealks, nebetrokš, nebekepins jų saulė nei jokia kaitra (Apr 7, 16).

1 Keliù žvilgsnį į kálnus – *
iš kur ateis man pagálba?
2 Viešpats atsiųs man pagálbą, *
jis dangų ir žemę sukūrė. —

3 Neleis jis tavo kojai suklupti, – *
tave globojantis budi.
4 Nesnaudžia ir nemiega *
Izraelio globėjas!

5 Tave Viešpats globoja; *
iš dešinẽs Viešpats – užuovėja tavo.
6 Dieną nepakenks tau saulė *
nei naktį mėnulis.
7 Viešpats sergės tave nuo viso, kas pìkta, – *
jis tavo gyvastį saugos.
8 Viešpats sergės išeinant ir grįžtant, *
dabar ir per ámžius.

121 (122) psalmė Šventasis Jeruzalės miestas

Jūs esate prisiartinę prie Ziono kalno bei gyvojo Dievo miesto, dangaus Jeruzalės (Žyd 12, 22).

1 Džiaugiausi, kai buvo man pasakyta: *
„Į Viešpaties Namus keliaukim!“
2 Štai jau įkėlėme koją – *
tavo vaȓtuose, Jeruzale, stovim!

3 Jeruzalė – pastatyta lyg miestas, *
tvirtaĩ sujungtas į víena.
4 Kopia į ją gentys – Viešpaties gentys, †
kaip įsakyta Izraeliui, *
kad padėkotų Viešpaties vardui.
5 Ten pastatyti teismo sostai, *
Dovydo namų sostai.

6 Melskitės už Jeruzalės gerovę: *
„Tave pamilę saugūs tebūna!
7 Tebūna palaima tarp tavo sienų, *
o tavo tvirtovėse ramybė.“

8 Savo giminių ir bičiulių labui *
sakysiu: „Tebūna tavyje ramybė!“
9 Dėl Viešpaties, mūsų Dievo, buveĩnės *
ieškosiu to, kas tau gẽra.

II eilė (Vidudienio maldai)

122 (123) psalmė Tauta pasitiki Viešpačiu

Du neregiai... ėmė šaukti: „Viešpatie, Dovydo Sūnau, pasigailėk mūsų!“ (Mt 20, 30).

1 Į tave mano akys pakeltos – *
į tave, kursaĩ dangaus sóste sėdi!

2 Kaip akys tarnų žvelgia į šeimininko ranką, *
o akys tarnaitės – į ranką šeimininkės,
taip mes žvelgiame į Viešpatį, mūsų Dievą, *
laukdamì, kad pasigailėtų.

3 Pasigailėk mūsų, Viešpatie, pasigailėki mūsų, *
pažeminimo kančių taurẽ jau prisipildė,
4 per ilgai kentėjome įžūliųjų patýčias *
ir pãnieką išdidžiųjų.

123 (124) psalmė Viešpats – mūsų pagalba

Viešpats regėjime prabilo Pauliui: „Nebijok!.. Aš esu su tavimi“ (Apd 18, 9–10).

1 Jéigu Viešpats nebūtų buvęs mūsų pusėj, – *
tegul pripažįsta Izraelis, –
2 jéigu Viešpats nebūtų buvęs mūsų pusėj, †
kai priešai užpuolė, *
3 jie būtų mus gývus prarijç.
Kai pykčiù jie suliepsnojo ant mūsų, *
4 potvynis būtų mus nusinešęs,
vandenys būtų užlieję, *
5 šėlstantys sraũtai būtų paskandinę.

6 Tebūna pašlovintas Viešpats, *
grobiù jų dantims mūsų nepalikęs.
7 Ištrūkome lyg paukštis iš medžiotojo spąstų, – *
spąstai sulaužyti, mes išsivadavom.

8 Viešpats – varguosè mūsų pagalba, *
jis sukūrė dangų ir žemę. —

124 (125) psalmė Viešpats saugo savo tautą

Ramybė Dievo Izraeliui! (plg. Gal 6, 16).

1 Kas Viešpačiu pasikliauja, tas lyg Ziono kalnas, – *
niekada nesvyruoja, tveria per ámžius.

2 Kaip kalnai, Jeruzalę apsupę, †
taip Viešpats saugo savąją tautą *
dabar ir per ámžius.
3 Nedorėlių skeptras neslėgs teisiųjų krašto, *
kad teisieji į piktadarystės rankų netiestų.

4 Parodyk, Viešpatie, savo gerumą *
geriesiems ir tyrašir̃džiams.
5 O tuos, kurie kreivais keliaĩs kreivoja, †
Viešpats kartu su piktadariaĩs pašalins. *
Ramybė tebūna Izraeliui!

III eilė (Pavakario maldai)

125 (126) psalmė Dievas – džiaugsmas ir viltis

Būdami kentėjimų draugai, jūs būsite ir paguodos bendrai (2 Kor 1, 7).

1 Kai Viešpats Ziono tremtinius parvedė, *
mums atrodė lyg sapnas.
2 Kaip tuomèt juokėsi mūsų bùrnos, *
ir džiaugsmù spragėjo liežuvis!
Taũtos tuomèt kalbėjo: *
„Viešpats padarė jiems didžių̃ dalykų!"
3 Iš tikrųjų Viešpats mums didžių̃ dalykų padarė, – *
kokie mes buvom laimingi!

4 Viešpatie, klestėjimą mums vėl sugrąžinki, *
kaip vándenis į išdžiūvusias upes Negebo.
5 Kas ašaródamas sėja, *
džiūgaudamas nusiima derlių. —

6 Eina žmogus ir verkia, *
sėklą nešdamas sėjai,
o sugrįš su džiaugsmù namolei, *
derlingu nešinas pėdu.

126 (127) psalmė
Tuščia darbuotis, jei Viešpats nepadeda

Jūs esate Dievo statyba (plg. 1 Kor 3, 9).

1 Jei Viešpats namų nestato, *
statytojai véltui triūsia.
Jei Viešpats nesaugo miesto, *
véltui budi sargyba.

2 Tùščia jums keltis prieš aušrą †
ir ligi ìšnaktų triūsti, – *
jums, valgantiems suñkiai užpelnytą duoną, –
ką Viešpats pamilo, *
tuo pasirūpina jam tebemiẽgant.

3 Vaikai iš tikrųjų – Viešpaties dovis, *
palaiminimas – įsčių vaisius.
4 Kaip strė̃lės galiūno rankoj – *
sūnūs jaunystėje žmogui užgimę.
5 Laimingas, kuriam pilnà jų strėlìnė. †
Jis niekada nebus nugalėtas, *
kai susikirs su príešu vartuos.

127 (128) psalmė Šeimos laimė Viešpatyje

„Telaimina tave Viešpats iš Ziono", tai yra iš savo Bažnyčios
(Arnobijus).

1 Laimingas, kuris pagarbiaĩ Viešpaties bijo *
ir laikosi jo kelio!

2 Savo triūso vaisiais maitinsies, *
laimę ir sėkmę patirsi.

3 Tavo žmonà bus kaip vynmedis vaisingas, *
namų židinyjè sulapojęs,
o vaikaĩ – lyg vynmedžio atžalos *
aplink tavo stalą.

4 Taip bus palaimintas vyras, *
kuris pagarbiaĩ Viešpaties bijo.
5 Telaimina Viešpats tave iš Ziono! †
Jeruzalės klestėjimą patirki *
kiekvieną savo gyvenimo dieną;
6 savo vaikų vaikaĩs pasidžiaũki. *
Tebūna ramybė Izraeliui!